

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.10.2.41.2020.AMU(16)

RM-10-44-20

UC25

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich^{1), 2), 3)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje sprawy z zakresu hodowli oraz zachowania zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich, oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej tych zwierząt, prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów, a także nadzoru nad hodowlą i rozrodem tych zwierząt.

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66 oraz Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18);
 - 2) wdraża dyrektywę Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającą warunki udziału w takich zawodach (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 60 oraz Dz. Urz. UE L 219 z 14.08.2008 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 170);
 - 3) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającą dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającą dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1, Dz. Urz. UE L 213 z 18.08.2005, str. 14, Dz. Urz. UE L 217 z 08.08.2006, str. 29, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 352, Dz. Urz. UE L 115 z 29.04.2008, str. 39, Dz. Urz. UE L 315 z 02.12.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 209 z 10.08.2010, str. 18, Dz. Urz. UE L 5 z 08.01.2011, str. 5, Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2011, str. 16, Dz. Urz. UE L 337 z 11.12.2012, str. 53, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 234, Dz. Urz. UE L 209 z 06.08.2015, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 197 z 03.08.2018, str. 11 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5).
- ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt oraz ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.
- ³⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 18 stycznia 2019 r. pod numerem 2019/14/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) zwierzęta gospodarskie – zwierzęta:
 - a) gatunków wymienionych w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66 oraz Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1012”,
 - b) gatunków zaliczanych do jeleniowatych, drobiu i zwierząt futerkowych oraz gatunku alpaka (*Vicugna pacos*), jedwabnik morwowy (*Bombyx mori*) i pszczoła miodna (*Apis mellifera*);
- 2) jeleniowate – zwierzęta gatunków: jelen szlachetny (*Cervus elaphus*), jelen sika (*Cervus nippon*) i daniel (*Dama dama*), utrzymywane w warunkach fermowych w celu pozyskania mięsa lub skór, jeżeli pochodzą z chowu lub hodowli zamkniętej, o których mowa w przepisach prawa łowieckiego, albo chowu lub hodowli fermowej;
- 3) drób – ptaki gatunków: kura (*Gallus gallus*), kaczka (*Anas platyrhynchos*), kaczka piżmowa (*Cairina moschata*), gęś (*Anser anser*), gęś garbonosa (*Anser cygnoides*), indyk (*Meleagris gallopavo*), przepiórka japońska (*Coturnix japonica*), perlica (*Numida meleagris*) oraz struś (*Struthio camelus*) – w przypadku gdy jest utrzymywany w warunkach fermowych;
- 4) zwierzęta futerkowe – zwierzęta gatunków: lis pospolity (*Vulpes vulpes*), lis polarny (*Alopex lagopus*), norka amerykańska (*Neovison vison*), tchórz (*Mustela putorius*), jenot (*Nyctereutes procyonoides*), nutria (*Myocastor coypus*), szynszyla (*Chinchilla lanigera*) i królik (*Oryctolagus cuniculus*), utrzymywane w celu produkcji surowca dla przemysłu futrzarskiego, mięsnego i włókienniczego;
- 5) hodowla zwierząt – zespół zabiegów zmierzających do poprawienia założeń dziedzicznych (genotypu) zwierząt gospodarskich, w zakres których wchodzi ocena wartości użytkowej i ocena genetyczna zwierząt gospodarskich, selekcja i dobór osobników do kojarzenia, prowadzone w warunkach prawidłowego chowu;

- 6) prawodawstwo zootechniczne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące hodowli zwierząt i rozrodu zwierząt gospodarskich;
- 7) hodowca – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, uczestniczącą w realizacji programu hodowlanego;
- 8) program hodowlany – program hodowlany w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – program określający cele i metody prowadzenia hodowli;
- 9) wartość użytkowa – wymiarną cechę lub zespół cech zwierzęcia gospodarskiego o znaczeniu gospodarczym;
- 10) ocena genetyczna – ocenę prowadzoną zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale V rozporządzenia nr 2016/1012 w celu oszacowania wartości hodowlanej, o której mowa w art. 2 pkt 16 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – ocenę prowadzoną w celu oszacowania uwarunkowanej genetycznie zdolności zwierzęcia gospodarskiego do przekazywania potomstwu określonej cechy lub cech;
- 11) zwierzę hodowlane – zwierzę hodowlane w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – zwierzę, które spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:
 - a) zostało wpisane do księgi hodowlanej lub rejestru,
 - b) jego rodzice i dziadkowie zostali wpisani do księgi hodowlanej lub rejestru tej samej rasy lub ras, lub linii hodowlanej,
 - c) jego wykorzystanie jest przewidziane w programie hodowlanym prowadzonym dla danej księgi hodowlanej lub rejestru;
- 12) zwierzę hodowlane czystorasowe – zwierzę hodowlane czystorasowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – zwierzę pochodzące co najmniej od dwóch pokoleń przodków wpisanych do księgi hodowlanej danej rasy lub linii, które spełnia warunki wpisu do księgi hodowlanej określone w programie hodowlanym;
- 13) księga hodowlana – księgę hodowlaną w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – zbiór informacji o zwierzętach gospodarskich prowadzony w formie książki, kartoteki lub na informatycznym nośniku danych;

- 14) rasa – rasę w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – populację zwierząt w obrębie gatunku o wspólnym pochodzeniu, charakteryzujących się przekazywaniem potomstwu określonego zespołu cech;
- 15) ród lub linia hodowlana – linię w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – populację zwierząt uzyskaną w wyniku hodowli tych zwierząt w obrębie rasy, selekcjonowaną w określonym kierunku;
- 16) stado zwierząt futerkowych – grupę zwierząt futerkowych tego samego gatunku, utrzymywaną wspólnie w celu pozyskania potomstwa;
- 17) krzyżowanie – kojarzenie zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem świń i mieszańców świni, genetycznie odmiennych, różnych ras, odmian lub linii;
- 18) mieszaniec – wpisane do rejestru zwierzę gospodarskie, z wyjątkiem mieszańca świni, lub stado, uzyskane w wyniku planowego krzyżowania:
 - a) zwierząt gospodarskich różnych ras, rodów lub linii lub
 - b) zwierząt gospodarskich będących produktem krzyżowania, lub
 - c) zwierząt hodowlanych czystorasowych i zwierząt gospodarskich będących produktem krzyżowania;
- 19) mieszaniec świni – mieszańca świni w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia 2016/1012;
- 20) rejestr hodowlany – rejestr hodowlany w rozumieniu art. 2 pkt 17 rozporządzenia 2016/1012;
- 21) rejestr – zbiór informacji o zwierzętach gospodarskich, z wyjątkiem świń i mieszańców świni, prowadzony w formie książki, kartoteki lub na informatycznym nośniku danych;
- 22) rozród – kontrolowane rozmnażanie zwierząt gospodarskich;
- 23) materiał biologiczny – materiał biologiczny w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – nasienie reproduktorów, jaja wylęgowe, jaja jedwabnika morwowego, larwy jedwabnika morwowego, oocyty i zarodki przeznaczone do wykorzystania w rozmnażaniu tych zwierząt;
- 24) zawody konne – każde konne współzawodnictwo, w tym różne formy wyścigów konnych, sportów konnych, wystawy i pokazy;
- 25) związek hodowców – związek hodowców w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – organizację

posiadającą osobowość prawną, zrzeszającą na zasadach dobrowolności hodowców utrzymujących zwierzęta danego gatunku, rasy, linii hodowlanej albo odmiany w obrębie gatunku lub rasy;

- 26) przedsiębiorstwo hodowlane – przedsiębiorstwo hodowlane w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia 2016/1012.

Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.

Art. 4. 1 Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt jest państwową jednostką budżetową i podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2. Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, statut Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, w tym jego siedzibę, obszar działania i organizację wewnętrzną, mając na względzie zapewnienie prawidłowej i skutecznej realizacji zadań określonych w art. 3 i art. 5 ust. 1.

Art. 5. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, oprócz przeprowadzania kontroli urzędowej w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012, wykonuje również następujące zadania:

- 1) przeprowadza kontrolę w zakresie:
 - a) prowadzenia ksiąg hodowlanych, oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej oraz hodowli i rozrodu zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, a także prowadzenia rejestrów,
 - b) sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom realizującym zadania w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej;

- 2) prowadzi laboratorium referencyjne badające mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz;
- 3) współpracuje z organizacjami międzynarodowymi działającymi w dziedzinie hodowli zwierząt i ich rozrodu.

2. Laboratorium referencyjne, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wykonuje zadania polegające na:

- 1) przygotowywaniu materiałów odniesienia;
- 2) organizowaniu badań porównawczych w celu ujednoczenia standardów i metod analitycznych;
- 3) prowadzeniu szkoleń pracowników laboratoriów, o których mowa w art. 20;
- 4) przeprowadzaniu badań laboratoryjnych mających na celu potwierdzenie wyników badań przeprowadzonych przez inne laboratoria, w szczególności jeżeli otrzymane wyniki badań budzą wątpliwości.

Art. 6. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt może, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa, użyczyć związkowi hodowców, przedsiębiorstwu hodowlanemu lub innemu podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną, rejestr hodowlany lub rejestr oraz ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną, rzecz będącą w zarządzie lub trwałym zarządzie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, niezbędną do wykonywania zadań związanych z prowadzeniem księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru oraz oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej.

2. Użyczenie rzeczy, o której mowa w ust. 1, następuje w drodze umowy zawartej na okres nie dłuższy niż czas, na który został ustanowiony zarząd albo trwały zarząd tą rzeczą.

3. Podmiot biorący rzecz do używania, oprócz ponoszenia zwykłych kosztów jej utrzymania, ponosi wszystkie inne koszty związane z korzystaniem z tej rzeczy.

4. Umowa użyczenia, oprócz postanowień określonych w Kodeksie cywilnym, zawiera:

- 1) oznaczenie rzeczy, z tym że w przypadku nieruchomości:
 - a) jej oznaczenie według księgi wieczystej oraz według ewidencji gruntów i budynków,
 - b) jej powierzchnię oraz opis;
- 2) cel, na jaki rzecz zostaje oddana do używania;
- 3) sposób używania rzeczy;
- 4) czas, na który rzecz zostaje oddana do używania.

5. Jeżeli rzecz jest oddawana do używania na rzecz kilku podmiotów, w umowie użyczenia ustala się także zasady wspólnego używania tej rzeczy.

6. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt może, poza przypadkami innymi niż określone w Kodeksie cywilnym, żądać zwrotu rzeczy użyczonej, także gdy podmiot biorący ją do używania zaprzestanie wykonywania zadań, do wykonywania których został upoważniony, albo utraci prawo prowadzenia księgi hodowlanej.

Art. 7. 1. Koszty realizacji zadań na rzecz hodowli zwierząt gospodarskich w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej mogą być dofinansowywane z budżetu państwa na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, w formie dotacji przedmiotowych dla podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa.

2. Dotację, o której mowa w ust. 1, udziela, w drodze decyzji administracyjnej, minister właściwy do spraw rolnictwa.

Rozdział 2

Uznawanie związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych, zatwierdzanie programów hodowlanych, wydawanie zezwoleń na prowadzenie ksiąg hodowlanych i rejestrów oraz zasady prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do uznania i odmowy uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012. Uznania i odmowy uznania dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określa elektroniczny wzór wniosku o uznanie za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane.

3. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest równoznaczne z wystąpieniem o ponowne rozpatrzenie zamierzonej odmowy, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. Wniosek ten można złożyć w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, a decyzja wydana na skutek złożenia tego wniosku jest doręczana w terminie 90 dni od dnia jego złożenia.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi wykaz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012.

5. Wykaz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012, jest podawany do publicznej wiadomości przez umieszczenie go na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia programu hodowlanego ustanowionego na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012. Zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określa elektroniczny wzór wniosku o zatwierdzenie programu hodowlanego.

3. Zmianę w zatwierdzonym programie hodowlanym uważa się za zatwierdzoną, jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, minister właściwy do spraw rolnictwa nie wyda decyzji kończącej postępowanie w tej sprawie.

4. W przypadku gdy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza zastosować odstępstwa, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 31 ust. 1, załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie i załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, to zatwierdzenie programu hodowlanego lub zmiany tego programu hodowlanego są równoznaczne z zezwoleniem, o którym mowa odpowiednio w art. 19 ust. 2 lub art. 31 ust. 1 lub załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie lub załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012.

5. Związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane uznane na podstawie rozdziału II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012 składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie dotyczące prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego, zawierające w szczególności informacje dotyczące zwierząt wpisanych lub zgłoszonych do wpisu do tej księgi lub tego rejestru, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

6. O zamiarze rozszerzenia obszaru geograficznego, na którym jest realizowany zatwierdzony program hodowlany, o terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub jego część, związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane informują ministra właściwego do spraw rolnictwa co najmniej na 120 dni przed planowaną datą rozpoczęcia realizacji programu hodowlanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej i załączają tłumaczenie na jeden z języków urzędowych tego państwa członkowskiego, na terytorium którego dany związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza realizować zatwierdzony program hodowlany, powiadomienia o zamiarze rozszerzenia obszaru geograficznego oraz zatwierdzonego programu hodowlanego.

Art. 10. 1. Księgę hodowlaną dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, mogą prowadzić związki hodowców lub inne podmioty, które uzyskały zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu.

3. W przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi się tylko jedną księgę hodowlaną dla:

- 1) każdego z gatunków zaliczanych do jeleniowatych, a w przypadku gdy w obrębie danego gatunku występują różne rasy, linie hodowlane lub odmiany – odpowiednio dla rasy, linii hodowlanej lub odmiany;
- 2) każdego rodu lub linii drobiu w obrębie jego poszczególnych gatunków;
- 3) każdego z gatunków zaliczanych do zwierząt futerkowych;
- 4) alpaki i jedwabnika morwowego, a w przypadku gdy w obrębie tych gatunków występują różne rasy, linie hodowlane lub odmiany – odpowiednio dla rasy, linii hodowlanej lub odmiany;
- 5) każdej linii hodowlanej pszczół.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) program hodowlany zawierający:
 - a) cel hodowlany, którym jest zachowanie, doskonalenie, odtworzenie lub tworzenie nowej rasy, odmiany, rodu lub linii hodowlanej,
 - b) nazwę rasy, rodu lub linii hodowlanej,
 - c) wzorzec zwierząt wpisywanych do księgi hodowlanej oraz standard hodowlany dla części wstępnej tej księgi,
 - d) informacje o obszarze geograficznym, na którym będzie realizowany ten program,
 - e) opis sposobu identyfikacji zwierząt objętych tym programem,
 - f) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej niezbędny do realizacji tego programu oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę,
 - g) zakres prowadzenia oceny genetycznej zwierząt oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę, o ile jest prowadzona,
 - h) opis sposobu prowadzenia selekcji oraz zasady doboru zwierząt do kojarzeń,
 - i) opis systemu kontroli informacji o zwierzętach wpisanych do księgi hodowlanej,

- j) regulamin wpisu do księgi hodowlanej, zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do tej księgi oraz zasady wpisu do części głównej księgi hodowlanej potomstwa zwierząt wpisanych do części wstępnej księgi hodowlanej,
 - k) minimalne wymagania, jakie powinny spełniać zwierzęta wpisywane do części wstępnej księgi hodowlanej;
- 2) oświadczenie o liczbie zwierząt danego gatunku, rasy, odmiany, stad zwierząt futerkowych, rodów lub linii hodowlanych, znajdujących się w posiadaniu członków związku hodowców lub innego podmiotu, które będą uczestniczyły w realizacji programu hodowlanego;
 - 3) oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 9;
 - 4) oświadczenie, że wszystkie zwierzęta należące do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej znajdujące się na obszarze geograficznym, na którym będzie realizowany ten program, mogą uczestniczyć w jego realizacji;
 - 5) regulamin rozstrzygania sporów między hodowcami uczestniczącymi w programie hodowlanym a związkiem hodowców lub innym podmiotem prowadzącym księgę hodowlaną, o ile dotyczy;
 - 6) kopię statutu lub umowy, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot, o ile dotyczy;
 - 7) oświadczenie o numerze w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w innym rejestrze, albo ewidencji, właściwych dla formy organizacyjnej wnioskodawcy.

5. Księga hodowlana zawiera informacje:

- 1) o zwierzęciu wpisanym do tej księgi, w tym o pochodzeniu oraz wynikach oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej;
- 2) dotyczące hodowcy lub właściciela zwierzęcia, w tym imię i nazwisko, adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę hodowcy lub właściciela zwierzęcia, z tym że w przypadku gdy hodowcą lub właścicielem zwierzęcia jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – miejsce i adres wykonywania działalności, jeżeli są inne niż adres i miejsce zamieszkania tej osoby.

6. Księga hodowlana jest prowadzona przez związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) posiadające dostęp do informacji o zwierzętach i danych o wartości użytkowej lub genetycznej tych zwierząt w zakresie niezbędnym do realizacji programu hodowlanego;
- 2) w sposób zapewniający:
 - a) wykonywanie czynności związanych z prowadzeniem księgi hodowlanej przez osoby posiadające wiedzę i doświadczenie w zakresie realizowanego programu hodowlanego,
 - b) bezpieczne przechowywanie zgromadzonych informacji o zwierzętach wpisanych do księgi hodowlanej.

7. Związek hodowców lub inny podmiot składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie dotyczące prowadzenia księgi hodowlanej, zawierające w szczególności informacje dotyczące zwierząt wpisanych do tej księgi lub zgłoszonych do wpisu do tej księgi, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący księgę hodowlaną:

- 1) nie realizuje programu hodowlanego lub nie wpisuje do tej księgi zwierząt, stad zwierząt futerkowych, rodów oraz linii hodowlanych, które spełniają warunki wpisu do tej księgi określone w programie hodowlanym lub
- 2) nie składa sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, lub
- 3) składa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 7, niezawierające wymaganych informacji.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, w tym warunki i sposób prowadzenia księgi hodowlanej, mając na względzie zapewnienie prawidłowości prowadzonej hodowli oraz sprawne i rzetelne prowadzenie księgi hodowlanej.

Art. 11. 1. Księgi hodowlane dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, prowadzi się odrębnie dla poddawanych ocenie wartości użytkowej:

- 1) gatunków, ras, linii hodowlanych albo odmian w obrębie gatunku lub rasy jeleniowatych, alpak i jedwabników morwowych;
- 2) rodów lub linii drobiu w obrębie jego poszczególnych gatunków;
- 3) gatunków zwierząt futerkowych;

4) linii hodowlanych pszczoł.

2. Księga hodowlana dzieli się na część główną i część wstępną.

3. Część główna księgi hodowlanej może być podzielona na klasy, do których zwierzęta są wpisywane w zależności od wyników ich oceny wartości użytkowej.

4. Jeżeli część główna księgi hodowlanej jest podzielona na klasy, to wpisy o zwierzętach hodowlanych czystorasowych przenoszone z księgi prowadzonej na terytorium innego państwa do księgi hodowlanej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla danej rasy są dokonywane w odpowiedniej klasie, w zależności od wyników oceny wartości użytkowej tych zwierząt.

5. Zwierzę, o którym mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, w tym matkę pszczelą, stado zwierząt futerkowych oraz ród drobiu, wpisuje się tylko do jednej księgi hodowlanej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Do części głównej księgi hodowlanej mogą być wpisywane zwierzęta z gatunków zaliczanych do jeleniowatych, alpaki, jedwabniki morwowe, rody drobiu, stada zwierząt futerkowych oraz matki pszczele, które:

- 1) pochodzą co najmniej od dwóch pokoleń przodków tego samego gatunku, rasy, odmiany w obrębie rasy, stada, rodu lub linii hodowlanej, wpisanych do księgi hodowlanej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub księgi prowadzonej na terytorium innego państwa;
- 2) zostały zidentyfikowane w sposób określony w programie hodowlanym.

7. Do części wstępnej księgi hodowlanej mogą być wpisywane zwierzęta z gatunków zaliczanych do jeleniowatych, alpaki, jedwabniki morwowe, rody drobiu, stada zwierząt futerkowych oraz matki pszczele, które:

- 1) zostały zidentyfikowane w sposób określony w programie hodowlanym;
- 2) odpowiadają standardowi hodowlanemu;
- 3) spełniają minimalne wymagania określone dla zwierząt wpisywanych do danej księgi.

Art. 12. 1. W przypadku rezygnacji z prowadzenia księgi hodowlanej dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, a także w przypadku gdy program hodowlany dla gatunku, rasy, odmiany, rodu lub linii, dla których prowadzi się tę księgę, nie może być realizowany, związek hodowców lub inny podmiot, które prowadzą daną księgę hodowlaną, informują ministra właściwego do spraw rolnictwa o zakończeniu jej prowadzenia.

2. W przypadku określonym w ust. 1 minister właściwy do spraw rolnictwa stwierdza wygaśnięcie decyzji, na podstawie której była prowadzona księga hodowlana.

3. W przypadku gdy decyzja stwierdzająca wygaśnięcie decyzji, na podstawie której była prowadzona księga hodowlana, a także w przypadku gdy decyzja, o której mowa w art. 10 ust. 8, staną się ostateczne, podmiot, który dotychczas prowadził tę księgę, przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z jej prowadzeniem Krajowemu Centrum Hodowli Zwierząt.

Art. 13. 1. Rejestry mogą prowadzić związki hodowców lub inne podmioty, które uzyskały zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) program krzyżowania zawierający:
 - a) szczegółową charakterystykę rasy, rodu, linii lub krzyżówki,
 - b) określenie cech użytkowych podlegających doskonaleniu w wyniku realizacji danego programu,
 - c) opis komponentów i metod krzyżowania,
 - d) zasady doboru zwierząt do kojarzeń,
 - e) informację o obszarze geograficznym, na którym będzie realizowany ten program,
 - f) opis sposobu identyfikacji zwierząt objętych tym programem,
 - g) opis systemu rejestracji danych o pochodzeniu zwierząt objętych tym programem,
 - h) zakres informacji o zwierzętach objętych tym programem wpisywanych do rejestru,
 - i) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej zwierząt niezbędny do realizacji tego programu oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę,
 - j) zakres prowadzenia oceny genetycznej zwierząt oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę, o ile jest prowadzona,
 - k) opis systemu kontroli informacji o zwierzętach wpisanych do rejestru,
 - l) regulamin prowadzenia rejestru;
- 2) oświadczenie o liczbie zwierząt, które zostaną objęte programem krzyżowania, znajdujących się w posiadaniu członków związku hodowców lub innego podmiotu;
- 3) oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 8;
- 4) oświadczenie, że wszystkie zwierzęta należące do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej znajdujące się na obszarze geograficznym, na którym będzie realizowany program krzyżowania, mogą uczestniczyć w jego realizacji;

- 5) regulamin rozstrzygania sporów między hodowcami uczestniczącymi w programie krzyżowania a związkiem hodowców lub innym podmiotem prowadzącym rejestr, o ile dotyczy;
- 6) kopię statutu lub umowy, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot, o ile dotyczy;
- 7) oświadczenie o numerze w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w innym rejestrze, albo ewidencji, właściwych dla formy organizacyjnej wnioskodawcy.

4. Rejestr zawiera informacje:

- 1) o zwierzęciu wpisanym do tego rejestru, w tym o pochodzeniu oraz wynikach oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej;
- 2) dotyczące hodowcy lub właściciela zwierzęcia, w tym imię i nazwisko, adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę hodowcy lub właściciela zwierzęcia, z tym że w przypadku gdy hodowcą lub właścicielem zwierzęcia jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – miejsce i adres wykonywania działalności, jeżeli są inne niż adres i miejsce zamieszkania tej osoby.

5. Rejestr jest prowadzony przez związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) posiadające dostęp do informacji o zwierzętach i danych o wartości użytkowej lub hodowlanej tych zwierząt w zakresie niezbędnym do realizacji programu krzyżowania;
- 2) w sposób zapewniający:
 - a) wykonywanie czynności związanych z prowadzeniem rejestru przez osoby posiadające wiedzę i doświadczenie w zakresie realizowanego programu krzyżowania,
 - b) bezpieczne przechowywanie zgromadzonych informacji o zwierzętach wpisanych do rejestru.

6. Związek hodowców lub inny podmiot składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie dotyczące prowadzenia rejestru, zawierające w szczególności informacje dotyczące zwierząt wpisanych do tego rejestru lub zgłoszonych do wpisu do tego rejestru, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący rejestr:

- 1) nie realizuje programu krzyżowania lub nie wpisuje do tego rejestru zwierząt, stad zwierząt futerkowych, rodów oraz linii hodowlanych, które spełniają warunki wpisu do tego rejestru określone w programie krzyżowania lub
- 2) nie składa sprawozdania, o którym mowa w ust. 6, lub
- 3) składa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 6, niezawierające wymaganych informacji.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie rejestru, w tym warunki i sposób prowadzenia rejestru zapewniający właściwe zabezpieczenie i ochronę danych gromadzonych w rejestrze, dostęp do informacji i danych o wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt w zakresie niezbędnym do realizacji programu krzyżowania, a w przypadku bydła, koni, owiec, alpак, kóz, jeleniowatych, jedwabników morwowych, pszczoł oraz stad drobiu i zwierząt futerkowych – minimalną liczebność pogłowia zwierząt niezbędną do prowadzenia rejestru, mając na względzie zapewnienie prawidłowości prowadzonej hodowli i uzyskiwanie zwierząt o wysokiej wartości użytkowej oraz sprawne i rzetelne prowadzenie rejestru.

Art. 14. 1. W przypadku rezygnacji z prowadzenia rejestru, a także jeżeli program krzyżowania określony dla danego rejestru nie może być realizowany, związek hodowców lub inny podmiot, które prowadzą dany rejestr, informują ministra właściwego do spraw rolnictwa o zakończeniu jego prowadzenia.

2. W przypadku określonym w ust. 1 minister właściwy do spraw rolnictwa stwierdza wygaśnięcie decyzji, na podstawie której był prowadzony rejestr.

Art. 15. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji objętych sprawozdaniami, o których mowa w art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 7 i art. 13 ust. 6, oraz sposób ich składania, mając na względzie zapewnienie rzetelnej wiedzy o sposobie prowadzenia przez związki hodowców lub inne podmioty ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych lub rejestrów.

Art. 16. 1. Do księgi hodowlanej prowadzonej dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, mogą być wpisywane zwierzęta, stada zwierząt futerkowych, rody oraz linie hodowlane, które spełniają warunki wpisu do tej księgi określone w programie hodowlanym.

2. Do rejestru mogą być wpisywane zwierzęta, stada zwierząt futerkowych, rody oraz linie hodowlane, które pochodzą od rodziców spełniających wymagania określone w programie krzyżowania i zostały zidentyfikowane po urodzeniu w sposób określony w tym programie.

Art. 17. 1. Związek hodowców lub inny podmiot prowadzący daną księgę hodowlaną lub rejestr, a także przedsiębiorstwo hodowlane prowadzące dany rejestr hodowlany wydają, na wniosek hodowcy, zaświadczenie potwierdzające dokonanie wpisu odpowiednio do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru.

2. Za dokonanie wpisu zwierząt do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego i rejestru, za wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego i rejestru, a także za wydanie świadectwa zootechnicznego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012, podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą pobierać opłatę, której wysokość nie może przekraczać kosztów poniesionych przez te podmioty związanych z dokonaniem wpisu lub wystawieniem zaświadczenia lub świadectwa.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, podają do wiadomości w swojej siedzibie informacje o wysokości opłaty pobieranej za wpis do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru oraz o warunkach, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać taki wpis, a w przypadku gdy posiadają stronę internetową – udostępniają je na tej stronie.

4. Opłata, o której mowa w ust. 2, z wyłączeniem opłaty pobieranej przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, stanowi przychód podmiotu prowadzącego księgę hodowlaną, rejestr hodowlany lub rejestr.

Art. 18. 1. Do postępowań w sprawach o wpis zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Na odmowę dokonania wpisu do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej właścicielowi lub posiadaczowi tego zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej przysługuje skarga do sądu administracyjnego na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325).

Rozdział 3

Ocena wartości użytkowej i ocena genetyczna zwierząt gospodarskich

Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić podmiot niebędący związkiem hodowców lub przedsiębiorstwem hodowlanym uznanym na podstawie rozdziału II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012 do prowadzenia:

- 1) oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub
- 2) oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a

– mając na względzie zapewnienie przez ten podmiot spełniania wymagań określonych w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, zgodnie z właściwym zatwierdzonym programem hodowlanym oraz wypełniania obowiązków wynikających z art. 28 rozporządzenia 2016/1012.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić wyłącznie podmiot, który złożył wniosek o upoważnienie do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.

Art. 20. Mleko, w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz, poddaje się badaniu w laboratoriach, które:

- 1) uczestniczą w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych prowadzonych przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2;
- 2) stosują do sprawdzania metod badawczych materiały odniesienia przygotowywane przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2;
- 3) wdrożyły system kontroli jakości.

Art. 21. 1. Ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, może prowadzić wyłącznie podmiot, który został upoważniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b:

- 1) związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie księgi hodowlanej lub rejestru,

2) inny podmiot, który został wskazany w programie hodowlanym dla danej księgi hodowlanej lub w programie krzyżowania dla danego rejestru

– mając na względzie zapewnienie przez ten związek lub podmiot prawidłowego realizowania powierzonych mu zadań oraz wiarygodność uzyskiwanych wyników oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić wyłącznie podmiot, który złożył wniosek o upoważnienie do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:

1) zakres oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej oraz metodykę prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej;

2) opis sposobu oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów hodowlanych.

5. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, informują tego ministra na piśmie o zamiarze dokonania zmiany w zakresie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej lub w metodyce prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej co najmniej na 30 dni przed dniem wprowadzenia tej zmiany.

6. W informacji, o której mowa w ust. 5, wskazuje się zakres, cel i uzasadnienie wprowadzanej zmiany oraz termin jej wprowadzenia.

7. Związek hodowców oraz inny podmiot upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, publikują wyniki tych ocen w terminach i na zasadach określonych w metodyce prowadzenia tych ocen.

Art. 22. 1. Ocena wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, jest prowadzona:

1) na wniosek albo za zgodą właściciela lub posiadacza zwierząt poddawanych tej ocenie;

2) w zakresie i według metodyki określonych przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do jej prowadzenia.

2. Wyniki oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, są udostępniane zainteresowanemu właścicielowi lub posiadaczowi zwierząt poddawanych ocenie.

3. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, informują zainteresowanych właścicieli lub posiadaczy zwierząt poddawanych tej ocenie o jej zakresie i metodyce stosowanej przez te podmioty do jej prowadzenia oraz o zmianach wprowadzanych w zakresie tej oceny i w metodyce jej prowadzenia.

4. Ocena genetyczna zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, jest prowadzona w zakresie i według metodyki określonych przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do jej prowadzenia.

5. Ocena genetyczna zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, może być dokonywana, w zależności od specyfiki gatunku, rasy, odmiany, rodu, linii, stada lub typu użytkowego, na podstawie wyników oceny wartości użytkowej, oceny typu i budowy, rodowodu lub oceny innych cech tych zwierząt.

6. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, informują zainteresowanych właścicieli lub posiadaczy zwierząt poddawanych tej ocenie o jej zakresie i metodyce stosowanej przez te podmioty do jej prowadzenia oraz o zmianach wprowadzanych w zakresie tej oceny i w metodyce jej prowadzenia.

Art. 23. 1. Zwierzęta, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, poddaje się ocenie wartości użytkowej lub ocenie genetycznej, jeżeli są oznakowane w sposób umożliwiający ich identyfikację.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do jedwabników morwowych, stad rodzicielskich i towarowych drobiu oraz do zwierząt futerkowych.

3. Sposób oznakowania i identyfikacji do celów hodowlanych zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, określa związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej, z tym że oznakowanie to powinno być trwałe i indywidualne, dokonane przy użyciu kolczyków, identyfikatorów elektronicznych, znaczków identyfikacyjnych lub za pomocą tatuażu.

Art. 24. Za prowadzenie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gospodarskich może być pobierane wynagrodzenie w wysokości ustalonej w umowie o prowadzenie danej oceny, przy czym wysokość tego wynagrodzenia ustala się, uwzględniając

zarówno w odniesieniu do zwierząt gospodarskich urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i zwierząt pochodzących z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, te same elementy składowe.

Rozdział 4

Rozród zwierząt gospodarskich

Art. 25. W przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, w:

- 1) rozrodzie naturalnym zwierząt hodowlanych wykorzystuje się reproduktory wpisane do ksiąg hodowlanych albo rejestrów;
- 2) sztucznym unasiennianiu zwierząt hodowlanych, z wyłączeniem pszczół, wykorzystuje się:
 - a) reproduktory:
 - wpisane do księgi hodowlanej albo rejestru,
 - poddane ocenie wartości użytkowej i ocenie genetycznej, o ile przeprowadzenie oceny genetycznej wynika z programu hodowlanego lub programu krzyżowania,
 - b) nasienie pochodzące od reproduktorów spełniających wymagania określone w lit. a.

Art. 26. 1. W rozrodzie pszczół wykorzystuje się trutnie pochodzące od matek pszczelich wpisanych do ksiąg hodowlanych lub rejestrów prowadzonych dla linii hodowlanych pszczół lub pochodzące od ich córek.

2. Sejmik województwa, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu, prowadzących księgę hodowlaną danej linii pszczół, może, w drodze uchwały, zakazać na terenie województwa lub jego części utrzymywania pszczół lub dopuścić utrzymywanie pszczół określonej linii, jeżeli jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia prawidłowej realizacji programu hodowlanego lub programu ochrony zasobów genetycznych. Zadanie to jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.

Art. 27. 1. Produkcję piskląt prowadzi się przy wykorzystaniu jaj wylęgowych pochodzących od stad drobiu wpisanych do ksiąg hodowlanych lub rejestrów.

2. Do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza się pisklęta hodowlane drobiu, które pochodzą od stad drobiu wpisanych do ksiąg hodowlanych lub rejestrów.

Art. 28. 1. Podmiot prowadzący, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, punkt kopulacyjny dla zwierząt gospodarskich:

- 1) wykorzystuje reproduktory spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. a oraz art. 24 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – w art. 25 pkt 1;
- 2) wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy świadectwo jej pokrycia zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego krycia, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopię wydanego świadectwa przez 5 lat od dnia jego wydania, z tym że w przypadku świń kopię tę przechowuje się przez rok od dnia jego wydania.

2. Podmiot wykorzystujący, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zarodki zwierząt spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. e oraz f lub art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1012, wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o przeniesieniu zarodka zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopię wydanego zaświadczenia przez 5 lat od dnia jego wydania.

Art. 29. 1. W przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, każdą partię materiału biologicznego zwierząt hodowlanych wprowadzaną do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaopatruje się w dokument handlowy zawierający:

- 1) dane umożliwiające identyfikację dawcy lub dawców tego materiału;
- 2) termin pobrania lub produkcji tego materiału;
- 3) imię i nazwisko, adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę producenta i odbiorcy tego materiału.

2. Dokument handlowy jest wydawany zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt przez podmiot wprowadzający materiał biologiczny do obrotu, który:

- 1) prowadzi działalność w zakresie:
 - a) pozyskiwania, produkowania, przetwarzania i przechowywania nasienia lub
 - b) przechowywania nasienia, lub
 - c) pozyskiwania, produkowania lub przechowywania komórek jajowych lub zarodków lub
- 2) utrzymuje drób hodowlany, lub
- 3) prowadzi księgę hodowlaną lub rejestr dla jedwabnika morwowego.

Art. 30. 1. Podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania:

- 1) zaopatruje się w nasienie wyłącznie:
 - a) w centrum, o którym mowa w art. 21 ust. 5 oraz art. 24 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012 – w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub
 - b) w punktach dystrybucji nasienia knurów, o ile nasienie to zostanie wykorzystane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - c) u podmiotów prowadzących na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2018 r. poz. 1967 oraz z 2020 r. poz. 148 i 285) działalność w zakresie pozyskiwania, produkowania, przetwarzania i przechowywania nasienia zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, lub w zakresie przechowywania nasienia tych zwierząt;
- 2) wykorzystuje nasienie:
 - a) pozyskane od zwierząt, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g oraz art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, lub
 - b) pochodzące od reproduktorów spełniających wymagania określone w art. 25 pkt 2 lit. a – w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b;
- 3) wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopię wydanego zaświadczenia przez 5 lat od dnia jego wydania, z tym że w przypadku świń kopię tę przechowuje się przez rok od dnia jego wydania;
- 4) przekazuje związkowi hodowców prowadzącemu ocenę wartości użytkowej lub innemu podmiotowi upoważnionemu do prowadzenia tej oceny informacje o zabiegach sztucznego unasienniania wykonanych w stadach bydła ras mlecznych objętych oceną wartości użytkowej, niezwłocznie po ich wykonaniu, w sposób ustalony przez ten związek lub podmiot.

2. Zabiegi sztucznego unasienniania w ramach wykonywania usług, o których mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) lekarze weterynarii;

2) osoby, które:

a) złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin kończący szkolenie z zakresu sztucznego unasienniania danego gatunku zwierząt gospodarskich obejmujące:

– zajęcia teoretyczne z zakresu:

– – anatomii i fizjologii zwierząt,

– – regulacji prawnych dotyczących organizacji hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich,

– – selekcji i doboru zwierząt do kojarzeń,

– – interpretacji informacji zawartych w świadectwach zootechnicznych lub innych dokumentach hodowlanych,

– zajęcia praktyczne z zakresu:

– – postępowania z nasieniem,

– – wykonywania zabiegów sztucznego unasienniania,

b) uzyskały uprawnienia do ich wykonywania na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej i posiadają zaświadczenie potwierdzające uzyskanie tych uprawnień.

3. Szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, może być prowadzone przez podmiot, który uzyskał zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa.

4. Zgoda, o której mowa w ust. 3, jest wydawana w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek podmiotu zamierzającego prowadzić szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, jeżeli ten podmiot dołączy do tego wniosku:

1) program tego szkolenia uwzględniający zagadnienia, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, oraz plan jego realizacji;

2) wzór zaświadczenia o ukończeniu tego szkolenia;

3) określenie trybu powoływania komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin kończący to szkolenie oraz wskazanie kwalifikacji osób wchodzących w skład tej komisji;

4) opis sposobu przeprowadzenia egzaminu kończącego to szkolenie;

5) wskazanie zakresu informacji zawartych w protokole, o którym mowa w ust. 7.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, powołuje komisję egzaminacyjną w celu przeprowadzenia egzaminu kończącego szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a.

6. W skład komisji egzaminacyjnej mogą wchodzić osoby, które posiadają wykształcenie wyższe uzyskane na kierunku:

1) zootechnika, weterynaria lub rolnictwo, lub

2) innym niż określony w pkt 1, jeżeli ponadto złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin kończący szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a.

7. Komisja egzaminacyjna niezwłocznie po przeprowadzeniu egzaminu kończącego szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, sporządza protokół jego przebiegu, zawierający co najmniej wyniki tego egzaminu.

8. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, na podstawie wyników zawartych w protokole, o którym mowa w ust. 7, wydaje zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zgodę, o której mowa w ust. 3, jeżeli podmiot prowadzący szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a:

- 1) nie realizuje programu tego szkolenia lub realizuje program inny niż dołączony do wniosku, o którym mowa w ust. 4, lub
- 2) nie wydaje zaświadczeń o ukończeniu tego szkolenia lub wydaje zaświadczenia niezgodne ze wzorem, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, lub
- 3) nie powołuje komisji egzaminacyjnej zgodnie z trybem określonym w ust. 4 pkt 3 lub powołuje w jej skład osoby, które nie posiadają kwalifikacji określonych w ust. 4 pkt 3, lub
- 4) nie zapewnia sporządzenia protokołu, o którym mowa w ust. 7.

Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje zezwolenia, o których mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012. Zezwolenia te są wydawane w drodze decyzji administracyjnej na wniosek związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego, uznanych na podstawie rozdziału II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012.

2. W przypadku wydania zezwoleń, o których mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012, odstępstwa, o których mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012, dotyczą również centrum i zespołu, o których mowa w art. 21 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012, wymienionych we właściwych zatwierdzonych programach hodowlanych.

Art. 32. Przepisów art. 25, art. 26 i art. 30 nie stosuje się do badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich prowadzonych przez podmioty wymienione w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 6b i 8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086).

Art. 33. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb wydawania świadectw pokrycia, zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub zaświadczeń o przeniesieniu zarodków oraz szczegółowy zakres informacji zawartych w tych dokumentach, mając na względzie ujednoczenie informacji zawartych w tych dokumentach.

Rozdział 5

Ochrona zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich

Art. 34. 1. Rasy zwierząt gospodarskich oraz linie hodowlane lub odmiany w obrębie ras zwierząt gospodarskich, których liczebność stwarza zagrożenie dla ich istnienia, obejmuje się ochroną zasobów genetycznych polegającą na utrzymywaniu żywych zwierząt gospodarskich lub gromadzeniu i przechowywaniu materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt.

2. Ochrona zasobów genetycznych jest prowadzona w sposób określony w programie ochrony zasobów genetycznych. Program ten zawiera wskazanie:

- 1) populacji zwierząt gospodarskich zagrożonych wyginięciem i potwierdzenie statusu zagrożenia wyginięciem w odniesieniu do ras, linii hodowlanych lub odmian w obrębie tych ras, na podstawie liczby samic wpisanych do księgi hodowlanej prowadzonej dla tej rasy, linii hodowlanej lub odmiany w obrębie danej rasy;
- 2) celu, jaki ma zostać osiągnięty w wyniku realizacji tego programu;
- 3) zakresu i metod służących realizacji tego programu;
- 4) zakresu kriokonserwacji materiału biologicznego i sposobu wykorzystania tego materiału.

3. Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie realizuje i koordynuje zadania w zakresie ochrony zasobów genetycznych, w szczególności przez:

- 1) opracowanie, we współpracy z właściwymi uznanymi związkami hodowców lub związkami hodowców i innymi podmiotami, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie ksiąg hodowlanych, programu ochrony zasobów genetycznych dla poszczególnych ras, linii hodowlanych lub odmian, o których mowa w ust. 1, i udostępnienie tego programu na stronie internetowej administrowanej przez Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie;
- 2) współpracę z uznanymi związkami hodowców lub związkami hodowców i innymi podmiotami, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie ksiąg hodowlanych, w zakresie realizacji programów ochrony zasobów genetycznych;

- 3) gromadzenie i przechowywanie materiału biologicznego podlegającego kriokonserwacji zgodnie z programem ochrony zasobów genetycznych;
- 4) informowanie właściwego miejscowo powiatowego lekarza weterynarii o liczbie i miejscu utrzymywania zwierząt gospodarskich poszczególnych gatunków objętych ochroną zasobów genetycznych; informację przekazuje się na elektroniczną skrynkę podawczą danego powiatowego lekarza weterynarii, udostępnioną i obsługiwaną zgodnie z art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568 i 695);
- 5) współpracę i koordynowanie współpracy z organizacjami międzynarodowymi lub ponadnarodowymi działającymi w dziedzinie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich.

Rozdział 6

Kontrola hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich

Art. 35. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przeprowadza kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 oraz kontrole, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, zwane dalej „kontrolami”, u podmiotów wykonujących zadania z zakresu hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich innych niż Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.

2. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt wykonują czynności kontrolne w ramach kontroli po uzyskaniu upoważnienia do ich wykonywania udzielonego przez dyrektora tego Centrum lub osobę przez niego upoważnioną.

3. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, którzy wykonują czynności kontrolne, po przedstawieniu upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, mają prawo do:

- 1) wstępu na grunty i do obiektów, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, do zakładów wylęgu drobiu oraz do obiektów, w których jest pozyskiwany, produkowany, przetwarzany lub przechowywany materiał biologiczny;
- 2) oględzin zwierząt gospodarskich, przeprowadzania badań i pobierania próbek krwi oraz próbek materiału biologicznego;
- 3) kontroli świadectw zootechnicznych, dokumentów hodowlanych i innych dokumentów w zakresie objętym przedmiotem kontroli;
- 4) dostępu do komputerowych systemów zarządzania informacjami w zakresie objętym przedmiotem kontroli oraz do danych zawartych w tych systemach;
- 5) żądania pisemnych i ustnych wyjaśnień w zakresie objętym przedmiotem kontroli.

4. Czynności kontrolne wykonuje się w obecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, z zachowaniem przepisów sanitarnych i weterynaryjnych.

5. Podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona umożliwia przeprowadzenie kontroli, w tym udostępnia, w zakresie objętym przedmiotem kontroli, dokumenty hodowlane oraz inne dokumenty i komputerowe systemy zarządzania informacjami, a także doprowadza zwierzęta.

Art. 36. 1. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt po przeprowadzeniu kontroli sporządzają protokół przebiegu kontroli, w którym wskazują co najmniej stwierdzone uchybienia albo ich brak.

2. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli uchybień w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt przedstawia podmiotowi kontrolowanemu zalecenia pokontrolne oraz wyznacza termin usunięcia tych uchybień, nie krótszy niż 7 dni.

3. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 2, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o stwierdzonych uchybieniach. Informując o stwierdzonych uchybieniach, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt proponuje zastosowanie jednego spośród środków wymienionych w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 2016/1012 oraz termin, w jakim ten środek ma zostać zastosowany.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, jeden lub kilka środków, o których mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie:

- 1) lit. a–c oraz f rozporządzenia 2016/1012 – w przypadku uchybień, o których mowa w ust. 2;
- 2) lit. d albo e rozporządzenia 2016/1012 – w przypadku gdy zachodzą przesłanki ich zastosowania określone w tych przepisach.

Decyzji tej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

5. Jeżeli uchybienie skutkujące zastosowaniem środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. a–c lub f rozporządzenia 2016/1012, zostanie usunięte, minister właściwy do spraw rolnictwa cofa zastosowany środek przez zmianę albo uchylenie decyzji nakładającej ten środek.

6. W przypadku zastosowania środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. e rozporządzenia 2016/1012, podmiot, wobec którego zastosowano ten środek, przekazuje

niezwłocznie dokumentację związaną z prowadzeniem księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego do Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt.

7. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli uchybień w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, oraz prowadzenia rejestru, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, po ustaleniu przyczyn i zakresu naruszenia, przedstawia podmiotowi kontrolowanemu zalecenia pokontrolne i wyznacza termin usunięcia tych uchybień, nie krótszy niż 7 dni.

8. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 7, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o stwierdzonych uchybieniach. Informując o stwierdzonych uchybieniach, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt proponuje:

- 1) cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 8 lub
- 2) cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w art. 13 ust. 7, lub
- 3) cofnięcie upoważnienia do wykonywania wszystkich lub niektórych zadań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 21 ust. 2.

Art. 37. Dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt składa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z kontroli przeprowadzonych w roku poprzednim, w terminie do dnia 31 stycznia.

Rozdział 7

Warunki udziału koniowatych w zawodach konnych

Art. 38. 1. Zawody konne przeprowadza się w sposób uniemożliwiający wprowadzenie różnic między koniowatymi pochodzącymi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tymi, które zostały wpisane do ksiąg hodowlanych lub zostały w nich zarejestrowane i kandydują do wpisu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (koniowate zarejestrowane), a koniowatymi pochodzącymi z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub zarejestrowanymi w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w odniesieniu do:

- 1) warunków ich udziału w zawodach, zwłaszcza wymagań minimalnych lub maksymalnych;
- 2) kryteriów sędziowania;
- 3) nagród pieniężnych lub zysków, które pochodzą z tych zawodów.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) zawodów organizowanych dla koniowatych wpisanych do ksiąg hodowlanych, których celem jest ich selekcja;
- 2) zawodów regionalnych, których celem jest selekcja koniowatych;
- 3) imprez historycznych lub tradycyjnych.

3. Organizator zawodów konnych niezwłocznie powiadamia na piśmie posiadacza koniowatego o przyczynach niedopuszczenia tego zwierzęcia do udziału w tych zawodach.

4. Organizator zawodów konnych, o których mowa w ust. 2, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 31 października, informacje o planowanych w kolejnym roku rodzajach lub typach zawodów konnych, z podaniem uzasadnienia zastosowania odstępstw od warunków określonych w ust. 1 przy organizacji tych zawodów.

5. Organizator zawodów konnych może przeznaczyć na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych nie więcej niż 20% nagród pieniężnych lub zysków z tych zawodów.

6. Organizator zawodów konnych korzystający z uprawnienia, o którym mowa w ust. 5, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 31 października roku poprzedzającego rok, w którym mają odbyć się te zawody, informacje o:

- 1) sposobie przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym procentowym udziale nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych;
- 2) kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych.

7. Informacje, o których mowa w ust. 4 i ust. 6 pkt 2, przekazuje się w postaci papierowej lub elektronicznej, na formularzach, których wzory zostały określone w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/388 z dnia 6 marca 2020 r. ustanawiającej przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 90/428/EWG w odniesieniu do odstępstw od zasad zawodów konnych oraz zmieniającej decyzję Komisji 2009/712/WE w zakresie odniesień do przepisów zootechnicznych (Dz. Urz. UE L 73 z 10.03.2020, str. 19).

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa udostępnia informacje, o których mowa w ust. 4 i ust. 6 pkt 2, na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym otrzymał te informacje.

9. Ocena wartości użytkowej koniowatych może być dokonana na podstawie wyników zawodów konnych przeprowadzonych zgodnie z ust. 1–7.

10. Organizator zawodów konnych, o których mowa w ust. 2, przekazuje, w postaci papierowej lub elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 31 marca, informacje o zawodach, które odbyły się w roku poprzednim, z podaniem rodzaju lub typu przeprowadzonych zawodów konnych.

11. Organizator zawodów konnych korzystający z uprawnienia, o którym mowa w ust. 5, przekazuje, w postaci papierowej lub elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 31 marca, informacje o:

- 1) sposobie przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym procentowym udziale nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych,
- 2) kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych

– w odniesieniu do zawodów konnych, które odbyły się w roku poprzednim.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 39. 1. Kto:

- 1) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 9 ust. 5, nie składa sprawozdania dotyczącego prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego lub nie składa tego sprawozdania w terminie określonym w tym przepisie,
- 2) prowadząc ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b:
 - a) nie informuje na piśmie ministra właściwego do spraw rolnictwa o zamiarze dokonania zmiany w zakresie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt lub w metodyce prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt w terminie określonym w art. 21 ust. 5,
 - b) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 21 ust. 7, nie publikuje wyników oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt w terminach i na zasadach określonych w metodyce prowadzenia odpowiednio oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt,

- c) nie informuje zainteresowanych właścicieli lub posiadaczy zwierząt poddawanych:
 - ocenie wartości użytkowej o zakresie lub metodyce stosowanej do prowadzenia tej oceny lub o zmianach wprowadzanych w zakresie tej oceny lub w metodyce jej prowadzenia lub
 - ocenie genetycznej o zakresie lub metodyce stosowanej do prowadzenia tej oceny lub o zmianach wprowadzanych w zakresie tej oceny lub w metodyce jej prowadzenia,
- 3) wykorzystuje reproduktory niebędące zwierzętami hodowanymi w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – niespełniające warunków określonych w art. 25 pkt 1, w rozrodzie naturalnym lub prowadząc punkt kopulacyjny,
- 4) wykorzystuje w rozrodzie pszczoł trutnie niespełniające wymagań określonych w art. 26 ust. 1,
- 5) utrzymuje pszczoły:
 - a) wbrew zakazowi określonemu przez sejmik województwa w uchwale wydanej na podstawie art. 26 ust. 2,
 - b) innych linii niż określone przez sejmik województwa w uchwale wydanej na podstawie art. 26 ust. 2,
- 6) wykorzystuje do produkcji piskląt jaja wylęgowe niespełniające wymagań określonych w art. 27 ust. 1,
- 7) wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pisklęta hodowlane drobiu niespełniające wymagań określonych w art. 27 ust. 2,
- 8) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 29 ust. 1, wprowadzając do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiał biologiczny pochodzący od zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b:
 - a) nie zaopatruje go w dokument handlowy lub
 - b) zaopatruje go w dokument handlowy niezawierający informacji określonych w art. 29 ust. 1,
- 9) przechowuje lub wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nasienie pozyskane od zwierząt gospodarskich innych niż określone w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g lub art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – nasienie niespełniające wymagań określonych w art. 25 pkt 2 lit. b,

- 10) wykorzystuje zarodki zwierząt niespełniające wymagań określonych w art. 21 ust. 1 lit. e oraz f lub art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1012,
- 11) wykonuje zabiegi sztucznego unasienniania:
 - a) wykorzystując nasienie pozyskane od zwierząt gospodarskich innych niż określone w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g lub art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – nasienie niespełniające wymagań określonych w art. 25 pkt 2 lit. b lub,
 - b) zaopatrując się w nasienie w sposób inny niż określony w art. 30 ust. 1 pkt 1,
- 12) przy wprowadzaniu do handlu zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt:
 - a) nie zaopatruje tych zwierząt lub materiału biologicznego w świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, w przypadku gdy te zwierzęta lub potomstwo wyprodukowane z tego materiału biologicznego mają zostać wpisane do innej księgi hodowlanej lub zarejestrowane w innej księdze hodowlanej lub w innym rejestrze, o których mowa w art. 30 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, lub
 - b) wydaje świadectwo zootechniczne niespełniające wymagań określonych w art. 30 ust. 6 rozporządzenia 2016/1012, lub
 - c) korzysta z odstępstwa, o którym mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012, nie posiadając zezwolenia, o którym mowa w art. 31 ust. 1,
- 13) będąc organizatorem zawodów konnych:
 - a) ustanawia warunki dotyczące zawodów konnych z naruszeniem wymagań określonych w art. 38 ust. 1 lub
 - b) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 38 ust. 3, nie powiadamia niezwłocznie posiadacza koniowatego o przyczynach niedopuszczenia tego zwierzęcia do udziału w zawodach konnych, lub
 - c) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 38 ust. 4 i 6, nie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa wymaganych tymi przepisami informacji o zawodach konnych, w terminach określonych w tych przepisach, lub
 - d) wbrew zakazowi wynikającemu z art. 38 ust. 5, przeznacza na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych więcej niż 20% nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, lub

- e) wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 38 ust. 7, przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4 i ust. 6 pkt 2, na formularzach niezgodnych z wzorami określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/388 z dnia 6 marca 2020 r. ustanawiającej przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 90/428/EWG w odniesieniu do odstępstw od zasad zawodów konnych oraz zmieniającej decyzję Komisji 2009/712/WE w zakresie odniesień do przepisów zootechnicznych, lub
- f) wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 38 ust. 10 i 11, nie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa informacji o przeprowadzonych zawodach konnych, w terminach określonych w tych przepisach

– podlega karze grzywny.

2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 pkt 4–7 można orzec przepadek rzeczy stanowiącej przedmiot wykroczenia, choćby nie stanowiła własności sprawcy.

3. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadach i w trybie określonych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 9

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

Art. 40. W ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2019 r. poz. 475) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 uchyla się pkt 2;
- 2) w art. 2:
 - a) uchyla się pkt 2,
 - b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) właściwa władza – organ centralny państwa członkowskiego właściwy do przeprowadzania kontroli weterynaryjnej lub organ, któremu takie kompetencje zostały przekazane;”;
- 3) w art. 3:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, które wdrażają przepisy Unii Europejskiej wskazane w części I i II załącznika nr 1, a zwierzęta

i produkty wskazane w części III załącznika nr 1 spełniają wymagania zdrowotne dla zwierząt określone przez państwo przeznaczenia;”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) podczas transportu towarzyszy im świadectwo zdrowia lub inne dokumenty, o których mowa w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, które wdrażają przepisy Unii Europejskiej wskazane w części I i II załącznika nr 1, a w przypadku zwierząt lub produktów wskazanych w części III załącznika nr 1 – świadectwo zdrowia lub inne dokumenty określone przez państwo przeznaczenia;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadectwo zdrowia lub inne dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 5, wystawiane przez powiatowego lekarza weterynarii nadzorującego gospodarstwo, zakład lub centrum (organizację), z którego pochodzą zwierzęta lub produkty, towarzyszą zwierzętom lub produktom do miejsca ich przeznaczenia.”;

4) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwierzęta lub produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 mogą być wysyłane do innego państwa członkowskiego, jeżeli posiadacze tych zwierząt lub produktów zapewnią spełnianie wymagań zdrowotnych określonych w przepisach Unii Europejskiej lub – w kwestiach nieuregulowanych tymi przepisami – w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania na rynek.”;

5) w załączniku nr 1 do ustawy w części II uchyla się pkt 1–5.

Art. 41. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 1149 i 1824 oraz z 2020 r. poz. 300) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) właściwy podmiot prowadzący księgę hodowlaną lub rejestr, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia 2015/262,

2) podmiot prowadzący księgę hodowlaną koni rasy polski koń zimnokrwisty, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. g oraz h rozporządzenia 2015/262;”;

2) w art. 32 ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Prezes Agencji oraz podmiot prowadzący centralną bazę danych mogą udostępnić informacje zawarte odpowiednio w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych i centralnej bazie danych do celów naukowych, statystycznych i hodowlanych lub na wniosek krajowych podmiotów upoważnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gospodarskich na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich albo instytutów badawczych, o których mowa w przepisach o instytutach badawczych.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056, z 2019 r. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 284) w art. 38a w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) trzymania zwierząt gospodarskich w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 43. 1. Do czasu upoważnienia związków hodowców lub innych podmiotów na podstawie art. 21 ust. 2, zadania związane z prowadzeniem oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej pszczół i stad zwierząt futerkowych prowadzi Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.

2. Za prowadzenie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej pszczół i stad zwierząt futerkowych Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt pobiera opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa. Opłatę tę pobiera się w okresie obowiązywania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej polegającej na pobieraniu tych opłat.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłaty, o której mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przy prowadzeniu oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej pszczół i stad zwierząt futerkowych, a także publikowaniu wyników tych ocen.

Art. 44. 1. Podmiot upoważniony do prowadzenia szkoleń dla podmiotów wykonujących usługi w zakresie sztucznego unasienniania na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 53 uznaje się za podmiot, który uzyskał zgodę, o której mowa w art. 30 ust. 3.

2. Postępowanie w sprawie określonej w art. 35 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się.

3. Związek hodowców lub inny podmiot, który na podstawie art. 18 ust. 2 i art. 22 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, uzyskał zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie określonej księgi hodowlanej lub określonego rejestru zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, uznaje się za związek hodowców lub inny podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa odpowiednio w art. 10 ust. 1 lub art. 13 ust. 1. Podmioty te składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa przed upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokumenty, o których mowa odpowiednio w art. 10 ust. 4 lub art. 13 ust. 3.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub art. 13 ust. 1, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 3, nie złożył w terminie dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 10 ust. 4 lub art. 13 ust. 3, lub jeżeli złożony program hodowlany lub program krzyżowania nie spełnia wymagań określonych odpowiednio w art. 10 ust. 4 pkt 1 lub art. 13 ust. 3 pkt 1.

5. Osoby, które spełniły wymagania, o których mowa w art. 34 ust. 3 pkt 1 ustawy uchylanej w art. 53, uznaje się za osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2.

Art. 45. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, wykaz podmiotów, o których mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, uprawnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.

2. W przypadku utraty przez podmiot znajdujący się w wykazie określonym w ust. 1 uprawnienia do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, zaktualizowany wykaz podmiotów, o których mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, uprawnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.

Art. 46. 1. Księgi hodowlane i rejestry, w tym rejestry świń, prowadzone na podstawie art. 17, art. 18, art. 21 i art. 22 ustawy uchylanej w art. 53, uważa się odpowiednio za księgi hodowlane, rejestry lub rejestry hodowlane prowadzone na podstawie art. 8, art. 10 i art. 13.

2. Wpisy zwierząt do ksiąg hodowlanych lub rejestrów, w tym rejestrów świń, prowadzonych na podstawie dotychczasowych przepisów uważa się za wpisy dokonane odpowiednio w księdze hodowlanej, rejestrze lub rejestrze hodowlanym w rozumieniu ustawy.

Art. 47. 1. Postępowanie w sprawie określonej w:

- 1) art. 17 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się jako postępowanie w sprawie o:
 - a) uznanie za związek hodowców na podstawie rozdziału II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012, określone w art. 8 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego nie ma zastosowania art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012,
 - b) zatwierdzenie programu hodowlanego na podstawie rozdziału II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012, określone w art. 9 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego ma zastosowanie art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012;
- 2) art. 18 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się jako postępowanie w sprawie o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 niniejszej ustawy;
- 3) art. 21 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się jako postępowanie w sprawie o:
 - a) uznanie za przedsiębiorstwo hodowlane na podstawie rozdziału II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012 określone w art. 8 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego nie ma zastosowania art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012,
 - b) zatwierdzenie programu hodowlanego na podstawie rozdziału II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012 określone w art. 9 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego ma zastosowanie art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012;
- 4) art. 22 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się jako postępowanie w sprawie o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 niniejszej ustawy.

2. Do rozstrzygnięcia sprawy objętej postępowaniem zakończonym ostateczną decyzją wydaną na podstawie art. 17 ust. 2, art. 18 ust. 2, art. 21 ust. 2 albo art. 22 ust. 2 ustawy

uchylanej w art. 53, w przypadku uchylecia albo zmiany tej decyzji albo wznowienia tego postępowania od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Do postępowania wszczętego na podstawie rozporządzenia 2016/1012 w związku z art. 3 ustawy uchylanej w art. 53 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy rozporządzenia 2016/1012 oraz przepisy niniejszej ustawy dotyczące sprawy objętej tym postępowaniem.

4. Do rozstrzygnięcia sprawy objętej postępowaniem zakończonym ostateczną decyzją wydaną na podstawie rozporządzenia 2016/1012 w związku z art. 3 ustawy uchylanej w art. 53, w przypadku uchylecia albo zmiany tej decyzji albo wznowienia tego postępowania od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy rozporządzenia 2016/1012 oraz przepisy niniejszej ustawy dotyczące tej sprawy.

Art. 48. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt działające na podstawie art. 4 ustawy uchylanej w art. 53 staje się Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 49. Sprawozdanie za 2020 r., o którym mowa w art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 7 oraz art. 13 ust. 6, składa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ustawy uchylanej w art. 53.

Art. 50. 1. Do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 21 ust. 2, lecz nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, ocenę wartości użytkowej i ocenę genetyczną zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, mogą prowadzić podmioty, które zostały upoważnione do jej prowadzenia na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 53.

2. Programy ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 28 ustawy uchylanej w art. 53, mogą być realizowane do czasu opracowania programów ochrony zasobów genetycznych, o których mowa w art. 34 ust. 2, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Uchwały wydane przez sejmiki województwa na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, zakazujące na terenie województwa lub jego części utrzymywania pszczół lub dopuszczające utrzymywanie pszczół określonej linii, zachowują moc i mogą być zmieniane lub uchylane na podstawie art. 26 ust. 2.

Art. 51. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 3, art. 18 ust. 7, art. 22 ust. 6, art. 39 i art. 49 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 53 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 3, art. 10 ust. 9, art. 13 ust. 8, art. 33 oraz art. 43 ust. 3, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 52. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi:

- 1) w 2020 r. – 79 368 tys. zł;
- 2) w 2021 r. – 79 368 tys. zł;
- 3) w 2022 r. – 79 368 tys. zł;
- 4) w 2023 r. – 81 352 tys. zł;
- 5) w 2024 r. – 83 386 tys. zł;
- 6) w 2025 r. – 85 471 tys. zł;
- 7) w 2026 r. – 87 608 tys. zł;
- 8) w 2027 r. – 89 798 tys. zł;
- 9) w 2028 r. – 92 043 tys. zł;
- 10) w 2029 r. – 94 344 tys. zł.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa monitoruje przekroczenie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący.

3. Mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2, polega na obniżeniu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 130 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.⁴⁾), jednostkowych stawek dotacji przedmiotowych dla podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa do poziomu zapewniającego, że ten limit nie zostanie przekroczony.

Art. 53. Traci moc ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132).

Art. 54. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1622, 1649, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284, 374, 568, 695 i 1175.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich ma zastąpić obecnie obowiązującą ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132). Ustawa ta w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich. Ustawa ta jest zgodna z przepisami Unii Europejskiej z zakresu zootechniki, które obowiązywały do dnia wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171, 29.06.2016, str. 66), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1012”. Mając na uwadze, że rozporządzenie 2016/1012 jest stosowane od dnia 1 listopada 2018 r., istnieje konieczność dostosowania w tym zakresie aktualnie obowiązujących polskich przepisów z zakresu zootechniki.

W art. 2 pkt 1 projektu ustawy określona została definicja zwierząt gospodarskich, których gatunki zostały odpowiednio rozróżnione w lit. a i b. Mając na uwadze, że projekt ustawy zapewnia prawidłowe stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/1012, które dotyczą tylko niektórych gatunków zwierząt gospodarskich, konieczne było rozróżnienie w ww. definicji tych gatunków zwierząt od pozostałych. W związku z powyższym art. 2 pkt. 1 lit. a projektu ustawy dotyczy gatunków zwierząt gospodarskich, o których mowa w przepisach rozporządzenia 2016/1012, tj. bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, natomiast art. 2 pkt 1 lit. b – pozostałych gatunków zwierząt gospodarskich, których hodowla będzie regulowana w projekcie ustawy, tj. jeleniowatych, drobiu, zwierząt futerkowych, alpaki, jedwabnika morwowego i pszczoły miodnej. W pkt 6 wprowadzono również definicję prawodawstwa zootechnicznego obejmującego wszystkie obowiązujące przepisy Unii Europejskiej dotyczące hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich, w tym również rozporządzenie 2016/1012. Obecnie oprócz rozporządzenia 2016/1012 do przepisów Unii Europejskiej dotyczących hodowli zwierząt i rozrodu zwierząt gospodarskich należy zaliczyć akty wykonawcze i delegowane wydane na podstawie upoważnień zawartych w rozporządzeniu 2016/1012, tj.:

- 1) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/716 z dnia 10 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 w odniesieniu do wzorów formularzy, na których przedstawione mają być informacje umieszczane w wykazach uznanych związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych (Dz. Urz. UE L 109 z 26.04.2017, str. 1);
- 2) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/717 z dnia 10 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 w odniesieniu do wzorów formularzy świadectw zootechnicznych dotyczących zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu (Dz. Urz. UE L 109 z 26.04.2017, str. 9);
- 3) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1422 z dnia 4 sierpnia 2017 r. wyznaczające ośrodek referencyjny Unii Europejskiej odpowiedzialny za naukowy i techniczny wkład w harmonizację i udoskonalanie metod przeprowadzania oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. UE L 204 z 05.08.2017, str. 78);
- 4) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1940 z dnia 13 sierpnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 w odniesieniu do treści i formatu świadectw zootechnicznych wydawanych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych, umieszczanych w unikalnym dożywotnym dokumencie identyfikacyjnym zwierząt z rodziny koniowatych (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2017, str. 1).

W miarę zaistnienia sprecyzowanych w rozporządzeniu 2016/1012 potrzeb, powyższa lista może zostać uzupełniona o kolejne akty wykonawcze, np. uznające środki stosowane w państwie trzecim za równoważne ze środkami wymaganymi na podstawie przepisów rozporządzenia 2016/1012, wyznaczające ośrodek referencyjny odpowiedzialny za wnoszenie wkładu naukowego i technicznego w ustanowienie lub harmonizację metod wykorzystywanych przez związki hodowców, osoby trzecie lub inne organy zajmujące się zachowaniem ras zagrożonych lub zachowaniem różnorodności genetycznej w obrębie ras, lub delegowane, np. dotyczące zmian załącznika III rozporządzenia 2016/1012 w odniesieniu do metod prowadzenia oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych gatunków bydła, owiec i kóz. W dalszej kolejności z wydanych w przyszłości aktów mogą wynikać obowiązki określonego działania dla właściwego organu w państwie

członkowskim. Za ich zrealizowanie odpowiedzialny będzie wówczas minister właściwy do spraw rolnictwa, zgodnie z normą kompetencyjną wyrażoną w art. 3 projektu ustawy.

W artykule tym zdefiniowano również niektóre inne pojęcia z zakresu zootechniki, które będą stosowane w treści projektu ustawy.

Projekt ustawy reguluje sprawy z zakresu hodowli i oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej, prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych dla świń i rejestrów dla pozostałych zwierząt gospodarskich, a także ochrony zasobów genetycznych oraz nadzoru nad hodowlą i rozrodem wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich określonych w art. 2 pkt 1 tego projektu. Przy opracowaniu projektu ustawy zastosowano konstrukcję dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, która była aktem prawnym czytelnym i sprawnie działającym.

W art. 3 wskazano, że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kompetencje i przyznane uprawnienia lub nałożone obowiązki właściwej władzy lub właściwego organu, wynikające z obowiązującego prawodawstwa zootechnicznego, przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie. W przepisie tym wskazano również, że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadzać będzie Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, zwane dalej „KCHZ”. Wyznaczenie KCHZ do przeprowadzania kontroli urzędowych stanowi realizację kompetencji przyznanych państwom członkowskim Unii Europejskiej do wyznaczenia właściwego organu, któremu powierzają one odpowiedzialność za przeprowadzanie kontroli urzędowych.

Natomiast w odniesieniu do spraw związanych z przywozem i wywozem towarów, do których należy również sprawdzanie uprawnień do umownej stawki celnej w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych wprowadzanych na terytorium Unii Europejskiej, o których mowa w art. 37 rozporządzenia 2016/1012, oraz kontroli świadectw zootechnicznych towarzyszących zwierzętom i dokumentu wskazującego, że przywożone zwierzęta mają zostać wpisane do księgi hodowlanej prowadzonej przez związek hodowców lub zarejestrowane w rejestrze hodowlanym prowadzonym przez przedsiębiorstwo hodowlane, właściwy jest naczelnik urzędu celno-skarbowego. Właściwość ta wynika z art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, z późn. zm.). Zgodnie z tym przepisem do zadań naczelnika urzędu celno-skarbowego należy wykonywanie kontroli celno-skarbowej, której – zgodnie z art. 54 ust. 1 pkt 2 tej ustawy – podlega przestrzeganie przepisów prawa celnego oraz innych przepisów związanych z

przywozem i wywozem towarów w obrocie między obszarem celnym Unii Europejskiej a państwami trzecimi, w szczególności przepisów dotyczących towarów objętych ograniczeniami lub zakazami.

Projekt ustawy zakłada, że KCHZ, działające dotychczas na podstawie art. 4 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 1816), oprócz przeprowadzania kontroli urzędowej w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 będzie wykonywało również wszystkie dotychczasowe zadania w zakresie kontroli sposobu prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych dla świń i rejestrów dla pozostałych zwierząt gospodarskich, oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej, sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom realizującym zadania z zakresu postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej, prowadzenia laboratorium referencyjnego badającego mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz.

W świetle obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, oprócz kontroli w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich, KCHZ posiada również uprawnienia związane z zarządzaniem majątkiem Skarbu Państwa, które zostaną utrzymane. Przepis art. 6 projektu ustawy zakłada bowiem, że KCHZ może, za zgodą ministra właściwego do spraw rolnictwa, użyczyć związkowi hodowców lub innemu podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną rzecz będącą w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ, niezbędną do wykonywania powierzonych temu związkowi lub podmiotowi zadań. Taki sam przepis znajduje się w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Aktualnie z możliwości użyczenia rzeczy będącej w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ korzysta Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka oraz Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej, które użytkują pomieszczenia w budynkach będących w trwałym zarządzie KCHZ w Koszalinie, Gdańsku, Poznaniu i Rzeszowie oraz ponoszą zwykłe koszty wynikające z utrzymania i eksploatacji tych pomieszczeń. Mając na uwadze, że aktualnie podpisane umowy użyczenia nie zostaną wygaszone do dnia wejścia w życie projektu ustawy, a także, że nie jest możliwe stwierdzenie, czy w przyszłości inne związki hodowców prowadzące księgi hodowlane nie będą potrzebowały skorzystać z możliwości użyczenia rzeczy będącej w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ, niezbędnej do wykonywania powierzonych im zadań w zakresie hodowli

zwierząt gospodarskich, w projekcie ustawy wprowadzono przepis, który umożliwi zawarcie umowy użyczenia.

Ponadto w art. 7 projektu ustawy wprowadzono przepisy materialne, które będą podstawą do dofinansowania z budżetu państwa realizacji zadań na rzecz hodowli zwierząt gospodarskich w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. Dofinansowanie to będzie realizowane na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w formie dotacji przedmiotowych. Wysokość łącznej kwoty dotacji, jakie będą możliwe do udzielenia w danym roku, określać będzie ustawa budżetowa na dany rok. W art. 52 projektu ustawy określony został maksymalny limit wydatków budżetu państwa na lata 2020–2029, będący skutkiem finansowym ustawy, natomiast minister właściwy do spraw rolnictwa zobowiązany zostanie do monitorowania nieprzekroczenia limitu tych wydatków. Możliwość refundowania kosztów realizacji niektórych zadań w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej dopuszczają przepisy unijne regulujące sprawy dotyczące pomocy państwa w rolnictwie, tj. rozporządzenie Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Wytyczne Unii Europejskiej w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich w latach 2014–2020. Zgodnie z tymi przepisami, w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich, hodowcom zwierząt będącym mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów załącznika I do rozporządzenia nr 702/2014, zwanym dalej „hodowcami MŚP”, może być udzielana pośrednio pomoc świadczona w naturze w formie subsydiowanych usług polegających na:

- 1) prowadzeniu ksiąg hodowlanych (pomoc o stawce do 100% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą),
- 2) prowadzeniu oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt gospodarskich (pomoc o stawce do 70% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą).

Pomoc ta może być wypłacana wyłącznie jako refundacja kosztów subsydiowanych usług świadczonych na rzecz hodowców MŚP, ponoszonych przez podmioty świadczące takie usługi w zakresie prowadzenia ksiąg hodowlanych oraz oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt gospodarskich. Wynikające z przepisów unijnych kierunki pomocy państwa na prowadzenie ksiąg hodowlanych oraz ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zwierząt umożliwiają skierowanie wsparcia na realizację zadań w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. Obecnie kierunki te zostały uwzględnione w rozdziale

II „Dotacje na dofinansowanie kosztów postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej”, w § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2015 r. w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa (Dz. U. poz. 1170, z późn. zm.). W trakcie uzgodnień projektu tego rozporządzenia Rządowe Centrum Legislacji, w piśmie znak RCL.DPŚil.542.338/2015 z dnia 24 marca 2015 r., zwróciło uwagę, że w świetle art. 130 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.), możliwość udzielania i wypłacania dotacji przez organy dla podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa powinna zostać określona w odrębnych przepisach. W związku z tą uwagą, w art. 7 projektu ustawy wprowadzono przepisy materialne, które umożliwiają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa udzielenie dotacji, w drodze decyzji administracyjnej, na dofinansowanie z budżetu państwa kosztów realizacji zadań na rzecz hodowli zwierząt gospodarskich w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej.

Przewidziane w art. 6 projektu ustawy użyczenie związkowi hodowców lub innemu podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną lub ocenę wartości użytkowej lub genetycznej rzeczy będącej w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ, niezbędnej do wykonywania powierzonych temu związkowi lub podmiotowi zadań prowadzenia ksiąg lub oceny wartości użytkowej lub genetycznej, podobnie jak usługi subsydiowane, ma postać świadczenia pomocy w naturze na rzecz hodowców MŚP i tym samym nie stanowi niedozwolonej pomocy państwa. W myśl art. 27 rozporządzenia nr 702/2014, pomoc w zakresie dofinansowania kosztów administracyjnych związanych z ustanowieniem i utrzymaniem ksiąg oraz kosztów badań przeprowadzonych przez strony trzecie lub w ich imieniu, tj. oceny wartości użytkowej lub genetycznej, jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu i jest wyłączona z wymogu zgłoszenia ustanowionego w jego art. 108 ust. 3, jeżeli jest świadczona w naturze i nie obejmuje bezpośrednich płatności na rzecz beneficjentów oraz spełnione są warunki określone w rozdziale I.

W art. 8 określono, że minister właściwy do spraw rolnictwa będzie dokonywał, w drodze decyzji administracyjnej, uznania lub odmawiał uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane stowarzyszeń hodowców, organizacji hodowlanych lub podmiotów publicznych albo prywatnych przedsiębiorstw prowadzących działalność w zamkniętych systemach produkcji, które wystąpią z wnioskiem o takie uznanie, w trybie określonym w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi również wzór wniosku o uznanie za związek hodowców lub przedsiębiorstwo

hodowlane, który uprawniony podmiot będzie mógł złożyć w formie elektronicznej. Wzór tego wniosku zostanie podany do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa. W artykule tym określono również procedurę postępowania w przypadku zamiaru wydania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa decyzji o odmowie uznania wnioskującego podmiotu za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane. W celu zrealizowania uprawnień strony, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 2016/1012, w przepisie wskazano, że wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy może zostać złożony w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, a decyzja wydana na skutek złożenia tego wniosku powinna zostać doręczona w terminie 90 dni od dnia jego złożenia.

W art. 9 wskazano tryb, w jakim minister właściwy do spraw rolnictwa będzie zatwierdzał lub odmawiał zatwierdzenia programu hodowlanego złożonego przez uznany związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane lub zmiany tego programu. Szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać przedłożony do zatwierdzenia program hodowlany, zostały określone w art. 8 rozporządzenia 2016/1012 oraz w załączniku I do tego rozporządzenia w części 2 i 3. Zatwierdzenie nowego programu hodowlanego, odmowa jego zatwierdzenia lub wprowadzenie zmian do zatwierdzonego już programu hodowlanego następować będzie w drodze decyzji administracyjnej. Ponadto w ust. 3 wskazano, że niewydanie przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, w terminie określonym w art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, decyzji kończącej postępowanie w sprawie wprowadzenia zmiany w zatwierdzonym programie hodowlanym oznacza, że sprawa będzie uznawana za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie strony. W takim przypadku zastosowanie będą miały przepisy dotyczące milczącego załatwienia sprawy określone w dziale II rozdziału 8a Kodeksu postępowania administracyjnego. W artykule tym określono również, że w przypadkach gdy program hodowlany będzie przewidywał zastosowanie dozwolonych rozporządzeniem 2016/1012 odstępstw polegających na stosowaniu specjalnych zasad wpisu zwierząt do sekcji głównej księgi, tworzeniu nowej rasy lub odtwarzaniu rasy, wydanie decyzji o zatwierdzeniu nowego programu hodowlanego lub wprowadzenia zmian do zatwierdzonego już programu hodowlanego będzie równoznaczne z wyrażeniem zgody na skorzystanie z tego odstępstwa lub przepisów szczególnych dotyczących tworzenia lub odtworzenia rasy. Również w przypadku gdy uznany związek lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza delegować możliwość wystawiania świadectw zootechnicznych dla nasienia oferowanego do wewnątrzunijnego handlu lub obrotu nasieniem na wskazane w programie

hodowlanym centra pozyskiwania lub przechowywania nasienia, zatwierdzone do celów wewnątrzunijnego handlu nasieniem zgodnie z prawem Unii Europejskiej, wydanie decyzji o zatwierdzeniu nowego programu hodowlanego lub o zatwierdzeniu zmian wprowadzonych do zatwierdzonego już programu hodowlanego będzie równoznaczne z wyrażeniem zgody na takie delegowanie. Przepis ten realizuje kompetencje przyznane państwom członkowskim Unii Europejskiej do wyrażenia zgody na odmiennie uregulowania, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 31 ust. 1, w załączniku I w części 1 w ust. 1 w zdaniu drugim oraz w załączniku II w części 1 w rozdziale III w ust. 2 rozporządzenia 2016/1012.

W artykule tym określono również termin, w jakim związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane mają obowiązek poinformować ministra właściwego do spraw rolnictwa o zamiarze rozszerzenia obszaru geograficznego, na którym będą realizowały swój program hodowlany, o obszar innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Procedura powiadamiania przez właściwy organ państwa członkowskiego, który uznał związek hodowców zamierzający rozszerzyć obszar geograficzny, na którym będzie on realizował swój program hodowlany, o terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, została określona w art. 12 rozporządzenia 2016/1012. Powiadomienia tego dokonuje państwo członkowskie, w jednym z języków urzędowych powiadamianego państwa, co najmniej na 90 dni przed planowanym rozpoczęciem realizowania programu hodowlanego na terytorium tego państwa członkowskiego. W art. 9 ust. 6 projektu ustawy na związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane zamierzające rozszerzyć obszar geograficzny, na którym realizują swój program hodowlany, o obszar innego państwa członkowskiego, nałożono obowiązek informowania ministra właściwego do spraw rolnictwa o tym zamiarze na 120 dni przed planowaną datą rozpoczęcia realizacji tego programu oraz załączenia powiadomienia oraz zatwierdzonego programu hodowlanego przetłumaczonych na jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym będzie realizowany ten program. Nałożony na związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane obowiązek załączenia tłumaczenia powiadomienia oraz zatwierdzonego programu hodowlanego nie jest tożsamy z obowiązkiem, o którym mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012. Ten drugi obowiązek jest realizowany przez organ powiadamiający na wniosek organu powiadamianego. Obowiązek zawarty w art. 9 ust. 6 projektu ustawy jest realizowany w relacji minister właściwy do spraw rolnictwa – związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane. Regulacja ta ma charakter regulacji krajowej, której celem jest zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa możliwości szybkiego i sprawnego wykonania obowiązku wynikającego z art. 12 ust. 2 rozporządzenia

2016/1012, polegającego na przekazaniu organowi powiadamianemu, na jego żądanie, stosownych tłumaczeń. Język polski jest językiem urzędowym jedynie w Polsce i dlatego też z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, że żądanie przedłożenia stosownych tłumaczeń na język urzędowy państwa powiadamianego organu będzie powszechną praktyką. Punktem odniesienia dla terminu powiadomienia ministra właściwego do spraw rolnictwa jest data planowanego rozpoczęcia realizowania programu hodowlanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Na długość tego terminu składa się termin, o którym mowa w art. 12 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2016/1012, tj. 90 dni, oraz okres 30 dni potrzebny na skompletowanie dokumentów niezbędnych do przekazania właściwym organom powiadamianego państwa członkowskiego.

Związki hodowców oraz przedsiębiorstwa hodowlane zostały również zobowiązane do składania corocznych sprawozdań z prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych, w tym informowania o liczbie zwierząt zgłoszonych i wpisanych do danej księgi hodowlanej, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie. Obowiązek składania takich sprawozdań nakładała również ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, a ich niezłożenie lub złożenie sprawozdania niezawierającego wymaganych informacji mogło być podstawą do cofnięcia uznania do prowadzenia danej księgi hodowlanej. Zgodnie z projektem ustawy, niezłożenie sprawozdania z prowadzenia księgi hodowlanej lub złożenie sprawozdania niezawierającego wymaganych informacji nie będzie skutkowało cofnięciem zatwierdzenia programu hodowlanego, gdyż przesłanki do cofnięcia takiego zatwierdzenia zostały określone w art. 47 rozporządzenia 2016/1012, ale podlegać będzie karze grzywny.

W art. 10 projektu ustawy określone zostały wymagania, jakie muszą spełnić związki hodowców lub inne podmioty zajmujące się hodowlą gatunków zwierząt gospodarskich, innych niż gatunki objęte rozporządzeniem 2016/1012, oraz tryb, w jakim składane powinny być wnioski do ministra właściwego do spraw rolnictwa o wydanie zezwolenia na prowadzenie ksiąg hodowlanych dla tych gatunków zwierząt gospodarskich. Wymagania te, jak również tryb udzielania i cofania zezwolenia na prowadzenie ksiąg hodowlanych oraz zastrzeżenie, że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi się tylko jedną księgę hodowlaną dla zwierząt gatunków, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b projektu ustawy, w tym rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach, każdego z gatunków zwierząt futerkowych oraz linii hodowlanych pszczoł, są podobne do wymagań wynikających z dotychczasowych przepisów. W celu zapewnienia możliwości uczestniczenia w realizacji programu hodowlanego dla

określonej księgi hodowlanej wszystkim hodowcom, którzy posiadają zwierzęta zarówno urodzone w Polsce, jak i zwierzęta przywiezione do Polski z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub z państw trzecich, na związki hodowców lub inne podmioty występujące do ministra właściwego do spraw rolnictwa o zezwolenie na prowadzenie takiej księgi hodowlanej nałożono obowiązek zapewnienia możliwości objęcia takim programem hodowlanym wszystkich zwierząt należących do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej znajdujących się na obszarze geograficznym, na którym realizowany jest ten program hodowlany. Przepis ten zapewni równe traktowanie wszystkich zwierząt należących do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej bez względu na miejsce ich pochodzenia. Występujących o zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej zobowiązano również do przedstawienia regulaminu rozstrzygania sporów między hodowcami uczestniczącymi w realizacji danego programu hodowlanego a uznanym związkiem hodowców prowadzącym księgę. Regulamin ten powinien określać sposób postępowania w przypadku odmowy wpisu do księgi hodowlanej danego zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej, w tym obowiązek informowania na piśmie o przyczynach takiej odmowy, oraz tryb, w jakim rozstrzygane są odwołania od odmowy wpisu do księgi hodowlanej. W artykule tym znajduje się również upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia dodatkowych wymagań, jakie stawiane są tym związkom hodowców lub innym podmiotom prowadzącym księgi hodowlane w zakresie warunków i sposobu prowadzenia ksiąg, oraz nałożony obowiązek na związki te i inne podmioty, aby zapewniły, że czynności związane z prowadzeniem ksiąg hodowlanych będą wykonywały osoby posiadające kwalifikacje gwarantujące prawidłowe ich prowadzenie.

W art. 11 projektu ustawy uregulowano zasady prowadzenia ksiąg hodowlanych dla tych gatunków zwierząt gospodarskich, do których nie stosuje się przepisów rozporządzenia 2016/1012, podział ksiąg hodowlanych na część główną i część wstępną oraz wymagania stawiane zwierzętom wpisywanym do odpowiednich części tych ksiąg.

W art. 12 projektu ustawy określony został tryb postępowania, w przypadku gdy upoważniony związek hodowców lub inny podmiot zrezygnuje z dalszego prowadzenia określonej księgi hodowlanej lub gdy nie będzie możliwe dalsze realizowanie programu hodowlanego określonego dla tej księgi. Upoważniony związek hodowców lub inny podmiot powinien wówczas poinformować o tym fakcie ministra właściwego do spraw rolnictwa, który stwierdzi wygaśnięcie decyzji upoważniającej do prowadzenia księgi hodowlanej. W przypadku gdy decyzja stwierdzająca wygaśnięcie decyzji, na podstawie której prowadzona

była księga hodowlana, stanie się ostateczna, dokumentacja związana z prowadzeniem tej księgi hodowlanej powinna zostać niezwłocznie przekazana do KCHZ. Należy podkreślić, że zasady dotyczące prowadzenia ksiąg hodowlanych dla tych gatunków zwierząt gospodarskich, do których nie stosuje się przepisów rozporządzenia 2016/1012, są takie same jak w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Zmienił się natomiast tryb postępowania, w przypadku gdy z przyczyn określonych w ustawie stwierdza się wygaśnięcie decyzji zezwalającej na prowadzenie księgi hodowlanej.

W art. 13 projektu ustawy określone zostały zasady prowadzenia rejestrów dla gatunków zwierząt gospodarskich innych niż świnie (zasady prowadzenia rejestrów hodowlanych świń zostały określone w rozporządzeniu 2016/1012) oraz wymagania, jakie stawiane są podmiotom ubiegającym się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie takiego rejestru. W celu zapewnienia możliwości uczestniczenia w realizacji programu krzyżowania określonego dla danego rejestru, wszystkim hodowcom, którzy posiadają zwierzęta zarówno urodzone w Polsce, jak i zwierzęta przywiezione do Polski z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub z państw trzecich, na związki hodowców lub inne podmioty występujące do ministra właściwego do spraw rolnictwa o zezwolenie na prowadzenie takiego rejestru nałożono obowiązek zapewnienia możliwości udziału w realizacji programu krzyżowania wszystkim zwierzętom należącym do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej, znajdującym się na obszarze geograficznym, na którym realizowany jest ten program krzyżowania. Przepis ten zapewni równe traktowanie wszystkich zwierząt należących do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej bez względu na miejsce ich pochodzenia. Występujących o zezwolenie na prowadzenie rejestru zobowiązano również do przedstawienia regulaminu rozstrzygania sporów między hodowcami uczestniczącymi w realizacji danego programu krzyżowania a podmiotem prowadzącym rejestr. Regulamin ten powinien określać sposób postępowania w przypadku odmowy wpisu do rejestru danego zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej, w tym obowiązek informowania o przyczynach takiej odmowy, oraz tryb, w jakim rozstrzygane są odwołania od odmowy wpisu do tego rejestru. Dodatkowe wymagania stawiane takim podmiotom, dotyczące sposobu prowadzenia rejestrów czy zapewnienia, że czynności związane z prowadzeniem rejestru będą wykonywały osoby posiadające kwalifikacje gwarantujące prawidłowe ich prowadzenie, określone zostaną w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Również w przypadku rezygnacji podmiotu prowadzącego rejestr z dalszego jego prowadzenia lub niemożności realizacji programu krzyżowania określonego dla tego rejestru,

upoważniony związek hodowców lub inny podmiot powinien poinformować o tym fakcie ministra właściwego do spraw rolnictwa, który stwierdzi wygaśnięcie decyzji (art. 14 projektu ustawy). W stosunku do ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich zmianie ulegnie procedura wygaszania decyzji zezwalających związkom hodowców lub innym podmiotom na prowadzenie ksiąg hodowlanych lub rejestrów zwierząt gospodarskich. W świetle projektowanych przepisów minister właściwy do spraw rolnictwa będzie uprawniony do wydania decyzji stwierdzającej wygaśnięcie decyzji zezwalającej na prowadzenie księgi hodowlanej lub rejestru, gdy prowadzący tę księgę hodowlaną lub ten rejestr zrezygnuje z ich prowadzenia lub gdy nie będzie możliwe dalsze realizowanie programu hodowlanego lub programu krzyżowania.

W art. 15 projektu ustawy zawarte zostało upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu informacji oraz sposobu składania sprawozdania z prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych oraz rejestrów zwierząt gospodarskich. Niezłożenie w terminie sprawozdań z prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru lub niezawarcie w sprawozdaniu informacji określonych w rozporządzeniu może, zgodnie z art. 10 ust. 7 i art. 13 ust. 6 projektu ustawy, skutkować cofnięciem zgody na prowadzenie określonej księgi hodowlanej lub danego rejestru.

W art. 16 projektu ustawy określono wymagania, jakie muszą spełniać zwierzęta gatunków, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, wpisywane do ksiąg hodowlanych i rejestrów prowadzonych dla tych zwierząt.

W art. 17 projektu ustawy nałożono na związki hodowców oraz inne podmioty prowadzące księgi hodowlane lub rejestry, a także na przedsiębiorstwa hodowlane prowadzące rejestry hodowlane obowiązek wydawania, na wniosek hodowców, zaświadczeń potwierdzających dokonanie wpisu do księgi hodowlanej, rejestru lub rejestru hodowlanego. Podmioty te będą mogły również pobierać opłaty za dokonanie wpisu do ksiąg lub rejestrów, wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie takiego wpisu, a także za wydanie świadectwa zootechnicznego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. W projekcie ustawy proponuje się, aby wysokość pobieranych opłat była ustalana samodzielnie przez uprawnione podmioty na podstawie wysokości poniesionych kosztów związanych z dokonaniem wpisem, wystawieniem zaświadczenia lub świadectwa zootechnicznego. Wysokość tych opłat oraz warunki, jakie muszą zostać spełnione, aby uzyskać taki wpis, będą podawane do wiadomości w siedzibie podmiotu prowadzącego księgę, w tym również udostępniane na stronach internetowych administrowanych przez te podmioty, o ile takie strony

są przez nie prowadzone. Pobierane opłaty stanowią błąd przychód podmiotu prowadzącego daną księgę hodowlaną, rejestr lub rejestr hodowlany, a ich wysokość nie może przekraczać poniesionych kosztów związanych z dokonaniem wpisu lub wystawieniem zaświadczenia lub świadectwa zootechnicznego. Dotychczas, zgodnie z ustawą z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, maksymalna wysokość opłaty, jaka mogła zostać pobrana przez prowadzącego księgę lub rejestr za wpis zwierzęcia do danej księgi lub rejestru, wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu lub wydanie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zwierzęcia, była określona w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie maksymalnej wysokości opłat pobieranych za dokonanie wpisu do księgi hodowlanej i rejestru, wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi hodowlanej lub rejestru oraz wydanie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zwierząt hodowlanych i materiału biologicznego będącego przedmiotem handlu (Dz. U. z 2016 r. poz. 466). Pobierane przez prowadzących księgi hodowlane, rejestry hodowlane lub rejestry opłaty stanowią błąd przychód tych podmiotów. Przepis ten nie dotyczy opłat pobieranych przez KCHZ za dokonanie wpisu do księgi hodowlanej lub rejestru oraz za wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi hodowlanej lub rejestru prowadzonych przez KCHZ, które – zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych – stanowią przychód budżetu państwa.

Wpis zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru następuje po spełnieniu przez to zwierzę, stado, ród lub linię hodowlaną wymagań określonych w rozporządzeniu 2016/1012 i ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich oraz ewentualnie w regulaminie wpisu do danej księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego świń lub rejestru, jeżeli ustawa lub rozporządzenie tak stanowią. Niespełnienie tych wymagań skutkuje odmową wpisu, która może prowadzić do zaistnienia sporu między hodowcą zwierzęcia a prowadzącym księgę hodowlaną, rejestr hodowlany lub rejestr. Spory te powinny być rozstrzygane zgodnie z wewnętrznymi regulacjami ustanowionymi przez uznane związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane oraz związki hodowców, którym minister właściwy do spraw rolnictwa zezwolił na prowadzenie ksiąg hodowlanych lub rejestrów. Zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku I w części 1B w ust. 1 w lit. b w pkt i rozporządzenia 2016/1012, warunkiem uznania związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego jest posiadanie regulaminu rozstrzygania sporów między hodowcami uczestniczącymi w programie

hodowlanym a uznanym związkiem prowadzącym księgę. Wymóg posiadania takiego regulaminu został również nałożony na związki hodowców lub inne podmioty występujące do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej dla gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012 (art. 10 ust. 4 pkt 5 projektu ustawy), lub rejestru dla wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich z wyjątkiem świń (art. 13 ust. 3 pkt 5 projektu ustawy). W regulaminach rozstrzygania sporów z hodowcami uczestniczącymi w danym programie hodowlanym powinien być określony tryb postępowania w przypadku odmowy wpisu, w tym również obowiązek informowania właściciela lub posiadacza zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii o przyczynach odmowy wpisu do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego świń lub rejestru oraz wskazany tryb odwoławczy. Dzięki tak ukształtowanej drodze rozstrzygania sporów oraz w celu odformalizowania postępowania w sprawie wpisu do księgi hodowlanej, projekt ustawy nie przewiduje zastosowania Kodeksu postępowania administracyjnego. Jednakże, gdyby powyższa droga dla hodowcy okazała się niezadowalająca, wówczas będzie on mógł wnieść skargę do sądu administracyjnego na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Warunki wpisu do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego świń lub rejestru są konkretne i precyzyjne i nie powinny generować nadmiernej liczby sporów, a w konsekwencji również skarg. W dotychczas obowiązującym stanie prawnym nie ustanowiono procedury wpisu do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru. W szczególności nie wskazano, iż zastosowanie znajduje Kodeks postępowania administracyjnego. Mimo to hodowcy poszukiwali możliwości sądowego rozstrzygnięcia sporu wynikłego z niewpisania zwierzęcia do księgi hodowlanej. Jednakże z informacji będących w posiadaniu Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi wynika, że w okresie ostatnich 15 lat miały miejsce jedynie 3 przypadki wniesienia skargi do sądu administracyjnego na odmowę wpisu zwierzęcia do księgi hodowlanej.

Zgodnie z art. 19 projektu ustawy minister właściwy do spraw rolnictwa będzie, w drodze rozporządzenia, upoważniał podmioty niebędące związkiem hodowców lub przedsiębiorstwem hodowlanym do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gatunków, których dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Upoważnienie do wykonywania tych zadań mogą otrzymać wyłącznie podmioty, które spełnią wymagania określone w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, zostaną wskazane do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub

oceny genetycznej we właściwym zatwierdzonym programie hodowlanym i będą przestrzegały obowiązków wynikających z art. 28 rozporządzenia 2016/1012 oraz złożą wnioski o takie upoważnienie. Niespełnienie któregokolwiek z wymienionych obowiązków skutkować będzie zmianą przez ministra właściwego do spraw rolnictwa rozporządzenia wydanego na podstawie art. 19 ust. 1 projektu, co jest równoznaczne z utratą przez dany podmiot uprawnień do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej.

W art. 20 projektu ustawy określono wymagania, jakie muszą spełniać laboratoria, w których badane jest mleko w ramach prowadzonej oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz. Podobne wymagania stawiane takim laboratoriom wynikały również z obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

W art. 21 projektu ustawy uregulowano sprawy prowadzenia oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt gospodarskich gatunków innych niż gatunki objęte rozporządzeniem 2016/1012. Proponuje się, aby ocena wartości użytkowej lub ocena genetyczna tych gatunków zwierząt gospodarskich były prowadzone wyłącznie przez związki hodowców lub inne podmioty, które uzyskały zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie księgi hodowlanej lub rejestru, lub przez podmioty, które zostały wskazane do prowadzenia takiej oceny w programie hodowlanym dla danej księgi hodowlanej lub w programie krzyżowania dla danego rejestru. Upoważnienie do prowadzenia takich ocen zostanie przyznane w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Podmiot ubiegający się o takie upoważnienie będzie obowiązany dołączyć do złożonego wniosku zakres i metodykę, według której prowadzona będzie ocena wartości użytkowej lub ocena genetyczna, oraz opisać sposób oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów hodowlanych, a także publikować wyniki danej oceny w sposób i terminach wynikających z metodyki jej prowadzenia. Upoważnione związki hodowców lub inne podmioty będą obowiązane informować ministra właściwego do spraw rolnictwa o planowanych zmianach w zakresie danej oceny lub w metodyce stosowanej przez te podmioty do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej na 30 dni przed wprowadzeniem planowanej zmiany oraz do poinformowania o przyczynach i celu wprowadzania tych zmian. Niedopełnienie tego obowiązku będzie podlegało karze grzywny.

W art. 22 i art. 23 projektu ustawy określone zostały zasady prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej gatunków zwierząt gospodarskich innych niż gatunki objęte rozporządzeniem 2016/1012 oraz sposób oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów prowadzenia tych ocen. Upoważnione podmioty są obowiązane do informowania

zainteresowanych hodowców o zakresie i metodyce prowadzonej przez nich oceny, a także o planowanych zmianach w stosowanej metodyce oceny. Niedopełnienie tych obowiązków będzie podlegało karze grzywny. Przepisy te nie różnią się od regulacji dotychczas obowiązujących w tym zakresie, zawartych w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Projekt ustawy przewiduje, że art. 21–23 będą regulować sposób prowadzenia oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej jedynie gatunków zwierząt gospodarskich, do których nie stosuje się przepisów rozporządzenia 2016/1012.

Zgodnie z art. 24 projektu ustawy podmioty upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gospodarskich wszystkich gatunków będą mogły pobierać wynagrodzenie za wykonywane usługi, a wysokość pobieranego wynagrodzenia za prowadzenie oceny zarówno zwierząt urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i zwierząt pochodzących z innych państw członkowskich Unii Europejskiej powinna zawierać te same elementy składowe.

W art. 25–27 projektu ustawy określone zostały wymagania stawiane zwierzętom gospodarskim gatunków, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012, wykorzystywanym w rozrodzie naturalnym, a także wymagania stawiane reproduktorom, których nasienie wykorzystywane jest do sztucznego unasienniania. Określono również wymagania stawiane trutniom wykorzystywanym w rozrodzie pszczół, wprowadzanym do obrotu pisklątom hodowlanym drobiu oraz jajom wylęgowym wykorzystywanym do wylęgu piskląt drobiu.

W art. 28 projektu ustawy nałożono na podmioty prowadzące punkty kopulacyjne oraz zespoły wykorzystujące zarodki zwierząt gospodarskich obowiązek wydawania świadectw pokrycia i zaświadczeń potwierdzających przeniesienie zarodków. Podmioty te będą również obowiązane do przechowywania kopii wydanych świadectw i zaświadczeń przez 5 lat od dnia ich wydania, a w przypadku świń przez rok od dnia wydania świadectwa. Należy podkreślić, że zarówno wymagania dotyczące reproduktorów wykorzystywanych w rozrodzie naturalnym i w sztucznym unasiennianiu, jak i wymagania dotyczące prowadzenia rozrodu pszczół oraz prowadzenia wylęgu piskląt drobiu i wprowadzania do obrotu piskląt hodowlanych drobiu, a także wydawania świadectw pokrycia lub zaświadczeń potwierdzających przeniesienie zarodka, są takie same jak w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

W podobny sposób do obowiązujących obecnie przepisów w art. 29 projektu ustawy uregulowano kwestię wystawiania i zaopatrywania każdej partii wprowadzanego do obrotu

materiału biologicznego zwierząt gospodarskich w dokument handlowy umożliwiający identyfikację dawcy lub dawców tego materiału, a także zawierający termin pobrania lub produkcji tego materiału biologicznego oraz dane umożliwiające identyfikację producenta i odbiorcy materiału biologicznego, z tym że obowiązek zaopatrywania przesyłek materiału biologicznego w dokument handlowy ograniczono wyłącznie do przesyłek materiału biologicznego zwierząt gatunków, do których nie stosuje się przepisów rozporządzenia 2016/1012. Zgodnie z art. 30 rozporządzenia 2016/1012 każde zwierzę hodowlane czystorasowe z gatunku bydło, świnie, owce, kozy i koniowate lub partia materiału biologicznego pochodzącego od takich zwierząt oraz wprowadzane do obrotu na terytorium Unii Europejskiej, w tym przemieszczane zarówno między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, jak i na terytorium tych państw, muszą być zaopatrzone w świadectwa zootechniczne, których sposób wystawiania, wzory oraz zakres informacji w nich zawartych określone zostały w rozporządzeniu 2016/1012.

W art. 30 projektu ustawy określone zostały wymagania, jakie muszą spełnić podmioty wykonujące usługi w zakresie sztucznego unasienniania, oraz obowiązki podmiotu wykonującym takie usługi. Obowiązki te obejmują: zaopatrywanie się w nasienie wyłącznie w centrach pozyskiwania, produkowania, przetwarzania lub przechowywania nasienia zatwierdzonych do wewnątrzunijnego handlu nasieniem lub w punktach dystrybucji nasienia knurów, w przypadku nasienia knurów wykorzystywanego wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub u podmiotów prowadzących działalność w zakresie pozyskiwania, produkowania, przetwarzania lub przechowywania nasienia innych gatunków zwierząt gospodarskich, wykorzystywanie do wykonywania zabiegów unasienniania nasienia pochodzącego wyłącznie od reproduktorów spełniających wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g oraz art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012 lub w art. 25 ust. 2 pkt 1 projektu ustawy, a także wystawianie zaświadczeń potwierdzających wykonanie takiej usługi i przechowywanie kopii wydanych zaświadczeń przez 5 lat od dnia ich wydania, a w przypadku świń przez rok od dnia wydania takiego zaświadczenia. Podmioty te będą również obowiązane do przekazywania informacji na temat zabiegów sztucznego unasienniania wykonanych w stadach bydła mlecznego objętego oceną wartości użytkowej. Usługi w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt będą mogli świadczyć wyłącznie lekarze weterynarii lub osoby, które ukończyły z wynikiem pozytywnym szkolenie z zakresu sztucznego unasienniania przeprowadzone przez podmioty, które uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie takich szkoleń, lub osoby, które nabyły uprawnienia do

wykonywania takich usług w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej. W artykule tym określone zostały również wymagania, jakie muszą spełnić podmioty ubiegające się o udzielenie przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zgody na prowadzenie szkoleń z zakresu sztucznego unasienniania poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich. Zostały też określone przypadki, w których minister właściwy do spraw rolnictwa może cofnąć swoją zgodę na prowadzenie przez dany podmiot szkoleń z zakresu sztucznego unasienniania. Należy podkreślić, że takie same wymagania dotyczące podmiotów świadczących usługi w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich oraz podmiotów prowadzących szkolenia z zakresu sztucznego unasienniania były określone również w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Zatem wprowadzenie tych przepisów nie będzie skutkowało nałożeniem na te podmioty dodatkowych obowiązków, a ponadto w przepisach końcowych i przejściowych projektu ustawy wprowadzono przepisy, które zachowują w mocy uprawnienia tych podmiotów nabyte na podstawie dotychczasowych przepisów.

W art. 31 projektu ustawy przyznano ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa kompetencję do wydania zezwolenia na zastosowanie odstępstwa od stosowania wzorów świadectw zootechnicznych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych i materiału biologicznego od nich pochodzącego, o którym mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012. Do wystąpienia o zezwolenie na niestosowanie wzorów określonych w rozporządzeniu wykonawczym do rozporządzenia 2016/1012 upoważnione będą wyłącznie związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane, które zostały uznane na podstawie rozdziału II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012, z tym że uzyskane przez te podmioty zezwolenia na niestosowanie wzorów świadectw zootechnicznych dotyczyć będą również wszystkich centrów pozyskiwania, przetwarzania lub przechowywania nasienia lub zespołów pozyskiwania lub produkowania zarodków zatwierdzonych do celów wewnątrzunijnego handlu nasieniem, które zostały wymienione w programach hodowlanych zatwierdzonych na wniosek tego związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego.

Przepisy projektowanej ustawy dotyczące rozrodu zwierząt gospodarskich nie mogą utrudniać lub uniemożliwiać prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich prowadzonych przez podmioty wymienione w art. 7 ust. 1 pkt 1–2, 4–6, 6b i 8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm.). Przepis art. 32 projektu ustawy, na wzór przepisów obowiązujących w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji

hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, zawiera zwolnienie tych podmiotów z obowiązku przestrzegania niektórych przepisów ustawy.

W art. 33 projektu ustawy nałożono na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, warunków i trybu wydawania świadectw pokrycia, zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub przeniesienia zarodka oraz zakresu informacji, jakie powinny być zawarte w tych dokumentach. W porównaniu do uchylanej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, minister właściwy do spraw rolnictwa nie będzie określał wzorów wydawanych dokumentów potwierdzających wykonanie usługi z zakresu rozrodu zwierząt gospodarskich, a jedynie będzie wskazywał, jakie informacje powinny znaleźć się w tych świadectwach i zaświadczeniach. Taka regulacja pozwoli na stosowanie przez podmioty obowiązane do wydawania tych świadectw lub zaświadczeń własnych wzorów dokumentów, a także posługiwanie się przenośnymi urządzeniami elektronicznymi drukującymi te dokumenty bezpośrednio w miejscu świadczenia usługi, o co wielokrotnie wnioskowali zainteresowani przedsiębiorcy.

W art. 34 projektu ustawy zdefiniowane zostały warunki, jakie muszą zostać spełnione, żeby dana rasa zwierząt gospodarskich lub linia hodowlana pszczoł lub ród drobiu zostały uznane za zagrożone i objęte ochroną zasobów genetycznych, oraz określono wymagania, jakie powinien spełniać program ochrony zasobów genetycznych. Z uwagi na fakt, że Polska, będąca od stycznia 1996 r. stroną Konwencji o różnorodności biologicznej, sporządzonej w Rio de Janeiro dnia 5 czerwca 1992 r., jest zobowiązana do ochrony bioróżnorodności nie tylko na obszarach chronionych, ale także na obszarach użytkowanych rolniczo, niezbędne było stworzenie ram prawnych i instytucjonalnych dla funkcjonowania ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich. Do przeprowadzenia badań w zakresie zasadności objęcia ochroną określonych populacji zwierząt gospodarskich, zinwentaryzowania i scharakteryzowania posiadanych zasobów, w tym opracowania krajowego raportu o stanie zasobów genetycznych zwierząt oraz do monitorowania i prowadzenia krajowych baz danych w tym zakresie wskazany został Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie (IZ-PIB), który – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 czerwca 2008 r. w sprawie podmiotu upoważnionego do działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz. 691) – jest odpowiedzialny za realizację i koordynację zadań w zakresie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich. Mając na względzie dotychczasowe dokonania IZ-PIB w zakresie ochrony *in*

situ i *ex situ* zwierząt gospodarskich, jego zaplecze badawcze i naukowe, a także zgromadzone w Krajowym Banku Materiału Biologicznego nasienie i zarodki zagrożonych populacji zwierząt gospodarskich, w projekcie ustawy wskazano IZ-PIB jako podmiot odpowiedzialny, w szczególności, za opracowanie, we współpracy z uznanymi związkami hodowców lub innymi podmiotami prowadzącymi księgi hodowlane dla zagrożonych ras, linii lub rodów, programów ochrony zasobów genetycznych poszczególnych ras, linii lub odmian zwierząt gospodarskich oraz gromadzenie i przechowywanie materiału biologicznego podlegającego kriokonserwacji zgodnie z przyjętym programem ochrony danej rasy, linii lub rodu zwierząt gospodarskich. IZ-PIB będzie również odpowiedzialny za informowanie właściwych miejscowo powiatowych lekarzy weterynarii o liczbie i miejscu utrzymywania zwierząt poszczególnych gatunków objętych ochroną zasobów genetycznych, a także za współpracę i koordynację współpracy z organizacjami międzynarodowymi lub ponadnarodowymi działającymi w dziedzinie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich.

W art. 35–37 projektu ustawy określony został sposób przeprowadzania przez KCHZ kontroli urzędowych, o których mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012, a także obowiązki spoczywające na osobach przeprowadzających kontrole urzędowe. Wskazane też zostały uprawnienia pracowników KCHZ niezbędne do skutecznego przeprowadzenia czynności kontrolnych, a także określona została procedura postępowania w przypadku stwierdzenia w trakcie kontroli uchybień. Po ustaleniu przyczyn i zakresu naruszeń, kontrolowanemu podmiotowi zostaną przedstawione zalecenia pokontrolne oraz wyznaczony zostanie termin do usunięcia stwierdzonych naruszeń, nie krótszy niż 7 dni. W przypadku gdy naruszenia te nie zostaną usunięte, dyrektor KCHZ będzie informował o tym fakcie ministra właściwego do spraw rolnictwa i może zaproponować zastosowanie określonego środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 2016/1012, oraz termin jego obowiązywania. Minister właściwy do spraw rolnictwa po zapoznaniu się z wynikami przeprowadzonej kontroli urzędowej, w zależności od rodzaju stwierdzonego uchybienia w prowadzeniu hodowli zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a projektu ustawy, będzie mógł zastosować jeden lub kilka środków określonych w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. a–c oraz f rozporządzenia 2016/1012. Minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł także zastosować jeden lub więcej środków, o których mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. d lub e rozporządzenia 2016/1012, jeżeli stwierdzone zostaną przesłanki do ich zastosowania. Zastosowanie środków określonych w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012 uzależnione będzie od charakteru stwierdzonego uchybienia. Środki te będą uchylane po

stwierdzeniu ustąpienia przesłanek do ich zastosowania. Jeżeli stwierdzone uchybienie skutkować będzie cofnięciem uznania jakiegoś związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego, to podmiot ten będzie obowiązany do niezwłocznego przekazania do KCHZ dokumentacji związanej z prowadzeniem tej księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego.

Jeżeli stwierdzone uchybienia dotyczyć będą hodowli zwierząt gospodarskich gatunków nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012 oraz prowadzenia rejestrów, po ustaleniu przyczyn i zakresu naruszeń kontrolowanemu podmiotowi przedstawione zostaną zalecenia pokontrolne oraz wyznaczony zostanie termin do usunięcia tych naruszeń, nie krótszy niż 7 dni. W przypadku gdy uchybienia te nie zostaną usunięte, dyrektor KCHZ będzie informował o tym fakcie ministra właściwego do spraw rolnictwa i może zaproponować zastosowanie środków polegających na cofnięciu zezwolenia na prowadzenie danej księgi hodowlanej lub danego rejestru albo uprawnienia do wykonywania wszystkich lub niektórych zadań określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 21 ust. 2 projektu ustawy.

W art. 38 projektu ustawy wprowadzono regulacje dotyczące zasad przeprowadzania zawodów konnych z udziałem koniowatych. Podobnie jak w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, regulacja ta ma na celu wdrożenie przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, tj. dyrektywy Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającą warunki udziału w takich zawodach, a także decyzji Komisji 92/216/EWG z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie zbierania danych dotyczących zawodów z udziałem zwierząt z rodziny koniowatych zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/428/EWG oraz decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/388 z dnia 6 marca 2020 r. ustanawiającej przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 90/428/EWG w odniesieniu do odstępstw od zasad zawodów konnych oraz zmieniającej decyzję Komisji 2009/712/WE w zakresie odniesień do przepisów zootechnicznych.

Zgodnie z projektowanym art. 38 organizator zawodów konnych nie może wprowadzać różnic między koniowatymi pochodzącymi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wpisanymi do polskich ksiąg hodowlanych lub zarejestrowanymi i kandydującymi do wpisu do tych ksiąg oraz koniowatymi pochodzącymi z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub zarejestrowanymi w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Obowiązek jednakowego traktowania wszystkich koniowatych dotyczy warunków udziału koni w zawodach, kryteriów sędziowania i nagród pieniężnych lub zysków pochodzących z tych zawodów. Przepisy dyrektywy 90/429/EWG dopuszczają możliwość odstępstwa od tych zasad

wyłącznie w przypadku zawodów organizowanych dla koniowatych wpisanych do ksiąg hodowlanych lub zawodów regionalnych, których celem jest selekcja koniowatych, oraz imprez historycznych lub tradycyjnych. Informacja o takich zawodach powinna być dostępna dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej. Do podawania tych informacji zobowiązany został minister właściwy do spraw rolnictwa. Dlatego organizatorzy zawodów konnych mają obowiązek przekazywania temu ministrowi informacji o planowanych w roku przyszłym zawodach wraz z podaniem uzasadnienia zastosowania odstępstwa od zasady równego traktowania koniowatych. Zgodnie z dyrektywą Rady 90/428/EWG oraz decyzją Komisji (UE) nr 2020/388, organizator zawodów konnych nie może przeznaczyć więcej niż 20% nagród lub zysków z zawodów na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych. Organizator takich zawodów ma obowiązek informować ministra właściwego do spraw rolnictwa o sposobie przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów, w tym procentowym udziale nagród lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych, oraz o kryteriach podziału tych nagród pieniężnych lub zysków z zawodów, które zostaną przeprowadzone w roku przyszłym. Wszystkie wymagane przepisami dyrektywy 90/429/EWG i decyzji 2020/388 informacje mają zostać przekazane w formie papierowej lub elektronicznej na formularzach, których wzory zostały określone w załącznikach do decyzji 2020/388, w terminie do dnia 31 października, w odniesieniu do zawodów, które zostaną zorganizowane w przyszłym roku. Ponadto tak jak dotychczas organizatorzy zawodów konnych będą obowiązani do informowania ministra właściwego do spraw rolnictwa, do dnia 31 marca danego roku, o zawodach konnych, które odbyły się w roku poprzednim, z podaniem rodzaju i typu zawodów, oraz o sposobie przeznaczenia i kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków z tych zawodów.

Zgodnie z art. 1 ust. 4 decyzji 2020/388, informacje, o których mowa w art. 38 projektu ustawy, będą aktualizowane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa co najmniej raz w roku, do dnia 31 grudnia, w odniesieniu do zawodów konnych, które odbędą się roku przyszłym i w odniesieniu do których zastosowane zostanie odstępstwo od zasady równego traktowania koniowatych, oraz każdorazowo, w przypadku gdy zmienione zostaną kryteria podziału nagród i zysków z zawodów konnych.

W art. 39 projektu ustawy określone zostały kary, jakie mogą zostać nałożone w przypadku nieprzestrzegania przepisów ustawy przez podmioty prowadzące działalność w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich. Ze względu na znikomą szkodliwość

społeczną naruszeń przepisów projektu ustawy, naruszenia te, jak w dotychczasowym stanie prawnym, zakwalifikowane zostały jako wykroczenia.

W związku z całościowym uregulowaniem w rozporządzeniu 2016/1012 spraw związanych z przeprowadzaniem kontroli urzędowych w zakresie przestrzegania przepisów tego rozporządzenia, w art. 67 wprowadzono zmiany w dyrektywie Rady nr 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 29, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 138), polegające na wykreśleniu wszystkich regulacji dotyczących przeprowadzania kontroli zootechnicznej oraz uchyleniu rozdziału II załącznika A do tej dyrektywy. Dyrektywa ta obowiązywała do dnia 14 grudnia 2019 r. i była wdrożona do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2019 r. poz. 475). Ponieważ ustawa ta nadal znajduje się w obiegu prawnym, w art. 40 projektu ustawy wprowadzono zmiany polegające na wykreśleniu z treści ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu definicji kontroli zootechnicznej oraz wszelkich odniesień do takiej kontroli, w części II załącznika nr 1 do ustawy uchylono pkt 1–5, w których wymienione zostały niektóre przepisy Unii Europejskiej dotyczące zootechniki, uchylone zgodnie z art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012.

W związku ze stosowaniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (WE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) nr 2016/429, i (UE) nr 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WR, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1) nie jest konieczna – w celu wykonania art. 68 rozporządzenia 2016/1012 – nowelizacja odnośnika do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 czerwca 2018 r. w sprawie współpracy Głównego Lekarza Weterynarii z właściwymi

organami państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Komisją Europejską w zakresie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego i przepisów dotyczących bezpieczeństwa żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym (Dz. U. poz. 1283), o publikatory wszystkich zmian wprowadzonych do dyrektywy Rady 89/608/EWG.

Przepisy projektu ustawy w sposób konsekwentny odwołują się do pojęć „księga hodowlana” i „ocena genetyczna”, a nie – „księga” i „ocena wartości hodowlanej”, które stosowane były w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Konieczne jest zatem wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 1149, z późn. zm.) polegających na zastąpieniu wyrazów „księga” i „ocena wartości hodowlanej” – wyrazami „księga hodowlana” i „ocena genetyczna” (art. 41 projektu ustawy).

W związku z uchynieniem obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, konieczne jest również wprowadzenie w art. 42 projektu ustawy zmiany w art. 38a ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056, z późn. zm.), polegającej na zastąpieniu uchylanej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich projektowaną ustawą.

KCHZ działające na podstawie art. 4 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich stanie się KCHZ w rozumieniu przepisów projektu ustawy. Do kompetencji KCHZ, oprócz kontroli urzędowych, będzie należało również prowadzenie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej pszczoł i stad zwierząt futerkowych. W art. 43 projektu ustawy powtórzono więc przepis obowiązujący w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, który nakłada na KCHZ obowiązek prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej pszczoł i stad zwierząt futerkowych. KCHZ będzie prowadziło te oceny do czasu upoważnienia związku hodowców lub innego podmiotu, które podejmą się prowadzenia tych ocen i zagwarantują, że będą prowadziły te oceny w sposób zapewniający uzyskanie prawidłowych i wiarygodnych wyników. W okresie obowiązywania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej polegającej na pobieraniu opłat, KCHZ będzie pobierało opłaty za prowadzenie tych ocen w wysokości określonej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w rozporządzeniu, a pobierane opłaty będą, zgodnie z art. 11

ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, stanowiły dochód budżetu państwa. Komisja Europejska w trakcie notyfikacji projektu wyraziła wątpliwość, czy finansowanie w drodze opłat prowadzenia przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt oceny wartości użytkowej lub hodowlanej pszczół i stad zwierząt futerkowych nie jest pomocą publiczną. W opinii Komisji Europejskiej taki sposób finansowania prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej pszczół i stad zwierząt futerkowych wymaga zbadania zgodności z zasadami pomocy państwa (w drodze powiadomienia Komisji zgodnie z art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wyjaśnił, że opłaty te nie mają charakteru selektywnego, gdyż są ponoszone przez każdego hodowcę pszczół i zwierząt futerkowych według jednolitej stawki. Nie dochodzi zatem do zaburzenia konkurencji między hodowcami zwierząt futerkowych, a także między hodowcami pszczół. Wysokość opłat odpowiada poniesionym kosztom związanym z prowadzeniem tej oceny. Przy określaniu wysokości opłat brane są pod uwagę tylko koszty rzeczywiste niezbędne do przeprowadzenia ww. oceny skalkulowane na podstawie cen rynkowych. Kalkulacja nie przewiduje zysku, ponieważ KCHZ, jako jednostka budżetowa, nie jest nastawiona na osiągnięcie zysku. Wysokość opłat jest aktualizowana w zgodzie ze zmieniającymi się uwarunkowaniami rynkowymi. Nie dochodzi zatem do przysporzenia ekonomicznego przez to, iż hodowcy zwolnieni są z części kosztów wpływających na wysokość opłat. Natomiast mechanizm pokrywania kosztów z budżetu państwa i równoważnego przekazywania uzyskanych przychodów na rachunek budżetu państwa wynika wyłącznie z przyjętego rozwiązania w zakresie przepływów finansowych jednostek budżetowych. W ocenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi taki schemat zabezpiecza przed możliwością dotowania tej usługi. Niezależnie od udzielonych wyjaśnień Komisja Europejska oczekuje notyfikacji pomocy państwa w ww. zakresie, która zostanie dokonana po przyjęciu przez Radę Ministrów niniejszego projektu, w celu uzyskania pewności prawnej w zakresie stosowania przepisów o opłatach pobieranych przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.

Po wejściu w życie nowej ustawy w obiegu prawnym pozostaną wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzje zezwalające na prowadzenie szkoleń w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich. (art. 44 projektu ustawy).

Uregulowany został również tryb prowadzenia postępowań w sprawach o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania nasienia, które nie zakończyły się rozstrzygnięciem przed wejściem w życie projektowanej ustawy. W odniesieniu

do podmiotów, które na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich wystąpiły do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskiem o udzielenie takiego zezwolenia i dołączyły do niego kopię decyzji wydanej przez powiatowego lekarza weterynarii o spełnieniu wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt do prowadzenia działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania nasienia, a złożony wniosek nie został rozpatrzony przed dniem wejścia w życie nowej ustawy, rozpoczęte postępowanie zostanie umorzone. Taki tryb postępowania przyjęto z uwagi na fakt, że po wejściu w życie projektowanej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, produkowania, przetwarzania i przechowywania nasienia przez centra pozyskiwania lub przechowywania nasienia, o których mowa w art. 21 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012, nie będzie wymagało, tak jak do tej pory, uzyskania dodatkowego zezwolenia wydawanego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Działalność ta będzie prowadzona na podstawie decyzji powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce wykonywanej działalności, wydanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt dotyczącej tej działalności.

W obiegu prawnym pozostaną również wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzje upoważniające związki hodowców lub inne podmioty do prowadzenia ksiąg hodowlanych lub rejestrów dla zwierząt gospodarskich gatunków nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012 oraz rejestrów zwierząt gospodarskich innych niż świnie. Upoważnione związki hodowców lub inne podmioty zachowają prawo do prowadzenia tych ksiąg hodowlanych lub rejestrów, o ile w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy przedłożą ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dokumenty określone w art. 10 ust. 4 lub art. 13 ust. 3 projektu ustawy. Niezłożenie tych dokumentów skutkować będzie cofnięciem przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zezwolenia na prowadzenie takiej księgi hodowlanych lub takiego rejestru.

Utrzymane zostaną również w mocy uprawnienia osób, które ukończyły szkolenie z zakresu wykonywania zabiegów sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich. Osoby, które ukończyły takie szkolenia, uznawane będą za osoby spełniające określone w projekcie ustawy wymagania niezbędne do świadczenia usług w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich.

Zgodnie z art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 związki hodowców lub inne podmioty zatwierdzone lub uznane do prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, które zostały uchylone przez rozporządzenie 2016/1012, uważa się za uznane lub zatwierdzone zgodnie z tym rozporządzeniem, jednakże mają do nich zastosowanie przepisy rozporządzenia 2016/1012. Przepis art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 dotyczy nie tylko związków hodowców lub innych podmiotów uznanych do prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz do prowadzenia rejestrów dla świń, ale również wszystkich podmiotów, w tym także związków hodowców, które zostały upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej tych gatunków zwierząt. Ze względu na to, że uznanie związku hodowców lub innego podmiotu do prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru świń następowało w drodze decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, a decyzje te pozostaną w obiegu prawnym po wejściu w życie projektowanej ustawy, to uprawnienia tych związków lub innych podmiotów do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, które zostały przyznane na podstawie rozporządzenia z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie upoważnienia związków hodowców lub innych podmiotów do wykonywania zadań z zakresu prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 919, z późn. zm.), które – zgodnie z art. 50 projektu ustawy – będzie obowiązywało do czasu wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 21 ust. 2 projektu ustawy, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie nowej ustawy, z tym że wyłącznie w odniesieniu do podmiotów, które zostały upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gatunków, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Dlatego w celu potwierdzenia, że nabyte przez podmioty uprawnienia do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych zostały zachowane i obowiązują, w art. 45 projektu nałożono na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązek ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, wykazu podmiotów, o których mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, które zachowają uprawnienia do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej tych gatunków zwierząt gospodarskich.

Art. 46 projektu ustawy zachowuje w mocy wszystkie wpisy zwierząt do ksiąg hodowlanych lub rejestrów dokonane zgodnie z przepisami uchylanej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, które będą traktowane tak

jak dokonane zgodnie z przepisami projektowanej ustawy. Kontynuowana będzie również sprawozdawczość w zakresie prowadzenia ksiąg i rejestrów. Zgodnie z art. 50 projektu ustawy pierwsze sprawozdanie po wejściu w życie projektowanej ustawy będzie składane zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

W art. 47 projektu ustawy uregulowano tryb prowadzenia postępowania w sprawach o uznanie do prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów zwierząt gospodarskich, które zostały wszczęte, ale nie zakończyły się rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Sposób postępowania przy rozpatrywaniu złożonych w tych sprawach wniosków będzie uzależniony nie tylko od gatunku zwierząt gospodarskich, których dotyczył wniosek, ale również od tego, czy w stosunku do tego podmiotu, który złożył wniosek, będzie miał zastosowanie art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012. W przypadku związków hodowców lub innych podmiotów, które są już uznane do prowadzenia jednej lub kilku ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych lub rejestrów hodowlanych i wystąpiły o uznanie do prowadzenia księgi lub rejestru hodowlanego dla kolejnej rasy czy linii hodowlanej, tj. są podmiotami, w stosunku do których ma zastosowanie art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, postępowanie w sprawie uznania ich do prowadzenia tej księgi lub tego rejestru będzie prowadzone jako postępowanie o zatwierdzenie programu hodowlanego, o którym mowa w art. 9 projektu ustawy. Natomiast w przypadku gdy wniosek o uznanie do prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego złożył podmiot, który nie został wcześniej uznany do prowadzenia księgi lub rejestru, i nie ma w stosunku do tego podmiotu podstaw do zastosowania art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, dalsze postępowanie w tej sprawie będzie prowadzone jako postępowanie o uznanie za związek hodowców, o którym mowa w art. 8 projektu ustawy. Natomiast w odniesieniu do wniosków o zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej dla drobiu, jeleniowatych, poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych i pszczoł oraz rejestrów dla zwierząt gospodarskich innych niż świnie, dalsze postępowanie będzie prowadzone jako postępowanie w sprawie o wydanie zezwolenia na prowadzenie określonej księgi hodowlanej lub określonego rejestru, o których mowa odpowiednio w art. 10 ust. 1 i art. 13 ust. 1 projektu ustawy. Podmioty te zostaną jednak wezwane do uzupełnienia złożonych wraz z wnioskiem dokumentów, tak aby spełniały one wymagania określone w projekcie ustawy dla postępowań w tych sprawach. W artykule tym wskazano również przepisy, które będą miały zastosowanie w przypadku postępowań wszczętych na podstawie rozporządzenia 2016/1012 i art. 3 dotychczas obowiązującej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, które nie zostały zakończone przed dniem wejścia w życie

projektowanej ustawy. W takich przypadkach stosowane będzie rozporządzenie 2016/1012 oraz przepisy nowej ustawy dotyczące sprawy objętej tym postępowaniem. Rozporządzenie 2016/1012 oraz odpowiednie przepisy nowej ustawy stosowane będą również do rozstrzygnięcia sprawy objętej postępowaniem zakończonym ostateczną decyzją wydaną na podstawie rozporządzenia 2016/1012 oraz art. 3 uchylanej ustawy, w przypadku uchylecia lub zmiany tej decyzji, albo wznowienia postępowania zakończonego tą decyzją.

W art. 50 projektu ustawy wskazano, że do dnia wydania przepisów na podstawie art. 21 ust. 2 projektowanej ustawy, ale nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, ocenę wartości użytkowej i ocenę genetyczną zwierząt gatunków, nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012, mogą prowadzić podmioty upoważnione do prowadzenia tych ocen na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

Również przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy będą mogły być realizowane dotychczasowe programy ochrony zasobów genetycznych. Programy te zostaną zastąpione nowymi programami opiniowanymi przez IZ-PIB zgodnie z art. 34 ust. 2 projektu ustawy.

Obowiązujące w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy uchwały zakazujące utrzymywania pszczół na terenie jakiegoś województwa lub jego części lub dopuszczające utrzymywanie pszczół określonej linii zachowują swoją moc i będą mogły być zmieniane lub uchylane na podstawie art. 26 ust. 2 projektowanej ustawy.

Projekt ustawy przewiduje w art. 51 wprowadzenie przepisów przejściowych, które pozwolą zachować w mocy niektóre rozporządzenia wydane na podstawie dotychczas obowiązującej ustawy do czasu wydania nowych aktów prawnych. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 3, art. 18 ust. 7, art. 22 ust. 6, art. 39 i art. 49 ust. 3 uchylanej ustawy zachowają moc do dnia wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 4 ust. 3, art. 10 ust. 8, art. 13 ust. 7, art. 34 oraz art. 43 ust. 3, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Okres 12 miesięcy pozwoli na przygotowanie i ogłoszenie nowych aktów wykonawczych.

Projekt ustawy zakłada, że wejdzie ona w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad

projektem ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa została poddana procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana ustawa została ponownie wpisana do wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów pod numerem UC25.

<p>Nazwa projektu Ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu Szymon Giżyński Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Zasepa Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej Magdalena.Zasepa@minrol.gov.pl tel. 22-623-18-43 Justyna Ślusarczyk Zastępca Dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej Justyna.Slusarczyk@minrol.gov.pl tel. 22-623-25-79 Ela Sawicka Główny specjalista Ela.Sawicka@minrol.gov.pl tel. 22-623-14-10</p>	<p>Data sporządzenia 7 maja 2020 r.</p> <p>Źródło: Wdrożenie prawa UE</p> <p>Nr w Wykazie prac UC25</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przyczyną wprowadzenia rozwiązań planowanych w projekcie jest wykonanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1012”. Rozporządzenie 2016/1012 jest stosowane od dnia 1 listopada 2018 r. i spowodowało uchylenie większości dotychczas obowiązujących przepisów Unii Europejskiej z zakresu zootechniki, które zostały implementowane w aktualnie obowiązującej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132). Wobec bezpośredniego skutku stosowania rozporządzenia 2016/1012 pozostawienie dotychczasowych przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2009 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich prowadziłoby do powstania kolizji przepisów tej ustawy z mającym pierwszeństwo stosowania rozporządzeniem 2016/1012. A zatem konieczne jest wyeliminowanie tej kolizji przez dostosowanie prawa polskiego w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich do obowiązującego prawodawstwa UE. W toku prac nad projektem ustawy rozważana była możliwość dokonania nowelizacji obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Jednakże zakres koniecznych zmian treści ww. ustawy byłby zbyt obszerny i naruszałby jej konstrukcję, a tym samym uczyniłby jej przepisy niedookreślonymi, co jest sprzeczne z zasadami poprawnej legislacji. Dlatego proponuje się uchwalenie nowej ustawy w całości regulującej zagadnienia związane z organizacją hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich w Polsce.

Rozporządzenie 2016/1012 reguluje zagadnienia związane z uznawaniem organizacji hodowców i innych podmiotów do prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych, strukturą i sposobem prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych, zasadami prowadzenia oceny wartości użytkowej i genetycznej, rozrodu zwierząt, a także kontroli urzędowej jedynie w odniesieniu do gatunków takich jak bydło, świnie, owce, kozy i koniowate, podczas gdy przepisy obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich dotyczą również innych gatunków zwierząt gospodarskich, takich jak drób, zwierzęta futerkowe, pszczoły i jeleniowate. Konieczne jest zatem uchwalenie ustawy, która w odniesieniu do bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych zapewni prawidłowe stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/1012, natomiast w odniesieniu do pozostałych gatunków zwierząt gospodarskich ureguluje w całości sprawy organizacji hodowli i rozrodu tych zwierząt. Ponadto, zgodnie z postulatami hodowców, proponuje się uzupełnienie listy zwierząt gospodarskich o alpaki i jedwabniki morwowe w celu umożliwienia prowadzenia hodowli tych gatunków w sposób dotychczas właściwy dla zwierząt gospodarskich, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomenduje się uchwalenie nowej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w której zostanie zapewnione prawidłowe stosowanie rozporządzenia 2016/1012 przez:

- 1) wyeliminowanie z polskiego prawodawstwa przepisów dotyczących sposobu prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych świń, zasad wpisywania zwierząt do tych ksiąg i rejestrów, zasad prowadzenia oceny wartości użytkowej i genetycznej dla tych gatunków zwierząt, wymogów stawianych zwierzętom hodowlanym czystorasowym wykorzystywanym do hodowli i rozrodu, obrotu zwierzętami hodowlanymi czystorasowymi i ich materiałem

biologicznym przeznaczonym do wykorzystania w rozrodzie, a także sposobu przeprowadzania kontroli urzędowych, gdyż te zagadnienia zostały uregulowane w rozporządzeniu 2016/1012, które jest stosowane bezpośrednio od dnia 1 listopada 2018 r. – w odniesieniu do zwierząt gatunków takich jak bydło, świnie, owce, kozy i koniowate;

- 2) wskazanie organów i instytucji, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługiwać będą uprawnienia i kompetencje określone w rozporządzeniu 2016/1012; minister właściwy do spraw rolnictwa uzyska kompetencje uznawania organizacji hodowców lub innych podmiotów, które ubiegają się o prowadzenie ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, za związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane, zatwierdzania programów hodowlanych realizowanych przez te związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane, a także nakładania i cofania środków określonych w rozporządzeniu 2016/1012, w przypadku gdy kontrolowane podmioty naruszają przepisy rozporządzenia 2016/1012; natomiast Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt będzie przeprowadzało kontrole urzędowe;
- 3) wprowadzenie, na wzór obecnie obowiązujących, przepisów dotyczących zasad prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów, prowadzenia oceny wartości użytkowej i genetycznej oraz wymagań stawianych zwierzętom wykorzystywanym do rozrodu, w celu zapewnienia ciągłości prowadzenia hodowli zwierząt gospodarskich gatunków takich jak drób, zwierzęta futerkowe, pszczoły i jeleniowate, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012; ponadto, zgodnie z postulatami hodowców, uzupełniono listę zwierząt gospodarskich o alpaki i jedwabniki morwowe w celu umożliwienia prowadzenia hodowli tych gatunków w sposób dotychczas właściwy dla zwierząt gospodarskich, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich;
- 4) wprowadzenie przepisów materialnych stanowiących podstawę prawną do udzielania pomocy państwa na prowadzenie ksiąg hodowlanych oraz oceny wartości użytkowej i genetycznej zwierząt gospodarskich;
- 5) wprowadzenie przepisów przejściowych, które utrzymają w mocy zarówno wpisy zwierząt do dotychczas prowadzonych ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów, jak i uprawnienia podmiotów i ich upoważnienia do wykonywania zadań określonych w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

Projektowana ustawa wydaje się adekwatnym narzędziem interwencji, dzięki któremu całość regulacji w sprawie hodowli zwierząt gospodarskich, na które składają się: rozporządzenie 2016/1012 wraz z aktami wykonawczymi i delegowanymi oraz krajowe regulacje dotyczące gatunków zwierząt gospodarskich nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012, będzie czytelna i przejrzysta. Oczekiwanym efektem interwencji będzie akt prawny, który z jednej strony zapewni prawidłowe stosowanie rozporządzenia 2016/1012, a z drugiej strony umożliwi współistnienie w jednym akcie prawnym obszarów hodowli ujednoczonych prawem UE oraz obszarów nieobjętych szczegółowymi regulacjami UE, zgodnie z zasadą wyczerpującej ustawowej regulacji danej dziedziny.

W efekcie realizacji rekomendowanego rozwiązania przez przyjęcie nowej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich nastąpi pełne i prawidłowe wykonanie rozporządzenia 2016/1012, a także zapewniona zostanie ciągłość prowadzenia hodowli zwierząt gospodarskich przez zapewnienie ciągłości prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów oraz prowadzenia oceny wartości użytkowej i genetycznej zwierząt.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepisy rozporządzenia 2016/1012 są stosowane od dnia 1 listopada 2018 r. wprost we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Wszystkie państwa członkowskie są zobowiązane do wprowadzenia przepisów wykonujących to rozporządzenie, zgodnie ze swoimi porządkami konstytucyjnymi. Dlatego nie jest zasadne analizowanie sposobu, w jaki przepisy zapewniające prawidłowe stosowanie rozporządzenia 2016/1012 zostaną wprowadzone w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Związki hodowców lub inne podmioty prowadzące księgi hodowlane dla bydła, świń, owiec, kóz i koni	13 organizacji	Wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzje o uznaniu związków hodowców lub innych podmiotów do prowadzenia ksiąg hodowlanych.	Zapewnienie możliwości kontynuowania działalności pod warunkiem dostosowania się do przepisów rozporządzenia 2016/1012, co oznacza opracowanie nowych programów hodowlanych dla prowadzonych ksiąg hodowlanych zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu 2016/1012.

Przedsiębiorstwa hodowlane lub inne podmioty prowadzące rejestry hodowlane dla mieszańców świń	4 organizacje	Wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzje o uznaniu przedsiębiorstw hodowlanych lub innych podmiotów do prowadzenia rejestrów dla mieszańców świń.	Zapewnienie możliwości kontynuowania działalności pod warunkiem dostosowania się do przepisów rozporządzenia 2016/1012, co oznacza opracowanie nowych programów hodowlanych dla prowadzonych rejestrów hodowlanych świń zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu 2016/1012.
Związki hodowców lub inne podmioty prowadzące księgi hodowlane lub rejestry dla drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół	48 organizacji	Wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzje zezwalające na prowadzenie ksiąg hodowlanych dla drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół.	Zapewnienie możliwości kontynuowania działalności pod warunkiem przedłożenia dokumentów wymaganych przepisami projektowanej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.
Podmioty zajmujące się pozyskiwaniem, konfekcjonowaniem, przechowywaniem i dostarczaniem nasienia zwierząt hodowlanych (bydło, świnie, konie)	25 podmiotów	Wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia bydła, świń i koni.	Uproszczenie prowadzenia działalności przez odstąpienie od obowiązku występowania do ministra właściwego do spraw rolnictwa o zezwolenie na jej prowadzenie. Działalność będzie mogła być prowadzona na podstawie decyzji powiatowego lekarza weterynarii stwierdzającej spełnienie wymagań weterynaryjnych dla prowadzonej działalności.
Podmioty zajmujące się przechowywaniem i dostarczaniem nasienia rozplodników zwierząt gospodarskich (bydło, świnie, konie)	45 podmiotów	Wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przechowywania i dostarczania nasienia bydła, świń i koni.	Uproszczenie prowadzenia działalności przez odstąpienie od obowiązku występowania do ministra właściwego do spraw rolnictwa o zezwolenie na jej prowadzenie. Działalność będzie mogła być prowadzona na podstawie decyzji powiatowego lekarza weterynarii stwierdzającej spełnienie wymagań weterynaryjnych dla prowadzonej działalności.
Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt (KCHZ)	1 podmiot		Obowiązek przeprowadzania kontroli urzędowych podmiotów, których dotyczy rozporządzenie 2016/1012, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu 2016/1012.
Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie	1 podmiot		Zapewnienie możliwości kontynuowania działalności w zakresie ochrony zasobów genetycznych, pod warunkiem opracowania nowych programów ochrony zasobów

			genetycznych zwierząt gospodarskich zgodnie z wymaganiami określonymi w ustawie o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.
Hodowcy zwierząt gospodarskich	około 100 000 hodowców	Informacje od podmiotów upoważnionych do prowadzenia ksiąg hodowlanych lub rejestrów na temat liczby hodowców uczestniczących w realizacji ich programów hodowlanych.	Wejście w życie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich nie wpłynie na sposób prowadzenia hodowli przez hodowców. Nie zostaną oni obciążeni żadnymi nowymi obowiązkami wynikającymi z nowych przepisów.
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi	1		Obowiązek wykonania kompetencji wynikających z rozporządzenia 2016/1012 polegających na uznawaniu związków hodowców i innych podmiotów prowadzących księgi hodowlane dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz rejestry hodowlane dla świń, zatwierdzaniu programów hodowlanych oraz stosowaniu sankcji określonych w art. 47 rozporządzenia 2016/1012. Obowiązek dostosowania przepisów krajowych do przepisów rozporządzenia 2016/1012.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy został umieszczony na stronie BIP RCL i przesłany: Krajowej Radzie Izb Rolniczych, Krajowej Radzie Spółdzielczej, Krajowej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej, Konfederacji „Lewiatan”, Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Związkowi Pracodawców Business Centre Club, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Radzie Dialogu Społecznego w Rolnictwie, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowemu Związkowi Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Sekretariatowi Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Związkowi Zawodowemu Rolników „OJCZYŻNA”, Niezależnemu Samorządowemu Związkowi Zawodowemu Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związkowi Zawodowemu Rolnictwa „SAMOOBRONA”, Związkowi Zawodowemu Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związkowi Zawodowemu Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związkowi Zawodowemu Centrum Narodowe Młodych Rolników, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Związkowi Zawodowemu Pracowników Rolnictwa w RP, Federacji Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Krajowemu Związkowi Rewizyjnemu Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Polskiej Izbie Mleka, Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskiemu Związkowi Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskiemu Związkowi Hodowców Koni, Polskiemu Klubowi Wyścigów Konnych, Związkowi Hodowców i Przyjaciół Wschodniopruskiego Konia Pochodzenia Trakeńskiego w Polsce, Stowarzyszeniu Hodowców i Użytkowników Kłusaków, Polskiemu Towarzystwu Kuce Szetlandzkie, Polskiemu Związkowi Owczarskiemu, Polskiemu Zrzeszeniu Producentów Bydła Mięsnego, Krajowej Izbie Producentów Drobiu i Pasz, Polskiemu Związkowi Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu, Polskiemu Związkowi Hodowców Alpak, Krajowej Radzie Drobiarstwa-Izbie Gospodarczej w Warszawie, podmiotom prowadzącym rejestry świń, podmiotom zajmującym się pozyskiwaniem, konfekcjonowaniem, przechowywaniem i dostarczaniem nasienia oraz przechowywaniem i dostarczaniem nasienia zwierząt hodowlanych, Instytutowi Zootechniki-Państwowemu Instytutowi Badawczemu w Krakowie oraz Krajowemu Centrum Hodowli Zwierząt. Projekt ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich wraz z uzasadnieniem i Oceną Skutków Regulacji został przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania w dniu 18 grudnia 2017 r., a proces konsultacji i opiniowania zakończony został w dniu 28 lutego 2018 r. Brak uwag do projektu ustawy zadeklarowało Porozumienie Zielonogórskie Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia i Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa. Pozytywną opinię na temat treści projektu i zaliczenia alpak do zwierząt

gospodarskich wyraził Polski Związek Hodowców Alpak oraz Stowarzyszenie Hodowców Alpak i Lam. Uwagi i opinie do projektu ustawy zgłosiły: Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewniej „POLSUS”, Rada Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Główny Lekarz Weterynarii, Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Wielkopolskie Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt w Poznaniu zs. w Tulcach Sp. z o.o., Małopolskie Centrum Biotechniki Sp. z o.o. w Krasnem, Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich, Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Instytut Zootechniki-PIB w Krakowie, Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, Krajowy Związek Hodowców Szynszyli z siedzibą w Myślenicach. 5 hodowców utrzymujących alpaki w celach prowadzenia alpakoterapii wyraziło swoje zaniepokojenie propozycją zaliczenia alpak do zwierząt gospodarskich, co w ich opinii może skutkować nałożeniem na osoby utrzymujące alpaki w celach hobbystycznych obowiązku zapewnienia zwierzętom odpowiednich warunków ich utrzymywania. Wszystkim podmiotom, które zgłosiły uwagi do projektu ustawy, udzielono odpowiedzi, w których wyjaśniono, które ze zgłoszonych uwag zostały uwzględnione, a które uwagi nie mogły zostać uwzględnione, i wyjaśniono przyczynę tej odmowy. Szczegółowe zestawienie uwag zgłoszonych przez poszczególne podmioty do projektu ustawy zostało przedstawione w tabeli stanowiącej załącznik do OSR.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa *)													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa **)													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wejście w życie projektu ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich nie spowoduje dodatkowych obciążeń budżetu państwa wykraczających poza dochody i wydatki ponoszone w obecnym stanie prawnym. Wydatki związane z przyjęciem projektu ustawy są kontynuacją kosztów związanych z funkcjonowaniem ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, które są finansowane z budżetu państwa w ramach limitów wydatków przewidzianych w części 32 – Rolnictwo. W ustawie budżetowej na rok 2020 wydatki te zostały określone w części 32 – Rolnictwo, dziale 010 – Rolnictwo i łowiectwo, rozdziale 01019 – Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt w wysokości 14,565 mln zł i rozdziale 01020 – Postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej w wysokości 79,368 mln zł.

Planując wydatki budżetu państwa przeznaczone na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej na lata 2020–2029, przyjęto następujący sposób obliczeń. Na lata 2020–2022 założono, że wydatki pozostaną na poziomie roku 2020, tj. w kwocie 79,368 mln zł. Z kolei wydatki na lata 2023–2029 będą corocznie zwiększane o wysokość wskaźnika CPI (Consumer Price Index) określonego przez Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju na lata 2023–2029 w „Wytucznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw” – Aktualizacja – październik 2019 r. Zgodnie z wyliczeniem wydatki na rok 2023 wyniosą 81,352 mln zł (według wyliczenia 79,368 mln zł x wskaźnik CPI na 2023 r.), a na rok 2024 wyniosą 83,386 mln zł (według wyliczenia 81,352 mln zł x wskaźnik CPI na 2024 r.). W kolejnych latach, stosując taki sam sposób obliczeń, wydatki wyniosą odpowiednio: na rok 2025 – 85,471 mln zł, na rok 2026 – 87,608 mln zł, na rok 2027 – 89,798 mln zł, na rok 2028 – 92,043 mln zł oraz na rok 2029 – 94,344 mln zł.

Na podstawie powyższych obliczeń w art. 52 projektu ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich określono maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym kontynuowania dotychczasowego sposobu dofinansowania kosztów realizacji zadań na

rzec hodowli zwierząt gospodarskich w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej na lata 2020–2029, a także wprowadzono przepisy zobowiązujące ministra właściwego do spraw rolnictwa, jako dysponenta części budżetowej 32 – Rolnictwo, do monitorowania przekroczenia limitu wydatków oraz wdrożenia, w razie potrzeby, mechanizmu korygującego polegającego na obniżeniu, określonych w odrębnych przepisach, jednostkowych stawek dotacji przedmiotowych do zadań, do poziomu gwarantującego, że ten limit nie zostanie przekroczony.

Planując wydatki budżetu państwa na lata 2021–2029, w odniesieniu do kosztów funkcjonowania KCHZ, można przyjąć następujący sposób obliczeń. Na lata 2021 i 2022 założono, że wydatki pozostaną na poziomie roku 2020, tj. w kwocie 14,565 mln zł. Planując wydatki na lata 2023–2029, należy od kwoty 14,565 mln zł odjąć kwotę 8,898 mln zł przewidzianą w planie finansowym KCHZ na rok 2020 na wynagrodzenia osobowe, dodatkowe wynagrodzenia roczne, składki na ubezpieczenie społeczne osób zatrudnionych w KCHZ, składki na Fundusz Pracy oraz wynagrodzenia bezosobowe. Na kolejne lata 2023–2029 należy zakładać, że wynagrodzenia osobowe, dodatkowe wynagrodzenia roczne, składki na ubezpieczenie społeczne, składki na Fundusz Pracy oraz wynagrodzenia bezosobowe będą kształtowały się na niezmiennym poziomie, tj. w kwocie 8,898 mln zł rocznie. Natomiast różnicę, według wyliczenia 14,565 mln zł – 8,898 mln zł, tj. kwotę 5,667 mln zł, należy pomnożyć przez odpowiednie na lata 2023–2029 wskaźniki CPI określone przez Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju w „Wytocznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw” – Aktualizacja – październik 2019 r. Uzyskane w ten sposób dla danego roku wyniki należy każdorazowo dodać do kwoty 8,898 mln zł przeznaczonej na wynagrodzenia osobowe, dodatkowe wynagrodzenia roczne, składki na ubezpieczenie społeczne osób zatrudnionych w KCHZ, składki na Fundusz Pracy oraz wynagrodzenia bezosobowe. Uzyskane sumy będą stanowiły planowane skutki finansowe dla budżetu państwa na lata 2020–2029 w odniesieniu do kosztów funkcjonowania KCHZ. Aby obliczyć całkowite koszty funkcjonowania ustawy, należy uwzględnić także wpływy budżetu państwa wynikające z dochodów KCHZ uzyskiwanych z opłat z tytułu prowadzenia oceny wartości użytkowej pszczoł i stad zwierząt futerkowych oraz dokonania wpisów do ksiąg hodowlanych pszczoł i poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych, wpływów z użyczenia, najmu i dzierżawy nieruchomości będących w trwałym zarządzie KCHZ oraz wpływów za usługi laboratoryjne świadczone przez laboratorium referencyjne KCHZ. Na podstawie kwoty, jaką planuje przekazać do budżetu państwa w roku 2020 KCHZ, tj. 3,734 mln zł, można przyjąć, że w kolejnych latach KCHZ będzie uzyskiwało dochody w podobnej wysokości.

Obliczone w powyższy sposób wydatki budżetu państwa, będące sumą wydatków przeznaczonych w kolejnych latach na postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej oraz funkcjonowanie KCHZ, będą finansowane z budżetu państwa w ramach limitów wydatków przewidzianych w części 32 – Rolnictwo i nie spowodują dodatkowych obciążeń budżetu państwa wykraczających poza dochody i wydatki ponoszone w obecnym stanie prawnym.

Wejście w życie projektu ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich nie będzie miało negatywnego wpływu na dochody dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy z tytułu opłaty skarbowej wnoszonej przez związki hodowców zwierząt gospodarskich lub inne podmioty występujące o wyrażenie zgody na prowadzenie ksiąg hodowlanych i rejestrów. Wpływy z tego tytułu zostaną zastąpione wpływami z tytułu opłaty skarbowej wnoszonej przez uznane związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane prowadzące księgi hodowlane dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz rejestry hodowlane dla świń za czynności urzędowe polegające na zatwierdzaniu realizowanych przez te podmioty programów hodowlanych lub dokonywaniu zmian w tych zatwierdzonych programach hodowlanych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa*							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze.						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wejście w życie ustawy skutkować będzie wprowadzeniem bardziej przejrzystego prawa regulującego obszar hodowli bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, które będzie obowiązywało we wszystkich państwach członkowskich Unii						

	Europejskiej. Wprowadzenie jednolitych przepisów wyeliminuje różnice wynikające z różnego sposobu implementacji dotychczasowych przepisów dotyczących hodowli tych gatunków zwierząt przez poszczególne państwa członkowskie Unii Europejskiej, co niekiedy powodowało utrudnienia w handlu zwierzętami hodowlanymi i materiałem biologicznym od nich pochodzącym. Wejście w życie ustawy zapewni również możliwość zachowania ciągłości prowadzenia hodowli drobiu, zwierząt futerkowych, jeleniowatych, pszczoł oraz prowadzenia hodowli alpak.
sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wejście w życie ustawy skutkować będzie wprowadzeniem bardziej przejrzystego prawa regulującego obszar hodowli bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, które będzie obowiązywało we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Wprowadzenie jednolitych przepisów wyeliminuje różnice wynikające z różnego sposobu implementacji dotychczasowych przepisów dotyczących hodowli tych gatunków zwierząt przez poszczególne państwa członkowskie Unii Europejskiej, co niekiedy powodowało utrudnienia w handlu zwierzętami hodowlanymi i materiałem biologicznym od nich pochodzącym. Wejście w życie ustawy zapewni również możliwość zachowania ciągłości prowadzenia hodowli drobiu, zwierząt futerkowych, jeleniowatych, pszczoł oraz prowadzenia hodowli alpak.
rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na osoby niepełnosprawne i osoby starsze
Niemierzalne	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Przepisy unijne regulujące sprawy dotyczące pomocy państwa w rolnictwie, tj. rozporządzenie Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Wytyczne Unii Europejskiej w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich w latach 2014–2020 dopuszczają możliwość refundowania kosztów realizacji niektórych zadań w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. Zgodnie z tymi przepisami, beneficjentem pomocy mogą być wyłącznie hodowcy zwierząt będący mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów załącznika I do rozporządzenia nr 702/2014, zwani dalej „hodowcami MŚP”. Ponieważ duże przedsiębiorstwa nie mogą być beneficjentami tej pomocy, wejście w życie projektu ustawy nie będzie miało wpływu na ich sytuację finansową, a przedsiębiorstwa, które będą poddawały swoje zwierzęta ocenie wartości użytkowej i genetycznej oraz wpisywały je do ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych świń lub rejestrów, będą, tak jak w chwili obecnej, ponosiły koszty związane z tymi usługami.</p> <p>W art. 52 projektu ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich określono maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań na rzecz hodowli zwierząt gospodarskich w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej będących skutkiem finansowym na lata 2020–2029 wynikającym z kontynuacji wydatków budżetu państwa ponoszonych na ten cel. W ustawie budżetowej na rok 2020 założono, że wydatki na lata 2021–2022 pozostaną na poziomie roku 2020, tj. w kwocie 79,368 mln zł. Z kolei wydatki na lata 2023–2029 będą corocznie zwiększane o wysokość wskaźnika CPI (Consumer Price Index) określonego przez Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju na lata 2023–2029 w „Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw” – Aktualizacja – październik 2019 r. Zgodnie z tymi wyliczeniem wydatki na rok 2023 wyniosą 81,352 mln zł (według wyliczenia 79,368 mln zł x wskaźnik CPI na 2023 r.), a na rok 2024 – 83,386 mln zł (według wyliczenia 81,352 mln zł x wskaźnik CPI na 2024 r.). W kolejnych latach, stosując taki sam sposób obliczeń, wydatki wyniosą odpowiednio: na rok 2025 – 85,471 mln zł, na rok 2026 – 87,608 mln zł, na rok 2027 – 89,798 mln zł, na rok 2028 – 92,043 mln zł oraz na rok 2029 – 94,344 mln zł.</p> <p>Skutki finansowe funkcjonowania ustawy są kosztami budżetu państwa, a sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw będzie ich beneficjentem, gdyż środki te przeznaczone zostaną na refundację kosztów subsydiowanych usług świadczonych na rzecz hodowców MŚP, ponoszonych przez podmioty świadczące takie usługi w zakresie prowadzenia ksiąg hodowlanych oraz oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt gospodarskich. Skutkiem udzielenia takiej pomocy będzie więc obniżenie kosztów ponoszonych przez hodowców MŚP na rzecz podmiotów prowadzących księgi hodowlane oraz ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt gospodarskich za wykonane usługi na rzecz hodowców MŚP.</p>

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	X - tak Wprowadzony został obowiązek składania corocznego sprawozdania z prowadzenia ksiąg hodowlanych bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz rejestrów hodowlanych świń. Wprowadzenie tego obowiązku nie wynika bezpośrednio z przepisów UE, ale jest on niezbędny do wykonania niektórych przepisów rozporządzenia 2016/1012 i pozwoli ocenić np. czy zatwierdzony program hodowlany jest rzeczywiście realizowany na całym zadeklarowanym obszarze geograficznym. ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie X nie dotyczy

Komentarz:
Proponowana regulacja nie wprowadzi nowych obowiązków informacyjnych dla podmiotów niż wynikające z obecnie obowiązujących przepisów w zakresie organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Nie zwiększą się również obciążenia regulacyjne, ponieważ nie ulegnie zmianie istota organizacji hodowli zwierząt gospodarskich. W związku z wprowadzeniem proponowanej regulacji nie zwiększą się koszty prowadzenia działalności przez przedsiębiorców, natomiast mogą oni odnieść korzyści wynikające z ujednolicenia stosowania przepisów Unii Europejskiej dotyczących hodowli zwierząt gospodarskich we wszystkich państwach członkowskich UE w związku z zastąpieniem dotychczasowych regulacji określonych w dyrektywach i decyzjach rozporządzeniem 2016/1012.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia X - mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	---	---

Omówienie wpływu
Na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich z możliwości użyczenia majątku będącego w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ skorzystały niektóre związki hodowców prowadzące księgi hodowlane i upoważnione do wykonywania niektórych zadań określonych w art. 6 ww. ustawy. Niektóre z podpisanych umów użyczenia zostały już wygaszone. Aktualnie Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka oraz Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS” korzystają z użyczonych pomieszczeń biurowych w budynkach będących w trwałym zarządzie KCHZ w Gdańsku, Poznaniu i Rzeszowie. Podmioty te ponoszą zwykłe koszty wynikające z utrzymania i eksploatacji tych pomieszczeń. Nie jest możliwe określenie, czy po wejściu w życie projektowanej ustawy podmioty te będą nadal korzystały z użyczonych pomieszczeń lub czy inne związki hodowców nie skorzystają w przyszłości z takiej możliwości.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że projektowana ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Konieczne będzie również wydanie aktów wykonawczych do tej ustawy. Proponuje się, aby dotychczas obowiązujące akty wykonawcze, które utracą moc w związku ze zmianą upoważnienia ustawowego, obowiązywały do dnia wejścia w życie nowych aktów wykonawczych, niemniej jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Podmioty, których dotyczyć będzie nowa ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, będą na bieżąco informowane o postępie prac legislacyjnych, a będą także brały udział w konsultacjach publicznych zarówno projektu ustawy, jak również wszystkich aktów wykonawczych, które będą wydane na jej podstawie. Projektowana regulacja nie przewiduje istotnych zmian instytucjonalnych i organizacyjnych i ma za zadanie zapewnić zgodność polskiego porządku prawnego z przepisami rozporządzenia 2016/1012.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ponieważ celem projektu ustawy jest zapewnienie prawidłowego stosowania przepisom rozporządzenia 2016/1012, to z chwilą wejścia w życie projektowanej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w której zostaną zawarte wszystkie niezbędne do tego przepisy, osiągnięty zostanie cel tego projektu. Miernikiem efektu będzie uzyskanie zgodności projektowanej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich z prawem Unii Europejskiej.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Załącznik do OSR. Zestawienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy w roku 2018.

Lp.	Organizacja zgłaszająca uwagi	Treść uwag	Stanowisko MRiRW
1.	Instytut Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich	Zaliczenie do zwierząt gospodarskich jedwabnika <i>morwowego (Bombyx mori)</i>	Uwaga uwzględniona
2.	Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa	Ujednolicenie definicji „zwierzęta gospodarskie”. Definicja w projekcie ustawy obejmuje inne gatunki zwierząt niż w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt	Uwaga nie została przyjęta. Definicja „zwierzęta gospodarskie” została utworzona na potrzeby ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich i obejmuje gatunki zwierząt o znaczeniu gospodarczym, które są wykorzystywane w przemyśle spożywczym, włókienniczym lub futrzarskim. Nie ma merytorycznych podstaw żeby ujednociliac definicje, które zostały określone dla różnych obszarów jakim jest hodowla zwierząt oraz zasady identyfikacji i rejestracji niektórych tylko gatunków zwierząt gospodarskich.
3.	Wielkopolskie Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt w Poznaniu zs. w Tulcach Sp. z o.o.	Zapewnić prowadzenie oceny wartości genetycznej zwierząt w sposób obiektywny, transparentny i gwarantujący jej niezależność.	W piśmie skierowanym do WCHiRZ w Tulach Sp. z o.o. wyjaśniono, że zgodnie z art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 podmioty, które uzyskały uprawnienia na podstawie dotychczasowych przepisów zachowają prawo do ich wykonywania po rozpoczęciu stosowania rozporządzenia. Tym samym Instytut Zootechniki-PIB, który jest upoważniony do prowadzenia oceny genetycznej bydła będzie nadal mógł ją prowadzić.
		Zapewnić możliwość wydawania świadectw zootechnicznych przez stacje produkcji nasienia i banki nasienia.	W piśmie skierowanym do WCHiRZ w Tulach Sp. z o.o. wyjaśniono, że przepisy rozporządzenia 2016/1012 przewidują możliwość zastosowania odstępstwa polegającego na upoważnieniu stacji produkcji nasienia i banków nasienia do wydawania świadectw zootechnicznych dla wprowadzanego do obrotu nasienia na podstawie informacji uzyskanych od uznanego związku hodowców pod warunkiem, że podmioty te zostaną wskazane w programie hodowlanym zatwierdzonym dla tego związku. Zasugerowano również żeby zainteresowane

			podmioty wystąpiły do uznanych związków hodowców o wskazanie ich w odpowiednich programach hodowlanych jako podmiotów uprawnionych do wydania świadectw zootechnicznych dla materiału biologicznego.
		zachować możliwość zaopatrywania przesyłek materiału biologicznego w obrocie krajowym w dokument handlowy, a nie w świadectwo zootechniczne	Uwaga nie została przyjęta. Zgodnie z art. 30 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 każda partia materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, która jest przedmiotem handlu obejmującego zakup, sprzedaż wymianę lub nabycie w inny sposób tytułu własności, wykorzystywanego do rozrodu na terenie Unii, w tym również w państwie członkowskim, powinno towarzyszyć świadectwo zootechniczne.
		Zachować obowiązek przedstawiania programów oceny i selekcji rozplodników przez podmioty produkujące nasienie.	Uwaga nie została przyjęta. Zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/1012 nasienie wykorzystywane w sztucznym unasiennianiu powinno spełnić wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. b-d i g oraz art. 24 ust. 1 lit. b i d tego rozporządzenia. Jeżeli podmiot produkujący nasienie spełni te wymagania to nie powinno być dodatkowych wymagań. Dlatego w art. 28 ust. 1 projektu na podmioty produkujące nasienie, które zostały zatwierdzone do handlu wewnątrz UE zgodnie z przepisami weterynaryjnymi nałożono jedynie obowiązek informowania ministra właściwego do spraw rolnictwa o fakcie prowadzenia takiej działalności i przesyłania odpisu decyzji powiatowego lekarza weterynarii potwierdzającej spełnienie wymagań określonych dla tego rodzaju działalności.
4.	Małopolskie Centrum Biotechniki Sp. z o.o. w Krasnem	Zachować obowiązek przedstawiania programów oceny i selekcji rozplodników przez podmioty produkujące nasienie i uzyskiwania zezwolenia wydawanego przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.	Uwaga nie została przyjęta. Zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/1012 nasienie wykorzystywane w sztucznym unasiennianiu powinno spełnić wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. b-d i g oraz art. 24 ust. 1 lit. b i d tego rozporządzenia. Jeżeli podmiot produkujący nasienie spełni te wymagania nie powinno być dodatkowych wymagań. Dlatego w art. 28 ust. 1 projektu na podmioty produkujące nasienie, które zostały zatwierdzone do handlu wewnątrz UE zgodnie z przepisami weterynaryjnymi nałożono jedynie obowiązek informowania ministra właściwego do spraw

			rolnictwa o fakcie prowadzenia takiej działalności i przesyłania odpisu decyzji powiatowego lekarza weterynarii potwierdzającej spełnienie wymagań określonych dla tego rodzaju działalności.
		Utrzymać dotychczasowe przepisy zezwalające na zaopatrywanie w obrocie krajowym przesyłek materiału biologicznego w dokument handlowy, a nie w świadectwo zootechniczne	Uwaga nie została przyjęta. Zgodnie z art. 30 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 każda partia materiału biologicznego bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, która jest przedmiotem handlu obejmującego zakup, sprzedaż wymianę lub nabycie w inny sposób tytułu własności, wykorzystywanego do rozrodu na terenie Unii, w tym również w państwie członkowskim, powinno towarzyszyć świadectwo zootechniczne.
5.	Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego	Wprowadzić możliwość stosowania definicji zwierzęcia hodowlanego określoną w art. 2 ust. 11 projektu ustawy dla wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, a nie tylko tych wymienionych w art. 2 pkt 1 lit. b projektu ustawy.	Uwaga nie została przyjęta. W odniesieniu do bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych definicja zwierzęcia hodowlanego została określona w art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2016/1012 i powinna być stosowana we wszystkich państwach UE.
		Wprowadzenie trybu odwoławczego od decyzji Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt przeprowadzającego kontrole.	Uwaga nie została przyjęta. W piśmie wyjaśniono, że zgodnie z przepisami projektu ustawy zakres zadań KCHZ nie obejmuje wydawania decyzji. Zgodnie z rozdziałem 6 projektu, KCHZ przeprowadza kontrole urzędową u podmiotów wykonujących zadania z zakresu hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich. W przypadku stwierdzenia uchybień nakazuje ich usunięcie, a w przypadku ich nieusunięcia informuje o tym fakcie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, który w drodze decyzji administracyjnej, może zastosować jeden lub kilka środków, o których mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. a-c i lit. f rozporządzenia 2016/1012. Zgodnie z art. 47 ust. 2 lit. b rozporządzenia oraz Kpa decyzja zawierać będzie informacje dotyczące prawa do odwołania oraz mającej zastosowanie procedury i terminów.

6.	Polski Związek Hodowców Alpak	Wątpliwość jaka definicja rejestru hodowlanego będzie dotyczyła alpak	Podmiotowi wyjaśniono, że w odniesieniu do alpak należy stosować pojęcie „rejestr”, a nie „rejestr hodowlany”, który dotyczy wyłącznie rejestrów hodowlanych prowadzonych dla świń. Definicja rejestru dla wszystkich gatunków zwierząt hodowlanych, za wyjątkiem świń, została określona w art. 2 pkt 21 projektu ustawy.
7.	Instytut Zootechniki-PIB w Krakowie	Zgłoszona została wątpliwość czy Instytut Zootechniki-PIB w Krakowie nie utraci prawa do prowadzenia oceny wartości genetycznej zwierząt gospodarskich.	W piśmie skierowanym do IZ-PIB wyjaśniono, że zgodnie z art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 podmioty, które uzyskały uprawnienia na podstawie dotychczasowych przepisów zachowają prawo do ich wykonywania po rozpoczęciu stosowania rozporządzenia. Tym samym Instytut Zootechniki-PIB, który jest upoważniony do prowadzenia oceny genetycznej bydła, świń, owiec i kóz będzie nadal mógł ją prowadzić, a uprawnienie to zostanie potwierdzone w wydanym na podstawie art. 44 projektu ustawy Obwieszczeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi..
		Wprowadzić definicję pojęć „rasa zagrożona” oraz „zasoby genetyczne”	Uwaga nie została przyjęta. Ponieważ pojęcie zasobów genetycznych występuje tylko w nazwie programu ochrony, a ustawa wyjaśnia w jaki sposób ochrona ta ma być prowadzona dlatego nie potrzeby wprowadzania takiej definicji.
		W art. 9 ust. 6 projektu dodać odniesienie do państw niebędących członkami UE	Uwaga nie została przyjęta. Rozporządzenie 2016/1012 dotyczy prowadzenia hodowli w państwach członkowskich UE i określa procedurę powiadamiania właściwych władz Państwa członkowskiego, na terenie którego związek hodowców z innego państwa członkowskiego chce realizować swój program hodowlany. Przepis ten nie reguluje zasad współpracy z państwami niebędącymi członkami UE.
		W art. 10 ust. 4 pkt 1 dodać „odtworzenie rasy”	Uwaga została przyjęta.

		W art. 13 ust. 7 dodać wymóg określania minimalnej liczebności świń niezbędnej do prowadzenia rejestru	Uwaga nie została przyjęta. Przepis ten nie dotyczy zasad prowadzenia rejestrów hodowlanych dla świń ale rejestrów prowadzonych dla pozostałych gatunków zwierząt gospodarskich (z wyjątkiem świń).
		W art. 33 ust. 2 pkt 1 wprowadzić odrębne przepisy dotyczące potwierdzania statusu zagrożenia rasy w rozumieniu FAO.	Uwaga nie została przyjęta. Wymóg określania statusu zagrożenia wyginięciem nie jest tożsamy ze statusem zagrożenia w rozumieniu FAO, a ma jedynie na celu uzasadnienie objęcia danej populacji zwierząt programem ochrony zasobów genetycznych.
		W art. 33 ust 3 dodać, że IZ-PIB realizuje programy ochrony dla gatunków lub ras zwierząt gospodarskich.	Uwaga nie została przyjęta. IZ-PIB nie realizuje programów ochrony zasobów genetycznych dla gatunków ale dla ras, odmian lub linii hodowlanych.
		W art. 33 ust. 3 pkt 2 dopisać, że IZ-PIB współpracuje w zakresie realizacji programów ochrony zasobów genetycznych między innymi z ARMiR.	Uwaga nie została przyjęta. Współpraca IZ-PIB z ARMiR nie dotyczy realizacji programów ochrony, a jedynie potwierdzenia, że hodowcy utrzymujący zwierzęta ras rodzimych w ramach <i>pakietu Zachowanie zagrożonych zasobów genetycznych zwierząt</i> utrzymują zwierzęta objęte programem ochrony.
		W art. 33 ust. 3 pkt 3 dopisać, że IZ-PIB wydaje również oświadczenia o objęciu programem ochrony.	Uwaga nie została przyjęta. Oświadczenia o objęciu zwierząt programem ochrony wydawane są na podstawie przepisów określonych w innych aktach prawnych niż ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.
		W art. 33 ust. 3 pkt wprowadzić możliwość informowania powiatowych lekarzy weterynarii o zwierzętach uczestniczących w programach ochrony drogą elektroniczną.	Uwaga została przyjęta.
		W art. 33 dodać kolejny punkt, w którym określone zostaną zadania Krajowego Banku Materiałów Biologicznych (gromadzenia i przechowywanie materiału biologicznego na potrzeby hodowli, oraz pozyskiwanie, ocena,	Uwaga nie została przyjęta. W ustawie określone zostały jedynie zadania Banku wynikające z realizacji programów ochrony zasobów genetycznych. Zaproponowany zakres wykracza poza zadania Banku

		przechowywanie i udostępnianie materiału biologicznego do celów naukowych i komercyjnych).	przewidziane w ustawie i zapewniłby Bankowi uprzywilejowaną pozycję w stosunku do innych podmiotów prowadzących komercyjną działalność w zakresie przechowywania nasienia, co ograniczałoby konkurencję na rynku, a tym samym byłoby sprzeczne z przepisami dotyczącymi swobody prowadzenia działalności gospodarczej.
		Wprowadzić możliwość pobierania opłat za wystawianie zaświadczeń lub oświadczeń.	Uwaga została częściowo przyjęta. Zaproponowano wprowadzenie możliwości pobierania opłat za wydawanie zaświadczeń potwierdzających uczestnictwo zwierząt w programach ochrony. Po przesłaniu propozycji przepisu, IZ-PIB wycofał się z tej propozycji i zaproponował wykreślenie przepisu dotyczącego wystawiania zaświadczeń. Uwaga ta została przyjęta.
		IZ-PIB zakwestionował możliwość określania w projekcie ustawy maksymalnego limitu wydatków na wspieranie postępu biologicznego w rolnictwie.	Uwaga nie została przyjęta. Wprowadzenie przepisów materialnych będących podstawą do dofinansowania postępu biologicznego z budżetu państwa wynika ze stanowiska RCL, które wskazało konieczność wprowadzenia takich przepisów do ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.
		Nałożenie na Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi obowiązku wskazywania, w drodze rozporządzenia, podmiotu odpowiedzialnego za gromadzenie i przetwarzanie danych z oceny wartości użytkowej i danych rodowodowych zwierząt.	Uwaga nie została przyjęta. Nie ma podstaw do wprowadzenia takiego obowiązku. Oczywiście jest, że podmiot upoważniony do prowadzenia oceny wartości użytkowej gromadzi i przetwarza dane pochodzące z kontroli wartości użytkowej. Gromadzenie danych rodowodowych jest z kolei podstawowym i niezbędnym obowiązkiem związanym z prowadzeniem ksiąg hodowlanych. Tak więc podmioty, które będą upoważnione do prowadzenia ksiąg hodowlanych oraz oceny wartości użytkowej.
8.	Katarzyna Lorek, Gniezno Paweł Milde, Poznań Grzegorz Król, Słupca Karolina Grys, Wschowa Elżbieta Januszyk, Bydgoszcz Marta i Filip Hohensee, Zalesie Górne	Zaliczenie alpak do zwierząt gospodarskich uniemożliwi utrzymywanie zwierząt w celu prowadzenia alpakoterapii, gdyż prowadzenie hodowli wiąże się z licznymi obowiązkami i wymaganiami np. w odniesieniu do warunków utrzymywania, które muszą spełniać hodowcy. Ponadto nie będzie możliwe utrzymywanie alpak w miastach,	Uwaga nie została przyjęta. Hodowcy alpak występowali do MRiRW o umożliwienie im prowadzenia hodowli tych zwierząt w sposób określony w ustawie o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (prowadzenie księgi hodowlanej, oceny wartości użytkowej). W odpowiedzi przesłanych do zgłaszających uwagi

		w których wprowadzony został zakaz utrzymywania zwierząt gospodarskich.	osób utrzymujących alpaki wyjaśniono, że utrzymywanie zwierząt gospodarskich wymaga zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii tylko w przypadku, gdy zwierzęta te utrzymywane są w celu umieszczenia na rynku tych zwierza lub produktów pochodzących z tych zwierząt lub od tych zwierząt. Utrzymywanie zwierząt w celu prowadzenia alakoterapii nie wymaga więc powiadamiania organów weterynaryjnych, a jedynie spełnienia ogólnych wymagań dotyczących utrzymywania zwierząt. Jednocześnie podkreślono, że MRiRW nie ma wpływu na ewentualne wprowadzanie przez władze samorządowe aktów prawa miejscowego zakazującego utrzymywania na swoim terenie określonych gatunków zwierząt.
9.	Główny Lekarz Weterynarii	Zaliczenie lam do zwierząt gospodarskich	Uwaga nie została przyjęta. Żaden podmiot zajmujących się hodowlą tego gatunku zwierząt, w tym np. Stowarzyszenie Hodowców Alpak i Lam, nie wnioskował dotychczas o zaliczenie lam do zwierząt gospodarskich.
		Uwzględnienie w definicji materiału biologicznego oocytów.	Uwaga została przyjęta.
		Nałożenie na podmioty wprowadzające nasienie knurów do obrotu obowiązek wydawania nabywcy zaświadczenia potwierdzającego nabycie nasienia, a nabywcę nasienia zobowiązać do przechowywania tego dokumentu przez okres minimum 1 roku. Dokument ten byłby przydatny w przypadku przeprowadzania ewentualnego dochodzenia epizootycznego.	Uwaga nie została przyjęta. Zgodnie z art. 30 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 każda partia nasienia knurów wprowadzana do handlu, w tym również obrotu na terenie państw członkowskich UE musi być zaopatrzona w świadectwo zootechniczne. Przepisy nie określają czasu przechowywania takiego świadectwa, ale ponieważ posiadanie świadectwa jest wymagane przy wpisaniu urodzonego z tego nasienia zwierzęcia dla księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego to w interesie hodowcy jest przechowywanie świadectwa co najmniej do tego czasu.
		Określić kwalifikacje i wymagania dla podmiotów uprawnionych do przenoszenia zarodków.	Uwaga nie została przyjęta. Uwaga wykracza poza obszar regulowany ustawą. Wymagania jakie powinny spełniać zarodki zostały określone w rozporządzeniu 2016/1012, a w projekcie ustawy uregulowano

			jedynie obowiązek wystawiania dokumentów potwierdzających przeniesienie takiego zarodka. Wymagania dla podmiotów przenoszących zarodki powinny zostać określone w przepisach weterynaryjnych.
		Ujednolicić nazewnictwo stosowane w projekcie ustawy z przepisami weterynaryjnymi dotyczącymi „wytwarzania materiału biologicznego”.	Uwaga nie została przyjęta. Słownictwo stosowane w odniesieniu do materiału biologicznego, w tym jego pozyskiwania, jest zgodne ze sformułowaniami zawartymi w rozporządzeniu 2016/1012 oraz rozporządzeniu 2016/429, do którego będzie musiały zostać w przyszłości dostosowane krajowe przepisy weterynaryjne.
		Wskazać organy Inspekcji Weterynaryjnej jako podmioty, które powinny uczestniczyć w opracowywaniu programów ochrony zasobów genetycznych.	Uwaga nie została przyjęta. Udział organów Inspekcji Weterynaryjnej w opracowywaniu programów ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich nie ma uzasadnienia. Informowanie o miejscu przebywania zwierząt uczestniczących w takich programach ma na celu wykonanie dyrektywy 92/46/EWG.
		Wyrażono wątpliwość czy sankcje określone w art. 38 ust. 1 pkt 5 lit. a spełnią swój cel z uwagi na fakt, że organy ścigania, które miałyby je nałożyć miałyby oceniać jakość nasienia, a nie posiadają takich umiejętności.	Uwaga nie została przyjęta. Ponieważ zgłoszenie faktu niespełnienia wymagań dotyczących „jakości” wykorzystywanego nasienia dokonywać będzie Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, które może stwierdzić takie uchybienie podczas przeprowadzanej kontroli urzędowej, to na KCHZ będzie spoczywał obowiązek udowodnienia, że nasienie to nie spełnia wymagań określonych w ustawie lub rozporządzeniu 2016/1012.
		Czy zmiana przepisów dotyczących weterynaryjnej kontroli granicznej (art. 40 projektu ustawy) jest konieczna w celu wdrożenia przepisów art. 36 ust. 1 lit b rozporządzenia 2016/1012.	Uwaga została przyjęta.
10.	Krajowa Rada Izb Rolniczych	Zaliczenie alpaka do zwierząt gospodarskich powinno spowodować zmianę przepisów dotyczących warunków utrzymywania zwierząt gospodarskich i określenia minimalnych warunków utrzymywania alpaka.	W odpowiedzi wyjaśniono, że uwaga ta zostanie przyjęta i zostaną określone minimalne wymagania dotyczące utrzymywania alpaka.

		W art. 5 ust. 1 lit. 2 wskazano, że KCHZ prowadzi kontrole w zakresie prowadzenia ksiąg hodowlanych, oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej oraz hodowli i rozrodu jedynie zwierząt, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b.	Uwaga nie została przyjęta. W art. 5 ust. 1 lit. a wskazano, że KCHZ prowadzi kontrole urzędowe w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012, a więc dotyczące bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, a sposób przeprowadzania tych kontroli został określony w tym rozporządzeniu. KCHZ kontroluje wszystkie podmioty prowadzące działalność w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt.
11.	Rada Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych	Kompetencje do wydawania zakazów utrzymywania określonych linii pszczół na danym terenie nie powinny należeć do kompetencji sejmików wojewódzkich ale Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.	Uwaga nie została przyjęta. Sejmiki województwa od wielu lat są upoważnione do wydawania zakazów lub zezwoleń na utrzymywanie określonych linii hodowlanych pszczół i wydają odpowiednie uchwały we współpracy z KCHZ prowadzącym księgi hodowlane dla pszczół i hodowcami utrzymującymi pszczoły na danym terenie. Programy hodowlane realizowane są na określonym obszarze obejmujących niewielki obszar kraju, gdzie utrzymywane są poszczególne linie hodowlane pszczół i nie żadnego uzasadnienia przekazywanie tych uprawnień Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
12.	Polski związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”	Z przepisów art. 34 ust. 1 powinno jasno wynikać, że KCHZ nie kontroluje samego siebie jako podmiotu prowadzącego księgi hodowlane lub rejestry.	Uwaga została przyjęta.
		Ustawodawca powinien określić maksymalną liczbę kontroli urzędowych jakie mogą być przeprowadzane u danego podmiotu.	Uwaga nie została przyjęta. Zgodnie z rozporządzeniem 2016/1012 częstotliwość przeprowadzania kontroli urzędowych powinna wynikać z analizy ryzyka naruszenia przepisów przez kontrolowane podmioty, w tym wyników poprzednich kontroli i wiarygodności kontroli wewnętrznych przeprowadzanych przez ten podmiot.
		Ustawodawca powinien nałożyć obowiązek współpracy KCHZ z krajowymi podmiotami działającymi w dziedzinie hodowli i rozrodu zwierząt.	Uwaga nie została przyjęta. Zależność pomiędzy KCHZ a podmiotami wewnętrznymi realizującymi zadania z zakresu hodowli i rozrodu została ustalona w projekcie ustawy. Zależność ta polega na tym, że KCHZ posiada kompetencje do kontrolowania tych podmiotów, a podmioty są zobowiązane poddać się kontroli KCHZ. W

			ramach tych zależności niezbędna jest współpraca, której zakres został określony w art. 46 rozporządzenia 2016/1012.
		Czy pracownicy KCHZ mają kwalifikacje do pobierania próbek krwi lub materiału biologicznego/	Zgodnie z art. 34 ust. 4 projektu ustawy pracownicy KCHZ wykonujący czynności kontrolne są zobowiązani przeprowadzać kontrole w obecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnione i z zachowaniem przepisów sanitarnych i weterynaryjnych.
		Wyznaczany przez KCHZ termin usuwania uchybień stwierdzonych podczas kontroli urzędowej powinien być dłuższy niż 7 dni. Powinno być zagwarantowane prawo podmiotu do odwołania się od wyników kontroli urzędowych.	Uwaga nie została przyjęta. Zgodnie z projektem ustawy termin na usunięcie uchybień wyznaczany przez KCHZ po przeprowadzeniu kontroli nie może być krótszy niż 7 dni. Termin wyznaczony do usunięcia uchybień powinien być adekwatny do rangi uchybienia. Środki odwoławcze zostały przewidziane w odniesieniu do decyzji wydawanych przez MRiRW, a nie do ustaleń z kontroli zawartych w dokumentacji z przebiegu kontroli.
		W art. 38 ust. 1 pkt należy wykreślić słowo „czystorasowych” i pozostawić jedynie „zwierząt hodowlanych” bo przepis ten dotyczył nie tylko zwierząt wpisanych do ksiąg hodowlanych ale również wpisanych do rejestrów hodowlanych prowadzonych dla świń.	Uwaga została przyjęta.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE z 29.06.2016 r. L 171, str. 66 oraz Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18)

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		<p>1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE z 29.06.2016 r. L 171, str. 66 oraz Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18),</p> <p>2) dyrektywa Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiająca warunki udziału w takich zawodach (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.199, str. 60, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3. t. 11, str. 170),</p> <p>3) dyrektywa Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylająca dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5).</p>			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec zność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 1 ust. 1	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt				
	ROZDZIAŁ I Przepisy ogólne Przedmiot i zakres stosowania				

	1. Niniejsze rozporządzenie określa: a) zootechniczne i genealogiczne zasady handlu zwierzętami hodowlanymi i ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu oraz ich wprowadzania na terytorium Unii;	N			
	b) zasady uznawania związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych oraz zatwierdzania ich programów hodowlanych;	N			
	c) prawa i obowiązki hodowców, związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych;	N			
	d) zasady wpisywania zwierząt hodowlanych do ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych oraz zasady dopuszczania do hodowli zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu;	N			
	e) zasady przeprowadzania oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych;	N			
	f) zasady wydawania świadectw zootechnicznych dla zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu;	N			
	g) zasady dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych, w szczególności w związkach hodowców i przedsiębiorstwach hodowlanych, oraz zasady wykonywania innych czynności urzędowych;	N			
	h) zasady pomocy i współpracy administracyjnej oraz zasady egzekwowania prawa przez państwa członkowskie;	N			
	i) zasady dotyczące przeprowadzania przez Komisję kontroli w państwach członkowskich i państwach trzecich.	N			
ust. 2	2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, w przypadku gdy zwierzęta te lub potomstwo powstałe z ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu mają zostać wpisane do ksiąg hodowlanych jako zwierzęta hodowlane czystorasowe lub zarejestrowane w rejestrach hodowlanych jako mieszańce świni.	N			
ust. 3	3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu w przypadku gdy te zwierzęta i ich materiał biologiczny wykorzystywany do rozrodu są przeznaczone do wykorzystania w eksperymentach technicznych lub naukowych prowadzonych pod nadzorem właściwych organów.	T	Art. 32	Art. 32. Przepisów art. 25, art. 26 i art. 30 nie stosuje się do badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich prowadzonych przez podmioty wymienione w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 6b i 8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 i 374)	

ust. 4	4. Art. 9 ust. 4, art. 13, art. 14 ust. 3 i 4, art. 23 i 24, art. 28 ust. 2 oraz art. 36 ust. 1 nie mają zastosowania do prywatnych przedsiębiorstw uznanych za przedsiębiorstwa hodowlane, które prowadzą działalność w zamkniętych systemach produkcji.	N			
ust. 5	5. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla praw państw członkowskich do podejmowania krajowych środków regulujących realizację programów hodowlanych, które nie zostały zatwierdzone zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, art. 12.	N			
Art. 2	Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „zwierzę” oznacza zwierzę gospodarskie: a) gatunków bydła (<i>Bos taurus</i> , <i>Bos indicus</i> i <i>Bubalus bubalis</i>); b) gatunku świni (<i>Sus scrofa</i>); c) gatunku owcy (<i>Ovis aries</i>); d) gatunku kozy (<i>Capra hircus</i>); lub e) gatunków z rodziny koniowatych (<i>Equus caballus</i> i <i>Equus asinus</i>);	T	Art. 2 pkt 1 lit. a	1) zwierzęta gospodarskie – zwierzęta: a) gatunków wymienionych w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66 oraz Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1012”,	
	2) „rasa” oznacza populację zwierząt na tyle jednolitą, aby została uznana za odróżniającą się od innych zwierząt tego samego gatunku przez jedną lub większą liczbę grup hodowców, którzy zgadzają się na wpisanie zwierząt tej populacji oraz informacji o ich znanych przodkach do ksiąg hodowlanych w celu rozmnażania ich cech odziedziczonych poprzez rozród, wymianę i selekcję w ramach programu hodowlanego;	T	Art. 2 pkt 14	14) rasa – rasę w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – populację zwierząt w obrębie gatunku o wspólnym pochodzeniu, charakteryzujących się przekazywaniem potomstwu określonego zespołu cech;	
	3) „zwierzę hodowlane” oznacza zwierzę hodowlane czystorasowe lub mieszańca świni;	T	Art. 2 pkt 11	11) zwierzę hodowlane – zwierzę hodowlane w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – zwierzę, które spełnia co najmniej jeden z następujących warunków: a) zostało wpisane do księgi hodowlanej lub rejestru,	

				<p>b) jego rodzice i dziadkowie zostali wpisani do księgi hodowlanej lub rejestru tej samej rasy lub ras, lub linii hodowlanej,</p> <p>c) jego wykorzystanie jest przewidziane w programie hodowlanym prowadzonym dla danej księgi hodowlanej lub rejestru;</p>	
	4) „materiał biologiczny wykorzystywany do rozrodu” oznacza nasienie, oocyty i zarodki pozyskane od zwierząt hodowlanych lub wyprodukowane w wyniku pozyskania od zwierząt hodowlanych do celów wspomagane go rozrodu;	T	Art. 2 pkt 23	23) materiał biologiczny – materiał biologiczny w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – nasienie reproduktorów, jaja wylęgowe, jaja jedwabnika morwowego, larwy jedwabnika morwowego, oocyty i zarodki przeznaczone do wykorzystania w rozmnażaniu tych zwierząt;	
	5) „związek hodowców” oznacza każde stowarzyszenie hodowców, organizację hodowlaną lub podmiot publiczny, inne niż właściwe organy, uznane przez właściwy organ państwa członkowskiego zgodnie z art. 4 ust. 3 do celów realizacji programu hodowlanego w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych wpisanych do ksiąg hodowlanych prowadzonych lub założonych przez ten związek;	T	Art. 2 pkt 25	25) związek hodowców – związek hodowców w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – organizację posiadającą osobowość prawną, zrzeszającą na zasadach dobrowolności hodowców utrzymujących zwierzęta danego gatunku, rasy, linii hodowlanej albo odmiany w obrębie gatunku lub rasy;	
	6) „przedsiębiorstwo hodowlane” oznacza każde stowarzyszenie hodowców, organizację hodowlaną, prywatne przedsiębiorstwo prowadzące działalność w zamkniętym systemie produkcji lub podmiot publiczny, inne niż właściwe organy, uznane przez właściwy organ państwa członkowskiego zgodnie z art. 4 ust. 3 do celów realizacji programu hodowlanego w odniesieniu do mieszańców świni wpisanych do rejestrów hodowlanych prowadzonych lub założonych przez to przedsiębiorstwo;	T	Art. 2 pkt 26	26) przedsiębiorstwo hodowlane – przedsiębiorstwo hodowlane w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia 2016/1012.	
	7) „podmiot zajmujący się hodowlą” oznacza każde stowarzyszenie hodowców, organizację hodowlaną, prywatne przedsiębiorstwo, organizację zajmującą się chowem lub urzędowe służby w państwie trzecim, które w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych gatunków bydła, świń, owiec, kóz lub koniowatych lub mieszańców świni zostały dopuszczone przez to państwo trzecie w związku z wprowadzeniem na terytorium Unii zwierząt hodowlanych do hodowli;	N			
	8) „właściwe organy” oznaczają organy państwa członkowskiego, które są odpowiedzialne, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, za: a) uznawanie związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych oraz zatwierdzanie programów hodowlanych realizowanych przez nie w odniesieniu do zwierząt			Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia	

	<p>hodowlanych;</p> <p>b) kontrole urzędowe dotyczące podmiotów;</p> <p>c) pomoc innym państwom członkowskim i państwom trzecim w przypadku wykrycia naruszeń przepisów;</p> <p>d) czynności urzędowe inne niż te, o których mowa w lit. a) i c);</p>	T	Art. 3 i art. 35 ust. 1	<p>państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.</p> <p>Art. 35. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przeprowadza kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 oraz kontrole, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, zwane dalej „kontrolami”, u podmiotów wykonujących zadania z zakresu hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich innych niż Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.</p>	
	9) „zwierzę hodowlane czystorasowe” oznacza zwierzę, które jest wpisane lub zarejestrowane i kwalifikuje się do wpisania w sekcji głównej księgi hodowlanej;	T	Art. 2 pkt 12	12) zwierzę hodowlane czystorasowe – zwierzę hodowlane czystorasowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – zwierzę pochodzące co najmniej od dwóch pokoleń przodków wpisanych do księgi hodowlanej danej rasy lub linii, które spełnia warunki wpisu do księgi hodowlanej określone w programie hodowlanym;	
	10) „mieszaniec świni” oznacza zwierzę gatunku świni wpisane do rejestru hodowlanego, będące wynikiem planowego krzyżowania lub wykorzystywane do planowanego krzyżowania:	T	Art. 2 pkt 19	19) mieszaniec świni – mieszańca świni w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia 2016/1012;	
	11) „linia” oznacza genetycznie stabilną i jednolitą podpopulację zwierząt hodowlanych czystorasowych danej rasy;	T	Art. 2 pkt 15	15) ród lub linia hodowlana – linię w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – populację zwierząt uzyskaną w wyniku hodowli tych zwierząt w obrębie rasy, selekcjonowaną w określonym kierunku;	

	<p>12) „księga hodowlana” oznacza:</p> <p>a) każdą księgę hodowlaną, księgę stadną, dokumentację lub nośnik danych, utrzymywane przez związek hodowców, składające się z sekcji głównej oraz, jeżeli związek hodowców tak postanowi, z jednej lub większej liczby sekcji dodatkowych dla zwierząt tych samych gatunków, które nie kwalifikują się do wpisania do sekcji głównej;</p> <p>b) w stosownych przypadkach, każdą odpowiednią księgę prowadzoną przez podmiot zajmujący się hodowlą;</p>	T	Art. 2 pkt 13	<p>13) księga hodowlana – księgę hodowlaną w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – zbiór informacji o zwierzętach gospodarskich, prowadzony w formie książki, kartoteki lub na informatycznym nośniku danych;</p>	
	<p>13) „sekcja główna” oznacza część księgi hodowlanej, do której wpisywane są lub w której rejestrowane są zwierzęta hodowlane czystorasowe kwalifikujące się do wpisania, wraz ze szczegółowymi informacjami o ich przodkach oraz, w stosownych przypadkach, o ich cechach;</p>	N			
	<p>14) „klasa” oznacza horyzontalną jednostkę sekcji głównej, do której wpisywane są zwierzęta hodowlane czystorasowe w zależności od ich cech;</p>	N			
	<p>15) „cecha” oznacza wymierną dziedziczną cechę lub szczególną cechę genetyczną zwierzęcia hodowlanego;</p>	N			
	<p>16) „wartość hodowlana” oznacza oszacowanie spodziewanego wpływu genotypu zwierzęcia hodowlanego na daną cechę jego potomstwa;</p>	N			
	<p>17) „rejestr hodowlany” oznacza:</p> <p>a) każdą dokumentację lub nośnik danych utrzymywane przez przedsiębiorstwo hodowlane, w których rejestrowane są mieszańce świni wraz z informacjami dotyczącymi ich przodków;</p> <p>b) w stosownych przypadkach, każdy odpowiedni rejestr prowadzony przez podmiot zajmujący się hodowlą;</p>	N	Art. 2 pkt 20	<p>20) rejestr hodowlany – rejestr hodowlany w rozumieniu art. 2 pkt 17 rozporządzenia 2016/1012;</p>	
	<p>18) „kontrola urzędowa” oznacza każdy rodzaj kontroli przeprowadzanej przez właściwe organy w celu sprawdzenia zgodności z przepisami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu;</p>	N			
	<p>19) „inne czynności urzędowe” oznaczają wszelkie czynności inne niż kontrola urzędowa, przeprowadzane przez właściwe organy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, aby zapewnić stosowanie przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu;</p>	N			
	<p>20) „świadczenie zootechniczne” oznacza świadectwa hodowlane, poświadczenia lub dokumenty handlowe wystawione w formie papierowej lub w formie elektronicznej w odniesieniu do zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, zawierające informacje dotyczące rodowodu, identyfikacji oraz – jeżeli są dostępne –</p>	N			

	wyników oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej;				
	21) „wprowadzanie do Unii” lub „wprowadzanie na terytorium Unii” oznacza działanie polegające na sprowadzeniu zwierząt hodowlanych oraz ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu na jedno z terytoriów wymienionych w załączniku VI spoza tych terytoriów, z wyjątkiem tranzytu;	N			
	22) „handel” oznacza zakup, sprzedaż, wymianę lub nabycie w inny sposób lub przekazanie w inny sposób tytułu własności zwierząt lub ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu w Unii, w tym również w państwie członkowskim;	N			
	23) „podmiot” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną podlegającą przepisom określonym w niniejszym rozporządzeniu, taką jak: związki hodowców, przedsiębiorstwa hodowlane, osoby trzecie, które zostały wyznaczone przez związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), centra pozyskiwania lub przechowywania nasienia, centra przechowywania zarodków, zespoły pozyskiwania lub produkcji zarodków oraz hodowców;	N			
	24) „rasa zagrożona” oznacza lokalną rasę uznaną przez państwo członkowskie za zagrożoną, genetycznie dostosowaną do jednego lub większej liczby tradycyjnych systemów produkcji lub środowisk w tym państwie członkowskim, której status zagrożenia został naukowo potwierdzony przez organ posiadający niezbędne umiejętności i wiedzę w dziedzinie ras zagrożonych;	N			
	25) „prywatne przedsiębiorstwo prowadzące działalność w zamkniętym systemie produkcji” oznacza prywatne przedsiębiorstwo posiadające program hodowlany, w którym to programie nie uczestniczą hodowcy albo w którym uczestniczy ograniczona liczba hodowców powiązanych z tym prywatnym przedsiębiorstwem zgodą na dostarczanie im mieszańców świni przez to prywatne przedsiębiorstwo lub na dostarczanie mieszańców świni do tego prywatnego przedsiębiorstwa;	N			
	26) „program hodowlany” oznacza szereg systematycznych działań, w tym rejestrowanie, selekcję, hodowlę i wymianę zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, które to działania są opracowane i realizowane w celu zachowania lub ulepszenia pożądaných fenotypowych lub genetycznych cech w populacji będącej celem hodowli.	T	Art. 2 pkt 8	8) program hodowlany – program hodowlany w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – program określający cele i metody prowadzenia hodowli;	
Art. 3 ust. 1	Ogólne zasady zootechniczne i genealogiczne dotyczące handlu zwierzętami hodowlanymi i ich materiałem biologicznym				

	<p>wykorzystywanym do rozrodu oraz ich wprowadzania na terytorium Unii.</p> <p>1. Handel zwierzętami hodowanymi i ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu oraz wprowadzanie tych zwierząt i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu na terytorium Unii nie mogą być zakazywane, ograniczane ani utrudniane z przyczyn zootechnicznych lub genealogicznych innych niż przyczyny wynikające z zasad przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.</p>	N			
ust. 2	<p>2. Hodowcy zwierząt hodowlanych, związki hodowców, przedsiębiorstwa hodowlane i podmioty zajmujące się hodowlą nie mogą być dyskryminowane ze względu na ich państwo pochodzenia ani ze względu na państwo pochodzenia ich zwierząt hodowlanych lub materiału biologicznego tych zwierząt wykorzystywanego do rozrodu.</p>	N			
Art. 4 ust. 1	<p>ROZDZIAŁ II <i>Uznawanie związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych w państwach członkowskich oraz zatwierdzanie programów hodowlanych</i></p> <p>Sekcja 1 Uznawanie związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych</p> <p>Uznawanie związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych</p> <p>1. W odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych, stowarzyszenia hodowców, organizacje hodowlane lub podmioty publiczne mogą składać wnioski do właściwych organów o uznanie za związek hodowców.</p> <p>W odniesieniu do mieszańców świni, stowarzyszenia hodowców, organizacje hodowlane, prywatne przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zamkniętych systemach produkcji lub podmioty publiczne mogą składać wnioski do właściwych organów o uznanie za przedsiębiorstwo hodowlane.</p>	T	Art. 8 ust. 1	Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do uznania i odmowy uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012. Uznania i odmowy uznania dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.	
ust. 2	<p>2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, składa się pisemnie, w formie papierowej albo elektronicznej.</p>	T	Art. 8 ust. 2	Art. 8. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określa elektroniczny wzór wniosku o uznanie za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane.	
ust. 3	<p>3. Właściwe organy oceniają wnioski, o których mowa w ust. 1. Właściwe organy uznają za związek hodowców każdego wnioskodawcę, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, oraz za</p>				

	<p>przedsiębiorstwo hodowlane każdego wnioskodawcę, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, którzy spełniają następujące wymogi:</p> <p>a) mają główną siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, w którym znajduje się właściwy organ;</p> <p>b) wykażą w swoim wniosku, że spełniają wymogi określone w załączniku I część 1 w doniesieniu do programów hodowlanych, co do których zamierzają złożyć wniosek o zatwierdzenie zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12;</p> <p>c) w odniesieniu do każdego planowanego programu hodowlanego ich wniosek zawiera projekt programu hodowlanego obejmujący informacje, o których mowa w załączniku I część 2, a ponadto, w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych, informacje, o których mowa w załączniku I część 3;</p> <p>d) składając wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, składają wniosek o zatwierdzenie co najmniej jednego z tych planowanych programów hodowlanych zgodnie z art. 8 ust. 2.</p>	N			
Art. 5 ust. 1	<p>Odmowa uznania związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych</p> <p>1. Do celów art. 4 ust. 1, w przypadku gdy właściwy organ zamierza odmówić uznania wnioskodawcy za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, przekazuje temu wnioskodawcy uzasadnione wyjaśnienie dotyczące planowanej odmowy. Wnioskodawca ten ma prawo do wystąpienia do właściwego organu o ponowne rozpatrzenie zamierzonej odmowy w terminie 60 dni od dnia otrzymania uzasadnionego wyjaśnienia lub we wcześniejszym terminie, jeśli w przepisach krajowych przewidziane są krótsze terminy.</p>	T	Art. 8 ust. 3	Art. 8. 3. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest równoznaczne z wystąpieniem o ponowne rozpatrzenie zamierzonej odmowy, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. Wniosek ten można złożyć w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, a decyzja wydana na skutek złożenia tego wniosku jest doręczana w terminie 90 dni od dnia jego złożenia.	
ust. 2	<p>2. W przypadku gdy skutek ponownego rozpatrzenia, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ wyda decyzję potwierdzającą swoją odmowę, przekazuje wnioskodawcy uzasadnione wyjaśnienie dotyczące decyzji o odmowie uznania w ciągu 90 dni od dnia otrzymania jego wniosku o ponowne rozpatrzenie lub we wcześniejszym terminie, jeśli w przepisach krajowych przewidziane są krótsze terminy. Właściwy organ informuje jednocześnie Komisję o swojej decyzji o odmowie uznania, a także o jej powodach.</p>	T	Art. 8 ust. 3 i Art. 3	<p>Art. 8. 3. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest równoznaczne z wystąpieniem o ponowne rozpatrzenie zamierzonej odmowy, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. Wniosek ten można złożyć w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, a decyzja wydana na skutek złożenia tego wniosku jest doręczana w terminie 90 dni od dnia jego złożenia.</p> <p>Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą</p>	

				władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.	
Art. 6 ust. 1	Przedstawianie zmienionych programów hodowlanych w przypadku odmowy i cofnięcia uznania związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego przy braku zatwierdzonych programów hodowlanych 1. W przypadku gdy właściwy organ, który uznał związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 4 ust. 3, odmówi zatwierdzenia programu hodowlanego przedstawionego przez ten związek hodowców lub przez to przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 8, ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane, w terminie sześciu miesięcy po tej odmowie, może przedstawić zmienioną wersję programu hodowlanego.	N			
ust. 2	2. Właściwy organ cofa uznanie związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego, jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie zostanie przedstawiona zmieniona wersja programu hodowlanego i jeżeli ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane nie ma innego programu hodowlanego zatwierdzonego zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 12.	T	Art. 8 ust. 1	Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do uznania i odmowy uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012. Uznania i odmowy uznania dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.	
Art. 7 ust. 1	Wykazy uznanych związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych 1. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych uznanych przez ich właściwe organy zgodnie z art. 4 ust. 3 i posiadających co najmniej jeden program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3. Państwa członkowskie podają ten wykaz do publicznej wiadomości.	T	Art. 8 ust. 4-5	Art. 8. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi wykaz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. 5. Wykaz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012, jest podawany do publicznej wiadomości przez umieszczenie go na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.	
ust. 2	2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje: a) nazwę, dane kontaktowe oraz – jeżeli są dostępne – adres strony internetowej związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego; b) w odniesieniu do każdego związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego znajdującego się w tym wykazie:	N			

	<p>(i) w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych – nazwę rasy, lub – w przypadku mieszańców świni – nazwę rasy, linii lub krzyżówki, objętych każdym z prowadzonych przez ten związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane programów hodowlanych zatwierdzonych zgodnie z art. 8 ust. 3, a jeżeli związek hodowców korzysta z odstępstw, o których mowa w art. 19 lub w załączniku II część 1 rozdział III pkt 2 – odniesienie do tych odstępstw;</p> <p>(ii) obszar geograficzny, na którym ma być realizowany każdy jego program hodowlany;</p> <p>(iii) w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych, w stosownych przypadkach – nazwę i dane kontaktowe związku hodowców, który prowadzi księgę hodowlaną pochodzenia rasy;</p> <p>(iv) dla każdego programu hodowlanego, jeżeli jest dostępne – odniesienie do strony internetowej, na której udostępnione są informacje dotyczące tych programów hodowlanych.</p>				
ust. 3	3. W wykazie przewidzianym w ust. 2 niniejszego artykułu państwa członkowskie zamieszczają również informacje o każdym właściwym organie realizującym program hodowlany zgodnie z art. 38.	N			
ust. 4	4. W przypadku gdy uznanie związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego zostało cofnięte zgodnie z art. 47 ust. 1 akapit trzeci lit e) lub gdy zatwierdzenie programu hodowlanego zostało zawieszono lub cofnięte zgodnie z art. 47 ust. 1 akapit trzeci lit. d), państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki zamieszczają w wykazie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, informacje o tym zawieszeniu lub cofnięciu. W przypadku gdy to uznanie pozostaje cofnięte lub to zatwierdzenie pozostaje zawieszono lub cofnięte przez okres 24 miesięcy, państwa członkowskie ostatecznie usuwają ten związek hodowców, to przedsiębiorstwo hodowlane lub ten program hodowlany z wykazu przewidzianego w ust. 1.	N			
ust. 5	5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wzory formularzy, na których przedstawiane mają być informacje umieszczane w wykazie uznanych związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych przewidzianym w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.	N			
Art. 8 ust. 1	Sekcja 2 Zatwierdzanie programów hodowlanych	T	Art. 9 ust. 1	Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest	

	<p>Zatwierdzanie programów hodowlanych realizowanych przez związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane</p> <p>1. Związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane przedkłada wnioski o zatwierdzenie swoich programów hodowlanych właściwemu organowi, który uznał ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 4 ust. 3.</p>			właściwy do zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia programu hodowlanego ustanowionego na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012. Zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.	
ust. 2	2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się pisemnie, w formie papierowej albo elektronicznej.	T	Art. 9 ust. 2	Art. 9. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określa elektroniczny wzór wniosku o zatwierdzenie programu hodowlanego.	
ust. 3	3. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, ocenia te programy hodowlane i zatwierdza je, pod warunkiem że programy te: <p>a) mają jeden lub większą liczbę następujących celów:</p> <p>(i) w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> — doskonalenie rasy, — zachowanie rasy, — tworzenie nowej rasy, — odtworzenie rasy, <p>(ii) w przypadku mieszańców świni:</p> <ul style="list-style-type: none"> — doskonalenie rasy, linii lub krzyżówki, — tworzenie nowej rasy, linii lub krzyżówki, <p>b) szczegółowo opisują cele w zakresie selekcji i hodowli;</p> <p>c) spełniają wymogi określone w załączniku I część 2, a ponadto w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych – wymogi określone w załączniku I część 3.</p>	N			
ust. 4	4. Związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane mogą zlecać osobom trzecim konkretne zadania techniczne związane z zarządzaniem ich programami hodowlanymi, w tym również przeprowadzanie ocen wartości użytkowej i oceny genetycznej, pod warunkiem że: <p>a) związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane pozostają odpowiedzialne wobec właściwego organu za zapewnienie zgodności z wymogami przewidzianymi w załączniku I część 2 i 3;</p> <p>b) nie zachodzi konflikt interesów między tą osobą trzecią a działalnością gospodarczą hodowców uczestniczących w programie hodowlanym;</p> <p>c) strona trzecia spełnia wszystkie wymogi niezbędne do realizacji takich działań;</p> <p>d) te związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane wyszczególniły w swoich wnioskach, o których mowa w ust. 2,</p>	N			

	zadania, które zamierzają zlecić wraz z nazwami i danymi kontaktowymi tych osób trzecich.				
ust. 5	5. W przypadku gdy przez okres co najmniej 24 miesięcy żaden z hodowców uczestniczących w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z ust. 3 nie prowadzi gospodarstwa, w którym utrzymuje swoje zwierzęta hodowlane, na określonej części obszaru geograficznego, właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, może wymagać, aby dany związek hodowców lub dane przedsiębiorstwo hodowlane dopasowało obszar geograficzny swojego programu hodowlanego tak, aby nie obejmował on tej określonej części.	T	Art. 9 ust. 5 i art. 15	Art. 9. 5. Związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane uznane na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012 składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie dotyczące prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego, zawierające w szczególności informacje dotyczące zwierząt wpisanych lub zgłoszonych do wpisu do tej księgi lub tego rejestru, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie. Art. 15. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji objętych sprawozdaniami, o których mowa w art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 7 oraz art. 13 ust. 6, oraz sposób ich składania, mając na względzie zapewnienie rzetelnej wiedzy o sposobie prowadzenia przez związki hodowców lub inne podmioty ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych lub rejestrów.	Aby stwierdzić, że w okresie ostatnich 24 miesięcy nie dokonano żadnego wpisu do księgi hodowlanej wprowadzono obowiązek składania sprawozdań, w których związek podawać będzie liczbę zwierząt wpisanych do księgi hodowlanej w danym roku kalendarzowym.
Art. 9 ust. 1	Zmiany w zatwierdzonym programie hodowlanym 1. Przed wprowadzeniem do programu hodowlanego zatwierdzonego zgodnie z art. 8 ust. 3 jakichkolwiek znaczących zmian związanych z wymogami, o których mowa w tym przepisie, związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane powiadamiają o tych zmianach właściwy organ, który uznał ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 4 ust. 3.	T	Art. 9 ust. 1	Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia programu hodowlanego ustanowionego na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012. Zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.	
ust. 2	2. Powiadomienie to jest kierowane pisemnie, w formie papierowej albo elektronicznej.	N			
ust. 3	3. Zmiany te uznaje się za zatwierdzone, jeżeli w terminie 90 dni od dnia powiadomienia właściwy organ nie postanowi inaczej.	T	Art. 9 ust. 3	Art. 9. 3. Zmianę w zatwierdzonym programie hodowlanym uważa się za zatwierdzoną, jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, minister właściwy do spraw rolnictwa nie wyda decyzji kończącej postępowanie w tej sprawie.	
ust. 4	4. Związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane informują hodowców biorących udział w ich programach hodowlanych w sposób przejrzysty i terminowy o wprowadzonych do ich programów hodowlanych zmianach, które zostały zatwierdzone zgodnie z ust. 3.	N			
Art. 10 ust. 1	Odstępstwa od art. 8 ust. 3 dotyczące zatwierdzania programów hodowlanych	T	Art. 9 ust. 1	Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia programu hodowlanego ustanowionego na zasadach	

	<p>1. Na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 3, właściwy organ, który uznał związek hodowców zgodnie z art. 4 ust. 3, może odmówić zatwierdzenia programu hodowlanego tego związku hodowców, spełniającego wymogi określone w załączniku I część 2, a ponadto, w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych – wymogi określone w załączniku I część 3, jeżeli program hodowlany zagroziłby programowi hodowlanemu realizowanemu przez inny związek hodowców dla tej samej rasy, już zatwierdzonemu w tym samym państwie członkowskim, w odniesieniu do co najmniej jednego z poniższych:</p> <p>a) zasadniczych cech rasy lub głównych celów tego programu hodowlanego;</p> <p>b) zachowania tej rasy lub różnorodności genetycznej w obrębie tej rasy; lub</p> <p>c) w przypadku gdy celem tego programu hodowlanego jest zachowanie tej rasy – skutecznego wdrożenia tego programu hodowlanego:</p> <p>(i) w przypadku rasy zagrożonej; lub</p> <p>(ii) w przypadku rasy autochtonicznej, która nie występuje powszechnie na co najmniej jednym obszarze Unii.</p>			określonych w rozdziale II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012. Zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.	
ust. 2	<p>2. Do celów ust. 1 właściwy organ należyście uwzględnić następujące kryteria:</p> <p>a) liczbę programów hodowlanych już zatwierdzonych dla danej rasy w danym państwie członkowskim;</p> <p>b) wielkość populacji hodowlanych objętych programami hodowlanymi;</p> <p>c) ewentualny wkład genetyczny programów hodowlanych realizowanych przez inne związki hodowców dla tej samej rasy w innych państwach członkowskich lub przez podmioty zajmujące się hodowlą w państwach trzecich.</p>	T	Art. 9 ust. 1	Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia programu hodowlanego ustanowionego na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012. Zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.	
Art. 11 ust. 1	<p>Odmowa zatwierdzenia programów hodowlanych</p> <p>W przypadku gdy właściwy organ, który uznał związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 4 ust. 3, odmówi zatwierdzenia programu hodowlanego przedstawionego przez ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 8 ust. 1 lub odmówi zatwierdzenia zmian w programie hodowlanym zgłoszonych zgodnie z art. 9 ust. 1, organ ten przedstawia związkowi hodowców lub przedsiębiorstwu hodowlanemu uzasadnione wyjaśnienie swojej odmowy.</p>	T	Art. 9 ust. 1	Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia programu hodowlanego ustanowionego na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012. Zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.	
Art. 12 ust. 1	<p>Powiadamianie o programach hodowlanych realizowanych w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie, w którym uznano związek hodowców lub przedsiębiorstwo</p>	T	Art. 8 ust. 1	Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do uznania i odmowy uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane na zasadach	

	<p>hodowlane, oraz zatwierdzanie takich programów</p> <p>1. W przypadku gdy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza realizować program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3 także w odniesieniu do zwierząt hodowlanych utrzymywanych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane zostały uznane zgodnie z art. 4 ust. 3 (do celów niniejszego artykułu zwanym dalej „tym innym państwem członkowskim”), ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane powiadamiają właściwy organ, który uznał ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 4 ust. 3, o zamiarze rozszerzenia swojego obszaru geograficznego.</p>			określonych w rozdziale II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012. Uznania i odmowy uznania dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.	
ust. 2	<p>2. Właściwy organ, który uznał ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 4 ust. 3:</p> <p>a) powiadamia właściwy organ tego innego państwa członkowskiego co najmniej 90 dni przed planowaną datą rozpoczęcia programu hodowlanego w tym innym państwie członkowskim oraz, na wniosek powiadomionego organu, przedstawia tłumaczenie powiadomienia na jeden z języków urzędowych tego innego państwa członkowskiego;</p> <p>b) na wniosek powiadomionego organu przedstawia, co najmniej 60 dni przed planowaną datą rozpoczęcia programu hodowlanego w tym innym państwie członkowskim, kopię programu hodowlanego zatwierdzonego zgodnie z art. 8 ust. 3 wraz z tłumaczeniem, jeżeli zażąda tego ten organ, na jeden z języków urzędowych tego innego państwa członkowskiego, które to tłumaczenie ma zostać dostarczone przez związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane występujące z wnioskiem.</p>	T	Art. 8. ust. 1 i art. 9 ust. 6	<p>Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do uznania i odmowy uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012. Uznania i odmowy uznania dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>Art. 9. 6. O zamiarze rozszerzenia obszaru geograficznego, na którym jest realizowany zatwierdzony program hodowlany, o terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub jego część, związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane informują ministra właściwego do spraw rolnictwa co najmniej na 120 dni przed planowaną datą rozpoczęcia realizacji programu hodowlanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej i załączają tłumaczenie na jeden z języków urzędowych tego państwa członkowskiego, na terytorium którego dany związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza realizować zatwierdzony program hodowlany, powiadomienia o zamiarze rozszerzenia obszaru geograficznego oraz zatwierdzonego programu hodowlanego.</p>	<p>Prawidłowe wykonanie obowiązku ministra właściwego do spraw rolnictwa, polegającego na powiadomieniu z odpowiednim wyprzedzeniem właściwego organu państwa członkowskiego, na terytorium którego będzie realizowany zatwierdzony przez tego ministra program hodowlany, a także przedłożenia, na wniosek tego powiadamianego organu, tłumaczenia na język urzędowy tego państwa członkowskiego zarówno treści powiadomienia jak i zatwierdzonego programu hodowlanego. Ponieważ język polski jest językiem urzędowym jedynie w Polsce to należy</p>

					<p>spodziewać, że powszechne będzie żądanie powiadamianych organów przedłożenia tłumaczeń powyższych dokumentów. Dlatego w celu zapewnienia możliwości wywiązania się przez ministra właściwego do spraw rolnictwa z tego obowiązku w terminie określonym w art. 12 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012 na związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane nałożono, w ramach dodatkowej regulacji krajowej, obowiązek przedłożenia zarówno powiadomienia jak i odpowiednich tłumaczeń w terminie 120 dni przed rozpoczęciem realizacji programu hodowlanego na terenie innego państwa członkowskiego. Termin 120 dni zawiera w sobie okres 90 dni, potrzebny na przeprowadzenie odpowiedniej procedury przez właściwy organ w innym państwie członkowskim, oraz okres 30 dni potrzebny na skompletowanie dokumentów niezbędnych do</p>
--	--	--	--	--	---

					przeprowadzenia notyfikacji przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Rozszerzenie obszaru geograficznego, na którym realizowany jest program hodowlany leży w interesie ekonomicznym związków hodowców oraz przedsiębiorstw hodowlanych, a zatem związki te i przedsiębiorstwa powinny we własnym zakresie dokonać tłumaczeń niezbędnych dokumentów.
ust. 3	<p>3. Właściwy organ tego innego państwa członkowskiego może w ciągu 90 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa ust. 2 lit. a), odmówić zatwierdzenia realizacji na jego terytorium programu hodowlanego w przypadku gdy:</p> <p>a) w tym innym państwie członkowskim realizowany jest już zatwierdzony program hodowlany w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych tej samej rasy; oraz</p> <p>b) zatwierdzenie kolejnego programu hodowlanego zagroziłby programowi hodowlanemu realizowanemu przez inny związek hodowców dla tej samej rasy, już zatwierdzonemu w tym innym państwie członkowskim w odniesieniu do co najmniej jednego z poniższych:</p> <p>(i) zasadniczych cech rasy lub głównych celów tego programu hodowlanego;</p> <p>(ii) zachowania rasy lub różnorodności genetycznej w obrębie tej rasy;</p> <p>(iii) w przypadku gdy celem tego programu hodowlanego jest zachowanie tej rasy — skutecznego wdrożenia tego programu hodowlanego:</p> <p>—w przypadku rasy zagrożonej, lub</p> <p>— w przypadku rasy autochtonicznej, która nie występuje powszechnie na co najmniej jednym obszarze Unii.</p>	T	Art. 3	Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.	
ust. 4	4. Właściwy organ tego innego państwa członkowskiego informuje właściwy organ, który uznał związek hodowców lub	T	Art. 3	Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii	

	przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 4 ust. 3, o konsekwencji powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a jeżeli odmówi zatwierdzenia realizacji programu hodowlanego na swoim terytorium — przedstawia uzasadnienie swojej odmowy.			Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.	
ust. 5	5. Brak odpowiedzi właściwego organu tego innego państwa członkowskiego na powiadomienie, o którym mowa w ust. 2 lit. a), w ciągu 90 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia, stanowi zatwierdzenie.	N			
ust. 6	6. Właściwy organ, który uznał związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 4 ust. 3, bez zbędnej zwłoki informuje dany związek hodowców lub dane przedsiębiorstwo hodowlane o konsekwencji powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, a w przypadku odmowy przedstawia temu związkowi hodowców lub przedsiębiorstwu hodowlanemu uzasadnione wyjaśnienie odmowy, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu.	T	Art. 8 ust. 1	Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do uznania i odmowy uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012. Uznania i odmowy uznania dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.	
ust. 7	7. W przypadku gdy właściwy organ innego państwa członkowskiego odmówi zatwierdzenia zgodnie z ust. 3, informuje Komisję o swojej odmowie, przedstawiając uzasadnienie tej odmowy.	T	Art. 3	Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.	
ust. 8	8. W przypadku gdy właściwy organ tego innego państwa członkowskiego odmówi zatwierdzenia zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, a związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane,	T	Art. 3 i art. 8 ust. 1	Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada	

	które zamierza realizować ten program hodowlany w tym innym państwie członkowskim, wystąpi o ponowne rozpatrzenie odmowy, właściwy organ tego innego państwa członkowskiego oraz właściwy organ państwa członkowskiego, który uznał związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 4 ust. 3, współpracują ze sobą w sprawie tego wniosku o ponowne rozpatrzenie.			<p>obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.</p> <p>Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do uznania i odmowy uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012. Uznania i odmowy uznania dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.</p>	
ust. 9	9. Właściwy organ, który uznał związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 4 ust. 3, informuje właściwy organ tego innego państwa członkowskiego o zmianach w programach hodowlanych zatwierdzonych zgodnie z art. 9 ust. 3.	T	Art. 8 ust. 1	<p>Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do uznania i odmowy uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012. Uznania i odmowy uznania dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.</p>	
ust. 10	10. Na wniosek właściwego organu tego innego państwa członkowskiego, związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane działające zgodnie z niniejszym artykułem na terytorium tego innego państwa członkowskiego, przedstawia temu właściwemu organowi zaktualizowane informacje, w szczególności w odniesieniu do liczby hodowców uczestniczących w programie hodowlanym na tym terytorium oraz liczby zwierząt hodowlanych, których ten program dotyczy. Każdy taki wniosek składa się w taki sam sposób jak wnioski do związków hodowców lub przedsiębiorstw hodowlanych uznanych w tym innym państwie członkowskim.	T	Art. 3	<p>Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.</p>	
ust. 11	11. Właściwy organ tego innego państwa członkowskiego może cofnąć zatwierdzenie programu hodowlanego przewidziane w niniejszym artykule w przypadku, gdy przez co najmniej 12 miesięcy	T	Art. 3	<p>Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada</p>	

	<p>żaden hodowca nie uczestniczy w tym programie hodowlanym na terytorium tego innego państwa członkowskiego.</p>			<p>obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.</p>	
Art. 13 ust. 1	<p>ROZDZIAŁ III <i>Prawa i obowiązki hodowców, związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych</i></p> <p>Prawa hodowców uczestniczących w programach hodowlanych zatwierdzonych zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12</p> <p>1. Hodowcy mają prawo uczestniczyć w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, pod warunkiem że:</p> <p>a) ich zwierzęta hodowlane są utrzymywane w gospodarstwach znajdujących się na obszarze geograficznym tego programu hodowlanego;</p> <p>b) ich zwierzęta hodowlane należą do rasy – w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych, lub do rasy, linii lub krzyżówki – w przypadku mieszańców świni, które są objęte tym programem hodowlanym.</p>	N			
ust. 2	<p>2. Hodowcy uczestniczący w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, mają prawo do:</p> <p>a) wpisania swoich zwierząt hodowlanych czystorasowych do sekcji głównej księgi hodowlanej założonej dla danej rasy przez związek hodowców zgodnie z art. 18 i 20;</p> <p>b) rejestrowania swoich zwierząt w sekcji dodatkowej księgi hodowlanej założonej dla danej rasy przez związek hodowców zgodnie z art. 20;</p> <p>c) zarejestrowania swoich mieszańców świni w rejestrze hodowlanym założonym dla tej rasy, linii lub krzyżówki przez przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 23;</p> <p>d) uczestnictwa w ocenie wartości użytkowej i ocenie genetycznej zgodnie z art. 25;</p>	N			

	<p>e) otrzymania świadectwa zootechnicznego zgodnie z art. 30 ust. 1 i 4;</p> <p>f) otrzymania, na wniosek, zaktualizowanych wyników oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej swoich zwierząt hodowlanych, jeżeli takie wyniki są dostępne;</p> <p>g) dostępu do wszystkich pozostałych usług przewidzianych w związku z tym programem hodowlanym dla uczestniczących hodowców przez związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane realizujące ten program hodowlany.</p>				
ust. 3	<p>3. Oprócz praw określonych w ust. 1 i 2, w przypadku gdy regulamin związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego przewiduje członkostwo, hodowcy, o których mowa w ust. 1, mają również prawo:</p> <p>a) zostać członkiem tego związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego;</p> <p>b) uczestniczyć w określaniu i rozwijaniu programu hodowlanego zgodnie z regulaminem, o którym mowa w załączniku I część 1 pkt B pkt 1 lit. b).</p>	N			
Art. 14 ust. 1	<p>Prawa i obowiązki związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych</p> <p>1. W odniesieniu do swoich programów hodowlanych zatwierdzonych zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane mają prawo do określania i realizacji takich programów hodowlanych w sposób niezależny, pod warunkiem że programy te są zgodne z niniejszym rozporządzeniem oraz z wszelkimi warunkami, na jakich zostały zatwierdzone.</p>	N			
ust. 2	<p>2. Związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane mają prawo wykluczenia hodowców z udziału w programie hodowlanym w przypadku, gdy hodowcy ci nie przestrzegają zasad określonych w tym programie hodowlanym lub obowiązków określonych w regulaminie, o którym mowa w załączniku I część 1 pkt B pkt 1 lit. b).</p>	N			
ust. 3	<p>3. Oprócz prawa, o którym mowa w ust. 2, związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane, które przewidują członkostwo, mają prawo wykluczyć z członkostwa hodowców, którzy nie wypełniają swoich obowiązków określonych w regulaminie, o którym mowa w załączniku I część 1 pkt B pkt 1 lit. b).</p>	N			
ust. 4	<p>4. Bez uszczerbku dla roli sądów, związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane są odpowiedzialne za rozstrzygnięcie, zgodnie z regulaminem, o którym mowa w załączniku I część 1 pkt B pkt 1 lit. b), sporów, które mogą powstać między hodowcami oraz</p>	T	Art. 18 ust. 1-2	Art. 18. 1. Do postępowań w sprawach o wpis zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru nie stosuje się przepisów Kodeksu	Zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku nr 1 część 1

	<p>między hodowcami a związkiem hodowców lub przedsiębiorstwem hodowlanym w trakcie realizacji programów hodowlanych zatwierdzonych zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12.</p>			<p>postępowania administracyjnego.</p> <p>2. Na odmowę dokonania wpisu do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej, właścicielowi lub posiadaczowi tego zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej przysługuje skarga do sądu administracyjnego na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467, 1544 i 1629).</p>	<p>B. pkt 1 lit. b ppkt (i) rozporządzenia 2016/1012, warunkiem uznania związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego jest posiadanie regulaminu rozstrzygania sporów z hodowcami uczestniczącymi w ich programie hodowlanym. W regulaminie tym powinien zostać określony tryb postępowania w przypadku sporu wynikającego z odmowy wpisu, zwierzęcia do księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego oraz ewentualnie wskazany tryb odwoławczy. Dzięki tak ukształtowanej drodze rozstrzygania sporów oraz w celu odformalizowania postępowanie w sprawie wpisu do księgi hodowlanej projekt ustawy nie przewiduje zastosowania <i>Kodeksu postępowania administracyjnego</i>. Jednakże gdyby powyższa droga dla hodowcy okazała się niezadawalająca wówczas będzie on mógł wnieść skargę do sądu administracyjnego.</p>
--	--	--	--	--	---

Art. 15	<p>ROZDZIAŁ IV Wpisywanie zwierząt hodowlanych do ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych oraz dopuszczanie do hodowli</p> <p>Sekcja 1 Wpisywanie zwierząt hodowlanych czystorasowych do ksiąg hodowlanych oraz dopuszczanie do hodowli</p> <p>Struktura ksiąg hodowlanych</p> <p>Księgi hodowlane składają się z sekcji głównej, a także, jeżeli zostało to przewidziane w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, z jednej lub większej liczby sekcji dodatkowych.</p>	N			
Art. 16 ust. 1	<p>Sekcja główna ksiąg hodowlanych</p> <p>1. W przypadku gdy związki hodowców określą różne kryteria lub procedury wpisywania zwierząt hodowlanych czystorasowych do poszczególnych klas, te związki hodowców mogą podzielić sekcję główną księgi hodowlanej na klasy:</p> <p>a) według cech tych zwierząt oraz podzielić te klasy według ich wieku lub płci; lub</p> <p>b) według wieku lub płci tych zwierząt, pod warunkiem że te klasy są również podzielone według cech.</p> <p>W tych kryteriach i procedurach można przewidzieć wymóg, aby przed wpisaniem danego zwierzęcia hodowlanego czystorasowego do określonej klasy sekcji głównej poddać je ocenie wartości użytkowej lub ocenie genetycznej zgodnie z art. 25, lub jakiegokolwiek innej ocenie opisanej w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12.</p>	N			
ust. 2	<p>2. W przypadku gdy w programie hodowlanym określono dodatkowe warunki wpisania do sekcji głównej księgi hodowlanej, oprócz tych określonych w załączniku II część 1 rozdział I, związek hodowców realizujący ten program hodowlany określa, w tej sekcji głównej, co najmniej jedną klasę, do której na wniosek hodowcy zostają wpisane zwierzęta hodowlane czystorasowe spełniające jedynie warunki określone w załączniku II część 1 rozdział I oraz w art. 21.</p>	N			
Art. 17	<p>Sekcje dodatkowe ksiąg hodowlanych</p> <p>Związki hodowców mogą również utworzyć w księgach hodowlanych jedną lub większą liczbę sekcji dodatkowych,</p>				

	<p>przeznaczonych dla zwierząt tego samego gatunku, które nie kwalifikują się do wpisania do sekcji głównej, pod warunkiem że zasady określone w programie hodowlanym umożliwiają wpisanie potomstwa tych zwierząt do sekcji głównej zgodnie z zasadami określonymi w:</p> <p>a) załączniku II część 1 rozdział III pkt 1 lit. a) – w przypadku samic z gatunków bydła, świń, owiec i kóz;</p> <p>b) załączniku II część 1 rozdział III pkt 2 – w przypadku zwierząt zagrożonych ras bydła, świń, owiec i kóz lub wytrzymałych ras owiec; lub</p> <p>c) załączniku II część 1 rozdział III pkt 1 lit. b) – w przypadku samców i samic zwierząt z rodziny koniowatych.</p>	N			
Art. 18 ust. 1	<p>Wpisywanie zwierząt hodowlanych czystorasowych do sekcji głównej księgi hodowlanej</p> <p>1. Na wniosek hodowców związku hodowców wpisują lub rejestrują w celu wpisania do sekcji głównej swojej księgi hodowlanej wszelkie zwierzęta hodowlane czystorasowe należące do rasy objętej ich programem hodowlanym, pod warunkiem że zwierzęta te spełniają wymogi określone w załączniku II część 1 rozdział I oraz, w stosownych przypadkach, pod warunkiem że są one potomstwem zwierząt hodowlanych lub pochodzą z ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu zgodnie z zasadami określonymi w art. 21.</p>	N			
ust. 2	<p>2. Związki hodowców nie mogą odmówić wpisania zwierzęcia hodowlanego czystorasowego do sekcji głównej swoich ksiąg hodowlanych z takiego powodu, że zwierzę to jest już wpisane do sekcji głównej księgi hodowlanej tej samej rasy lub, w przypadku programu krzyżowania zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych, innej rasy założonej przez inny związek hodowców uznany zgodnie z art. 4 ust. 3 lub przez podmiot zajmujący się hodowlą w państwie trzecim, znajdujący się w wykazie, o którym mowa w art. 34.</p>	N			
ust. 3	<p>3. W przypadku gdy sekcja główna księgi hodowlanej jest podzielona na klasy, zwierzęta hodowlane czystorasowe spełniające kryteria wpisania ich do sekcji głównej wpisywane są przez związek hodowców w klasie odpowiadającej cechom tych zwierząt hodowlanych czystorasowych.</p>	N			
Art. 19 ust. 1	<p>Odstępstwa od wymogów dotyczących wpisywania zwierząt do sekcji głównej księgi hodowlanej w przypadku tworzenia nowej rasy lub odtworzenia rasy</p> <p>1. Na zasadzie odstępstwa od art. 18 ust. 1, w przypadku gdy</p>				

	<p>związek hodowców realizuje program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, dla rasy, dla której nie istnieje księga hodowlana w żadnym państwie członkowskim ani państwie trzecim znajdującym się w wykazie, o którym mowa w art. 34, ten związek hodowców może wpisywać do sekcji głównej tej nowo założonej księgi hodowlanej zwierzęta hodowlane czystorasowe lub potomstwo zwierząt hodowlanych czystorasowych różnych ras, lub każde zwierzę, które związek hodowców uzna za posiadające cechy tej nowej rasy oraz, w stosownych przypadkach, spełniające minimalne wymogi wartości użytkowej określone w programie hodowlanym.</p> <p>Związek hodowców korzystający z tego odstępstwa:</p> <p>a) określa w swoim programie hodowlanym okres na założenie nowej księgi hodowlanej odpowiedni dla odstępu międzypokoleniowego danego gatunku lub rasy;</p> <p>b) zamieszcza odniesienie do każdej istniejącej księgi hodowlanej, do której po raz pierwszy po urodzeniu wpisano zwierzęta hodowlane czystorasowe lub ich rodziców, wraz z oryginalnym numerem rejestracji w tej księdze hodowlanej;</p> <p>c) w swoim systemie ewidencjonowania rodowodów wskazuje zwierzęta, które związek hodowców uznaje za założycieli rasy.</p>	N			
ust. 2	<p>2. W przypadku gdy związek hodowców zamierza odtworzyć rasę, która wyginęła lub jest poważnie zagrożona wyginięciem, państwo członkowskie lub – jeżeli tak postanowi – właściwy organ, może zezwolić związkowi hodowców na wpisywanie do sekcji głównej księgi hodowlanej potomstwa zwierząt hodowlanych czystorasowych odtwarzanej rasy, lub zwierząt hodowlanych czystorasowych lub potomstwa zwierząt hodowlanych czystorasowych innych ras, uczestniczących w odtworzeniu tej rasy, lub każdego zwierzęcia, które związek hodowców uzna za posiadające cechy odtwarzanej rasy oraz, w stosownych przypadkach, spełniające minimalne wymogi wartości użytkowej określone w programie hodowlanym, pod warunkiem że:</p> <p>a) okres na założenie lub ponowne założenie tej księgi hodowlanej, odpowiedni dla danej rasy, jest określony w programie hodowlanym;</p> <p>b) w stosownych przypadkach zamieszczone jest odniesienie do każdej księgi hodowlanej, w której te zwierzęta hodowlane czystorasowe lub ich przodkowie zostały wpisane, wraz z oryginalnym numerem rejestracji w tej księdze hodowlanej;</p>	T	Art. 9 ust. 4	Art. 9. 4. W przypadku gdy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza zastosować odstępstwa, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 31 ust. 1, załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie i załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, to zatwierdzenie programu hodowlanego lub zmiany tego programu hodowlanego są równoznaczne z zezwoleniem, o którym mowa odpowiednio w art. 19 ust. 2 lub art. 31 ust. 1 lub załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie lub załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012.	

	c) zwierzęta uznane przez ten związek hodowców za odtwórców rasy są wskazane w systemie ewidencjonowania rodowodów.				
ust. 3	3. Związek hodowców zamierzający skorzystać z odstępstwa, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub z odstępstwa, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, określa w swoim programie hodowlanym, o którym mowa w art. 8 ust. 1, szczegółowy plan tworzenia lub odtworzenia rasy.	N			
ust. 4	4. Przed upływem okresów, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu oraz w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, właściwy organ przeprowadza urzędowe kontrole przewidziane w art. 43.	T	Art. 35 ust. 1	Art. 35. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przeprowadza kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 oraz kontrole, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, zwane dalej „kontrolami”, u podmiotów wykonujących zadania z zakresu hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich innych niż Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.	
ust. 5	5. W przypadku tworzenia lub odtwarzania rasy zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie podają do publicznej wiadomości informację na ten temat poprzez zamieszczenie stosownej wzmianki w wykazie przewidzianym w art. 7.	T	Art. 8 ust. 4-5	Art. 8. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi wykaz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. 5. Wykaz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012, jest podawany do publicznej wiadomości przez umieszczenie go na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.	
Art.20 ust. 1	Rejestrowanie zwierząt w sekcjach dodatkowych i podniesienie statusu ich potomstwa poprzez wpisanie do sekcji głównej 1. W przypadku gdy związek hodowców utworzył sekcje dodatkowe zgodnie z art. 17, na wniosek hodowców rejestruje on w odpowiednich sekcjach dodatkowych przewidzianych w art. 17 zwierzęta gatunków objętych swoim programem hodowlanym, które nie kwalifikują się do wpisania do sekcji głównej, pod warunkiem że zwierzęta te spełniają warunki określone w załączniku II część 1 rozdział II.	N			
ust. 2	2. Na wniosek hodowców związku hodowców wpisują potomstwo zwierząt, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, do sekcji głównej przewidzianej w art. 16 oraz traktują to potomstwo jak zwierzęta hodowlane czystorasowe, pod warunkiem że potomstwo to spełnia warunki określone w załączniku II część 1 rozdział III.	N			
Art. 21 ust. 1	Dopuszczanie do hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu 1. Związek hodowców realizujący program hodowlany dla danej	T	Art. 28 ust. 1	Art. 28. 1. Podmiot prowadzący, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, punkt kopulacyjny dla zwierząt gospodarskich:	Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wydawania dokumentów

	<p>rasy, zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, dopuszcza:</p> <p>a) do krycia naturalnego – każde zwierzę hodowlane czystorasowe tej rasy;</p>			<ol style="list-style-type: none"> 1) wykorzystuje reproduktory spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. a oraz art. 24 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – w art. 25 pkt 1; 2) wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy świadectwo jej pokrycia zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego krycia, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopię wydanego świadectwa przez 5 lat od dnia jego wydania, z tym, że w przypadku świń kopię tę przechowuje się przez rok od dnia jego wydania. 	<p>potwierdzających krycie samic określonym rozplodnikiem. Mając na względzie obowiązek udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa na prowadzących punkty kopulacyjne nałożono obowiązek wydawania posiadaczowi krytej samicy świadectwa pokrycia, na podstawie którego możliwe będzie ustalenie pochodzenia urodzonego potomstwa.</p>
	<p>b) do sztucznego unasienniania – nasienie pozyskane od zwierząt hodowlanych czystorasowych gatunku bydła, które przeszły ocenę genetyczną zgodnie z art. 25;</p>	T	Art. 30 ust. 1 pkt 2 lit. a oraz pkt 3-4	<p>Art. 30. 1. Podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) wykorzystuje nasienie: <ol style="list-style-type: none"> a) pozyskane od zwierząt, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g oraz art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, lub 3) wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopię wydanego zaświadczenia przez 5 lat od dnia jego wydania, z tym, że w przypadku świń kopię tę przechowuje się przez rok od dnia jego wydania; 4) przekazuje związkowi hodowców prowadzącemu ocenę wartości użytkowej lub innemu podmiotowi upoważnionemu do prowadzenia tej oceny informacje o zabiegach sztucznego unasienniania wykonanych w stadach bydła ras mlecznych objętych oceną wartości użytkowej, niezwłocznie po ich wykonaniu, w sposób ustalony przez ten związek lub podmiot. 	<p>Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wydawania dokumentów potwierdzających wykonanie zabiegu sztucznego unasienniania nasieniem określonego buhaja. Mając na względzie potrzebę udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa na podmioty świadczące usługi w tym zakresie nałożono obowiązek wydawania posiadaczowi unasiennianej samicy zaświadczenia unasienniania, na podstawie którego możliwe będzie ustalenie pochodzenia urodzonego potomstwa.</p>

					Wprowadzony obowiązek zgłaszania zabiegów wykonanych w stadach bydła mlecznego objętych oceną wartości użytkowej wynika z przepisów i standardów międzynarodowych określonych przez ICAR w zakresie dokumentowania rozrodu w stadach bydła prowadzących ocenę wartości użytkowej.
	c)do sztucznego unasienniania – nasienie pozyskane od zwierząt hodowlanych czystorasowych gatunków świń, owiec lub kóz, które przeszły ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zgodnie z art. 25;	T	Art. 30 ust. 1 pkt 2 lit. a	Art. 30. 1. Podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania: 2) wykorzystuje nasienie: a) pozyskane od zwierząt, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g oraz art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, lub	Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wydawania dokumentów potwierdzających wykonanie zabiegu sztucznego unasienniania nasieniem określonego knura, tryka czy kozła. Mając na względzie obowiązek udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa na podmioty świadczące usługi w tym zakresie nałożono obowiązek wydawania posiadaczowi unasiennianej samicy zaświadczenia unasienniania, na podstawie którego może będzie ustalić pochodzenie urodzonego potomstwa.
	d)do sztucznego unasienniania – nasienie pozyskane od zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych, które	T	Art. 30 ust. 1 pkt 2 lit. a i	Art. 30. 1. Podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania:	Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują

	przeszły, jeżeli wymaga tego program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zgodnie z art. 25;		pkt 3	<p>2) wykorzystuje nasienie:</p> <p>a) pozyskane od zwierząt, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g oraz art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, lub</p> <p>3) wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopię wydanego zaświadczenia przez 5 lat od dnia jego wydania, z tym, że w przypadku świń kopię tę przechowuje się przez rok od dnia jego wydania;</p>	kwestii wydawania dokumentów potwierdzających wykonanie zabiegu sztucznego unasienniania klaczy nasieniem określonego ogiera. Mając na względzie obowiązek udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa na podmioty świadczące usługi w tym zakresie nałożono obowiązek wydawania posiadaczowi unasiennianej samicy zaświadczenia unasienniania, na podstawie którego możliwe będzie ustalenie pochodzenia urodzonego potomstwa.
	e) do transferu zarodków – oocyty pozyskane i wykorzystane do produkcji zarodków in vitro oraz zarodki uzyskane metodą in vivo otrzymane z wykorzystaniem nasienia, o którym mowa w lit. b) lub c) niniejszego ustępu, pod warunkiem że te oocyty i zarodki zostały pozyskane od zwierząt hodowlanych czystorasowych gatunków bydła, świń, owiec lub kóz, które przeszły ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zgodnie z art. 25;	T	Art. 28 ust. 2	Art. 28. 2. Podmiot wykorzystujący, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zarodki zwierząt spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. e oraz f lub art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1012, wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o przeniesieniu zarodka zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopię wydanego zaświadczenia przez 5 lat od dnia jego wydania.	Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wydawania dokumentów potwierdzających przeniesienie zarodka. Mając na względzie obowiązek udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa na przeprowadzających zabiegi embriotransferu nałożono obowiązek wydawania posiadaczowi biorczynie zaświadczenia o przeniesieniu zarodka, na podstawie którego

					możliwe będzie ustalenie pochodzenia urodzonego potomstwa.
	f) do transferu zarodków – oocyty pozyskane i wykorzystane do produkcji zarodków in vitro oraz zarodki uzyskane metodą in vivo otrzymane z wykorzystaniem nasienia, o którym mowa w lit. d) niniejszego ustępu, pod warunkiem że te oocyty i zarodki zostały pozyskane od zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych, które przeszły, jeżeli wymaga tego program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zgodnie z art. 25;	T	Art. 28 ust. 2	Art. 28. 2. Podmiot wykorzystujący, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zarodki zwierząt spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. e oraz f lub art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1012, wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o przeniesieniu zarodka zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopię wydanego zaświadczenia przez 5 lat od dnia jego wydania.	Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wydawania dokumentów potwierdzających przeniesienie zarodka. Mając na względzie obowiązek udokumentowania pochodzenia urodzonego źrebięcia na przeprowadzających zabiegi embriotransferu nałożono obowiązek wydawania posiadaczowi biorczyńni zaświadczenia o przeniesieniu zarodka, na podstawie którego możliwe będzie ustalenie pochodzenia urodzonego źrebięcia.
	g) do oceniania samców zwierząt hodowlanych czystorasowych gatunków bydła, świń, owiec i kóz – nasienie pozyskane od zwierząt hodowlanych czystorasowych, które nie przeszły oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej, pod warunkiem że to nasienie jest wykorzystywane jedynie do celów oceny tych samców zwierząt hodowlanych czystorasowych w granicach limitów ilościowych niezbędnych dla umożliwienia temu związkowi hodowców przeprowadzenia takich ocen zgodnie z art. 25.	N			
ust. 2	2. W przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych, na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, związek hodowców może zakazać lub ograniczyć wykorzystywanie jednej lub większej liczby technik rozrodu, o których mowa w tym ustępie, lub wykorzystywanie zwierząt hodowlanych czystorasowych do jednej lub większej liczby tych technik rozrodu, w tym również wykorzystywania ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, pod warunkiem że taki zakaz lub takie ograniczenie są określone w jego programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z	N			

	<p>art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12.</p> <p>Każdy taki zakaz lub ograniczenie, które są przewidziane w programie hodowlanym związku hodowców, który założył księgę hodowlaną pochodzenia rasy zgodnie z załącznikiem I część 3 pkt 3 lit. a), są wiążące w odniesieniu do programów hodowlanych realizowanych przez związki hodowców, które zakładają filialne księgi hodowlane dla tej samej rasy zgodnie z załącznikiem I część 3 pkt 3 lit. b).</p>				
ust. 3	<p>3. W przypadku rasy zagrożonej związek hodowców może zakazać lub ograniczyć wykorzystywanie zwierząt hodowlanych czystorasowych tej rasy, w tym również wykorzystanie ich materiału biologicznego do rozrodu w przypadku gdy mogłoby ono zagrozić zachowaniu tej rasy lub jej różnorodności genetycznej.</p>	N			
ust. 4	<p>4. Nasienie, o którym mowa w ust. 1 lit. g), pozyskane od samców zwierząt hodowlanych czystorasowych, które są wpisane do sekcji głównej księgi hodowlanej założonej przez związek hodowców realizujący program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, jest dopuszczane przez inny związek hodowców realizujący zatwierdzony program hodowlany dla tej samej rasy w tym samym lub innym państwie członkowskim na takich samych warunkach i zgodnie z takimi samymi limitami ilościowymi dotyczącymi oceny wartości użytkowej oraz, w stosownych przypadkach, oceny genetycznej, jak te mające zastosowanie do ich własnych samców zwierząt hodowlanych czystorasowych.</p>	N			
ust. 5	<p>5. Do celów ust. 1 i 4 materiał biologiczny zwierząt hodowlanych czystorasowych wykorzystywany do rozrodu, o którym mowa w tych ustępach, jest pozyskiwany, produkowany, przetwarzany i przechowywany w centrum pozyskiwania lub przechowywania nasienia lub przez zespół pozyskiwania lub produkcji zarodków zatwierdzony do celów wewnątrzunijnego handlu tymi towarami zgodnie z prawem Unii dotyczącym zdrowia zwierząt.</p>	N			
ust. 6	<p>6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5, państwo członkowskie może zezwolić na pozyskiwanie, produkowanie, przetwarzanie i przechowywanie w celu wykorzystania na terytorium tego państwa członkowskiego materiału biologicznego zwierząt hodowlanych czystorasowych wykorzystywanego do rozrodu w centrum pozyskiwania lub przechowywania nasienia, centrum przechowywania zarodków, przez zespół pozyskiwania lub produkcji zarodków lub przez personel posiadający specjalne kwalifikacje, zatwierdzone zgodnie z ustawodawstwem tego państwa członkowskiego.</p>	N			

ust. 7	7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b), c) i e), w przypadku gdy celem programu hodowlanego zatwierdzonego zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, jest zachowanie rasy lub zachowanie różnorodności genetycznej w obrębie rasy, ocena wartości użytkowej lub ocena genetyczna są przeprowadzane jedynie wtedy, gdy ten program hodowlany wymaga takiej oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej.	N			
Art. 22 ust. 1	Metody weryfikacji tożsamości 1. W przypadku gdy zwierzęta hodowlane czystorasowe gatunków bydła, owiec, kóz oraz koniowatych wykorzystywane są do pozyskiwania nasienia do sztucznego unasienniania, związki hodowców wymagają, aby te zwierzęta hodowlane czystorasowe były identyfikowane poprzez analizę grupy krwi lub inną odpowiednią metodę zapewniającą co najmniej ten sam poziom pewności, taką jak analiza DNA.	N			
ust. 2	2. W przypadku gdy zwierzęta hodowlane gatunków bydła, świń, owiec, kóz oraz koniowatych są wykorzystywane do pozyskiwania oocytów i zarodków, a zwierzęta hodowlane gatunków świń wykorzystywane do pozyskiwania nasienia do sztucznego unasienniania, związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane mogą wymagać, aby te zwierzęta hodowlane były identyfikowane za pomocą jednej z metod, o których mowa w ust. 1.	N			
ust. 3	3. Na wniosek państwa członkowskiego lub europejskiego stowarzyszenia zajmującego się hodowlą zwierząt danych gatunków, Komisja może przyjąć akty wykonawcze zatwierdzające metody weryfikacji tożsamości zwierząt hodowlanych, pod warunkiem że oferują one co najmniej ten sam poziom pewności co analiza grupy krwi tych zwierząt hodowlanych, uwzględniając postęp techniczny i zalecenia ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej, o których mowa w art. 29, ICAR lub Międzynarodowego Towarzystwa Genetyki Zwierząt (ISAG). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.	N			
Art. 23 ust. 1	Sekcja 2 Rejestracja mieszańców świni w rejestrach hodowlanych i dopuszczanie do hodowli Rejestracja mieszańców świni w rejestrach hodowlanych 1. Przedsiębiorstwa hodowlane, na wniosek swoich hodowców, rejestrują w swoim rejestrze hodowlanym każdego mieszańca świni tej samej rasy, linii lub krzyżówki, który spełnia wymogi określone w załączniku II część 2.	N			

ust. 2	2. Przedsiębiorstwa hodowlane nie mogą odmówić zarejestrowania w swoich rejestrach hodowlanych mieszańców świni, które zostały zarejestrowane, zgodnie z załącznikiem II część 2, w rejestrze hodowlanym założonym dla tej samej rasy, linii lub krzyżówki przez przedsiębiorstwo hodowlane uznane zgodnie z art. 4 ust. 3 w tym samym lub w innym państwie członkowskim.	N			
Art. 24 ust. 1	Dopuszczanie do hodowli mieszańców świni i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu 1. Przedsiębiorstwo hodowlane realizujące program hodowlany dla mieszańców świni danej rasy, linii lub krzyżówki, zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, dopuszcza: a) do krycia naturalnego – każdego mieszańca świni tej samej rasy, linii lub krzyżówki, jak określono w tym programie hodowlanym;	T	Art. 28 ust. 1	Art. 28. 1. Podmiot prowadzący, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, punkt kopulacyjny dla zwierząt gospodarskich: 1) wykorzystuje reproduktory spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. a oraz art. 24 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – w art. 25 pkt 1; 2) wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy świadectwo jej pokrycia zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego krycia, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopię wydanego świadectwa przez 5 lat od dnia jego wydania, z tym, że w przypadku świń kopię tę przechowuje się przez rok od dnia jego wydania.	Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wydawania dokumentów potwierdzających krycie samic określonym knurem. Mając na względzie obowiązek udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa na prowadzących punkty kopulacyjne nałożono obowiązek wydawania posiadaczowi krytej samicy świadectwa pokrycia, na podstawie którego możliwe będzie ustalenie pochodzenia urodzonego potomstwa.
	b) do sztucznego unasienniania – nasienie pozyskane od mieszańców świni, które przeszły, jeżeli wymaga tego program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zgodnie z art. 25;	T	Art. 30 ust. 1 pkt 2-3	Art. 30. 1. Podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania: 2) wykorzystuje nasienie: a) pozyskane od zwierząt, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g oraz art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, lub b) pochodzące od reproduktorów, spełniających wymagania określone w art. 25 pkt 2 lit. a – w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b; 3) wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopię wydanego zaświadczenia przez 5 lat od dnia jego	Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wydawania dokumentów potwierdzających wykonanie zabiegu sztucznego unasienniania nasieniem określonego knura. Mając na względzie potrzebę udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa na podmioty świadczące usługi w tym zakresie

				wydania, z tym, że w przypadku świń kopię tę przechowuje się przez rok od dnia jego wydania;	nałożono obowiązek wydawania posiadaczowi unasiennianej samicy zaświadczenia unasienniania, na podstawie którego możliwe będzie ustalenie pochodzenia urodzonego potomstwa
	c)do transferu zarodków – oocyty pozyskane i wykorzystane do produkcji zarodków in vitro oraz zarodki uzyskane metodą in vivo otrzymane z wykorzystaniem nasienia, o którym mowa w lit. b), pod warunkiem że te oocyty i zarodki zostały pozyskane od mieszańców świni, które przeszły, jeżeli wymaga tego program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zgodnie z art. 25;	T	Art. 28 ust. 2	Art. 28. 2. Podmiot wykorzystujący, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zarodki zwierząt spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. e oraz f lub art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1012, wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o przeniesieniu zarodka zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopię wydanego zaświadczenia przez 5 lat od dnia jego wydania.	Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wydawania dokumentów potwierdzających przeniesienie zarodka. Mając na względzie obowiązek udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa na przeprowadzających zabiegi embriotransferu nałożono obowiązek wydawania posiadaczowi biorczynie zaświadczenia o przeniesieniu zarodka, na podstawie którego możliwe będzie ustalenie pochodzenia urodzonego potomstwa.
	d)do oceniania samców mieszańców świni – nasienie pozyskane od tych mieszańców świni, które nie przeszły oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej, pod warunkiem że to nasienie jest wykorzystywane jedynie do celów oceny tych mieszańców świni w granicach limitów ilościowych niezbędnych dla umożliwienia temu związkowi hodowców przeprowadzenia takich ocen zgodnie z art. 25.	N			
ust. 2	2. Samce mieszańców świni, które są zarejestrowane w rejestrze hodowlanym założonym przez przedsiębiorstwo hodowlane realizujące program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, oraz ich materiał				

	biologiczny wykorzystywany do rozrodu są dopuszczane przez inne przedsiębiorstwo hodowlane realizujące program hodowlany dla tej samej rasy, linii lub krzyżówki w tym samym lub innym państwie członkowskim na takich samych warunkach i zgodnie z takimi samymi limitami ilościowymi dotyczącymi oceny wartości użytkowej oraz, w stosownych przypadkach, oceny genetycznej, jak te mające zastosowanie do ich własnych mieszańców świni.	N			
ust. 3	3. Do celów ust. 1 i 2 materiał biologiczny mieszańców świni wykorzystywany do rozrodu, o którym mowa w tych ustępach, jest pozyskiwany, produkowany, przetwarzany i przechowywany w centrum pozyskiwania lub przechowywania nasienia lub przez zespół pozyskiwania lub produkcji zarodków zatwierdzony do handlu wewnątrzunijnego tymi towarami zgodnie z prawem Unii dotyczącym zdrowia zwierząt.	N			
ust. 4	4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, państwo członkowskie może zezwolić na pozyskiwanie, produkowanie, przetwarzanie i przechowywanie w celu wykorzystania na terytorium tego państwa członkowskiego materiału biologicznego mieszańców świni wykorzystywanego do rozrodu w centrum pozyskiwania lub przechowywania nasienia, w centrum przechowywania zarodków, przez zespół pozyskiwania lub produkcji zarodków lub przez personel posiadający specjalne kwalifikacje, zatwierdzony zgodnie z prawodawstwem tego państwa członkowskiego.	N			
Art. 25	<p>ROZDZIAŁ V</p> <p><i>Ocena wartości użytkowej i ocena genetyczna</i></p> <p>Metody oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej</p> <p>W przypadku gdy związek hodowców, przedsiębiorstwo hodowlane lub osoba trzecia wyznaczona zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) przeprowadzają ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zwierząt hodowlanych, ten związek hodowców, to przedsiębiorstwo hodowlane lub ta osoba trzecia zapewniają przeprowadzenie takiej oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zgodnie z zasadami określonymi w:</p> <p>a) załączniku III – w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych gatunku bydła, świń, owiec i kóz oraz w przypadku mieszańców świni;</p> <p>b) programie hodowlanym realizowanym przez ten związek hodowców, zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12 – w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych.</p>	N			
Art. 26 ust. 1	Przekazane uprawnienia i uprawnienia wykonawcze dotyczące wymogów w zakresie oceny wartości użytkowej i oceny				

	<p>genetycznej</p> <p>1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 61 dotyczących zmian w załączniku III w odniesieniu do oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych gatunków bydła, owiec i kóz w celu uwzględnienia:</p> <p>a) postępu naukowego;</p> <p>b) rozwoju technicznego; lub</p> <p>c) potrzeby zachowania wartościowych zasobów genetycznych.</p>	N			
ust. 2	<p>2. Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające jednolite zasady dotyczące przeprowadzania oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych gatunków bydła, owiec i kóz, o których mowa w niniejszym artykule, w tym również dotyczące interpretacji wyników tych ocen. Przyjmując te akty wykonawcze, Komisja uwzględni postęp techniczny i naukowy lub zalecenia odpowiednich ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej, o których mowa w art. 29 ust. 1, lub, w przypadku ich braku, zasady uzgodnione przez ICAR. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.</p>	N			
Art. 27 ust. 1	<p>Przeprowadzanie oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej</p> <p>1. W przypadku gdy ocena wartości użytkowej lub ocena genetyczna mają być przeprowadzane zgodnie z programem hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane:</p> <p>a) przeprowadzają ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną samodzielnie; lub</p> <p>b) wyznaczają osoby trzecie, którym zlecone ma być przeprowadzanie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej.</p>	N			
ust. 2	<p>2. Państwo członkowskie lub, jeżeli to państwo członkowskie tak postanowi, jego właściwe organy, może wymagać, aby – do celów wyznaczenia osób trzecich, zgodnie z ust. 1 lit. b) – te osoby trzecie posiadały upoważnienie do przeprowadzania oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt hodowlanych, wydane przez to państwo członkowskie lub przez jego właściwe organy, z wyjątkiem przypadków gdy te wyznaczone osoby trzecie są podmiotami publicznymi podlegającymi kontroli tego państwa członkowskiego lub jego właściwych organów.</p>	T	Art. 19 ust. 1-2	<p>Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić podmiot niebędący związkiem hodowców lub przedsiębiorstwem hodowlanym uznanym na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012, do prowadzenia:</p> <p>1) oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub</p> <p>2) oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a</p> <p>- mając na względzie zapewnienie przez ten podmiot spełniania wymagań określonych w art. 27</p>	

				<p>ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, zgodnie z właściwym zatwierdzonym programem hodowlanym oraz wypełniania obowiązków wynikających z art. 28 rozporządzenia 2016/1012.</p> <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić wyłącznie podmiot, który złożył wniosek o upoważnienie do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.</p>	
ust. 3	<p>3. Państwo członkowskie lub – jeżeli to państwo członkowskie tak postanowi – jego właściwe organy, korzystające z przepisu, o którym mowa w ust. 2, zapewniają, aby upoważnienia były wydawane osobom trzecim, o których mowa w tym ustępie, jeżeli posiadają one:</p> <p>a) pomieszczenia i sprzęt niezbędny do przeprowadzania oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej;</p> <p>b) odpowiednio wykwalifikowany personel; oraz</p> <p>c) zdolność do przeprowadzania oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zgodnie z art. 25.</p>	T	Art. 19 ust. 1-2	<p>Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić podmiot niebędący związkiem hodowców lub przedsiębiorstwem hodowlanym uznanym na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012, do prowadzenia:</p> <p>1) oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub</p> <p>2) oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a</p> <p>- mając na względzie zapewnienie przez ten podmiot spełniania wymagań określonych w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, zgodnie z właściwym zatwierdzonym programem hodowlanym oraz wypełniania obowiązków wynikających z art. 28 rozporządzenia 2016/1012.</p> <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić wyłącznie podmiot, który złożył wniosek o upoważnienie do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.</p>	
ust. 4	<p>4. Na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 4 lit. a), państwo członkowskie lub jego właściwy organ mogą postanowić, że osoba trzecia upoważniona zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu lub wyznaczony podmiot publiczny podlegający kontroli państwa członkowskiego lub jego właściwych organów, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, są odpowiedzialne wobec tego właściwego organu za zapewnienie zgodności z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu mającymi</p>	N			

	zastosowanie do tej zlecanej oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej.				
ust. 5	<p>5. Związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane samodzielnie przeprowadzające ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną, lub osoby trzecie wyznaczone przez związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, lub osoby trzecie upoważnione przez państwo członkowskie lub jego właściwe organy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, mogą zobowiązać się do przestrzegania zasad i standardów ustanowionych przez ICAR lub mogą uczestniczyć w działaniach prowadzonych przez ośrodki referencyjne Unii Europejskiej, o których mowa w art. 29.</p> <p>Wyniki takiego zobowiązania lub uczestnictwa w takich działaniach mogą być brane pod uwagę przez właściwe organy przy uznawaniu tych związków hodowców lub przedsiębiorstw hodowlanych, zatwierdzaniu ich programów hodowlanych, upoważnianiu tych osób trzecich lub przeprowadzaniu urzędowych kontroli wobec tych podmiotów.</p>	T	Art. 20 i art. 5 ust. 1-2.	<p>Art. 20. Mleko, w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz, poddaje się badaniu w laboratoriach, które:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uczestniczą w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych prowadzonych przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2; 2) stosują do sprawdzania metod badawczych materiały odniesienia przygotowywane przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2; 3) wdrożyły system kontroli jakości. <p>Art. 5. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, oprócz przeprowadzania kontroli urzędowej w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012, wykonuje również następujące zadania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeprowadza kontrolę w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) prowadzenia ksiąg hodowlanych, oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej oraz hodowli i rozrodu zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, a także prowadzenia rejestrów, b) sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom realizującym zadania w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej; 2) prowadzi laboratorium referencyjne badające mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz; 3) współpracuje z organizacjami międzynarodowymi działającymi w dziedzinie hodowli zwierząt i ich rozrodu. <p>2. Laboratorium referencyjne, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wykonuje zadania polegające na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przygotowywaniu materiałów odniesienia; 2) organizowaniu badań porównawczych w celu ujednolicenia standardów i metod analitycznych; 3) prowadzeniu szkoleń pracowników laboratoriów, o których mowa w art. 20; 4) przeprowadzaniu badań laboratoryjnych mających na celu potwierdzenie wyników badań przeprowadzonych przez inne laboratoria, 	Zgodnie z art. 27 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012 przestrzeganie zasad i standardów ustanowionych przez ICAR jest dobrowolne. W celu zapewnienia wiarygodności oznaczeń składu mleka niezbędnego do określenia wartości użytkowej samicy oraz przeprowadzenia oceny genetycznej dla cech składu mleka wprowadzono wymagania dla laboratoriów, w których oznaczany jest skład mleka na potrzeby oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz.

				w szczególności jeżeli otrzymane wyniki badań budzą wątpliwości.	
ust. 6	6. Związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane podają do publicznej wiadomości szczegółowe informacje o podmiotach, które przeprowadzają ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną.	N			
Art. 28 ust. 1	<p>Obowiązki związków hodowców, przedsiębiorstw hodowlanych i osób trzecich przeprowadzających ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną</p> <p>1. W przypadku gdy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane przeprowadzają ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zwierząt lub zlecają te działania osobom trzecim zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane przekazują na wniosek właściwego organu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 lub, w stosownych przypadkach, w art. 12 ust. 5, następujące informacje:</p> <p>a) zapis wszystkich danych wynikających z oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej dotyczących zwierząt hodowlanych z gospodarstw znajdujących się na terytorium, na którym działa właściwy organ;</p> <p>b) szczegółowe informacje dotyczące metod rejestrowania informacji o cechach;</p> <p>c) szczegółowe informacje dotyczące modelu opisywania użytkowości wykorzystywanego do analizy wyników oceny wartości użytkowej;</p> <p>d) szczegółowe informacje dotyczące metod statystycznych wykorzystywanych do analizy wyników oceny wartości użytkowej dla każdej ocenianej cechy;</p> <p>e) szczegółowe informacje dotyczące parametrów genetycznych stosowanych dla każdej ocenianej cechy, w tym również, w stosownych przypadkach, szczegółowe dane dotyczące oceny genomowej.</p>	T	Art. 9 ust. 1 i art. 19 ust. 1	<p>Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia programu hodowlanego ustanowionego na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012. Zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić podmiot niebędący związkiem hodowców lub przedsiębiorstwem hodowlanym uznanym na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012, do prowadzenia:</p> <p>1) oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub</p> <p>2) oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a</p> <p>- mając na względzie zapewnienie przez ten podmiot spełniania wymagań określonych w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, zgodnie z właściwym zatwierdzonym programem hodowlanym oraz wypełniania obowiązków wynikających z art. 28 rozporządzenia 2016/1012.</p>	Zgodnie z art. 28 rozporządzenia 2016/1012 na związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane samodzielnie przeprowadzające ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną, a także na podmioty trzecie wykonujące te zadania w imieniu tych związków lub przedsiębiorstw nałożone zostały obowiązki, których nieprzebranie powinno podlegać sankcjom. W przypadku związków hodowców lub przedsiębiorstw nieprzebranie tych obowiązków należy uznać za nierealizowanie zatwierdzonego programu hodowlanego, co zgodnie z art. 47 rozporządzenia skutkuje nałożeniem określonych sankcji. W przypadku podmiotów trzecich działających w imieniu związków hodowców lub przedsiębiorstw hodowlanych, niewywiązanie się z

					tych obowiązków skutkować będzie utratą uprawnień do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej.
ust. 2	2. Związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane lub, na wniosek tego związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego, osoba trzecia wyznaczona przez ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), podają do publicznej wiadomości oraz aktualizują wyniki oceny genetycznej zwierząt hodowlanych, których nasienie jest wykorzystywane do sztucznego unasienniania zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. b), c) i d) oraz z art. 24 ust. 1 lit. b).	T	Art. 9 ust. 1 i art. 19 ust. 1	<p>Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia programu hodowlanego ustanowionego na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012. Zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić podmiot niebędący związkiem hodowców lub przedsiębiorstwem hodowlanym uznanym na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012, do prowadzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub 2) oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a <p>- mając na względzie zapewnienie przez ten podmiot spełniania wymagań określonych w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, zgodnie z właściwym zatwierdzonym programem hodowlanym oraz wypełniania obowiązków wynikających z art. 28 rozporządzenia 2016/1012.</p>	Zgodnie z art. 28 rozporządzenia 2016/1012 na związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane samodzielnie przeprowadzające ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną, a także na podmioty trzecie wykonujące te zadania w imieniu tych związków lub przedsiębiorstw nałożone zostały obowiązki, których nieprześcieżeganie powinno podlegać sankcjom. W przypadku związków hodowców lub przedsiębiorstw nieprześcieżeganie tych obowiązków należy uznać za nierealizowanie zatwierdzonego programu hodowlanego, co zgodnie z art. 47 rozporządzenia skutkuje nałożeniem określonych sankcji. W przypadku podmiotów trzecich działających w imieniu związków hodowców lub przedsiębiorstw hodowlanych,

					niewywiązanie się z tych obowiązków skutkować będzie utratą uprawnień do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej.
Art. 29 ust. 1	<p>ROZDZIAŁ VI</p> <p><i>Ośrodki referencyjne Unii Europejskiej</i></p> <p>Ośrodki referencyjne Unii Europejskiej</p> <p>1. W przypadku gdy istnieje uznana potrzeba wspierania harmonizacji lub doskonalenia metod oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych, wykorzystywanych przez związki hodowców lub osoby trzecie wyznaczone przez związki hodowców zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), Komisja może przyjąć akty wykonawcze wyznaczające ośrodki referencyjne Unii Europejskiej odpowiedzialne za wnoszenie wkładu naukowego i technicznego w harmonizację lub doskonalenie tych metod.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.</p>	N			
ust. 2	<p>2. W przypadku gdy istnieje uznana potrzeba wspierania ustanowienia lub harmonizacji metod wykorzystywanych przez związki hodowców, osoby trzecie wyznaczone przez związki hodowców zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), właściwe organy lub inne organy państw członkowskich zajmujące się zachowaniem ras zagrożonych lub zachowaniem różnorodności genetycznej w obrębie tych ras, Komisja może przyjąć akty wykonawcze, aby wyznaczyć ośrodki referencyjne Unii Europejskiej odpowiedzialne za wnoszenie wkładu naukowego i technicznego w ustanowienie lub harmonizację tych metod. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.</p>	N			
ust. 3	<p>3. Wyznaczanie przewidziane w ust. 1 i 2 odbywa się w następstwie publicznej procedury selekcji i jest ograniczone w czasie lub podlega regularnej kontroli.</p>	N			
ust. 4	<p>4. Ośrodki referencyjne Unii Europejskiej wyznaczone zgodnie z ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu muszą:</p> <p>a) spełniać wymogi określone w załączniku IV pkt 1; oraz</p> <p>b) być odpowiedzialne za zadania określone w:</p> <p>(i) załączniku IV pkt 2 – w przypadku ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej wyznaczonych zgodnie z ust. 1 niniejszego</p>	N			

	<p>artykułu;</p> <p>(ii) załączniku IV pkt 3 – w przypadku ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej wyznaczonych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu;</p> <p>jeżeli zadania te są ujęte w rocznych lub wieloletnich programach prac ośrodków referencyjnych, opracowanych zgodnie z celami i priorytetami odnośnych programów prac przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 36 rozporządzenia (UE) nr 652/2014.</p>				
ust. 5	<p>5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 61 dotyczących zmian:</p> <p>a) wymogów dotyczących ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej określonych w załączniku IV pkt 1;</p> <p>b) zadań ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej określonych w załączniku IV pkt 2 i 3.</p> <p>W aktach delegowanych przewidzianych w niniejszym ustępie należycie uwzględnić się:</p> <p>a) gatunki zwierząt hodowlanych czystorasowych, w odniesieniu do których metody oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej mają zostać zharmonizowane lub udoskonalone, a także postęp naukowy i techniczny w zakresie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej; lub</p> <p>b) rasy zagrożone, w odniesieniu do których metody zachowania tych ras lub zachowania różnorodności genetycznej w obrębie tych ras mają zostać ustanowione lub zharmonizowane, a także postęp naukowy i techniczny w tych obszarach.</p>	N			
ust. 6	<p>6. Ośrodki referencyjne Unii Europejskiej wyznaczone zgodnie z ust. 1 lub 2 podlegają kontrolom prowadzonym przez Komisję w celu sprawdzenia, czy:</p> <p>a) spełniają wymogi określone w załączniku IV pkt 1;</p> <p>b) wykonują zadania określone w:</p> <p>(i) załączniku IV pkt 2 – w przypadku ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej wyznaczonych zgodnie z ust. 1;</p> <p>(ii) załączniku IV pkt 3 – w przypadku ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej wyznaczonych zgodnie z ust. 2.</p> <p>Jeżeli wyniki takiej kontroli ujawnią, że ośrodek referencyjny Unii Europejskiej nie spełnia wymogów określonych w załączniku IV pkt 1 lub nie wykonuje zadań określonych w załączniku IV pkt 2 lub 3, Komisja może przyjąć akty wykonawcze zmniejszające wkład finansowy Unii przyznany zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 652/2014 lub cofające wyznaczenie jako ośrodka referencyjnego Unii</p>	N			

	Europejskiej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.				
Art. 30	<p>ROZDZIAŁ VII</p> <p><i>Świadectwa zootechniczne</i></p> <p>Wydawanie, treść i format świadectw zootechnicznych towarzyszących zwierzętom hodowlanym i ich materiałowi biologicznemu wykorzystywanemu do rozrodu</p> <p>1. W przypadku gdy hodowcy uczestniczący w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, występują o świadectwa zootechniczne dla swoich zwierząt hodowlanych lub materiału biologicznego tych zwierząt wykorzystywanego do rozrodu, związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane realizujące ten program hodowlany wydają takie świadectwa.</p>	N			
ust. 2	<p>2. Świadectwa zootechniczne towarzyszące zwierzętom hodowlanym lub ich materiałowi biologicznemu wykorzystywanemu do rozrodu wydawane są wyłącznie przez:</p> <p>a) związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane realizujące programy hodowlane dotyczące tych zwierząt hodowlanych zatwierdzone zgodnie z art. 8 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12;</p> <p>b) właściwe organy, o których mowa w art. 8 ust. 3 lub, w stosownych przypadkach, w art. 12 ust. 2 lit. a), jeżeli organy te tak zadecydują; lub</p> <p>c) podmioty zajmujące się hodowlą ujęte w wykazie, o którym mowa w art. 34, realizujące programy hodowlane dotyczące tych zwierząt hodowlanych.</p>	N			
ust. 3	3. Związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane zapewniają terminowe przekazywanie świadectw zootechnicznych.	N			
ust. 4	4. W przypadku gdy zwierzęta hodowlane, które zostały wpisane do księgi hodowlanej prowadzonej przez związek hodowców lub zarejestrowane w rejestrze hodowlanym prowadzonym przez przedsiębiorstwo hodowlane, lub ich materiał biologiczny wykorzystywany do rozrodu, są przedmiotem handlu, oraz w przypadku gdy te zwierzęta hodowlane lub potomstwo wyprodukowane z tego materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, mają zostać wpisane lub zarejestrowane do innej księgi hodowlanej lub w innym rejestrze hodowlanym, tym zwierzętom hodowlanym lub ich materiałowi biologicznemu wykorzystywanemu do rozrodu towarzyszą świadectwa zootechniczne.	N			

	Związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, wysyłające zwierzęta hodowlane lub ich materiał biologiczny wykorzystywany do rozrodu, które prowadzą księgę hodowlaną lub rejestr hodowlany, w których wpisane lub zarejestrowane są te zwierzęta, wydają to świadectwo zootechniczne.				
ust. 5	<p>5. W przypadku gdy zwierzęta hodowlane, które zostały wpisane do księgi hodowlanej lub zarejestrowane w rejestrze hodowlanym prowadzonym przez podmiot zajmujący się hodowlą ujęty w wykazie, o którym mowa w art. 34, lub materiał biologiczny tych zwierząt wykorzystywany do rozrodu, wprowadza się na terytorium Unii oraz w przypadku gdy te zwierzęta hodowlane lub potomstwo wyprodukowane z tego materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu mają zostać wpisane do księgi hodowlanej prowadzonej przez związek hodowców lub zarejestrowane w rejestrze hodowlanym prowadzonym przez przedsiębiorstwo hodowlane, tym zwierzętom hodowlanym lub ich materiałowi biologicznemu wykorzystywanemu do rozrodu towarzyszą świadectwa zootechniczne.</p> <p>Te świadectwa zootechniczne są wydawane przez podmioty zajmujące się hodowlą ujęte w wykazie zgodnie z art. 34, które prowadzą księgę hodowlaną lub rejestr hodowlany, w których wpisano lub zarejestrowano te zwierzęta hodowlane, lub przez urzędowe służby w wysyłającym państwie trzecim.</p>	N			
ust. 6	<p>6. Świadectwa zootechniczne, o których mowa w ust. 4 i 5, muszą:</p> <p>a) zawierać informacje określone w odpowiednich częściach i rozdziałach załącznika V;</p> <p>b) być zgodne z odpowiednimi wzorami formularzy świadectw zootechnicznych przewidzianymi w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie ust. 10.</p>	N			
ust. 7	<p>7. Związek hodowców lub podmiot zajmujący się hodowlą, które przeprowadzają ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zgodnie ze swoim programem hodowlanym, lub które zlecają te zadania osobom trzecim, w przypadku związku hodowców zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), określają w świadectwie zootechnicznym wydanym dla zwierzęcia hodowlanego czystorasowego lub jego materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu:</p> <p>a) wyniki tej oceny wartości użytkowej;</p> <p>b) aktualne wyniki tej oceny genetycznej; oraz</p> <p>c) wady genetyczne i szczególne cechy genetyczne danego zwierzęcia hodowlanego lub dawców tego materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu w odniesieniu do tego programu hodowlanego.</p>	N			

ust. 8	8. Przedsiębiorstwo hodowlane lub podmiot zajmujący się hodowlą, które przeprowadzają ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zgodnie ze swoim programem hodowlanym, lub które zlecają te zadania osobom trzecim, w przypadku przedsiębiorstwa hodowlanego zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), jeżeli jest to wymagane w ramach tego programu hodowlanego, określają w świadectwie zootechnicznym wydanym dla mieszańca świni lub jego materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu: a) wyniki tej oceny wartości użytkowej; b) aktualne wyniki tej oceny genetycznej; oraz c) wady genetyczne i szczególne cechy genetyczne danego zwierzęcia hodowlanego lub dawców tego materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu w odniesieniu do tego programu hodowlanego.	N			
ust. 9	9. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 61 dotyczących zmian treści świadectw zootechnicznych określonej w załączniku V w celu dostosowania ich tak, aby uwzględniały: a) postęp naukowy; b) rozwój techniczny; c) funkcjonowanie rynku wewnętrznego; lub d) potrzebę zachowania wartościowych zasobów genetycznych.	N			
ust. 10	10. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wzory formularzy świadectw zootechnicznych dla zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.	N			
Art. 31. ust. 1	Odstępstwa od wymogów dotyczących wydawania, treści i formatu świadectw zootechnicznych dla handlu zwierzętami hodowlanymi i ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu 1. Na zasadzie odstępstwa od art. 30 ust. 2 lit. a), właściwe organy mogą zezwolić, aby materiałowi biologicznemu wykorzystywanemu do rozrodu towarzyszyło świadectwo zootechniczne wydane, na podstawie informacji otrzymanych od związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego, przez centrum pozyskiwania lub przechowywania nasienia lub zespół pozyskiwania lub produkcji zarodków, zatwierdzone do celów wewnątrzunijnego handlu tym materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu zgodnie z prawem Unii dotyczącym zdrowia zwierząt.	T	Art. 9 ust. 4	Art. 9. 4. W przypadku gdy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza zastosować odstępstwa, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 31 ust. 1, załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie i załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, to zatwierdzenie programu hodowlanego lub zmiany tego programu hodowlanego są równoznaczne z zezwoleniem, o którym mowa odpowiednio w art. 19 ust. 2 lub art. 31 ust. 1 lub załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie lub załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012.	
ust. 2	2. Na zasadzie odstępstwa od art. 30 ust. 6 lit. b), właściwy organ może zezwolić na niestosowanie wzorów formularzy, o których	T	Art. 31	Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje zezwolenia, o których mowa w art. 31 ust. 2 i art.	

	<p>mowa w art. 30 ust. 6 lit. b), pod warunkiem że:</p> <p>a) w przypadku zwierząt hodowlanych gatunków bydła, świń, owiec i kóz informacje określone w załączniku V część 2 rozdział I lub w załączniku V część 3 rozdział I znajdują się w innych dokumentach towarzyszących tym zwierzętom hodowlanym, wydanych przez związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane;</p> <p>b) w przypadku materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu pozyskiwanego od zwierząt z gatunku bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych:</p> <p>(i) informacje dotyczące dawców tego materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu znajdują się w innych dokumentach lub w kopiach oryginalnego świadectwa zootechnicznego towarzyszącego temu materiałowi biologicznemu wykorzystywanemu do rozrodu, lub też przed wysłaniem tego materiału biologicznego lub po jego wysłaniu informacje te są udostępniane na wniosek przez związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, lub przez inne podmioty, o których mowa w ust. 1;</p> <p>(ii) informacje dotyczące nasienia, oocytów lub zarodków znajdują się w innych dokumentach towarzyszących temu nasieniu, tym oocytom lub tym zarodkom, wydanych przez związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, lub przez inne podmioty, o których mowa w ust. 1.</p>		ust. 1-2	<p>32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012. Zezwolenia te są wydawane w drodze decyzji administracyjnej na wniosek związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego, uznanych na podstawie rozdziału II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012.</p> <p>2. W przypadku wydania zezwoleń, o których mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012, odstępstwa, o których mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012, dotyczą również centrum i zespołu, o których mowa w art. 21 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012, wymienionych we właściwych zatwierdzonych programach hodowlanych.</p>	
ust. 3	<p>3. Na zasadzie odstępstwa od art. 30 ust. 7 lit. a) i b) oraz art. 30 ust. 8 lit. a) i b), w przypadku gdy wyniki oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej są publicznie dostępne na stronie internetowej, związku hodowców, przedsiębiorstwa hodowlane lub inne podmioty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą w świadectwie zootechnicznym lub w dokumentach, o których mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, odesłać do strony internetowej, na której można uzyskać dostęp do tych wyników.</p>	N			
Art. 32 ust. 1	<p>Odstępstwa od wymogów dotyczących formatu świadectw zootechnicznych wydawanych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych</p> <p>1. Na zasadzie odstępstwa od art. 30 ust. 6, w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych informacje określone w załączniku V część 2 rozdział I umieszcza się w unikalnym dożywotnym dokumencie identyfikacyjnym zwierząt z rodziny koniowatych. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 61 dotyczące treści i formatu takich dokumentów identyfikacyjnych.</p>	N			

ust. 2	2. Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające wzory formularza unikalnego dożywotniego dokumentu identyfikacyjnego zwierząt z rodziny koniowatych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.	N			
ust. 3	3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy wyniki oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej są publicznie dostępne na stronie internetowej, właściwe organy mogą zezwolić, aby informacje określone w załączniku V część 2 rozdział I pkt 1 lit. m) nie były ujęte w dokumencie, o którym mowa w ust. 1, pod warunkiem że związek hodowców odeśle w tym dokumencie do tej strony internetowej.	N			
ust. 4	4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, właściwe organy mogą zezwolić, aby informacje określone w załączniku V część 2 rozdział I pkt 1 lit. m) i n) znajdowały się w innych dokumentach wydawanych przez związek hodowców dla zwierząt hodowlanych czystorasowych wpisanych do księgi hodowlanej prowadzonej przez ten związek hodowców.	N			
Art. 33 ust. 1	Odstępstwa od wymogów dotyczących wydawania, treści i formatu świadectw zootechnicznych w celu wprowadzania na terytorium Unii zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu 1. Na zasadzie odstępstwa od art. 30 ust. 2 lit. c) i ust. 5, materiałowi biologicznemu wykorzystywanemu do rozrodu może towarzyszyć świadectwo zootechniczne wydane w imieniu podmiotu zajmującego się hodowlą na podstawie informacji otrzymanych od tego podmiotu zajmującego się hodowlą, przez centrum pozyskiwania lub przechowywania nasienia lub zespół pozyskiwania lub produkcji zarodków, zatwierdzone do celów wprowadzania na terytorium Unii tego materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu zgodnie z prawem Unii dotyczącym zdrowia zwierząt.	N			
ust. 2	2. Na zasadzie odstępstwa od art. 30 ust. 6 lit. b), wzory formularzy, o których mowa w art. 30 ust. 6 lit. b), nie muszą być wykorzystywane, jeżeli: a) informacje określone w odpowiednich częściach i rozdziałach załącznika V znajdują się w innych dokumentach towarzyszących zwierzęciu hodowlanemu lub jego materiałowi biologicznemu wykorzystywanemu do rozrodu; b) podmiot zajmujący się hodowlą realizujący program hodowlany lub inny podmiot, o którym mowa w ust. 1, dostarczą wyczerpujący wykaz tych dokumentów, oświadczają, że informacje określone w odpowiednich częściach i rozdziałach załącznika V znajdują się w tych dokumentach, oraz poświadczą	N			

	treść tych dokumentów.				
ust. 3	3. Na zasadzie odstępstwa od art. 30 ust. 7 lit. a) i b) oraz art. 30 ust. 8 lit. a) i b), w przypadku gdy wyniki oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej są publicznie dostępne na stronie internetowej, podmioty zajmujące się hodowlą lub inne podmioty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą w świadectwie zootechnicznym lub w innych dokumentach, o których mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, odesłać do strony internetowej, na której można uzyskać dostęp do tych wyników.	N			
Art. 34 ust. 1	ROZDZIAŁ VIII <i>Wprowadzanie na terytorium Unii zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu</i> Umieszczanie w wykazie podmiotów zajmujących się hodowlą 1. Komisja prowadzi, aktualizuje i publikuje wykaz podmiotów zajmujących się hodowlą.	N			
ust. 2	2. Komisja włącza do wykazu przewidzianego w ust. 1 jedynie podmioty zajmujące się hodowlą, w odniesieniu do których otrzymała od urzędowych służb państwa trzeciego dokumentację wykazującą, że podmioty zajmujące się hodowlą spełniają następujące wymogi: a) realizują programy hodowlane, które są równoważne z programami hodowlanymi zatwierdzonymi zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz realizowanymi przez związki hodowców dla tej samej rasy lub realizowanymi przez przedsiębiorstwa hodowlane dla tej samej rasy, linii lub krzyżówki w odniesieniu do: (i) wpisywania zwierząt hodowlanych do ksiąg hodowlanych lub rejestrowania ich w rejestrach hodowlanych; (ii) dopuszczania zwierząt hodowlanych do hodowli; (iii) wykorzystywania do badań i hodowli materiału biologicznego zwierząt hodowlanych wykorzystywanego do rozrodu; (iv) metod stosowanych do oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej; b) są nadzorowane lub kontrolowane przez urzędowe służby w tym państwie trzecim; c) przyjęły regulamin w celu zapewnienia, aby zwierzęta hodowlane wpisane do ksiąg hodowlanych przez związki hodowców lub zarejestrowane w rejestrach hodowlanych przez przedsiębiorstwa hodowlane, oraz potomstwo wyprodukowane z materiału biologicznego takich zwierząt hodowlanych wykorzystywanego	N			

	do rozrodu były wpisywane lub kwalifikowały się do wpisania bez dyskryminacji ze względu na państwo pochodzenia w prowadzonej przez ten podmiot zajmujący się hodowlą księdze hodowlanej tej samej rasy – w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych – lub w prowadzonym przez ten podmiot zajmujący się hodowlą rejestrze hodowlanym tej samej rasy, linii lub krzyżówki – w przypadku mieszańców świń.				
ust. 3	3. Komisja włącza również do wykazu przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu odniesienie do tych państw trzecich, które stosują środki uznane za równoważne zgodnie z art. 35, w tym również odniesienie do wszystkich podmiotów zajmujących się hodowlą w tych państwach trzecich.	N			
ust. 4	4. Komisja bez zbędnej zwłoki usuwa z wykazu wszelkie podmioty zajmujące się hodowlą, które przestały spełniać co najmniej jeden z wymogów, o których mowa w ust. 2.	N			
Art. 35 ust. 1	Równoważność środków stosowanych do hodowli zwierząt w państwach trzecich 1. Komisja może przyjąć akty wykonawcze uznające środki stosowane w państwie trzecim za równoważne ze środkami wymaganymi na mocy niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do: a) uznawania związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych, przewidzianego w art. 4; b) zatwierdzania programów hodowlanych związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych, przewidzianego w art. 8; c) wpisywania zwierząt hodowlanych czystorasowych do ksiąg hodowlanych i rejestrowania mieszańców świń w rejestrach hodowlanych, przewidzianego w art. 18, 20 i 23; d) dopuszczania zwierząt hodowlanych do hodowli, przewidzianego w art. 21, 22 i 24; e) wykorzystywania do celów oceny i hodowli materiału biologicznego zwierząt hodowlanych wykorzystywanego do rozrodu, przewidzianego w art. 21 i 24; f) oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej przewidzianych w art. 25; g) kontroli urzędowych wobec podmiotów przewidzianych w art. 43. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.	N			
ust. 2	2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, są przyjmowane na podstawie: a) dogłębnej analizy informacji i danych przekazanych przez państwo trzecie, które dąży do uznania stosowanych przez siebie środków	N			

	za równoważne ze środkami wymaganymi na mocy niniejszego rozporządzenia; b) w stosownych przypadkach – zadowalającego wyniku kontroli przeprowadzonej przez Komisję zgodnie z art. 57.				
ust. 3	3. W aktach wykonawczych, o których mowa w ust. 1, można określić szczegółowe ustalenia regulujące wprowadzanie zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu na terytorium Unii z danego państwa trzeciego, oraz akty te mogą obejmować: a) format i treść świadectw zootechnicznych towarzyszących tym zwierzętom hodowlanym lub ich materiałowi biologicznemu wykorzystywanemu do rozrodu; b) szczegółowe wymogi mające zastosowanie do wprowadzania na terytorium Unii tych zwierząt hodowlanych lub ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu oraz kontroli urzędowych tych zwierząt hodowlanych lub ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, jakie należy przeprowadzić w momencie wprowadzania na terytorium Unii; c) w razie konieczności – procedury sporządzania i wprowadzania zmian do wykazów podmiotów zajmujących się hodowlą, znajdujących się w danym państwie trzecim, z którego dopuszczone jest wprowadzanie na terytorium Unii zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu.	N			
ust. 4	4. Komisja bez zbędnej zwłoki przyjmuje akty wykonawcze uchylające akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy jakikolwiek warunek uznawania równoważności środków ustanowionych w momencie przyjmowania tych aktów przestaje być spełniony. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.	N			
Art. 36 ust. 1	Wpisywanie do ksiąg hodowlanych lub rejestracja w rejestrach hodowlanych zwierząt hodowlanych i potomstwa wyprodukowanego z ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, które wprowadzono do Unii 1. Na wniosek hodowcy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane wpisuje do sekcji głównej swojej księgi hodowlanej lub rejestruje w swoim rejestrze hodowlanym wszelkie zwierzęta hodowlane, które wprowadzono do Unii, oraz potomstwo wyprodukowane z materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, które wprowadzono do Unii, w przypadku gdy: a) to zwierzę hodowlane lub dawcy tego materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu są wpisane do księgi hodowlanej	N			

	<p>lub zarejestrowane w rejestrze hodowlanym prowadzonym przez podmiot zajmujący się hodowlą w wysyłającym państwie trzecim;</p> <p>b) ten materiał biologiczny wykorzystywany do rozrodu spełnia warunki określone w art. 21 ust. 1 lub 2, jeśli wymaga tego program hodowlany realizowany przez ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane;</p> <p>c) to zwierzę hodowlane odpowiada cechom rasy lub, w przypadku mieszańców świń, cechom rasy, linii lub krzyżówki określonym w programie hodowlanym realizowanym przez ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane;</p> <p>d) podmiot zajmujący się hodowlą, o którym mowa w lit. a), jest ujęty w wykazie podmiotów zajmujących się hodowlą przewidzianym w art. 34.</p>				
ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie lub właściwe organy nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać z powodów o charakterze zootechnicznym lub genealogicznym wprowadzania na terytorium Unii zwierząt hodowlanych lub ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu oraz późniejszego wykorzystywania tych zwierząt lub ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, w przypadku gdy te zwierzęta hodowlane lub dawcy tego materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu są wpisani do księgi hodowlanej lub zarejestrowani w rejestrze hodowlanym prowadzonym przez podmiot zajmujący się hodowlą ujęty w wykazie podmiotów zajmujących się hodowlą ustanowionym zgodnie z art. 34.</p>	N			
Art. 37 ust. 1	<p>Sprawdzenie uprawnień do umownej stawki celnej w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych wprowadzanych do Unii</p> <p>1. W przypadku gdy podmiot odpowiedzialny za przesyłkę zwierząt hodowlanych czystorasowych występuje o zastosowanie umownej stawki celnej do zwierząt hodowlanych czystorasowych przewidzianej w rozporządzeniu (EWG) nr 2658/87 w odniesieniu do wysyłanych zwierząt:</p> <p>a) zwierzętom tym musi towarzyszyć:</p> <p>(i) świadectwo zootechniczne zgodnie z art. 30 ust. 5 lub art. 32;</p> <p>(ii) dokument wskazujący, że mają one zostać wpisane do księgi hodowlanej prowadzonej przez związek hodowców lub zarejestrowane w rejestrze hodowlanym prowadzonym przez przedsiębiorstwo hodowlane;</p> <p>b) przeprowadza się kontrole tej przesyłki w punktach kontroli granicznej, w których przeprowadza się kontrole dokumentów,</p>	N			

	kontrole tożsamości i kontrole fizyczne, o których mowa w art. 4 dyrektywy 91/496/EWG.				
ust. 2	2. Celem kontroli przewidzianych w ust. 1 lit. b) jest sprawdzenie, czy: a) przesyłce towarzyszą dokumenty, o których mowa w ust. 1 lit. a); b) zawartość i oznakowanie przesyłki odpowiadają informacjom podanym w dokumentach, o których mowa w ust. 1 lit. a).	N			
Art. 38 ust. 1	ROZDZIAŁ IX <i>Właściwe organy realizujące program hodowlany w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych</i> Właściwe organy realizujące program hodowlany w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych 1. Jeżeli w państwie członkowskim lub na terytorium, na którym działa właściwy organ, nie ma organizacji hodowlanych, stowarzyszeń hodowców lub podmiotów publicznych realizujących program hodowlany w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych należących do gatunków bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, ten właściwy organ może podjąć decyzję o realizacji programu hodowlanego w odniesieniu do tej rasy, pod warunkiem że: a) istnieje potrzeba zachowania takiej rasy lub wprowadzenia jej do państwa członkowskiego lub na terytorium, na którym działa ten właściwy organ; lub b) rasa ta jest rasą zagrożoną.	T	Art. 3.	Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.	
ust. 2	2. Właściwy organ realizujący program hodowlany zgodnie z niniejszym artykułem podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby nie miało to negatywnych skutków dla: a) organizacji hodowlanych, stowarzyszeń hodowców lub podmiotów publicznych w zakresie możliwości uznania ich za związki hodowców zgodnie z art. 4 ust. 3; b) związków hodowców, w zakresie możliwości zatwierdzenia ich programów hodowlanych zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12.	T	Art. 3	Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.	
ust. 3	3. W przypadku gdy właściwy organ realizuje program hodowlany w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych, ten	T	Art. 3	Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej,	

	<p>właściwy organ musi:</p> <ol style="list-style-type: none"> dysponować wystarczającą liczbą wykwalifikowanych członków personelu oraz odpowiednimi pomieszczeniami i sprzętem, aby skutecznie wdrażać ten program hodowlany; posiadać zdolność przeprowadzania kontroli niezbędnych do ewidencjonowania rodowodów zwierząt hodowlanych czystorasowych objętych tym programem hodowlanym; posiadać wystarczająco dużą populację zwierząt hodowlanych czystorasowych oraz wystarczającą liczbę hodowców na obszarze geograficznym objętym tym programem hodowlanym; posiadać zdolność generowania – lub posiadać dane już wygenerowane dla niego – oraz wykorzystywania danych zgromadzonych na temat zwierząt hodowlanych czystorasowych, które są niezbędne do realizacji tego programu hodowlanego; przyjąć regulamin w celu: <ol style="list-style-type: none"> uregulowania rozstrzygnięcia sporów z hodowcami uczestniczącymi w tym programie hodowlanym; zapewnienia równego traktowania hodowców uczestniczących w tym programie hodowlanym; określenia praw i obowiązków hodowców uczestniczących w tym programie hodowlanym. 			<p>właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.</p>	
ust. 4	<p>4. Program hodowlany, o którym mowa w ust. 1, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> informacje o jego celu, którym ma być zachowanie rasy, doskonalenie rasy, tworzenie nowej rasy lub odtworzenie rasy, lub jakiegokolwiek połączenie tych celów; nazwę danej rasy objętej tym programem hodowlanym w celu uniknięcia pomyłek w przypadku podobnych zwierząt hodowlanych czystorasowych innych ras wpisanych do innych istniejących ksiąg hodowlanych; szczegółowe cechy rasy objętej tym programem hodowlanym, w tym wskazanie podstawowych cech; informacje o obszarze geograficznym, na którym jest realizowany; informacje o systemie identyfikacji zwierząt hodowlanych czystorasowych, który ma zapewniać wpisywanie zwierząt hodowlanych czystorasowych do księgi hodowlanej tylko w przypadku, gdy zostaną zidentyfikowane indywidualnie oraz zgodnie z prawem Unii dotyczącym zdrowia zwierząt odnoszącym się do identyfikacji i rejestracji zwierząt danego gatunku; informacje o systemie ewidencjonowania rodowodów zwierząt hodowlanych czystorasowych wpisanych lub zarejestrowanych oraz kwalifikujących się do wpisania do ksiąg hodowlanych; 	T	Art. 3	<p>Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.</p>	

	<p>g) cele programu hodowlanego w zakresie selekcji i hodowli, ze wskazaniem celów głównych tego programu hodowlanego oraz, w stosownych przypadkach, szczegółowych kryteriów oceny związanych z tymi celami w zakresie selekcji zwierząt hodowlanych czystorasowych;</p> <p>h) w przypadku gdy program hodowlany wymaga oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej:</p> <p>(i) informacje na temat systemów wykorzystywanych do generowania, rejestracji, przekazywania i wykorzystywania wyników oceny wartości użytkowej;</p> <p>(ii) informacje na temat systemów wykorzystywanych do przeprowadzania oceny genetycznej oraz, w stosownych przypadkach, do oceny genomowej zwierząt hodowlanych czystorasowych;</p> <p>i) w przypadku ustanowienia sekcji dodatkowych zgodnie z art. 17 lub podziału sekcji głównej na klasy zgodnie z art. 16 – zasady podziału księgi hodowlanej i kryteria lub procedury dotyczące rejestrowania zwierząt w tych sekcjach lub klasyfikowania ich do tych klas;</p> <p>j) w przypadku gdy w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych program hodowlany zakazuje lub ogranicza stosowanie jednej lub większej liczby technik rozrodu, lub wykorzystywanie zwierząt hodowlanych czystorasowych do jednej lub większej liczby technik rozrodu, zgodnie z art. 21 ust. 2 – informacje o tych zakazach lub ograniczeniach;</p> <p>k) w przypadku gdy właściwy organ zleci osobom trzecim konkretne czynności techniczne odnoszące się do zarządzania jego programem hodowlanym – informacje o tych czynnościach, a także nazwę i dane kontaktowe wyznaczonych osób trzecich.</p>				
ust. 5	<p>5. W przypadku gdy właściwy organ realizuje program hodowlany w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych, oprócz wymogów określonych w ust. 3 i 4 zastosowanie mają wymogi określone w załączniku I część 3 pkt 1, 2, 3, 4 lit. a) i pkt 4 lit. c).</p>	T	Art. 3	<p>Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza</p>	

				Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.	
ust. 6	6. W przypadku gdy właściwy organ realizuje program hodowlany w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych, ten właściwy organ informuje w sposób przejrzysty i terminowy hodowców uczestniczących w tym programie hodowlanym o wszelkich wprowadzanych do niego zmianach.	T	Art. 3	Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.	
ust. 7	7. W przypadku gdy właściwy organ realizuje program hodowlany w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych, odpowiednio stosuje się art. 3, 13–22, 25, 27, art. 28 ust. 2, art. 30, 31, 32 i art. 36 ust. 1.	T	Art. 3	Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.	
Art. 39 ust. 1	ROZDZIAŁ X <i>Kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe, pomoc i współpraca administracyjna oraz egzekwowanie przepisów przez państwa członkowskie</i> Wyznaczanie właściwych organów 1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, którym powierzają odpowiedzialność za przeprowadzanie kontroli urzędowych mających na celu sprawdzenie przestrzegania przez podmioty przepisów niniejszego rozporządzenia, a także za	T	Art. 5 ust. 1 oraz art. 36 ust. 4-5	Art. 5. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, oprócz przeprowadzania kontroli urzędowej w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012, wykonuje również następujące zadania: 1) przeprowadza kontrolę w zakresie: a) prowadzenia ksiąg hodowlanych, oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej oraz hodowli i rozrodu zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, a także prowadzenia	

	realizowanie innych czynności urzędowych mających na celu zapewnienie stosowania tych przepisów.			<p>rejestrów,</p> <p>b) sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom realizującym zadania w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej;</p> <p>2) prowadzi laboratorium referencyjne badające mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz;</p> <p>3) współpracuje z organizacjami międzynarodowymi działającymi w dziedzinie hodowli zwierząt i ich rozrodu.</p> <p>Art. 36. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, jeden lub kilka środków, o których mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie:</p> <p>1) lit. a–c oraz f rozporządzenia 2016/1012 – w przypadku uchybień, o których mowa w ust. 2;</p> <p>2) lit. d albo e rozporządzenia 2016/1012 – w przypadku gdy zachodzą przesłanki ich zastosowania określone w tych przepisach.</p> <p>Decyzji tej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>5. Jeżeli uchybienie skutkujące zastosowaniem środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. a–c lub f rozporządzenia 2016/1012, zostanie usunięte, minister właściwy do spraw rolnictwa cofa zastosowany środek przez zmianę albo uchylenie decyzji nakładającej ten środek.</p>	
ust. 2	<p>2. Każde państwo członkowskie:</p> <p>a) sporządza i aktualizuje wykaz właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1, w tym również ich dane kontaktowe;</p> <p>b) określa w wykazie przewidzianym w lit. a) adres, pod który należy przysłać:</p> <p>(i) powiadomienia, o których mowa w art. 12; lub</p> <p>(ii) informacje, wnioski lub powiadomienia, o których mowa w art. 48 i 49.</p> <p>c) podaje do wiadomości publicznej na stronie internetowej wykaz, o którym mowa w lit. a), oraz zgłasza tę stronę internetową Komisji.</p>	T	Art. 3	<p>Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.</p>	

ust. 3	3. Komisja sporządza i aktualizuje wykaz stron internetowych, o których mowa w ust. 2 lit. c), oraz podaje ten wykaz do wiadomości publicznej.	N			
Art. 40	Przestrzeganie przepisów przez właściwe organy realizujące programy hodowlane Na zasadzie odstępstwa od niniejszego rozdziału, państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu sprawdzenia, czy właściwe organy realizujące programy hodowlane zgodnie z art. 38 przestrzegają zasad określonych w tym artykule.	N			
Art. 41	Ogólne obowiązki właściwych organów Właściwe organy muszą: a) posiadać procedury lub ustalenia w celu zapewnienia i sprawdzania skuteczności, odpowiedniości, bezstronności, jakości i spójności kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, które prowadzą; b) posiadać procedury lub ustalenia w celu zapewnienia, aby członkowie ich personelu przeprowadzający kontrole urzędowe lub inne czynności urzędowe byli wolni od jakiegokolwiek konfliktu interesów w stosunku do podmiotów, które są przedmiotem prowadzonych przez nich kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych; c) dysponować wystarczającą liczbą odpowiednio wykwalifikowanych, przeszkolonych i doświadczonych członków personelu, lub mieć do nich dostęp, tak aby efektywnie i skutecznie przeprowadzać kontrole urzędowe lub inne czynności urzędowe; d) dysponować odpowiednimi i należycie utrzymanymi pomieszczeniami i sprzętem w celu zapewnienia, aby członkowie ich personelu mogli efektywnie i skutecznie przeprowadzać kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe; e) posiadać uprawnienia do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych oraz do podejmowania działań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu; f) posiadać procedury prawne w celu zapewnienia, aby członkowie ich personelu mieli dostęp do pomieszczeń podmiotów, ich dokumentów i komputerowych systemów zarządzania informacjami prowadzonych przez te podmioty, tak aby ci członkowie personelu mogli należycie wykonywać swoje zadania.	N			
Art. 42	Obowiązki właściwych organów w zakresie poufności				

	1. Bez uszczerbku dla sytuacji, w których ujawnienie informacji wymagane jest na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego, właściwe organy wymagają, aby członkowie ich personelu zobowiązali się do nieujawniania osobom trzecim informacji uzyskanych w ramach pełnienia przez nich obowiązków, w kontekście kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, które to informacje ze względu na swój charakter objęte są tajemnicą służbową, chyba że istnieje nadrzędny interes publiczny w ich ujawnieniu.	N			
ust. 2	2. Informacje objęte tajemnicą służbową obejmują informacje, których ujawnienie zaszkodziłoby: a) celowi kontroli urzędowych lub postępowań wyjaśniających; b) ochronie interesów handlowych podmiotu lub innej osoby fizycznej lub prawnej; c) ochronie postępowania sądowego i doradztwa prawnego.	N			
Art. 43 ust. 1	Zasady dotyczące kontroli urzędowych 1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe podmiotów z odpowiednią częstotliwością, uwzględniając: a) ryzyko naruszenia przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu; b) wyniki kontroli urzędowych, którym podmioty te zostały poddane w przeszłości, oraz przestrzeganie przez te podmioty przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu; c) wiarygodność i wyniki wewnętrznych kontroli przeprowadzanych przez podmioty lub na ich wniosek przez stronę trzecią do celów sprawdzenia przestrzegania przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu; d) wszelkie informacje, które mogą wskazywać na naruszenie przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.	N			
ust. 2	2. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe zgodnie z udokumentowanymi procedurami, które zawierają instrukcje dla członków personelu przeprowadzającego kontrole urzędowe.	N			
ust. 3	3. Kontrole urzędowe przeprowadza się po uprzednim powiadomieniu podmiotu, chyba że istnieją podstawy do przeprowadzenia kontroli urzędowych bez uprzedniego powiadomienia.	N			
ust. 4	4. Kontrole urzędowe przeprowadza się w miarę możliwości w sposób minimalizujący obciążenie podmiotów, nie wpływając jednak negatywnie na jakość tych kontroli urzędowych.	N			
ust. 5	5. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe w taki sam sposób, niezależnie od tego, czy zwierzęta hodowlane lub ich materiał biologiczny wykorzystywany do rozrodu:				

	a) pochodzą z państwa członkowskiego, w którym przeprowadzane są kontrole urzędowe, czy z innego państwa członkowskiego; lub b) są wprowadzane do Unii.	N			
Art. 44	Przejrzystość kontroli urzędowych Właściwy organ przeprowadza kontrole urzędowe w sposób zapewniający wysoki poziom przejrzystości oraz podaje do publicznej wiadomości stosowne informacje dotyczące organizacji i przeprowadzania kontroli urzędowych.	N			
Art. 45 ust. 1	Pisemna dokumentacja z kontroli urzędowych 1. Właściwe organy sporządzają pisemną dokumentację ze wszystkich przeprowadzonych kontroli urzędowych. Ta pisemna dokumentacja zawiera: a) opis celu kontroli urzędowej; b) zastosowane metody kontroli; c) wyniki kontroli urzędowej; d) w stosownych przypadkach – określone przez właściwe organy działania, jakie mają podjąć podmioty w wyniku kontroli urzędowej.	N			
ust. 2	2. O ile nie zachodzi potrzeba, aby postąpić inaczej w związku z celem postępowania wstępnego lub ochroną postępowania sądowego, właściwe organy przekazują podmiotom w stosunku do których przeprowadzono kontrolę urzędową kopię pisemnej dokumentacji, o której mowa w ust. 1.	N			
Art. 46 ust. 1	Obowiązki podmiotów podlegających kontrolom urzędowym lub innym czynnościom urzędowym 1. W zakresie, w jakim jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych, jeżeli wymagają tego właściwe organy, podmioty umożliwiają członkom personelu właściwych organów niezbędny dostęp do: a) swojego sprzętu, pomieszczeń i innych miejsc znajdujących się pod ich kontrolą; b) swoich komputerowych systemów zarządzania informacjami; c) swoich zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, które znajdują się pod kontrolą tych podmiotów; d) swoich dokumentów i wszelkich innych stosownych informacji.	T	Art. 35 ust. 5	Art. 35. 5. Podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona umożliwia przeprowadzenie kontroli, w tym udostępnia, w zakresie objętym przedmiotem kontroli, dokumenty hodowlane oraz inne dokumenty i komputerowe systemy zarządzania informacjami, a także doprowadza zwierzęta.	
ust. 2	2. Podczas kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych podmioty udzielają członkom personelu właściwych organów pomocy oraz współpracują z nimi w wypełnianiu ich zadań.	N			

Art. 47	<p>Działania w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów</p> <p>1. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów właściwe organy:</p> <p>a) podejmują wszelkie działania niezbędne do określenia przyczyn i zakresu naruszenia przepisów oraz ustalenia odpowiedzialności danych podmiotów;</p> <p>b) podejmują odpowiednie środki, aby zapewnić przeprowadzenie przez dane podmioty działań naprawczych w odniesieniu do naruszenia oraz zapobiec dalszym naruszeniom.</p> <p>Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej tego, jakie środki należy podjąć, właściwe organy uwzględniają charakter naruszenia oraz historię przestrzegania przepisów przez dane podmioty.</p> <p>W szczególności, właściwe organy, w stosownych przypadkach:</p> <p>a) nakazują związkowi hodowców wstrzymanie wpisywania zwierząt hodowlanych czystorasowych do ksiąg hodowlanych lub nakazują przedsiębiorstwu hodowlanemu wstrzymanie rejestracji mieszańców świń w rejestrach hodowlanych;</p> <p>b) nakazują, aby nie wykorzystywano zwierząt hodowlanych lub ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu do hodowli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>c) zawieszają wydawanie świadectw zootechnicznych przez związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane;</p> <p>d) zawieszają lub cofają zatwierdzenie programu hodowlanego realizowanego przez związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, w przypadku gdy działania tego związku lub przedsiębiorstwa wielokrotnie, stale lub ogólnie nie spełniają wymogów programu hodowlanego zatwierdzonego zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12;</p> <p>e) cofają uznanie związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego przyznane zgodnie z art. 4 ust. 3, w przypadku gdy ten związek hodowców lub to przedsiębiorstwo hodowlane wielokrotnie, stale lub ogólnie nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 4 ust. 3;</p> <p>f) podejmują wszelkie inne środki, jakie uznają za odpowiednie w celu zapewnienia przestrzegania przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.</p>	T	Art. 36 ust. 1-4	<p>Art. 36. 1. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt po przeprowadzeniu kontroli sporządzają protokół przebiegu kontroli, w którym wskazują co najmniej stwierdzone uchybienia albo ich brak.</p> <p>2. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli uchybień w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt przedstawia podmiotowi kontrolowanemu zalecenia pokontrolne oraz wyznacza termin usunięcia tych uchybień, nie krótszy niż 7 dni.</p> <p>3. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 2, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o stwierdzonych uchybieniach. Informując o stwierdzonych uchybieniach, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt proponuje zastosowanie jednego spośród środków wymienionych w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 2016/1012 oraz termin, w jakim ten środek ma być zastosowany.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw rolnictwa nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, jeden lub kilka środków, o których mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie:</p> <p>1) lit. a–c oraz f rozporządzenia 2016/1012 – w przypadku uchybień, o których mowa w ust. 2;</p> <p>2) lit. d albo e rozporządzenia 2016/1012 – w przypadku gdy zachodzą przesłanki ich zastosowania określone w tych przepisach.</p> <p>Decyzji tej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p>	
ust. 2	<p>2. Właściwe organy przekazują danym podmiotom lub ich przedstawicielom:</p> <p>a) pisemne powiadomienie o swojej decyzji dotyczącej działania lub środka, które mają zostać podjęte zgodnie z ust. 1, wraz z</p>	N			

	uzasadnieniem takiej decyzji; b)informacje dotyczące prawa do odwołania się od takich decyzji oraz mającej zastosowanie procedury i terminów.				
ust. 3	3. Właściwe organy monitorują sytuację oraz zmieniają, zawieszają lub cofają środki, jakie podjęły zgodnie z niniejszym artykułem, w zależności od tego, jak poważny charakter ma naruszenie przepisów oraz w zależności od istnienia wyraźnych dowodów na to, że przepisy te są ponownie przestrzegane.	T	Art. 36 ust. 5-6	Art. 36. 5. Jeżeli uchybienie skutkujące zastosowaniem środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. a–c lub f rozporządzenia 2016/1012, zostanie usunięte, minister właściwy do spraw rolnictwa cofa zastosowany środek przez zmianę albo uchylenie decyzji nakładającej ten środek. 6. W przypadku zastosowania środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. e rozporządzenia 2016/1012, podmiot wobec którego zastosowano ten środek przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z prowadzeniem księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego do Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt.	Rozporządzenie 2016/1012 nie wskazuje co należy zrobić z dokumentacją związaną z prowadzeniem księgi hodowlanej w przypadku, gdy w wyniku stwierdzonych uchybień minister właściwy do spraw rolnictwa cofnie uznanie związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego. W takim przypadku, zgodnie z art. 36 ust. 6, dokumentacja ta powinna zostać przekazana do KCHZ.
ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą postanowić, że dane podmioty ponoszą całość lub część kosztów poniesionych przez właściwe organy na podstawie niniejszego artykułu.	N			
Art. 48 ust 1	Współpraca i pomoc administracyjna 1. W przypadku gdy naruszenie przepisów ma źródło w więcej niż jednym państwie członkowskim, lub zakres lub skutki tego naruszenia obejmują więcej niż jedno państwo członkowskie, właściwe organy w tych państwach członkowskich współpracują ze sobą, a także zapewniają sobie wzajemnie pomoc administracyjną w celu zapewnienia właściwego stosowania przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.	N			
ust. 2	2. Współpraca i pomoc administracyjna przewidziane w ust. 1 mogą obejmować: a) uzasadniony wniosek właściwego organu państwa członkowskiego (zwanego dalej „właściwym organem składającym wniosek”) o udostępnienie przez właściwy organ innego państwa członkowskiego (zwany dalej „właściwym organem, do którego skierowany jest wniosek”) informacji, które są niezbędne w celu przeprowadzenia kontroli urzędowych lub działań następczych; b) w przypadku naruszenia przepisów, które mogłyby mieć skutki w				

	<p>innych państwach członkowskich, powiadomienie właściwych organów tych innych państw członkowskich przez właściwy organ, który dowiedział się o naruszeniu;</p> <p>c) przekazanie przez właściwy organ, do którego skierowany jest wniosek, niezbędnych informacji i dokumentów właściwemu organowi składającemu wniosek bez zbędnej zwłoki, gdy tylko właściwe informacje i dokumenty stają się dostępne;</p> <p>d) prowadzenie przez właściwy organ, do którego skierowany jest wniosek postępowań wyjaśniających lub kontroli urzędowych, które są niezbędne w celu:</p> <p>(i) przekazania właściwemu organowi składającemu wniosek wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów, w tym informacji dotyczących wyników takich postępowań wyjaśniających lub kontroli urzędowych oraz, w stosownych przypadkach, podjętych środków;</p> <p>(ii) sprawdzenia, w razie konieczności na miejscu, przestrzegania przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w ramach jurysdykcji tego organu;</p> <p>e) w drodze porozumienia zainteresowanych właściwych organów, udział właściwego organu państwa członkowskiego w kontrolach urzędowych na miejscu, które są przeprowadzane przez właściwe organy innego państwa członkowskiego.</p>	N			
ust. 3	3. W przypadku gdy kontrole urzędowe prowadzone w odniesieniu do zwierząt hodowlanych lub ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu pochodzących z innego państwa członkowskiego wykazują powtarzające się przypadki naruszania przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, właściwy organ państwa członkowskiego, który przeprowadził te kontrole urzędowe, bez zbędnej zwłoki informuje o tych naruszeniach Komisję i właściwe organy innych państw członkowskich.	T	Art. 5 ust. 1 zdanie wprowadzające	Art. 5. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, oprócz przeprowadzania kontroli urzędowej w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012, wykonuje również następujące zadania:	
ust. 4	4. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla przepisów krajowych:	N			
ust. 5	5. Wszelka komunikacja między właściwymi organami zgodnie z niniejszym artykułem odbywa się na piśmie, w formie papierowej albo elektronicznej.	N			
Art. 49 ust. 1	<p>Powiadamianie Komisji i państw członkowskich na podstawie informacji przekazywanych przez państwa trzecie</p> <p>1. W przypadku gdy właściwe organy otrzymają od państwa</p>	T	Art. 3	Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności	

	<p>trzeciego informacje wskazujące na naruszenie przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, bez zbędnej zwłoki:</p> <p>a) powiadamiają o takich informacjach właściwe organy innych państw członkowskich, co do których wiadomo, że dotyczy ich to naruszenie;</p> <p>b) w przypadku gdy takie informacje są lub mogłyby być przydatne na poziomie Unii, przekazują takie informacje Komisji.</p>			<p>przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.</p>	
ust. 2	<p>2. Informacje uzyskane w wyniku urzędowych kontroli lub postępowań wyjaśniających przeprowadzanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mogą być przekazane państwu trzeciemu, o którym mowa w ust. 1, pod warunkiem że:</p> <p>a) właściwe organy, które dostarczyły informacje, zgadzają się na takie przekazanie;</p> <p>b) przestrzegane są odpowiednie przepisy unijne i krajowe mające zastosowanie do przekazywania danych osobowych państwom trzecim.</p>	N			
Art. 50 ust. 1	<p>Skoordynowana pomoc i działania następcze Komisji</p> <p>1. Komisja niezwłocznie koordynuje środki i działania podjęte przez właściwe organy zgodnie z niniejszym rozdziałem, w przypadku gdy:</p> <p>a) informacje dostępne Komisji wskazują na występowanie działań, która są lub wydają się być niezgodne z przepisami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, i które dotyczą więcej niż jednego państwa członkowskiego;</p> <p>b) właściwe organy w zainteresowanych państwach członkowskich nie są w stanie uzgodnić odpowiednich działań w celu zaradzenia naruszeniom przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.</p>	N			
ust. 2	<p>2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Komisja może:</p> <p>a) zażądać, aby właściwe organy państw członkowskich, których dotyczą działania, które są lub wydają się być niezgodne z przepisami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, przedstawiły jej sprawozdania dotyczące środków, które podjęły;</p> <p>b) we współpracy z państwami członkowskimi, których dotyczą działania, które są lub wydają się być niezgodne z przepisami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, wysłać zespół inspekcyjny w celu przeprowadzenia przez Komisję kontroli urzędowej na miejscu;</p> <p>c) zażądać od właściwych organów państwa członkowskiego</p>	N			

	wysyłki oraz, w stosownych przypadkach, od właściwych organów innych zainteresowanych państw członkowskich, aby odpowiednio nasiliły swoje kontrole urzędowe oraz przedstawiły jej sprawozdania dotyczące środków, które podjęły; d) przedłożyć informacje dotyczące takich przypadków komitetowi, o którym mowa w art. 62 ust. 1, wraz z propozycją środków mających na celu zaradzenie przypadkom naruszenia, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu. e) podjąć wszelkie inne odpowiednie środki.				
Art. 51	Ogólna zasada finansowania kontroli urzędowych Państwa członkowskie zapewniają dostępność odpowiednich zasobów finansowych, tak aby właściwe organy posiadały personel oraz inne zasoby niezbędne do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych.	N			
Art. 52	Sankcje Państwa członkowskie ustanawiają sankcje mające zastosowanie do naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach od dnia 1 listopada 2018 r., a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.	T	Art. 39 ust. 1-3	Art. 39. 1. Kto: 1) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 9 ust. 5, nie składa sprawozdania dotyczącego prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego lub nie składa tego sprawozdania w terminie określonym w tym przepisie, 2) prowadząc ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b: a) nie informuje na piśmie ministra właściwego do spraw rolnictwa o zamiarze dokonania zmiany w zakresie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt lub w metodyce prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt w terminie określonym w art. 21 ust. 5, b) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 21 ust. 7 nie publikuje wyników oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt w terminach i na zasadach określonych w metodyce prowadzenia odpowiednio oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, c) nie informuje zainteresowanych właścicieli lub posiadaczy zwierząt poddawanych: – ocenie wartości użytkowej o zakresie lub metodyce stosowanej do prowadzenia tej oceny lub o zmianach wprowadzanych w	Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wykonywania zabiegów sztucznego unasienniania, a jedynie określa wymagania jakie powinno spełniać nasienie wykorzystywane w inseminacji. W art. 30 projektu ustawy określono dodatkowe wymagania jakie muszą spełniać osoby świadczące usługi w zakresie sztucznego unasienniania. Niespełnienie tych wymagań skutkować będzie sankcjami określonymi w art. 39 ust. 1 pkt 11. Sankcjami objęte zostanie również wykorzystywanie zarodków niespełniających

				<p>zakresie tej oceny lub w metodyce jej prowadzenia lub</p> <ul style="list-style-type: none"> - ocenie genetycznej o zakresie lub metodyce stosowanej do prowadzenia tej oceny lub o zmianach wprowadzanych w zakresie tej oceny lub w metodyce jej prowadzenia; <p>3) wykorzystuje reproduktory niebędące zwierzętami hodowlanymi w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – niespełniające warunków określonych w art. 25 pkt 1, w rozrodzie naturalnym lub prowadząc punkt kopulacyjny,</p> <p>4) wykorzystuje w rozrodzie pszczoł trutnie niespełniające wymagań określonych w art. 26 ust. 1,</p> <p>5) utrzymuje pszczoły:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wbrew zakazowi określonemu przez sejmik województwa w uchwale wydanej na podstawie art. 26 ust. 2, b) innych linii niż określone przez sejmik województwa w uchwale wydanej na podstawie art. 26 ust. 2, <p>6) wykorzystuje do produkcji piskląt jaja wylęgowe niespełniające wymagań określonych w art. 27 ust. 1,</p> <p>7) wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pisklęta hodowlane drobiu niespełniające wymagań określonych w art. 27 ust. 2,</p> <p>8) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 29 ust. 1, wprowadzając do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiał biologiczny pochodzący od zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nie zaopatruje go w dokument handlowy lub b) zaopatruje go w dokument handlowy niezawierający informacji określonych w art. 29 ust. 1, <p>9) przechowuje lub wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nasienie pozyskane od zwierząt gospodarskich innych niż określone w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g lub art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – nasienie niespełniające wymagań określonych w art. 25 pkt 2</p>	<p>wymagań określonych w art. 21 ust. 1 lit. e i f lub art. 24 ust. 1 lit. c w rozporządzenia (art. 39 ust. 1 pkt 10) oraz przechowywanie lub wprowadzanie do obrotu nasienia niespełniającego wymagań określonych w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g lub art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012 (art. 39 ust. 1 pkt 9).</p>
--	--	--	--	---	---

				<p>lit. b,</p> <p>10) wykorzystuje zarodki zwierząt niespełniające wymagań określonych w art. 21 ust. 1 lit. e i f lub art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1012,</p> <p>11) wykonuje zabiegi sztucznego unasienniania:</p> <p>a) wykorzystując nasienie pozyskane od zwierząt gospodarskich innych niż określone w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g lub art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – nasienie niespełniające wymagań określonych w art. 25 pkt 2 lit. b, lub,</p> <p>b) zaopatrując się w nasienie w sposób inny niż określony w art. 30 ust. 1 pkt 1,</p> <p>12) przy wprowadzaniu do handlu zwierząt hodowlanych, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt:</p> <p>a) nie zaopatruje tych zwierząt lub materiału biologicznego w świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, w przypadku gdy te zwierzęta lub potomstwo wyprodukowane z tego materiału biologicznego, mają zostać wpisane lub zarejestrowane do innej księgi hodowlanej lub w innym rejestrze, o których mowa w art. 30 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, lub</p> <p>b) wydaje świadectwo zootechniczne niespełniające wymagań określonych w art. 30 ust. 6 rozporządzenia 2016/1012, lub</p> <p>c) korzysta z odstępstwa, o którym mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012, nie posiadając zezwolenia, o którym mowa w art. 31 ust. 1,</p> <p>13) będąc organizatorem zawodów konnych:</p> <p>a) ustanawia warunki dotyczące zawodów konnych z naruszeniem wymagań określonych w art. 38 ust. 1 lub</p> <p>b) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 38 ust. 3, nie powiadamia niezwłocznie posiadacza koniowatego o przyczynach niedopuszczenia tego zwierzęcia do udziału w zawodach konnych, lub</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>c) wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 38 ust. 4 i 6, nie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa informacji o zawodach konnych, w terminach określonych w tych przepisach, lub</p> <p>d) wbrew zakazowi wynikającemu z art. 38 ust. 5, przeznacza na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych więcej niż 20% nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, lub</p> <p>e) wbrew obowiązкови wynikającymi z art. 38 ust. 7, przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4 i 6 pkt 2, na formularzach niezgodnych z wzorami określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/388 z dnia 6 marca 2020 r. ustanawiającej przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 90/428/EWG w odniesieniu do odstępstw od zasad zawodów konnych oraz zmieniającej decyzję Komisji 2009/712/WE w zakresie odniesień do przepisów zootechnicznych, lub</p> <p>f) wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 38 ust. 10 i 11, nie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa informacji o przeprowadzonych zawodach konnych, w terminach określonych w tych przepisach</p> <p>– podlega karze grzywny.</p> <p>2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 pkt 4–7, można orzec przepadek rzeczy stanowiącej przedmiot wykroczenia, choćby nie stanowiła własności sprawcy.</p> <p>3. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadach i w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.</p>	
Art. 53 ust. 1	<p>ROZDZIAŁ XI</p> <p><i>Kontrole przeprowadzane przez Komisję</i></p> <p>Sekcja 1</p> <p>Kontrole przeprowadzane przez Komisję w państwach członkowskich</p> <p>Kontrole przeprowadzane przez Komisję w państwach członkowskich</p>				

	<p>1. Eksperci Komisji mogą, w zakresie niniejszego rozporządzenia, przeprowadzać kontrole w państwach członkowskich, w stosowanych przypadkach, w celu:</p> <p>a) weryfikacji stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) weryfikacji praktyk w zakresie egzekwowania przepisów oraz funkcjonowania systemów kontroli urzędowych oraz właściwych organów odpowiadających za ich obsługę;</p> <p>c) badania i gromadzenia informacji na temat:</p> <p>(i) ważnych lub powracających problemów dotyczących stosowania lub egzekwowania przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;</p> <p>(ii) pojawiających się problemów lub rozwoju sytuacji w odniesieniu do konkretnych praktyk stosowanych przez podmioty.</p>	N			
ust. 2	2. Kontrole przewidziane w ust. 1 są organizowane we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich.	N			
ust. 3	3. Kontrole przewidziane w ust. 1 mogą obejmować weryfikacje na miejscu przeprowadzane we współpracy z właściwymi organami przeprowadzającymi kontrole urzędowe.	N			
ust. 4	4. Eksperci państw członkowskich mogą wspierać ekspertów Komisji. Eksperci państw członkowskich towarzyszą ekspertom Komisji mają takie same prawa w zakresie dostępu, jak eksperci Komisji.	N			
Art. 54 ust. 1	<p>Sprawozdania sporządzane przez Komisję na temat kontroli przeprowadzanych przez ekspertów Komisji w państwach członkowskich</p> <p>1. Komisja:</p> <p>a) przygotowuje projekt sprawozdania w sprawie ustaleń oraz w sprawie zaleceń dotyczących uchybień zidentyfikowanych przez jej ekspertów w ramach kontroli, przewidzianych w art. 53 ust. 1;</p> <p>b) przesyła państwu członkowskiemu, w którym przeprowadzono te kontrole, kopię projektu sprawozdania, o którym mowa w lit. a), aby przedstawiło ono swoje uwagi;</p> <p>c) uwzględnia uwagi państwa członkowskiego, o których mowa w lit. b) niniejszego ustępu, w trakcie przygotowywania sprawozdania końcowego dotyczącego ustaleń z kontroli przewidzianych w art. 53 ust. 1, przeprowadzonych przez ekspertów Komisji w tym państwie członkowskim;</p> <p>d) publicznie udostępnia sprawozdanie końcowe, o którym mowa w lit. c), oraz uwagi państwa członkowskiego, o których mowa w lit. b).</p>	N			

ust. 2	2. W stosownych przypadkach Komisja może zalecić w swoim sprawozdaniu końcowym, o którym mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, działania naprawcze lub zapobiegawcze, jakie mają podjąć państwa członkowskie, aby rozwiązać problem konkretnych lub systemowych uchybień zidentyfikowanych w ramach kontroli przeprowadzonych przez Komisję zgodnie z art. 53 ust. 1.	N			
Art. 55 ust. 1	Zobowiązania państw członkowskich w odniesieniu do kontroli przeprowadzanych przez Komisję 1. Państwa członkowskie: a) na żądanie ekspertów Komisji udzielają im niezbędnej pomocy technicznej oraz zapewniają dostępną dokumentację i inne wsparcie techniczne w celu umożliwienia tym ekspertom sprawnego i skutecznego przeprowadzenia kontroli, o których mowa w art. 53 ust. 1; b) udzielają niezbędnej pomocy w celu zapewnienia, aby eksperci Komisji mieli dostęp do wszystkich pomieszczeń, w tym ich części, oraz innych miejsc, do wyposażenia oraz do informacji, w tym do komputerowych systemów zarządzania informacjami a także, w stosownych przypadkach, do zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, który to dostęp jest niezbędny do przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 53 ust. 1.	N			
ust. 2	2. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania następcze w związku z zaleceniami określonymi w sprawozdaniu końcowym, o którym mowa w art. 54 ust. 1 lit. c) w celu zapewnienia przestrzegania przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.	N			
Art. 56 ust. 1	Poważne zakłócenie w systemie kontroli państwa członkowskiego 1. W przypadku gdy Komisja posiada dowody na wystąpienie poważnego zakłócenia w systemie kontroli państwa członkowskiego oraz w przypadku gdy zakłócenie takie może spowodować powszechne naruszenie przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, przyjmuje ona akty wykonawcze określające co najmniej jedno z poniższych: a) szczególne warunki dotyczące handlu zwierzętami hodowlanymi lub ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu, których dotyczy zakłócenie w systemie kontroli urzędowych, lub zakaz takiego handlu; b) wszelkie inne odpowiednie środki tymczasowe. Te akty wykonawcze przestają obowiązywać z chwilą usunięcia zakłóceń.	N			

	Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.				
ust. 2	2. Środki przewidziane w ust. 1 przyjmuje się tylko wtedy, gdy pomimo wezwania danego państwa członkowskiego przez Komisję do naprawienia sytuacji w odpowiednim terminie, dane państwo członkowskie nie wykonało tego wezwania.	N			
ust. 3	3. Komisja monitoruje sytuację, o której mowa w ust. 1, oraz przyjmuje akty wykonawcze zmieniające lub uchylające przyjęte środki, w zależności od rozwoju sytuacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.	N			
Art. 57 ust. 1	<p>Sekcja 2</p> <p>Kontrole przeprowadzane przez Komisję w państwach trzecich</p> <p>Kontrole przeprowadzane przez Komisję w państwach trzecich</p> <p>1. Eksperti Komisji mogą przeprowadzać kontrole w państwie trzecim, w stosownych przypadkach, w celu:</p> <p>a) weryfikacji zgodności lub równoważności przepisów oraz systemów państwa trzeciego z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;</p> <p>b) weryfikacji zdolności systemu kontroli państwa trzeciego, aby zapewnić zgodność przesyłek zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, które są wprowadzane do Unii, z odpowiednimi wymogami rozdziału VIII niniejszego rozporządzenia;</p> <p>c) gromadzenia informacji i danych, aby wyjaśnić przyczyny powtarzających się lub pojawiających się problemów w odniesieniu do zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego pochodzących z państwa trzeciego wprowadzanych do Unii.</p>	N			
ust. 2	<p>2. Kontrole przeprowadzane przez Komisję, o których mowa w ust. 1, uwzględniają w szczególności:</p> <p>a) przepisy zootechniczne i genealogiczne państwa trzeciego dotyczące zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu;</p> <p>b) organizację właściwych organów państwa trzeciego, ich kompetencje oraz zakres niezależności, nadzór, jakiemu podlegają, a także uprawnienia, jakie posiadają w celu skutecznego egzekwowania obowiązujących przepisów;</p> <p>c) szkolenia personelu odpowiedzialnego w państwie trzecim za przeprowadzanie kontroli podmiotów zajmujących się hodowlą lub za prowadzenie nad nimi nadzoru;</p> <p>d) zasoby dostępne dla właściwych organów państwa trzeciego;</p>	N			

	<p>e) istnienie i funkcjonowanie udokumentowanych procedur kontroli oraz systemów kontroli opartych na priorytetach;</p> <p>f) zakres i funkcjonowanie kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy państwa trzeciego w odniesieniu do zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu przybywających z innych państw trzecich;</p> <p>g) zabezpieczenia, jakich państwo trzecie jest w stanie udzielić w odniesieniu do zgodności lub równoważności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.</p>				
Art. 58 ust. 1	<p>Częstotliwość i organizacja kontroli przeprowadzanych przez Komisję w państwach trzecich</p> <p>1. Częstotliwość kontroli przeprowadzanych w państwie trzecim, o których mowa w art. 57 ust. 1, ustala się na podstawie:</p> <p>a) zasad i celów przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;</p> <p>b) liczby i charakteru zwierząt hodowlanych oraz ilości i charakteru ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu wprowadzanych do Unii z tego państwa trzeciego;</p> <p>c) wyników przeprowadzonych już kontroli, o których mowa w art. 57 ust. 1;</p> <p>d) wyników kontroli urzędowych w odniesieniu do zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu wprowadzanych do Unii z państwa trzeciego oraz wszelkich innych kontroli urzędowych przeprowadzonych przez właściwe organy państw członkowskich;</p> <p>e) wszelkich innych informacji, jakie Komisja uzna za stosowne.</p>	N			
ust. 2	<p>2. W celu zwiększenia efektywności i skuteczności kontroli przewidzianych w art. 57 ust. 1 Komisja może, przed przeprowadzeniem takich kontroli, zażądać od danego państwa trzeciego przedstawienia:</p> <p>a) informacji, o których mowa w art. 34 ust. 2 lub w art. 35 ust. 2 lit. a);</p> <p>b) w stosownych przypadkach i w razie potrzeby – pisemnej dokumentacji kontroli przeprowadzonych przez właściwe organy tego państwa trzeciego.</p>	N			
ust. 3	<p>3. Komisja może powołać ekspertów z państw członkowskich do wsparcia swoich własnych ekspertów podczas kontroli, o których mowa w art. 57 ust. 1.</p>	N			
Art. 59	<p>Sprawozdania Komisji z kontroli przeprowadzanych przez jej ekspertów w państwach trzecich</p> <p>Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące ustaleń z każdej kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 57 i 58.</p>	N			

	W stosownych przypadkach sprawozdania te zawierają zalecenia. Komisja podaje te sprawozdania do publicznej wiadomości.				
Art. 60 ust. 1	<p>Ustanowienie środków szczególnych dotyczących wprowadzania na terytorium Unii zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu</p> <p>1. W przypadku gdy istnieją dowody na to, że w państwie trzecim powszechnie dochodzi do poważnych naruszeń przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące co najmniej jednego z następujących:</p> <p>a) zakazu wprowadzania do Unii, jako zwierząt hodowlanych, lub ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, zwierząt lub ich nasienia, oocytów lub zarodków pochodzących z tego państwa trzeciego;</p> <p>b) zakazu wpisywania do ksiąg hodowlanych prowadzonych przez związki hodowców lub rejestrowania w rejestrach hodowlanych prowadzonych przez przedsiębiorstwa handlowe pochodzących z tego państwa trzeciego zwierząt hodowlanych i potomstwa wyprodukowanego z ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 62 ust. 2.</p> <p>W uzupełnieniu lub zamiast tych aktów wykonawczych, Komisja może dokonać co najmniej jednego z poniższych:</p> <p>a) skreślenie tego państwa trzeciego lub podmiotów zajmujących się hodowlą w tym państwie trzecim z wykazu, o którym mowa w art. 34 ust. 1;</p> <p>b) podjęcie wszelkich innych odpowiednich środków.</p>	N			
ust. 2	2. Akty wykonawcze i inne środki, o których mowa w ust. 1, muszą pozwalać na identyfikację zwierząt hodowlanych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu poprzez ich kody Nomenklatury scalonej.	N			
ust. 3	3. Przyjmując akty wykonawcze i inne środki, o których mowa w ust. 1, Komisja uwzględnia: <p>a) informacje zgromadzone zgodnie z art. 58 ust. 2;</p> <p>b) wszelkie inne informacje przekazane przez państwo trzecie, którego dotyczy naruszenie, o którym mowa w ust. 1;</p> <p>c) w razie konieczności – wyniki kontroli, o których mowa w art. 57 ust. 1.</p>	N			

ust. 4	4. Komisja monitoruje naruszenie, o którym mowa w ust. 1, oraz – w zależności od rozwoju sytuacji – zmienia lub uchyla przyjęte środki, zgodnie z tą samą procedurą, jaka miała zastosowanie przy ich przyjmowaniu.	N			
Art 61 ust. 1	ROZDZIAŁ XII Przekazanie i wykonywanie uprawnień Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	N			
ust. 2	2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 26 ust. 1, art. 29 ust. 5, art. 30 ust. 9 i art. 32 ust. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 19 lipca 2016 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.	N			
ust. 3	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 26 ust. 1, art. 29 ust. 5, art. 30 ust. 9 i art. 32 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.	N			
ust. 4	4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.	N			
ust. 5	5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N			
ust. 6	6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 26 ust. 1, art. 29 ust. 5, art. 30 ust. 9 i art. 32 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu,	N			

	zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten może zostać przedłużony o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 62 ust. 1	Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Zootechniki ustanowiony na mocy decyzji 77/505/EWG. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			
ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku, gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmie projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			
ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, w związku z jego art. 5.	N			
Art. 63	Środki przejściowe dotyczące daty przyjęcia niektórych aktów wykonawczych Komisja przyjmuje akty wykonawcze, o których mowa w art. 7 ust. 5 i art. 30 ust. 10 do dnia 1 maja 2017 r. Zgodnie z art. 69 te akty wykonawcze obowiązują od dnia 1 listopada 2018 r.				
Art. 64 ust. 1	ROZDZIAŁ XIII Przepisy końcowe Uchylenia i środki przejściowe 1. Dyrektywy 87/328/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 90/118/EWG, 90/119/EWG, 90/427/EWG, 91/174/EWG, 94/28/WE i 2009/157/WE oraz decyzja 96/463/WE tracą moc.	T	Art. 53	Art. 53. Traci moc ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132).	W uchylanej ustawie wdrożone były dyrektywy wymienione w art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012.
ust. 2	2. Odesłania do uchylonych dyrektyw oraz do uchylonej decyzji traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku VII niniejszego rozporządzenia.	N			
ust. 3	3. Art. 8 ust. 1 dyrektywy 90/427/EWG nadal ma zastosowanie do dnia 21 kwietnia 2021 r.	N			Dyrektywa 90/427/EWG w zakresie dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych jest implementowana w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i

					rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 546, z późn. zm.)
ust. 4	4. Organizacje hodowców, organizacje hodowlane, stowarzyszenia hodowców, prywatne przedsiębiorstwa, inne organizacje lub stowarzyszenia zatwierdzone lub uznane zgodnie z uchylonymi aktami, o których mowa w ust. 1, uważa się za uznane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; pod każdym innym względem podlegają one przepisom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.	T	Art. 45 ust. 1-2 i art. 46 ust. 1-2	<p>Art. 45. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, wykaz podmiotów, o których mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, uprawnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.</p> <p>2. W przypadku utraty przez podmiot znajdujący się w wykazie określonym w ust. 1 uprawnienia do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, zaktualizowany wykaz podmiotów, o których mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, uprawnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.</p> <p>Art. 46. 1. Księgi hodowlane i rejestry, w tym rejestry świń, prowadzone na podstawie art. 17, art.18, art. 21 i art. 22 ustawy uchylanej w art. 53, uważa się odpowiednio za księgi hodowlane, rejestry lub rejestry hodowlane prowadzone na podstawie art. 8, art. 10 i art. 13.</p> <p>2. Wpisy zwierząt do ksiąg hodowlanych lub rejestrów, w tym rejestrów świń, prowadzonych na podstawie dotychczasowych przepisów uważa się za wpisy dokonane odpowiednio w księdze hodowlanej, rejestrze lub rejestrze hodowlanym w rozumieniu ustawy.</p>	Przepis art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 dotyczy nie tylko związków hodowców lub innych podmiotów uznanych do prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz do prowadzenia rejestrów dla świń, ale również wszystkich podmiotów, w tym także związków hodowców, które zostały upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej tych gatunków zwierząt. W świetle ustawy z dnia 29 czerwca 2017 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich uznanie związku hodowców lub innego podmiotu do prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru świń następowało w drodze decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Decyzje te, na mocy art. 46 projektowanej ustawy, pozostaną w obiegu prawnym po wejściu w życie tej ustawy. Natomiast uprawnienia

					<p>związków lub innych podmiotów do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt nadane zostały rozporządzeniem z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie upoważnienia związków hodowców lub innych podmiotów do wykonywania zadań z zakresu prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 919, z późn. zm.). Rozporządzenie to, zgodnie z art. 51 projektu ustawy, będzie obowiązywało do czasu wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 20 ust. 2 projektu ustawy, jednak nie dłużej niż 12 m-cy od dnia wejścia w życie nowej ustawy wyłącznie w odniesieniu do podmiotów, które zostały upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gatunków, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Dlatego w celu potwierdzenia kontynuacji istnienia nabytych przez</p>
--	--	--	--	--	--

					podmioty uprawnień do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, w art. 45 nałożono na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązek ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, wykazu podmiotów, o których mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, które zachowają nabyte wcześniej uprawnienia.
ust. 5	5. Programy hodowlane prowadzone przez podmioty, o których mowa w ust. 4, uważa się za zatwierdzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; pod każdym innym względem podlegają one przepisom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.	N			
ust. 6	6. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 4, prowadzą już programy hodowlane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym podmioty te zatwierdzono lub uznano na mocy uchylonych aktów, o których mowa w ust. 1, podmioty te informują właściwy organ, który je zatwierdził lub uznał, o tej działalności. Właściwy organ, o którym mowa w akapicie pierwszym, informuje odnośny właściwy organ tego innego państwa członkowskiego o prowadzeniu tej działalności.	N			
ust. 7	7. W przypadku gdy przed dniem 19 lipca 2016 r. podmiot, o którym mowa w ust. 4, prowadzi, zgodnie z uchylonymi aktami, o których mowa w ust. 1, księgę hodowlaną zawierającą konkretną sekcję, w której wpisywane są zwierzęta hodowlane czystorasowe z gatunku świń z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego posiadające cechy szczególnie odróżniające je od populacji tej rasy objętej programem hodowlanym realizowanym przez ten podmiot, podmiot ten może nadal prowadzić tę konkretną sekcję.	N			

Art. 65	<p>Zmiany rozporządzenia (UE) nr 652/2014</p> <p>W art. 30 rozporządzenia (UE) nr 652/2014 wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nagłówek otrzymuje brzmienie: „Laboratoria i ośrodki referencyjne Unii Europejskiej”; 2) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dotacje mogą być udzielane laboratoriom referencyjnym Unii Europejskiej, o których mowa w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, oraz ośrodkom referencyjnym Unii Europejskiej, o których mowa w art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 (*), w odniesieniu do wydatków ponoszonych przez nie w celu wdrożenia programów prac zatwierdzanych przez Komisję. (* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt (»rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt«) (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 66).”; 3) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) koszty personelu, bez względu na jego status, bezpośrednio zaangażowanego w działania, które te laboratoria lub centra prowadzą w charakterze laboratoriów lub ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej”. 	N			
Art. 66	<p>Zmiany dyrektywy 89/608/EWG</p> <p>W dyrektywie 89/608/EWG wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tytuł otrzymuje brzmienie: „Dyrektywa Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych”; 2) art. 1 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 1 Niniejsza dyrektywa określa sposoby współpracy właściwych 	T	Art. 53	Art. 53. Traci moc ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132).	

	<p>organów odpowiedzialnych w państwach członkowskich za monitorowanie ustawodawstwa regulującego zagadnienia weterynaryjne z ich odpowiednikami w pozostałych państwach członkowskich i właściwymi departamentami Komisji w celu zapewnienia stosowania tego ustawodawstwa”;</p> <p>3) w art. 2 ust. 1 skreśla się tiret drugie;</p> <p>4) w art. 4 ust. 1 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie: „ przekazują władzom wnioskującym wszystkie informacje, — atestacje, dokumenty lub poświadczone ich kopie, które posiada lub może uzyskać w sposób opisany w ust. 2, które są takie, że umożliwiają sprawdzenie, czy wypełnione zostały przepisy ustanowione w ustawodawstwie regulującym zagadnienia weterynaryjne.”;</p> <p>5) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Na wniosek władz wnioskujących władze współpracujące, przestrzegając prawa obowiązującego w państwie członkowskim, w którym mają swoją siedzibę, zawiadamiają władze wnioskujące o wszystkich instrumentach lub decyzjach, które pochodzą od właściwych organów i dotyczą stosowania ustawodawstwa regulującego zagadnienia weterynaryjne.”;</p> <p>6) art. 7 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 7 Na wniosek władz wnioskujących władze współpracujące dostarczają władzom wnioskującym wszelkich stosownych informacji znajdujących się w ich posiadaniu lub które uzyskują zgodnie z art. 4 ust. 2, w szczególności w formie sprawozdań i innych dokumentów lub uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich sprawozdań lub dokumentów, dotyczących rzeczywiście ujawnionych operacji, które wydają się władzom wnioskującym sprzeczne z ustawodawstwem regulującym zagadnienia weterynaryjne.”;</p> <p>7) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku gdy uznają to za przydatne w związku z przestrzeganiem ustawodawstwa regulującego zagadnienia weterynaryjne, właściwe organy każdego państwa członkowskiego: a) w możliwym zakresie prowadzą obserwację, o której mowa w art. 6, lub powodują prowadzenie takiej obserwacji; b) gdy tylko to możliwe, przekazują zainteresowanym właściwym władzom innych państw członkowskich wszelkie dostępne informacje, w szczególności w formie sprawozdań i innych dokumentów lub uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich sprawozdań lub dokumentów, dotyczące operacji, które</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>są lub wydają się być sprzeczne z ustawodawstwem regulującym zagadnienia weterynaryjne, a w szczególności te odnoszące się do środków i metod zastosowanych przy prowadzeniu takich operacji.”;</p> <p>8) art. 9 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 9 1. Właściwe władze każdego państwa członkowskiego przekazują Komisji, gdy tylko będą im dostępne: a) wszelkie informacje, które uznają za przydatne, dotyczące: —towarów, które są lub co do których podejrzewa się że są przedmiotem transakcji sprzecznych z ustawodawstwem regulującym zagadnienia weterynaryjne, —metod lub wykorzystywanych procesów lub co do których istnieje podejrzenie, że są stosowane w celu naruszenia tego ustawodawstwa; b) wszelkie informacje dotyczące braków lub luk w tym) ustawodawstwie, których wykorzystanie zostało ujawnione lub sugerowane. 2. Komisja przekaże właściwym władzom państw członkowskich wszelkie informacje, gdy tylko będą jej dostępne, które umożliwiają przestrzeganie ustawodawstwa regulującego zagadnienia weterynaryjne.”;</p> <p>9) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy właściwe władze państw członkowskich dowiedzą się o działaniach, które są lub wydają się być sprzeczne z przepisami regulującymi zagadnienia weterynaryjne i które są szczególnie ważne na poziomie Unii, w szczególności:”; b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:) „3. Informacje dotyczące osób fizycznych lub prawnych są przekazywane, jak określono w ust. 1, tylko w zakresie ściśle niezbędnym dla umożliwienia odnotowania operacji, które są sprzeczne z ustawodawstwem regulującym zagadnienia weterynaryjne.”;</p> <p>10) w art. 11 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:) „Komisja i państwa członkowskie, na zebraniach Stałego Komitetu Weterynaryjnego.”;</p> <p>11) w art. 15 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:) „2. Ust. 1 nie uniemożliwia użycia informacji uzyskanych zgodnie z niniejszą dyrektywą we wszelkich postępowaniach sądowych lub postępowaniach wszczętych następnie w związku z nieprzestrzeganiem ustawodawstwa regulującego zagadnienia</p>				
--	---	--	--	--	--

	weterynaryjne lub w związku z zapobieganiem i ujawnieniem nieprawidłowości ze szkodą dla finansów Unii.”.				
Art. 67	<p>Zmiany dyrektywy 90/425/EWG</p> <p>W dyrektywie 90/425/EWG wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tytuł otrzymuje brzmienie: „Dyrektywa Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego”; 2) w art. 1 skreśla się akapit drugi; 3) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany: <ol style="list-style-type: none"> a) skreśla się pkt 2; b) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) »właściwe władze« oznacza władze centralne państwa członkowskiego właściwe dla przeprowadzania kontroli weterynaryjnych lub każde władze, którym przekazano tę kompetencję;”; 4) w art. 3 ust. 1 lit. d) akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Świadectwa te lub dokumenty, wystawiane przez urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo, centrum lub organizację pochodzenia muszą towarzyszyć zwierzętom i produktom do ich miejsca przeznaczenia;”; 5) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany: <ol style="list-style-type: none"> a) w ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) właściciele bydła i produktów, o których mowa w art. 1, spełniają krajowe lub unijne wymagania zdrowotne, o których mowa w niniejszej dyrektywie, na wszystkich etapach produkcji i handlu;”; b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. państwa członkowskie wysyłające podejmą właściwe środki w celu nałożenia kar za każde naruszenie przepisów weterynaryjnych przez osoby fizyczne lub prawne w przypadku, gdy zostanie stwierdzone naruszenie zasad unijnych, w szczególności gdy zostanie stwierdzone, że świadectwa, dokumenty lub znak identyfikacyjny nie odpowiadają statusowi zwierząt lub ich gospodarstwom pochodzenia lub rzeczywistej charakterystyce produktów.”; 6) uchyla się art. 19; 7) w załączniku A uchyla się rozdział II. 	T	Art. 41	<p>Art. 40. W ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2019 r. poz. 475) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 1 w ust. 1 uchyla się pkt 2; 2) w art. 2: <ol style="list-style-type: none"> a) uchyla się pkt 2, b) pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) właściwa władza – organ centralny państwa członkowskiego właściwy do przeprowadzania kontroli weterynaryjnej lub organ, któremu takie kompetencje zostały przekazane;”; 3) w art. 3: <ol style="list-style-type: none"> a) w ust. 1: <ul style="list-style-type: none"> – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, które wdrażają przepisy Unii Europejskiej wskazane w części I i II załącznika nr 1, a zwierzęta i produkty wskazane w części III załącznika nr 1 spełniają wymagania zdrowotne dla zwierząt określone przez państwo przeznaczenia;”; – pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) podczas transportu towarzyszy im świadectwo zdrowia lub inne dokumenty, o których mowa w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, które wdrażają przepisy Unii Europejskiej wskazane w części I i II załącznika nr 1, a w przypadku zwierząt lub produktów wskazanych w części III załącznika nr 1 – świadectwo zdrowia lub inne dokumenty określone przez państwo przeznaczenia;”; 	<p>W konsekwencji, wprowadzonych art. 67 rozporządzenia 2016/1012, zmieniona została dyrektywa Rady nr 90/425/EWG, w której wykreślone zostały wszystkie przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli zootechnicznej oraz uchylono rozdział II załącznika A do tej dyrektywy konieczne jest wprowadzenie odpowiednich zmian w ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2019 r. poz. 475), która wdrażała tę dyrektywę do polskiego porządku prawnego. Zgodnie z art. 68 rozporządzenia (UE) 2016/1012, państwa członkowskie były obowiązane do zawarcia w przepisach krajowych zapewniających stosowanie rozporządzenia, a także wdrażających zmieniane dyrektywy, odesłania do wdrażanych aktów prawnych, tj. rozporządzeń i dyrektyw. Jednakże z chwilą rozpoczęcia stosowania</p>

				<p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Świadectwo zdrowia lub inne dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 5, wystawiane przez powiatowego lekarza weterynarii nadzorującego gospodarstwo, zakład lub centrum (organizację), z którego pochodzą zwierzęta lub produkty, towarzyszą zwierzętom lub produktom do miejsca ich przeznaczenia.”;</p> <p>4) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zwierzęta lub produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 mogą być wysyłane do innego państwa członkowskiego, jeżeli posiadacze tych zwierząt lub produktów zapewnią spełnianie wymagań zdrowotnych określonych w przepisach Unii Europejskiej lub – w kwestiach nieuregulowanych tymi przepisami – w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania na rynek.”;</p> <p>5) w załączniku nr 1 do ustawy w części II uchyla się pkt 1–5.</p>	rozporządzenia (UE) 2017/625, które uchyliło dyrektywy Rady 89/662/EWG oraz 90/425/EWG, nowelizowanie odesłania do uchylonych dyrektyw jest niezasadne.
Art. 68	<p>Transpozycja</p> <p>Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 66 i 67 do dnia 1 listopada 2018 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszego rozporządzenia lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszym rozporządzeniem należy odczytywać jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.</p>	T	Art. 54	Art. 54. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	<p>Ponieważ od dnia 14.12.2019 r. stosowane jest Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/625, które uchyla dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG bezzasadna jest nowelizacja ustawy z dnia 10 grudnia 2003 r. <i>o kontroli weterynaryjnej w handlu</i> (Dz. U. z 2019 r. poz. 475) polegająca na uzupełnieniu odnośnika do tej ustawy o publikatory wszystkich zmian wprowadzonych</p>

					do dyrektyw Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG.
Art. 69	<p>Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 listopada 2018 r.</p> <p>Art. 65 stosuje się od dnia 19 lipca 2016 r.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.</p> <p>Sporządzono w Strasburgu dnia 8 czerwca 2016 r.</p>	N			
ZAL. I CZ. 1	<p>UZNAWANIE ZWIĄZKÓW HODOWCÓW I PRZEDSIĘBIORSTW HODOWLANYCH ORAZ ZATWIERDZANIE PROGRAMÓW HODOWLANYCH, O KTÓRYCH MOWA W ROZDZIALE II</p> <p>Wymogi dotyczące uznawania związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. b)</p> <p>A Stowarzyszenia hodowców, organizacje hodowlane, prywatne . przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zamkniętych systemach produkcji oraz podmioty publiczne muszą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 mieć osobowość prawną zgodnie z prawodawstwem . obowiązującym w państwie członkowskim, w którym został złożony wniosek o uznanie; 2 dysponować wystarczającą liczbą wykwalifikowanych członków . personelu oraz odpowiednimi pomieszczeniami i sprzętem, aby skutecznie wdrażać programy hodowlane, o zatwierdzenie których zamierzają się ubiegać zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12; 3 posiadać zdolność przeprowadzania kontroli niezbędnych do . ewidencjonowania rodowodów zwierząt hodowlanych, które mają zostać objęte tymi programami hodowlanymi; 4 posiadać, w odniesieniu do każdego programu hodowlanego, . wystarczająco dużą populację zwierząt hodowlanych na obszarach geograficznych, które mają zostać objęte tymi programami hodowlanymi; 	N			

	<p>5 posiadać zdolność generowania – lub posiadać dane już wygenerowane dla nich – oraz wykorzystywania danych zgromadzonych na temat zwierząt hodowlanych, które są niezbędne do realizacji tych programów hodowlanych.</p> <p>B Poza wymogami, o których mowa w pkt A:</p> <p>. 1 stowarzyszenia hodowców, organizacje hodowlane i podmioty publiczne muszą:</p> <p>a) posiadać odpowiednią liczbę hodowców uczestniczących w każdym z ich programów hodowlanych;</p> <p>b) przyjąć regulamin:</p> <p>(i) regulujący rozstrzyganie sporów z hodowcami uczestniczącymi w ich programach hodowlanych;</p> <p>(ii) zapewniający równe traktowanie hodowców uczestniczących w ich programach hodowlanych;</p> <p>(iii) określający prawa i obowiązki hodowców uczestniczących w ich programach hodowlanych oraz prawa i obowiązki związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego;</p> <p>(iv) określający prawa i obowiązki hodowców będących członkami w przypadkach, gdy przewiduje się członkostwo hodowców.</p> <p>2 Żadne z postanowień regulaminu, o którym mowa w pkt 1 lit. b), nie może uniemożliwiać hodowcom uczestniczącym w programach hodowlanych:</p> <p>a) korzystania ze swobody w zakresie selekcji i hodowli swoich zwierząt hodowlanych;</p> <p>b) wpisywania potomstwa tych zwierząt hodowlanych do ksiąg hodowlanych lub rejestrowania ich w rejestrach hodowlanych zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale IV niniejszego rozporządzenia;</p> <p>c) posiadania prawa własności swoich zwierząt hodowlanych.</p>				
CZ. 2 ust. 1	<p>Wymogi dotyczące zatwierdzania programów hodowlanych realizowanych przez związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane, o których mowa w art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 12</p> <p>1 Program hodowlany, o którym mowa w art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 12, musi zawierać:</p> <p>a) informacje o jego celu, którym jest zachowanie rasy, doskonalenie rasy, linii lub krzyżówki, tworzenie nowej rasy, linii lub krzyżówki, odtworzenie rasy, lub połączenie tych celów;</p> <p>b) nazwę rasy w przypadku zwierząt hodowlanych</p>	N			

	<p>czystorasowych lub – w przypadku mieszańców świni – nazwę rasy, linii lub krzyżówki, objętych programem hodowlanym, w celu uniknięcia pomyłek w przypadku podobnych zwierząt hodowlanych innych ras, linii lub krzyżówek wpisanych do innych istniejących ksiąg hodowlanych lub zarejestrowanych w innych rejestrach hodowlanych;</p> <p>c) w przypadku zwierząt hodowlanych czystorasowych – szczegółową charakterystykę rasy, która jest objęta programem hodowlanym, w tym wskazanie jej podstawowych cech;</p> <p>d) w przypadku mieszańców świni – szczegółową charakterystykę rasy, linii lub krzyżówki objętych programem hodowlanym;</p> <p>e) informacje o obszarze geograficznym, na którym jest lub ma być realizowany;</p> <p>f) informacje o systemie identyfikacji zwierząt hodowlanych, który ma zapewnić wpisywanie tych zwierząt do księgi hodowlanej lub rejestrację w rejestrze hodowlanym tylko w przypadku, gdy są zidentyfikowane indywidualnie i zgodnie z prawem Unii dotyczącym zdrowia zwierząt odnoszącymi się do identyfikacji i rejestracji zwierząt danego gatunku;</p> <p>g) informacje o systemie ewidencjonowania rodowodów zwierząt hodowlanych czystorasowych wpisanych lub zarejestrowanych i kwalifikujących się do wpisania do ksiąg hodowlanych lub rodowodów mieszańców świni zarejestrowanych w rejestrach hodowlanych;</p> <p>h) cele programu hodowlanego w zakresie selekcji i hodowli, ze wskazaniem celów głównych tego programu hodowlanego, oraz, w stosownych przypadkach, szczegółowych kryteriów oceny związanych z tymi celami w zakresie selekcji zwierząt hodowlanych;</p> <p>i) w przypadku zakładania nowej rasy lub w przypadku odtworzenia rasy, zgodnie z art. 19 – informacje obejmujące szczegóły dotyczące okoliczności uzasadniających ustanowienie tej nowej rasy lub jej odtworzenie;</p> <p>j) w przypadkach gdy program hodowlany wymaga oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej:</p> <p>(i) informacje na temat systemów wykorzystywanych do generowania, rejestracji, przekazywania i wykorzystywania wyników oceny wartości użytkowej;</p> <p>(ii) informacje na temat systemów wykorzystywanych do przeprowadzania oceny genetycznej oraz, w stosownych przypadkach, do oceny genomowej zwierząt hodowlanych;</p> <p>k) w przypadku stworzenia sekcji dodatkowych lub podziału sekcji głównej księgi hodowlanej na klasy – zasady podziału</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>księgi hodowlanej i kryteria lub procedury dotyczące rejestrowania zwierząt w tych sekcjach lub klasyfikowania ich do tych klas;</p> <p>l) w przypadku gdy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zleca konkretne czynności techniczne odnoszące się do zarządzania swoim programem hodowlanym osobom trzecim, zgodnie z art. 8 ust. 4 – informacje o tych czynnościach, a także nazwę i dane kontaktowe wyznaczonych osób trzecich;</p> <p>m) w przypadku gdy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza skorzystać z odstępstwa przewidzianego w art. 31 ust. 1 – informacje o centrum pozyskiwania lub przechowywania nasienia lub zespole pozyskiwania lub produkcji zarodków wydającym świadectwa zootechniczne i informacje o warunkach wydawania tych świadectw zootechnicznych;</p> <p>n) w przypadku gdy przedsiębiorstwo hodowlane postanowi podać informacje na temat wyników oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej, wad genetycznych i szczególnych cech genetycznych w świadectwie zootechnicznym wydawanym dla swoich mieszańców świnii i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu, zgodnie z art. 30 ust. 8 – informacje o tej decyzji.</p>				
ust. 2	2 Program hodowlany musi obejmować wystarczająco dużą populację zwierząt hodowlanych oraz wystarczającą liczbę hodowców na obszarze geograficznym, na którym jest lub ma być prowadzony.	N			
CZ. 3 ust. 1	<p>Dodatkowe wymogi dla związków hodowców zakładających lub prowadzących księgi hodowlane dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych</p> <p>1 W uzupełnieniu do wymogów określonych w części 2 pkt 1 lit. f), zwierzęta hodowlane czystorasowe z rodziny koniowatych wpisywane są do księgi hodowlanej jedynie wówczas, jeżeli są one zidentyfikowane poprzez świadectwo pokrycia oraz, jeżeli wymaga tego program hodowlany, jako „źrebię przed odłączeniem od matki”.</p>	N			
	Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, państwo członkowskie lub – jeżeli to państwo tak postanowi – jego właściwy organ mogą zezwolić związkowi hodowców na wpisanie zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych do księgi hodowlanej prowadzonej przez ten związek hodowców w przypadku, gdy zwierzęta te identyfikuje się za pomocą jakiegokolwiek innej	T	Art. 9 ust. 4	Art. 9. 4. W przypadku gdy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza zastosować odstępstwa, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 31 ust. 1, załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie i załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, to zatwierdzenie programu hodowlanego lub zmiany tego	

	odpowiedniej metody zapewniającej przynajmniej taki sam stopień pewności, co świadectwo pokrycia, takiej jak kontrola pochodzenia oparta na analizie DNA lub analizie ich grupy krwi, pod warunkiem że zezwolenie takie jest zgodne z zasadami ustanowionymi przez związek hodowców, który prowadzi księgę hodowlaną pochodzenia dla tej rasy.			programu hodowlanego są równoznaczne z zezwoleniem, o którym mowa odpowiednio w art. 19 ust. 2 lub art. 31 ust. 1 lub załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie lub załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012.	
ust. 2	<p>2 W uzupełnieniu do wymogów określonych w części 2, programy hodowlane zatwierdzone zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, realizowane w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych obejmują:</p> <p>a) w stosownych przypadkach, warunki wpisu do sekcji głównej księgi hodowlanej zwierząt hodowlanych czystorasowych należących do innej rasy lub do konkretnej linii ogierów lub rodziny klaczy w obrębie tej innej rasy;</p> <p>b) w przypadku gdy ten program hodowlany zakazuje stosowania jednej lub większej liczby technik rozrodu lub ogranicza ich stosowanie, bądź zakazuje lub ogranicza wykorzystywanie zwierząt hodowlanych czystorasowych do jednej lub większej liczby technik rozrodu, zgodnie z art. 21 ust. 2 – informacje o tym zakazie lub ograniczeniu;</p> <p>c) zasady dotyczące wydawania świadectw pokrycia, innych odpowiednich metod, o których mowa w pkt 1, a w przypadkach, gdy jest to wymagane w programie hodowlanym, dotyczące identyfikacji jako „źrebięcia przed odłączeniem od matki”.</p>	N			
ust. 3	<p>3 W uzupełnieniu do wymogów określonych w części 1 i 2 do zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych stosuje się następujące szczególne wymogi:</p> <p>a) w przypadku gdy związek hodowców przedkłada właściwemu organowi oświadczenie, że założona przez niego księga hodowlana jest księgą hodowlaną pochodzenia rasy objętej jego programem hodowlanym, ten związek hodowców musi:</p> <p>(i) dysponować danymi historycznymi dotyczącymi założenia księgi hodowlanej oraz podać do publicznej wiadomości zasady tego programu hodowlanego;</p> <p>(ii) wykazać, że w momencie złożenia wniosku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, nie wiadomo o istnieniu innego związku hodowców lub podmiotu zajmującego się hodowlą uznanego w tym samym lub innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, który założył księgę hodowlaną dla tej samej rasy oraz prowadzi</p>	N			

	<p>program hodowlany w odniesieniu do tej rasy oparty na zasadach, o których mowa w ppkt (i);</p> <p>(iii) ściśle współpracować ze związkami hodowców, o których mowa w lit. b), w szczególności informować w sposób przejrzysty i terminowy te związki hodowców o wszelkich zmianach zasad, o których mowa w ppkt (i);</p> <p>(iv) w stosownych przypadkach, ustanowić niedyskryminacyjne zasady prowadzenia swojej działalności w odniesieniu do ksiąg hodowlanych założonych dla tej samej rasy przez podmioty zajmujące się hodowlą, które nie zostały włączone do wykazu przewidzianego w art. 34;</p> <p>b) w przypadku gdy związek hodowców przedkłada właściwemu organowi oświadczenie, że założona przez niego księga hodowlana jest filialną księgą hodowlaną dla rasy objętej jego programem hodowlanym, ten związek hodowców musi:</p> <p>(i) włączyć do swojego programu hodowlanego zasady ustanowione przez związek hodowców, o którym mowa w lit. a), który prowadzi księgę hodowlaną pochodzenia tej samej rasy;</p> <p>(ii) podać do publicznej wiadomości informacje na temat stosowania zasad, o których mowa w ppkt (i), oraz ich źródło;</p> <p>(iii) wdrożyć mechanizmy w celu zapewnienia niezbędnego dostosowania zasad określonych w jego programie hodowlanym, o którym mowa w art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 12, do zmian wprowadzonych w tych zasadach przez związek hodowców, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu, który prowadzi księgę hodowlaną pochodzenia tej rasy.</p>				
ust. 4	<p>4 Do wymogów w zakresie uznawania związków hodowców zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych zastosowanie mają następujące odstępstwa:</p> <p>a) na zasadzie odstępstwa od części 1 pkt B pkt 1 lit. b), w przypadku gdy dla jednej rasy na terytoriach wymienionych w załączniku VI istnieje kilka związków hodowców, które prowadzą księgi hodowlane dla tej rasy oraz w przypadku gdy ich programy hodowlane, o których mowa w art. 8 ust. 3, obejmują łącznie całość terytoriów wymienionych w załączniku VI, regulamin, o którym mowa w części 1 pkt B pkt 1 lit. b), ustanowiony przez te związki hodowców:</p> <p>(i) może stanowić, że zwierzęta hodowlane czystorasowe z</p>	N			

	<p>rodziny koniowatych tej rasy muszą być urodzone na określonym terytorium wymienionym w załączniku VI, aby kwalifikować się do wpisania do księgi hodowlanej tej rasy do celów deklaracji urodzeń;</p> <p>(ii) ma zapewnić, aby ograniczenie przewidziane w ppkt (i) nie miało zastosowania do wpisu do księgi hodowlanej tej rasy do celów rozrodu;</p> <p>b) na zasadzie odstępstwa od pkt 3 lit. a) niniejszej części, w przypadku gdy zasady programu hodowlanego zostały ustanowione wyłącznie przez organizację międzynarodową działającą w skali globalnej oraz w przypadku gdy w państwie członkowskim nie istnieje związek hodowców ani w państwie trzecim nie istnieje podmiot zajmujący się hodowlą, który prowadzi księgę hodowlaną pochodzenia tej rasy, właściwy organ w państwie członkowskim może uznać związki hodowców prowadzące filialną księgę hodowlaną dla tej rasy, pod warunkiem że określą one cele i kryteria, o których mowa w części 2 pkt 1 lit. h), zgodne z zasadami ustanowionymi przez tę międzynarodową organizację oraz że zasady te:</p> <p>(i) zostaną udostępnione przez ten związek hodowców właściwemu organowi, o którym mowa w art. 4 ust. 3, do celów weryfikacji;</p> <p>(ii) zostaną włączone do programu hodowlanego tego związku hodowców;</p> <p>c) na zasadzie odstępstwa od pkt 3 lit. b) niniejszej części, związek hodowców prowadzący filialną księgę hodowlaną może ustanowić dodatkowe klasy według cech, pod warunkiem że zwierzęta hodowlane czystorasowe z rodziny koniowatych wpisane do klas w sekcji głównej księgi hodowlanej pochodzenia rasy lub innych filialnych ksiąg hodowlanych rasy mogą zostać wpisane do odpowiednich klas sekcji głównej tej filialnej księgi hodowlanej.</p>				
<p>ZAŁ. II CZ. 1</p>	<p>WPISYWANIE DO KSIĄG HODOWLANYCH I REJESTROWANIE W REJESTRACH HODOWLANYCH, O KTÓRYM MOWA W ROZDZIALE IV</p> <p>Wpisywanie zwierząt hodowlanych czystorasowych do ksiąg hodowlanych i rejestrowanie zwierząt w sekcjach dodatkowych</p> <p>ROZDZIAŁ I <i>Wpisywanie zwierząt hodowlanych czystorasowych do sekcji głównej</i></p>				

<p>1 Wymogi, o których mowa w art. 18 ust. 1, są następujące;</p> <p>. a) zwierzę musi spełniać następujące kryteria pochodzenia:</p> <p>(i) w przypadku gatunków bydła, świń, owiec i kóz zwierzę musi pochodzić od rodziców i dziadków, którzy zostali wpisani do sekcji głównej księgi hodowlanej dla tej samej rasy;</p> <p>(ii) w przypadku gatunków z rodziny koniowatych zwierzę musi pochodzić od rodziców, którzy zostali wpisani do sekcji głównej księgi hodowlanej dla tej samej rasy;</p> <p>b) zwierzę musi mieć rodowód ustalony zgodnie z zasadami określonymi w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12;</p> <p>c) zwierzę musi być identyfikowane zgodnie z prawem Unii dotyczącym zdrowia zwierząt odnoszącym się do identyfikacji i rejestracji zwierząt danego gatunku oraz zasadami określonymi w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, art. 12;</p> <p>d) w przypadku handlu zwierzęciem lub wprowadzenia go na terytorium Unii oraz w przypadku gdy zwierzę to ma zostać wpisane do księgi hodowlanej lub w niej zarejestrowane w celu wpisu, zwierzęciu temu musi towarzyszyć świadectwo zootechniczne wydane zgodnie z art. 30;</p> <p>e) w przypadku gdy zwierzę pochodzi z materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu będącego przedmiotem handlu lub wprowadzonego na terytorium Unii oraz w przypadku gdy zwierzę to ma zostać wpisane do księgi hodowlanej lub w niej zarejestrowane w celu wpisu, temu materiałowi biologicznemu wykorzystywanemu do rozrodu musi towarzyszyć świadectwo zootechniczne wydane zgodnie z art. 30.</p> <p>2 Na zasadzie odstępstwa od pkt 1 lit. a) ppkt (ii) niniejszego . rozdziału, związek hodowców realizujący program hodowlany w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych z rodziny koniowatych może wpisać do sekcji głównej swojej księgi hodowlanej zwierzę hodowlane czystorasowe z rodziny koniowatych:</p> <p>a) które, w przypadku krzyżowania, jest wpisane do sekcji głównej księgi hodowlanej dla innej rasy, pod warunkiem że ta inna rasa oraz kryteria wpisywania tego zwierzęcia hodowlanego czystorasowego zostały określone w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 12; lub</p> <p>b) które, w przypadku hodowli w obrębie linii, należy do konkretnej linii ogierów lub rodziny klaczy innej rasy, pod</p>	<p>N</p> <p>N</p>			
---	-------------------	--	--	--

	<p>warunkiem że te linie i rodziny oraz kryteria wpisu tego zwierzęcia hodowlanego czystorasowego zostały określone w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 12.</p> <p>3 W uzupełnieniu przepisów określonych w pkt 1 lit. c) niniejszego rozdziału, związek hodowców, który wpisuje do swojej księgi hodowlanej zwierzę hodowlane czystorasowe z rodziny koniowatych, które zostało już wpisane do księgi hodowlanej założonej przez inny związek hodowców realizujący program hodowlany zatwierdzony zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, art. 12, wpisuje to zwierzę hodowlane czystorasowe pod numerem identyfikacyjnym przypisanym mu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/429, co zapewnia niepowtarzalność i ciągłość identyfikacji tego zwierzęcia oraz – o ile dwa związki hodowców, których to dotyczy, nie uzgodniły inaczej – pod tym samym imieniem, z podaniem, zgodnie z międzynarodowymi porozumieniami dla danej rasy, kodu państwa, w którym zwierzę się urodziło.</p> <p>ROZDZIAŁ II <i>Rejestrowanie zwierząt w sekcjach dodatkowych</i></p> <p>1. Warunki, o których mowa w art. 20 ust. 1, są następujące;</p> <ol style="list-style-type: none"> zwierzę musi być identyfikowane zgodnie z prawem Unii dotyczącym zdrowia zwierząt odnoszącym się do identyfikacji i rejestracji zwierząt danych gatunków oraz zasadami określonymi w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12; zwierzę musiało zostać uznane przez związek hodowców za zgodne z charakterystyką rasy, o której mowa w załączniku I część 2 pkt 1 lit. c); w stosownych przypadkach, zwierzę musi spełniać przynajmniej minimalne wymogi wartości użytkowej określone w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, dla cech, pod kątem których zwierzęta hodowlane czystorasowe wpisywane do sekcji głównej są badane zgodnie z załącznikiem III. <p>2. Związek hodowców może stosować różne wymogi dotyczące zgodności z charakterystyką rasy, o której mowa w pkt 1 lit. b) niniejszego rozdziału, lub wymogami w zakresie wartości użytkowej, o których mowa w pkt 1 lit. c) niniejszego rozdziału,</p>	<p>N</p> <p>N</p>			
--	---	-------------------	--	--	--

	<p>w zależności od tego, czy dane zwierzę:</p> <p>a) należy do danej rasy, chociaż jego pochodzenie nie jest znane; lub</p> <p>b) pochodzi z programu krzyżowania wymienionego w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12.</p> <p>ROZDZIAŁ III <i>Podniesienie statusu potomstwa zwierząt zarejestrowanych w sekcjach dodatkowych poprzez wpisanie do sekcji głównej</i></p> <p>1. Warunki, o których mowa w art. 20 ust. 2, są następujące:</p> <p>a) w przypadku gatunków bydła, świń, owiec i kóz, samica musi pochodzić od:</p> <p>(i) matki i babki ze strony matki, które są zarejestrowane w sekcji dodatkowej księgi hodowlanej tej samej rasy, zgodnie z art. 20 ust. 1;</p> <p>(ii) ojca i obu dziadków, którzy są wpisani do sekcji głównej księgi hodowlanej tej samej rasy.</p> <p>Zwierzę z pierwszego pokolenia potomstwa pochodzącego od samicy, o której mowa w zdaniu wprowadzającym akapitu pierwszego, oraz od samca zwierzęcia hodowlanego czystorasowego wpisanego do sekcji głównej księgi hodowlanej tej samej rasy postrzega się również jako zwierzę hodowlane czystorasowe i wpisuje do księgi hodowlanej lub w niej rejestruje oraz kwalifikuje się do wpisu w sekcji głównej tej księgi hodowlanej;</p> <p>b) w przypadku koniowatych, zwierzę musi spełniać warunki wpisu do sekcji głównej w przypadku samców i samic pochodzących od zwierząt zarejestrowanych w sekcji dodatkowej, jak określono w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12.</p> <p>2. Na zasadzie odstępstwa od pkt 1 niniejszego rozdziału oraz pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozdziału I, państwo członkowskie lub – jeżeli to państwo tak postanowi, jego właściwy organ, o którym mowa w art. 4 ust. 3 – mogą zezwolić związkowi hodowców realizującemu program hodowlany w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych zagrożonych ras gatunków bydła, świń, owiec, kóz lub wytrzymałych ras owiec na wpisanie do sekcji głównej swojej księgi hodowlanej zwierzęcia pochodzącego od rodziców i dziadków wpisanych do sekcji głównej lub zarejestrowanych w sekcji dodatkowej księgi</p>	<p>N</p> <p>N</p> <p>T</p>	<p>Art. 9 ust. 4</p>	<p>Art. 9. 4. W przypadku gdy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza zastosować odstępstwa, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 31 ust. 1, załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie i załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, to zatwierdzenie programu hodowlanego lub zmiany tego programu hodowlanego są równoznaczne z zezwoleniem, o którym mowa odpowiednio w art. 19 ust. 2 lub art. 31 ust. 1 lub załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie lub</p>	
--	--	----------------------------	----------------------	--	--

	<p>hodowlanej dla tej rasy.</p> <p>Państwo członkowskie lub – jeżeli to państwo tak postanowi – jego właściwy organ zezwalający związkowi hodowców na skorzystanie z tego odstępstwa zapewniają, aby:</p> <p>a) ten związek hodowców uzasadnił potrzebę skorzystania z tego odstępstwa, w szczególności wykazując brak samców hodowlanych czystorasowych tej rasy dostępnych do celów hodowlanych;</p> <p>b) ten związek hodowców stworzył przynajmniej jedną lub większą liczbę sekcji dodatkowych w swojej księdze hodowlanej;</p> <p>c) zasady, w oparciu o które związek hodowców wpisuje zwierzęta do sekcji głównej lub rejestruje w sekcjach dodatkowych tej księgi hodowlanej, były określone w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12.</p> <p>Państwa członkowskie korzystające z tego odstępstwa podają do publicznej wiadomości informację, dla których ras przyznano takie odstępstwo w wykazie, o którym mowa w art. 7.</p>			załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012.	
CZ. 2	<p>Rejestracja mieszańców świni w rejestrach hodowlanych</p> <p>Wymogi, o których mowa w art. 23, są następujące:</p> <p>a) mieszańiec świni musi pochodzić od rodziców i dziadków wpisanych do ksiąg hodowlanych lub zarejestrowanych w rejestrach hodowlanych;</p> <p>b) mieszańiec świni musi być identyfikowany po urodzeniu zgodnie z prawem Unii dotyczącym zdrowia zwierząt odnoszącym się do identyfikacji i rejestracji zwierząt z gatunku świń oraz zasadami określonymi w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12;</p> <p>c) pochodzenie mieszańca świni musi zostać ustalone zgodnie z zasadami określonymi w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12;</p> <p>d) mieszańcowi świni musi towarzyszyć, jeżeli jest to wymagane, świadectwo zootechniczne wydane zgodnie z art. 30.</p>	N			
ZAL. III CZ. 1	<p>OCENA WARTOŚCI UŻYTKOWEJ I OCENA GENETYCZNA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 25</p> <p>Wymogi ogólne</p>				

	<p>W przypadku gdy związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane, lub osoby trzecie wyznaczone przez te związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) przeprowadzają ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną, określają i wykorzystują one metody oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej, które są naukowo dopuszczalne zgodnie z ustalonymi zasadami zootechnicznymi i które w stosownych przypadkach uwzględniają:</p> <p>a) zasady i normy ustanowione przez odpowiednie ośrodki referencyjne Unii Europejskiej, o których mowa w art. 29 ust. 1; lub</p> <p>b) w przypadku braku takich zasad i norm – zasady ustalone przez ICAR.</p>	N			
CZ. 2	<p>Wymogi w zakresie oceny wartości użytkowej</p> <p>1. Ocenę wartości użytkowej prowadzi się w oparciu o jeden lub większą liczbę poniższych systemów oceny wartości użytkowej opracowany zgodnie z metodami, o których mowa w części 1:</p> <p>a) ocena wartości użytkowej własnej zwierząt hodowlanych lub ocena wartości użytkowej zwierząt hodowlanych na podstawie ich potomstwa, rodzeństwa lub krewnych w linii bocznej przeprowadzona w stacjach oceny;</p> <p>b) ocena wartości użytkowej własnej zwierząt hodowlanych lub ocena wartości użytkowej zwierząt hodowlanych na podstawie ich potomstwa, rodzeństwa, krewnych w linii bocznej i innych krewnych przeprowadzona w gospodarstwie;</p> <p>c) ocena wartości użytkowej poprzez gromadzenie danych z gospodarstw, punktów sprzedaży, rzeźni lub od innych podmiotów;</p> <p>d) ocena wartości użytkowej grup rówieśnic/rówieśników zwierząt hodowlanych (równoczesne porównanie grup);</p> <p>e) wszelkie inne systemy oceny wartości użytkowej prowadzonej w oparciu o metody, o których mowa w części 1.</p> <p>Systemy oceny wartości użytkowej określa się w taki sposób, aby możliwe było dokonanie wiarygodnego porównania zwierząt hodowlanych. Potomstwo, rodzeństwo lub zwierzęta w linii bocznej, które mają być oceniane w stacjach oceny lub w gospodarstwach, wybiera się w sposób bezstronny i nie traktuje się ich wybiórczo. W przypadku przeprowadzania oceny w gospodarstwie, zwierzęta hodowlane rozmieszcza się pomiędzy gospodarstwa w sposób umożliwiający wiarygodne porównanie ocenianych zwierząt hodowlanych.</p>	N			

	<p>Związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane dokonujące tej oceny wartości użytkowej w stacjach oceny, określają w procedurze badania, w oparciu o metody, o których mowa w części 1, warunki przyjęcia zwierząt hodowlanych, zakres informacji o tożsamości zwierząt i o odnośnych wynikach wcześniejszych badań zwierząt uczestniczących w ocenie, wymieniają cechy, o których informacje mają być rejestrowane, podają informacje o stosowanych metodach oceny oraz wszelkie inne niezbędne informacje.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane określają w swych programach hodowlanych zatwierdzonych zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, cechy, o których informacje mają być rejestrowane w odniesieniu do celów selekcji określonych w tych programach hodowlanych. 3. W przypadku gdy rejestrowane mają być informacje o cechach produkcji mlecznej, rejestruje się dane dotyczące produkcji mlecznej, cech składu mleka oraz innych istotnych cech określonych w metodach, o których mowa w części 1. Można rejestrować dodatkowe dane dotyczące innych cech mleka lub jakości mleka. 4. W przypadku gdy rejestrowane mają być informacje o cechach produkcji mięsa, rejestruje się dane dotyczące cech produkcji mięsa oraz innych istotnych cech określonych w metodach, o których mowa w części 1. Można rejestrować dodatkowe dane dotyczące innych cech mięsa lub jakości mięsa. 5. W przypadku gdy rejestracji podlegają informacje o innych cechach niż te, o których mowa w pkt 3 i 4 niniejszej części, rejestruje się je zgodnie z metodami, o których mowa w części 1. Mogą one obejmować cechy charakterystyczne dla poszczególnych gatunków i ras, takie jak pokrój ciała, płodność, łatwość porodu, cechy związane ze zdrowiem zwierzęcia, żywotność potomstwa, długowieczność, jakość włókna, zużycie paszy, posłuszeństwo, cechy związane ze zrównoważonym użytkowaniem oraz wszelkie inne istotne cechy w odniesieniu do celów selekcji określonych w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12. 6. Dane zgromadzone na temat cech, o których mowa w pkt 3, 4 i 5, uwzględnia się w ocenie genetycznej tylko wtedy, gdy dane te są generowane w oparciu o system rejestracji informacji o cechach określony w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z 				
--	--	--	--	--	--

	<p>art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12.</p> <p>7. Dla każdej z zarejestrowanych informacji o cechach, o których mowa w pkt 3, 4 i 5, informacje o zastosowanych systemach oceny wartości użytkowej, zastosowanej procedurze oceny oraz, w stosownych przypadkach, zastosowanej metodzie walidacji wyników oceny, określa się w programie hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12.</p> <p>8. W przypadku przeprowadzania oceny genetycznej cech, o których mowa w pkt 3, 4 i 5, rejestracja informacji o cechach zapewnia, aby pod koniec oceny możliwe było oszacowanie wiarygodności wartości hodowlanych dla tych cech.</p> <p>9. Zgromadzone dane, o których mowa w pkt 1 lit. c) niniejszej części, mogą zostać zarejestrowane jako informacje o cechach i uwzględnione w ocenie genetycznej wyłącznie wówczas, gdy te dane poddane zostały walidacji w oparciu o metody, o których mowa w części 1.</p>				
CZ. 3	<p>Wymogi w zakresie oceny genetycznej</p> <p>1. Ocena genetyczna zwierząt hodowlanych obejmuje istotne cechy produkcyjne i pozaprodukcyjne, o których mowa w części 2, w odniesieniu do celów selekcji określonych w programach hodowlanych zatwierdzonych zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12.</p> <p>2. Ocena genetyczna obejmuje jedynie cechy, o których mowa w części 2, o których rejestruje się informacje zgodnie z programem hodowlanym zatwierdzonym zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12.</p> <p>3. Wartości hodowlane zwierząt hodowlanych szacuje się za pomocą metod, o których mowa w części 1, w oparciu o:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dane o zwierzętach hodowlanych zgromadzone w ramach oceny wartości użytkowej, o której mowa w części 2; b) zgromadzone informacje o genomie zwierząt hodowlanych; c) dane wygenerowane wszelkimi innymi metodami za pomocą metod, o których mowa w części 1; lub d) połączenie informacji i danych, o których mowa w lit. a), b) i c). <p>4. Metody statystyczne stosowane w ocenie genetycznej muszą być zgodne z metodami, o których mowa w części 1. Te metody statystyczne muszą gwarantować ocenę genetyczną, która jest nieobciążona błędem wpływu głównych efektów środowiskowych i struktury danych, oraz która uwzględnia wszystkie dostępne informacje dotyczące zwierzęcia hodowlanego, jego potomstwa,</p>	N			

	<p>rodzeństwa, zwierząt w linii bocznej oraz innych krewnych, w zależności od systemu oceny wartości użytkowej.</p> <p>5. Wiarygodność oszacowanych wartości hodowlanych oblicza się w oparciu o metody, o których mowa w części 1. Przy publikowaniu oszacowanych wartości hodowlanych dla zwierząt hodowlanych wskazuje się wiarygodność opublikowanych wartości hodowlanych oraz datę dokonania oceny.</p> <p>6. Ocenie genetycznej podlegają samce zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła, których nasienie przeznaczone jest do sztucznego unasienniania. Tej oceny genetycznej głównych cech produkcyjnych w odniesieniu do programu hodowlanego dokonuje się w oparciu o metody, o których mowa w części 1; można również przeprowadzić ocenę genetyczną innych istotnych cech produkcyjnych i pozaprodukcyjnych w oparciu o metody, o których mowa w części 1. W przypadku przeprowadzania oceny genetycznej samców zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła, których nasienie przeznaczone jest do sztucznego unasienniania, w odniesieniu do tych cech, publikuje się wartości hodowlane dla tych cech, z wyjątkiem wartości hodowlanych zwierząt, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. g) (buhaje nieocenione).</p> <p>7. W przypadku samców zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła, których nasienie przeznaczone jest do sztucznego unasienniania, minimalna wiarygodność wartości hodowlanych musi wynosić przynajmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) w przypadku buhajów należących do ras mlecznych (w tym ras o podwójnym użytkowaniu) – 0,5 dla głównych cech produkcji mlecznej lub dla głównych indeksów złożonych łączących wartości hodowlane oszacowane dla większej liczby cech indywidualnych; b) w przypadku buhajów należących do ras mięsnych (w tym ras o podwójnym użytkowaniu) – 0,3 dla głównych cech produkcji mięsnej lub dla głównych indeksów złożonych łączących wartości hodowlane oszacowane dla większej liczby cech indywidualnych. <p>8. Wymogi dotyczące minimalnych wiarygodnych wartości, o których mowa w pkt 7, nie mają zastosowania do samców zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła, które:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) wykorzystuje się do oceny w zakresie limitów ilościowych niezbędnych, aby związek hodowców przeprowadził takie oceny, zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. g) (buhaje nieocenione); lub b) uczestniczą w programie hodowlanym wymagającym przeprowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny 				
--	--	--	--	--	--

	<p>genetycznej, którego celem jest zachowanie rasy lub zachowanie różnorodności genetycznej w obrębie rasy.</p> <p>9. Samce zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła ocenione genomowo uznaje się za zdadne do sztucznego unasienniania, jeżeli ich ocena genomowa jest:</p> <p>a) zwalidowana zgodnie z metodami, o których mowa w części 1, dla każdej genomowo ocenianej cechy;</p> <p>b) poddawana ponownej walidacji dla tych cech w regularnych odstępach czasu i w każdym przypadku, gdy nastąpią znaczne zmiany w ocenie genomowej, ocenie genetycznej albo populacji referencyjnej.</p> <p>10 Związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, lub – na wniosek tego związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego – osoba trzecia wyznaczona przez ten związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), przekazują do publicznej wiadomości informacje o wadach genetycznych i szczególnych cechach genetycznych zwierząt hodowlanych, które mają związek z programem hodowlanym.</p>				
<p>Załącznik IV ust. 1</p>	<p>OŚRODKI REFERENCYJNE UNII EUROPEJSKIEJ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 29</p> <p>1. Wymogi, o których mowa w art. 29 ust. 4 lit. a)</p> <p>Ośrodki referencyjne Unii Europejskiej wyznaczone zgodnie z art. 29 muszą:</p> <p>a) posiadać odpowiednio wykwalifikowany personel:</p> <p>(i) odpowiednio przeszkolony:</p> <p>—w zakresie przeprowadzania oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych, w przypadku gdy ośrodki te wyznaczono zgodnie z art. 29 ust. 1,</p> <p>—w zakresie zachowania ras zagrożonych, w przypadku gdy ośrodki te wyznaczono zgodnie z art. 29 ust. 2;</p> <p>(ii) poinformowany o konieczności przestrzegania poufnego charakteru określonych zagadnień, wyników lub wiadomości; oraz</p> <p>(iii) posiadający wystarczającą wiedzę na temat działalności badawczej na poziomie krajowym, unijnym i międzynarodowym;</p> <p>b) posiadać lub mieć dostęp do infrastruktury, wyposażenia i produktów niezbędnych do wykonywania zadań:</p> <p>(i) o których mowa w pkt 2, w przypadku gdy ośrodki te</p>	<p>N</p>			

	wyznaczono zgodnie z art. 29 ust. 1; oraz (ii) o których mowa w pkt 3, w przypadku gdy ośrodki te wyznaczono zgodnie z art. 29 ust. 2.				
ust. 2	<p>2. Zadania, o których mowa w art. 29 ust. 4 lit. b) ppkt (i), wykonywane przez ośrodki referencyjne Unii Europejskiej wyznaczone zgodnie z art. 29 ust. 1</p> <p>Ośrodki referencyjne Unii Europejskiej wyznaczone zgodnie z art. 29 ust. 1:</p> <p>a) współpracują ze związkami hodowców i osobami trzecimi wyznaczonymi przez związki hodowców zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) w celu ułatwienia jednolitego stosowania metod oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych, o których mowa w art. 25;</p> <p>b) informują związki hodowców, osoby trzecie wyznaczone przez te związki hodowców zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) lub właściwe organy o metodach oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych;</p> <p>c) dokonują regularnie przeglądu wyników oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej przeprowadzonych przez związki hodowców lub osoby trzecie wyznaczone przez te związki hodowców zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) oraz danych, na których te wyniki się opierają;</p> <p>d) porównują metody oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych;</p> <p>e) na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego:</p> <p>(i) udzielają pomocy w harmonizacji metod oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych;</p> <p>(ii) zalecają metody obliczania, które należy zastosować w ocenie wartości użytkowej i ocenie genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych;</p> <p>(iii) tworzą platformę współpracy do porównywania wyników metod oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych stosowanych w państwach członkowskich, w szczególności poprzez:</p> <p>—opracowywanie procedur kontroli w zakresie oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych przeprowadzanych w państwach członkowskich w celu poprawy porównywalności wyników i efektywności programów hodowlanych,</p> <p>—przeprowadzanie międzynarodowej oceny zwierząt</p>	N			

	<p>gospodarskich na podstawie połączonych wyników oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych przeprowadzanych w państwach członkowskich i w państwach trzecich,</p> <p>—rozpowszechnianie informacji dotyczących wyników tych ocen międzynarodowych,</p> <p>—publikowanie wzorów przeliczeniowych i odnośnych informacji, na podstawie których opracowano te wzory;</p> <p>f) przekazują dane dotyczące oceny genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych oraz zapewniają szkolenia w celu wsparcia związków hodowców lub osób trzecich wyznaczonych przez te związki hodowców zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), uczestniczących w międzynarodowych porównaniach wyników ocen genetycznych;</p> <p>g) ułatwiają rozwiązywanie problemów w państwach członkowskich, powstałych w związku z oceną genetyczną zwierząt hodowlanych czystorasowych;</p> <p>h) w ramach swoich zadań współpracują z organizacjami uznawanymi na poziomie międzynarodowym;</p> <p>i) na żądanie Komisji zapewniają techniczną wiedzę fachową Stałemu Komitetowi ds. Zootechniki.</p>				
ust. 3	<p>3. Zadania, o których mowa w art. 29 ust. 4 lit. b) ppkt (ii), wykonywane przez ośrodki referencyjne Unii Europejskiej wyznaczone zgodnie z art. 29 ust. 2</p> <p>Ośrodki referencyjne Unii Europejskiej wyznaczone zgodnie z art. 29 ust. 2:</p> <p>a) współpracują ze związkami hodowców, osobami trzecimi wyznaczonymi przez te związki hodowców zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), właściwymi organami i innymi organami państw członkowskich w celu ułatwienia zachowania ras zagrożonych lub zachowania różnorodności genetycznej w obrębie tych ras;</p> <p>b) informują związki hodowców, osoby trzecie wyznaczone przez te związki hodowców zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), właściwe organy lub inne organy o metodach stosowanych do zachowania ras zagrożonych lub zachowania różnorodności genetycznej w obrębie tych ras;</p> <p>c) na żądanie Komisji:</p> <p>(i) opracowują lub harmonizują metody in situ i ex situ ochrony ras zagrożonych lub zachowania różnorodności genetycznej w obrębie tych ras lub udzielają pomocy w zakresie ich opracowywania lub harmonizacji;</p> <p>(ii) opracowują metody charakterystyki statusu ras zagrożonych</p>	N			

	<p>w odniesieniu do ich różnorodności genetycznej lub niebezpieczeństwa utraty tych ras dla hodowli lub udzielają pomocy w zakresie ich opracowywania;</p> <p>(iii) zachęcają państwa członkowskie do wymiany informacji dotyczących zachowania ras zagrożonych lub zachowania różnorodności genetycznej w obrębie tych ras;</p> <p>(iv) zapewniają szkolenia w celu wspierania związków hodowców lub osób trzecich wyznaczonych przez te związki hodowców zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b), właściwych organów i innych organów w zakresie zachowania ras zagrożonych i zachowania różnorodności genetycznej w obrębie tych ras;</p> <p>(v) w ramach swoich zadań współpracują z organizacjami europejskimi oraz organizacjami uznawanymi na poziomie międzynarodowym;</p> <p>(vi) w ramach swych zadań zapewniają techniczną wiedzę fachową Stałemu Komitetowi ds. Zootechniki.</p>				
Załącznik V CZ. 1	<p>INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY PRZEDSTAWIĆ W ŚWIADECTWACH ZOOTECHNICZNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ROZDZIALE VII</p> <p>Wymogi ogólne</p> <p>W tytule świadectwa zootechnicznego:</p> <p>a) wskazuje się, czy zwierzę jest zwierzęciem hodowlanym czystorasowym lub mieszańcem świni, lub czy materiał biologiczny wykorzystywany do rozrodu pochodzi od zwierząt hodowlanych czystorasowych lub mieszańców świni;</p> <p>b) podaje się odniesienie do taksonomicznej nazwy gatunku;</p> <p>c) podaje się informację, czy przesyłka przeznaczona jest do handlu lub wprowadzenia na terytorium Unii;</p> <p>d) podaje się odniesienie do niniejszego rozporządzenia.</p>	N			
CZ. 2	<p>Świadectwa zootechniczne dla zwierząt hodowlanych czystorasowych i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu</p> <p>ROZDZIAŁ I <i>Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla zwierząt hodowlanych czystorasowych</i></p> <p>1. Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla zwierząt hodowlanych czystorasowych zawierają następujące informacje:</p>	N			

	<p>a) nazwę wydającego związku hodowców lub, w przypadku wprowadzenia na terytorium Unii zwierzęcia hodowlanego czystorasowego, nazwę wydającego podmiotu zajmującego się hodowlą oraz, w stosownych przypadkach, odniesienie do strony internetowej tego związku hodowców lub podmiotu zajmującego się hodowlą;</p> <p>b) nazwę księgi hodowlanej;</p> <p>c) w stosownych przypadkach klasę sekcji głównej, do której wpisano zwierzę hodowlane czystorasowe;</p> <p>d) nazwę rasy zwierzęcia hodowlanego czystorasowego;</p> <p>e) płć zwierzęcia hodowlanego czystorasowego;</p> <p>f) numer wpisu w księdze hodowlanej (zwany dalej „nr w księdze hodowlanej”) zwierzęcia hodowlanego czystorasowego;</p> <p>g) system identyfikacji i indywidualny numer identyfikacyjny nadawany zwierzęciu hodowlanemu czystorasowemu zgodnie z:</p> <p>(i) prawem Unii dotyczącym zdrowia zwierząt odnoszącym się do identyfikacji i rejestracji zwierząt danego gatunku;</p> <p>(ii) zasadami programu hodowlanego zatwierdzonego zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 12, w przypadku braku przepisów prawa Unii dotyczących zdrowia zwierząt odnoszących się do identyfikacji i rejestracji zwierząt wymagających indywidualnego numeru identyfikacyjnego; lub</p> <p>(iii) przepisami państwa trzeciego, w przypadku wprowadzenia na terytorium Unii zwierzęcia hodowlanego czystorasowego;</p> <p>h) w przypadku gdy jest to wymagane zgodnie z art. 22 ust. 1 i 2 – metodę weryfikacji tożsamości zwierzęcia hodowlanego czystorasowego wykorzystywaną przy pozyskiwaniu nasienia, oocytów lub zarodków oraz wyniki weryfikacji tej tożsamości;</p> <p>i) datę i kraj urodzenia zwierzęcia hodowlanego czystorasowego;</p> <p>j) imię i nazwisko lub nazwę, adres oraz – jeśli jest dostępny – adres poczty elektronicznej hodowcy (miejsce urodzenia zwierzęcia hodowlanego czystorasowego);</p> <p>k) imię i nazwisko lub nazwę, adres oraz – jeśli jest dostępny – adres poczty elektronicznej właściciela;</p> <p>l) rodowód:</p> <table border="1" data-bbox="280 1412 947 1439"> <tr> <td>Ojciec</td> <td>Dziadek ze strony ojca</td> </tr> </table>	Ojciec	Dziadek ze strony ojca				
Ojciec	Dziadek ze strony ojca						

Nr w księdze hodowlanej i sekcja	Nr w księdze hodowlanej i sekcja			
	Babka ze strony ojca Nr w księdze hodowlanej i sekcja			
Matka Nr w księdze hodowlanej i sekcja	Dziadek ze strony matki Nr w księdze hodowlanej i sekcja			
	Babka ze strony matki Nr w księdze hodowlanej i sekcja			
<p>m) jeżeli są dostępne – wyniki oceny wartości użytkowej oraz aktualne wyniki oceny genetycznej, w tym datę tej oceny i wady genetyczne oraz szczególne cechy genetyczne w odniesieniu do programu hodowlanego mające wpływ na dane zwierzę hodowlane czystorasowe;</p> <p>n) w przypadku ciężarnych samic – datę unosiennienia lub pokrycia oraz dane identyfikacyjne reproduktora, które mogą zostać wskazane w odrębnym dokumencie;</p> <p>o) datę i miejsce wydania świadectwa zootechnicznego oraz imię i nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do podpisania tego świadectwa przez związek hodowców wydający świadectwo lub, w przypadku wprowadzenia na terytorium Unii zwierzęcia hodowlanego czystorasowego – przez wydający świadectwo podmiot zajmujący się hodowlą; osoba ta jest przedstawicielem tego związku hodowców lub podmiotu zajmującego się hodowlą, lub przedstawicielem właściwego organu, o którym mowa w art. 30 ust. 2 lit. b).</p> <p>2. W przypadku wydawania świadectw zootechnicznych dla grupy zwierząt hodowlanych czystorasowych gatunku świń, informacje, o których mowa w pkt 1 niniejszego rozdziału, mogą zostać zawarte w jednym świadectwie zootechnicznym, pod warunkiem że te zwierzęta hodowlane czystorasowe są w tym samym wieku i wywodzą się od tej samej genetycznej matki i genetycznego ojca.</p> <p>ROZDZIAŁ II Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla nasienia zwierząt hodowlanych czystorasowych</p> <p>Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla nasienia zwierząt hodowlanych czystorasowych zawierają następujące informacje:</p>				
		N		

<p>a) wszystkie informacje, o których mowa w rozdziale I niniejszej części, dotyczące zwierzęcia hodowlanego czystorasowego, od którego pozyskano nasienie;</p> <p>b) informacje umożliwiające identyfikację nasienia, liczbę dawek nasienia, które mają zostać wysłane, miejsce i datę jego pozyskania, nazwę, adres i numer zatwierdzenia centrum pozyskiwania lub przechowywania nasienia, imię i nazwisko (nazwę) oraz adres odbiorcy;</p> <p>c) w przypadku nasienia przeznaczonego do oceny zwierząt hodowlanych czystorasowych, które nie zostały poddane ocenie wartości użytkowej lub ocenie genetycznej, liczbę dawek tego nasienia zgodną z zakresem limitów ilościowych, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. g), nazwę i adres związku hodowców lub imię i nazwisko lub nazwę i adres osoby trzeciej wyznaczonej przez ten związek hodowców zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) odpowiedzialnych za przeprowadzenie tej oceny zgodnie z art. 25;</p> <p>d) datę i miejsce wydania świadectwa zootechnicznego oraz imię i nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do podpisania tego świadectwa przez związek hodowców wydający świadectwo lub, w przypadku wprowadzenia na terytorium Unii nasienia – przez wydający świadectwo podmiot zajmujący się hodowlą; osoba ta jest przedstawicielem tego związku hodowców lub podmiotu zajmującego się hodowlą lub podmiotu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 lub art. 33 ust. 1, lub przedstawicielem właściwego organu, o którym mowa w art. 30 ust. 2 lit. b).</p>				
<p>ROZDZIAŁ III <i>Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla oocytów zwierząt hodowlanych czystorasowych</i></p>				
<p>Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla oocytów zwierząt hodowlanych czystorasowych zawierają następujące informacje:</p>	N			
<p>a) wszystkie informacje, o których mowa w rozdziale I niniejszej części, dotyczące dawczyni oocytów;</p> <p>b) informacje umożliwiające identyfikację oocytów, liczbę słomek, miejsce i datę ich pozyskania, nazwę, adres i numer zatwierdzenia zespołu pozyskiwania lub produkcji zarodków oraz imię i nazwisko lub nazwę oraz adres odbiorcy;</p> <p>c) w przypadku gdy w słonce znajduje się więcej niż jeden oocyt – wyraźne oznaczenie liczby oocytów pozyskanych od tego samego zwierzęcia hodowlanego czystorasowego;</p>				

	<p>d) datę i miejsce wydania świadectwa zootechnicznego oraz imię i nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do podpisania tego świadectwa przez związek hodowców wydający świadectwo lub, w przypadku wprowadzenia na terytorium Unii oocytów – przez wydający świadectwo podmiot zajmujący się hodowlą; osoba ta jest przedstawicielem tego związku hodowców lub podmiotu zajmującego się hodowlą lub podmiotu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 lub art. 33 ust. 1, lub przedstawicielem właściwego organu, o którym mowa w art. 30 ust. 2 lit. b).</p> <p>ROZDZIAŁ IV Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla zarodków zwierząt hodowlanych czystorasowych</p> <p>Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla zarodków zwierząt hodowlanych czystorasowych zawierają następujące informacje:</p> <p>a) wszystkie informacje, o których mowa w rozdziale I niniejszej części, dotyczące dawczyni i reproduktora;</p> <p>b) informacje umożliwiające identyfikację zarodków, liczbę słomek, miejsce i datę ich pozyskania lub wytworzenia oraz nazwę, adres i numer zatwierdzenia zespołu pozyskiwania lub produkcji zarodków oraz imię i nazwisko lub nazwę oraz adres odbiorcy;</p> <p>c) w przypadku gdy w słonce znajduje się więcej niż jeden zarodek – wyraźne oznaczenie liczby zarodków pochodzących od tych samych rodziców;</p> <p>d) datę i miejsce wydania świadectwa oraz imię i nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do podpisania tego świadectwa przez związek hodowców wydający świadectwo lub, w przypadku wprowadzenia na terytorium Unii zarodków – przez wydający świadectwo podmiot zajmujący się hodowlą; osoba ta jest przedstawicielem tego związku hodowców lub podmiotu zajmującego się hodowlą lub podmiotu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 lub art. 33 ust. 1, lub przedstawicielem właściwego organu, o którym mowa w art. 30 ust. 2 lit. b).</p>	N			
CZ. 3	<p>Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla mieszańców świnii i ich materiału biologicznego wykorzystywanego do rozrodu</p> <p>ROZDZIAŁ I Świadectwa zootechniczne dla mieszańców świnii</p> <p>1. Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla</p>				

	<p>mieszkańców świnie zawierają następujące informacje:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nazwę wydającego przedsiębiorstwa hodowlanego lub, w przypadku wprowadzenia na terytorium Unii mieszańca świnie, nazwę podmiotu zajmującego się hodowlą oraz – jeżeli jest dostępna – odniesienie do strony internetowej tego przedsiębiorstwa hodowlanego lub podmiotu zajmującego się hodowlą; b) nazwę rejestru; c) nazwę rasy, linii lub krzyżówki mieszańca świnie oraz rodziców i dziadków tej świnie; d) płeć mieszańca świnie; e) numer wpisu w rejestrze hodowlanym (zwany dalej „nr w rejestrze hodowlanym”) mieszańca świnie; f) system identyfikacji i indywidualny numer identyfikacyjny nadawany mieszańcowi świnie zgodnie z: <ul style="list-style-type: none"> (i) prawem Unii dotyczącym zdrowia zwierząt odnoszącym się do identyfikacji i rejestracji zwierząt z gatunku świń; (ii) zasadami programu hodowlanego zatwierdzonego zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, art. 12, w przypadku braku przepisów prawa Unii dotyczącego zdrowia zwierząt odnoszących się do identyfikacji i rejestracji zwierząt wymagających indywidualnego numeru identyfikacyjnego; lub (iii) przepisami państwa trzeciego, w przypadku wprowadzenia na terytorium Unii mieszańca świnie; g) w przypadku gdy jest to wymagane zgodnie z art. 22 ust. 2 – metodę weryfikacji tożsamości mieszańca świnie oraz wyniki weryfikacji tej tożsamości; h) datę i kraj urodzenia mieszańca świnie; i) imię i nazwisko lub nazwę, adres oraz – jeśli jest dostępny – adres poczty elektronicznej hodowcy (miejsce urodzenia mieszańca świnie); j) imię i nazwisko lub nazwę, adres oraz – jeśli jest dostępny – adres poczty elektronicznej właściciela; <p>k) rodowód:</p>	N			
--	--	---	--	--	--

	<p>Ojciec Nr w rejestrze hodowlanym Rasa, linia lub krzyżówka</p>	<p>Dziadek ze strony ojca Nr w rejestrze hodowlanym Rasa, linia lub krzyżówka</p>				
	<p>Matka Nr w rejestrze hodowlanym Rasa, linia lub krzyżówka</p>	<p>Babka ze strony ojca Nr w rejestrze hodowlanym Rasa, linia lub krzyżówka</p>				
	<p>l) w przypadkach gdy jest to wymagane w programie hodowlanym – wyniki oceny wartości użytkowej lub aktualne wyniki oceny genetycznej, w tym datę tej oceny i wady genetyczne oraz szczególne cechy genetyczne w odniesieniu do programu hodowlanego mające wpływ na danego mieszańca świni lub, o ile takie informacje są znane, wpływ na jego potomstwo;</p> <p>m) w przypadku ciężarnych samic – informacje o dacie unasiennienia lub pokrycia oraz dane identyfikacyjne reproduktora, które mogą zostać wskazane w odrębnym dokumencie;</p> <p>n) datę i miejsce wydania świadectwa zootechnicznego oraz imię i nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do podpisania tego świadectwa przez przedsiębiorstwo hodowlane wydające świadectwo lub, w przypadku wprowadzenia na terytorium Unii mieszańca świni – przez wydający świadectwo podmiot zajmujący się hodowlą; osoba ta jest przedstawicielem tego związku hodowców lub podmiotu zajmującego się hodowlą lub przedstawicielem właściwego organu, o którym mowa w art. 30 ust. 2 lit. b).</p> <p>2. W przypadku wydawania świadectw zootechnicznych dla grupy mieszańców świni, informacje, o których mowa w pkt 1 niniejszego rozdziału, mogą zostać zawarte w jednym świadectwie zootechnicznym, pod warunkiem że te mieszańce świni są w tym samym wieku i wywodzą się od tej samej genetycznej matki i genetycznego ojca.</p>					
	<p>ROZDZIAŁ II <i>Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla nasienia mieszańców świni</i></p>					

	<p>d) datę i miejsce wydania świadectwa zootechnicznego oraz imię i nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do podpisania tego świadectwa przez przedsiębiorstwo hodowlane wydające świadectwo lub, w przypadku wprowadzenia na terytorium Unii oocytów – przez wydający świadectwo podmiot zajmujący się hodowlą; osoba ta jest przedstawicielem tego przedsiębiorstwa hodowlanego lub podmiotu zajmującego się hodowlą lub podmiotu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 lub art. 33 ust. 1, lub przedstawicielem właściwego organu, o którym mowa w art. 30 ust. 2 lit. b).</p> <p>ROZDZIAŁ IV Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla zarodków mieszańców świni</p> <p>Świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30, dla zarodków mieszańców świni zawierają następujące informacje:</p> <p>a) wszystkie informacje, o których mowa w rozdziale I niniejszej części, dotyczące dawczyni i reproduktora;</p> <p>b) informacje umożliwiające identyfikację zarodków, liczbę słomek, miejsce i datę ich pozyskania lub wyprodukowania, nazwę, adres i numer zatwierdzenia zespołu pozyskiwania lub produkcji zarodków oraz imię i nazwisko lub nazwę oraz adres odbiorcy;</p> <p>c) w przypadku gdy w słomce znajduje się więcej niż jeden zarodek, wyraźne oznaczenie liczby zarodków pochodzących od tych samych rodziców;</p> <p>d) datę i miejsce wydania świadectwa zootechnicznego oraz imię i nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do podpisania tego świadectwa przez przedsiębiorstwo hodowlane wydające świadectwo lub, w przypadku wprowadzenia na terytorium Unii zarodków – przez wydający świadectwo podmiot zajmujący się hodowlą; osoba ta jest przedstawicielem tego przedsiębiorstwa hodowlanego lub podmiotu zajmującego się hodowlą lub podmiotu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 lub art. 33 ust. 1, lub przedstawicielem właściwego organu, o którym mowa w art. 30 ust. 2 lit. b).</p>	N			
ZAŁ. VI	<p>TERYTORIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 PKT 21</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Terytorium Królestwa Belgii 2. Terytorium Republiki Bułgarii 3. Terytorium Republiki Czeskiej 4. Terytorium Królestwa Danii z wyjątkiem Wysp Owczych oraz Grenlandii 	N			

	<p>5. Terytorium Republiki Federalnej Niemiec</p> <p>6. Terytorium Republiki Estońskiej</p> <p>7. Terytorium Irlandii</p> <p>8. Terytorium Republiki Greckiej</p> <p>9. Terytorium Królestwa Hiszpanii z wyjątkiem Ceuty i Melilli</p> <p>10. Terytorium Republiki Francuskiej</p> <p>11. Terytorium Republiki Chorwacji</p> <p>12. Terytorium Republiki Włoskiej</p> <p>13. Terytorium Republiki Cypryjskiej</p> <p>14. Terytorium Republiki Łotewskiej</p> <p>15. Terytorium Republiki Litewskiej</p> <p>16. Terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga</p> <p>17. Terytorium Węgier</p> <p>18. Terytorium Republiki Malty</p> <p>19. Terytorium Królestwa Niderlandów w Europie</p> <p>20. Terytorium Republiki Austrii</p> <p>21. Terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>22. Terytorium Republiki Portugalskiej</p> <p>23. Terytorium Rumunii</p> <p>24. Terytorium Republiki Słowenii</p> <p>25. Terytorium Republiki Słowackiej</p> <p>26. Terytorium Republiki Finlandii</p> <p>27. Terytorium Królestwa Szwecji</p> <p>28. Terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.</p>				
ZAŁ. VII	TABELA KORELACJI	N			
Jedn. Red.	<p>Treść przepisu UE</p> <p>Dyrektywa Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającej warunki udziału w takich zawodach (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.199, str. 60, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3. t. 11, str. 177),</p>	Koniec zność wdrożeń T/N	Jedn. Red	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 1	<p>Artykuł 1</p> <p>Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady regulujące handel zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz zasady regulujące ich udział w takich zawodach.</p>	N			
Art. 2	<p>Artykuł 2</p> <p>Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się definicje zawarte w art. 2 dyrektywy Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zootechnicznych i genealogicznych wewnątrzspółnotowego handlu zwierzętami z rodziny koniowatych</p>	T	Art. 2 pkt 24	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>24) zawody konne – każde konne współzawodnictwo, w tym różne formy wyścigów konnych, sportów konnych, wystawy i pokazy;</p>	

	Ponadto "zawody konne" oznaczają każde konne współzawodnictwo, w tym wyścigi konne, pokazy skoków, skoki przez przeszkody, tresurę, wyścigi zaprzęgów konnych i wystawy.				
Art. 3	<p>Artykuł 3</p> <p>1. Zasady dotyczące zawodów konnych nie mogą wprowadzać różnicy pomiędzy zwierzętami z rodziny koniowatych zarejestrowanymi w Państwie Członkowskim, w którym odbywają się zawody, a zwierzętami z rodziny koniowatych zarejestrowanymi w innym Państwie Członkowskim.</p> <p>2. Zasady dotyczące zawodów konnych nie mogą wprowadzać różnicy pomiędzy zwierzętami z rodziny koniowatych pochodzącymi z Państwa Członkowskiego, w którym odbywają się zawody a zwierzętami z rodziny koniowatych pochodzącymi z innego Państwa Członkowskiego.</p>	T	Art. 38 ust. 1	<p>Art. 38. 1. Zawody konne przeprowadza się w sposób uniemożliwiający wprowadzenie różnic między koniowatymi pochodzącymi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub które zostały wpisane do ksiąg hodowlanych lub zostały w nich zarejestrowane i kandydują do wpisu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (koniowate zarejestrowane), a koniowatymi pochodzącymi z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub zarejestrowanymi w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w odniesieniu do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunków ich udziału w zawodach, zwłaszcza wymagań minimalnych lub maksymalnych; 2) kryteriów sędziowania; 3) nagród pieniężnych lub zysków, które pochodzą z tych zawodów. 	
Art. 4 ust. 1	<p>Artykuł 4</p> <p>1. Obowiązki zawarte w art. 3 stosuje się w szczególności do:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) wymagań dotyczących dopuszczenia do udziału w zawodach, szczególnie wymagań minimalnych lub maksymalnych, b) rozstrzygnięcia o wynikach zawodów konnych; c) nagród pieniężnych lub zysków, które mogą pochodzić z zawodów konnych. 	T	Art. 38 ust. 1	<p>Art. 38. 1. Zawody konne przeprowadza się w sposób uniemożliwiający wprowadzenie różnic między koniowatymi pochodzącymi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub które zostały wpisane do ksiąg hodowlanych lub zostały w nich zarejestrowane i kandydują do wpisu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (koniowate zarejestrowane), a koniowatymi pochodzącymi z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub zarejestrowanymi w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w odniesieniu do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunków ich udziału w zawodach, zwłaszcza wymagań minimalnych lub maksymalnych; 2) kryteriów sędziowania; 3) nagród pieniężnych lub zysków, które pochodzą z tych zawodów. 	
Art. 4 ust. 2 pierwsze tire	<p>2. Jednakże,</p> <p>- obowiązki, o których mowa w art. 3 nie dotyczą organizacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) zawodów konnych z wyłącznym udziałem zwierząt z rodziny koniowatych zarejestrowanych w księgach stadnych, których organizacja ma na celu poprawę wartości hodowli; b) zawodów regionalnych, których celem jest selekcja zwierząt z rodziny koniowatych; c) imprez historycznych lub tradycyjnych. <p>Państwo Członkowskie zamierzające powołać się na powyższy</p>	T	Art. 38 ust. 2	<p>Art. 38. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawodów organizowanych dla koniowatych wpisanych do ksiąg hodowlanych, których celem jest ich selekcja; 2) zawodów regionalnych, których celem jest selekcja koniowatych; 3) imprez historycznych lub tradycyjnych. 	

	wyjątek, uprzednio powiadomią o tym Komisję na zasadach ogólnych.				
Art. 4 ust. 2 drugie tire	<p>- w przypadku poszczególnych zawodów konnych lub rodzajów zawodów konnych, Państwa Członkowskie są upoważnione do wskazania, poprzez właściwe organy zatwierdzone lub uznane w tym celu, określonej części kwot nagród pieniężnych lub zysków, o których mowa w ust. 1 lit. c), z przeznaczeniem na ochronę, rozwój i doskonalenie hodowli.</p> <p>Część ta nie może przekraczać 30 % w roku 1991, 25 % w roku 1992 oraz 20 %, począwszy od roku 1993.</p> <p>Komisja i pozostałe Państwa Członkowskie zostaną powiadomione o kryteriach podziału uzyskanych tą drogą środków w zainteresowanym Państwie Członkowskim, w ramach Stałego Komitetu ds. Zootechniki.</p> <p>Przed 31 grudnia 1992 r. Rada ponownie zbada warunki stosowania tych przepisów na podstawie sprawozdania Komisji, które uwzględni postęp dokonany w zakresie harmonizacji, w powiązaniu z wszystkimi problemami spowodowanymi warunkami hodowli koni przeznaczonych do udziału w zawodach, wraz z właściwymi wnioskami, co do których Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.</p>	T	Art. 38 ust. 4-8	<p>Art. 38.4. Organizator zawodów konnych, o których mowa w ust. 2, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 31 października, informacje o planowanych w kolejnym roku rodzajach lub typach zawodów konnych, z podaniem uzasadnienia zastosowania odstępstw od warunków określonych w ust. 1 przy organizacji tych zawodów.</p> <p>5. Organizator zawodów konnych może przeznaczyć na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych nie więcej niż 20% nagród pieniężnych lub zysków z tych zawodów.</p> <p>6. Organizator zawodów konnych korzystający z uprawnienia, o którym mowa w ust. 5, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 31 października roku poprzedzającego rok, w którym mają odbyć się te zawody, informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposobie przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym procentowego udziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych; 2) kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych. <p>7. Informacje, o których mowa w ust. 4 i 6 pkt 2, przekazuje się w postaci papierowej lub elektronicznej, na formularzach, których wzory zostały określone w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/388 z dnia 6 marca 2020 r. ustanawiającej przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 90/428/EWG w odniesieniu do odstępstw od zasad zawodów konnych oraz zmieniającej decyzję Komisji 2009/712/WE w zakresie odniesień do przepisów zootechnicznych (Dz. Urz. UE L 73 z 10.03.2020, str. 19).</p> <p>8. Minister właściwy do spraw rolnictwa udostępnia informacje, o których mowa w ust. 4 i 6 pkt 2, na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym otrzymał te informacje.</p>	

Art. 4 ust. 3	3. Ogólne zasady dotyczące stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6.	N			
Art. 5 ust. 1-3	Artykuł 5 1. Do czasu przyjęcia odpowiednich decyzji, zgodnie z art. 4 dyrektywy 90/427/EWG obowiązuje zasada pisemnego powiadomienia właściciela lub jego pełnomocnika o przyczynach niedopuszczenia do zawodów konnych zwierzęcia zarejestrowanego w Państwie Członkowskim. 2. W sytuacji, o jakiej mowa w ust. 1, właściciel lub jego pełnomocnik ma prawo otrzymać ekspertyzę, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 8 ust. 2 dyrektywy 89/662/EWG [5], które mają zastosowanie mutatis mutandis. 3. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6, Komisja przyjmuje zasady dotyczące stosowania niniejszego artykułu.	T	Art. 38 ust. 3	Art. 38. 3. Organizator zawodów konnych niezwłocznie powiadamia na piśmie posiadacza koniowatego o przyczynach niedopuszczenia tego zwierzęcia do udziału w tych zawodach.	
Art. 6	Artykuł 6 W przypadku gdy należy stosować procedurę ustanowioną w niniejszym artykule, Stały Komitet ds. Zootechniki ustanowiony decyzją 77/505/EWG [6] podejmuje działania zgodnie z zasadami określonymi w art. 11 dyrektywy 88/661/EWG [7].	N			
Art. 7	Artykuł 7 Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 1991 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.	N			
Art. 8	Artykuł 8 Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	N			
Jedn. Red.	Treść przepisu UE dyrektywa Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5).	Koniec zność wdrożenia T/N		Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 15 ust. 1-3	Artykuł 15 Środki stosowane w przypadku ogniska pryszczycy w sąsiedztwie lub w obrębie określonych terenów, gdzie przetrzymywane są tymczasowo lub na stałe zwierzęta gatunków wrażliwych 1. Jeżeli istnieje zagrożenie rozprzestrzenienia się pryszczycy na zwierzęta gatunków wrażliwych w laboratoriach, ogrodach zoologicznych, rezerwatach oraz terenach ogrodzonych, a także w organizacjach, instytucjach lub centrach zatwierdzonych zgodnie z art. 13 ust. 2 dyrektywy 92/65/EWG i gdzie zwierzęta przetrzymywane	T	Art. 34 ust. 3 pkt 4	Art. 34. 3. Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie realizuje i koordynuje zadania w zakresie ochrony zasobów genetycznych, w szczególności przez: 4) informowanie właściwego miejscowo powiatowego lekarza weterynarii o liczbie i miejscu utrzymywania zwierząt gospodarskich poszczególnych gatunków objętych ochroną zasobów genetycznych; informację przekazuje się na elektroniczną skrzynkę podawczą	

<p>są dla celów naukowych lub dla zachowania gatunku lub zasobów genetycznych zwierząt hodowlanych, odnośnie Państwa Członkowskie zapewniają, aby podejmowane były wszystkie środki ochrony biologicznej odpowiednie dla ochrony zwierząt przed zakażeniem. Środki takie mogą obejmować ograniczenie dostępu do instytucji publicznych lub dostęp na określonych warunkach.</p> <p>2. W przypadku potwierdzenia ogniska pryszczycy na terenie jednej z jednostek wymienionych w ust. 1, odnośnie Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o odstąpieniu od przepisów art. 10 ust. 1 lit. a), pod warunkiem że nie zagrazi to podstawowym interesom Wspólnoty, a w szczególności zdrowiu zwierząt w innych Państwach Członkowskich i że podjęte zostały wszystkie niezbędne środki w celu zapobieżenia ryzyku rozprzestrzeniania się wirusa pryszczycy.</p> <p>3. Decyzja wymieniona w ust. 2 jest natychmiast zgłaszana do Komisji. W przypadku zasobów genetycznych zwierząt hodowlanych, takie zgłoszenie uwzględnia odniesienie do listy obszarów ustanowionych zgodnie z art. 77 ust. 2 lit. f), na podstawie której właściwy organ ustalił z wyprzedzeniem te jednostki jako centra rozrodcze zwierząt gatunków wrażliwych niezbędne dla przetrwania rasy.</p>		<p>danego powiatowego lekarza weterynarii, udostępnioną i obsługiwaną zgodnie z art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568 i 695);</p>	
---	--	---	--

POZOSTALE PRZEPISY PROJEKTU

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
<p>Art. 41</p>	<p>W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 1149 i 1824 oraz z 2020 r. poz. 300) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 14 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) właściwy podmiot prowadzący księgę hodowlaną lub rejestr, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia 2015/262,</p> <p>2) podmiot prowadzący księgę hodowlaną koni rasy polski koń zimnokrwisty, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. g oraz h rozporządzenia 2015/262,”;</p> <p>2) w art. 32 ust. 2c otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2c. Prezes Agencji oraz podmiot prowadzący centralną bazę danych mogą udostępnić informacje zawarte odpowiednio w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych i centralnej bazie danych do celów naukowych, statystycznych i hodowlanych lub na wniosek krajowych podmiotów upoważnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny</p>	<p>W rozporządzeniu 2016/1012 występują pojęcia „księga hodowlana” i „ocena genetyczna”, a nie – „księga” i „ocena wartości hodowlanej”, które były stosowane w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. <i>organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i>. Dlatego konieczne jest wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. <i>o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt</i> (Dz. U. z 2019 r. poz. 1149 i 1824 oraz z 2020 r. poz. 300) polegających na zastąpieniu wyrazów „księga” i „ocena wartości hodowlanej” – wyrazami „księga hodowlana” i „ocena genetyczna” zgodnie z określeniami, które występują w projekcie <i>ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i>.</p>

	genetycznej zwierząt gospodarskich na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich albo instytutów badawczych, o których mowa w przepisach o instytutach badawczych.”.	
Art. 42	<p>Art. 42. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056, z 2019 r. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 284) w art. 38a w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6) trzymania zwierząt gospodarskich w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz. ...);”.</p>	<p>W związku z uchyleniem obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. <i>o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i> konieczne jest również wprowadzenie zmiany w art. 38a ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. <i>o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych</i> (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056, z 2019 r. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 284), polegającej na zastąpieniu odesłania do uchylanej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich odesłaniem do nowej ustawy.</p>

**Tabelaryczne zestawienie przepisów projektu ustawy z wdrażanymi przepisami Unii Europejskiej
(odwrócona tabela zgodności)**

Tytuł projektu		Projekt ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich
Tytuł wdrażanego aktu prawnego		<p>1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt (Dz. Urz. UE z 29.06.2016, L 171, str. 66),</p> <p>2) dyrektywa Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającej warunki udziału w takich zawodach (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.199, str. 60, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3. t. 11, str. 170),</p> <p>3) dyrektywa Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5).</p>
Jedn. red.	Treść projektowanego przepisu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu

Art. 1	<p>Rozdział 1 Przepisy ogólne</p> <p>Art. 1. Ustawa reguluje sprawy z zakresu hodowli oraz zachowania zasobów genetycznych, oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej, prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów, a także nadzoru nad hodowlą i rozrodem zwierząt gospodarskich.</p>	<p>Przepis krajowy określający obszar, który reguluje ustawa, obejmujący zarówno wykonanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt (Dz. Urz. UE z 29.06.2016, L 171, str. 66), zwanego dalej rozporządzeniem 2016/1012 jak i obszar objęty regulacjami krajowymi regulujący zagadnienia nieobjęte rozporządzeniem 2016/1012.</p>
Art. 2 pkt 1 lit. a	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>1) zwierzęta gospodarskie – zwierzęta gatunków:</p> <p>a) wymienionych w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylającego niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/1012”,</p>	<p>Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012.</p>
Art. 2 pkt 1 lit. b	<p>b) zaliczanych do jeleniowatych, drobiu i zwierząt futerkowych oraz alpaka (<i>Vicugna pacos</i>), jedwabnik morwowy (<i>Bombyx mori</i>) i pszczoła miodna (<i>Apis mellifera</i>);</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie tych gatunków zwierząt zaliczanych do zwierząt gospodarskich, które nie są objęte rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p>
Art. 2 pkt 2	<p>2) jeleniowate – zwierzęta gatunków: jelen szlachetny (<i>Cervus elaphus</i>), jelen sika (<i>Cervus nippon</i>) i daniel (<i>Dama dama</i>), utrzymywane w warunkach fermowych w celu pozyskania mięsa lub skór, jeżeli pochodzą z chowu lub hodowli zamkniętej, o których mowa w przepisach prawa łowieckiego, albo chowu lub hodowli fermowej;</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie gatunków zwierząt gospodarskich zaliczanych do jeleniowatych, które nie są objęte rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p>
Art. 2 pkt 3	<p>3) drób – ptaki gatunków: kura (<i>Gallus gallus</i>), kaczka (<i>Anas platyrhynchos</i>), kaczka piźmowa (<i>Cairina moschata</i>), gęś (<i>Anser anser</i>), gęś garbonosa (<i>Anser cygnoides</i>),</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie zwierząt gospodarskich zaliczanych do drobiu, który nie jest objęty rozporządzeniem 2016/1012.</p>

	indyk (<i>Meleagris gallopavo</i>), przepiórka japońska (<i>Coturnix japonica</i>), perlica (<i>Numida meleagris</i>) oraz utrzymywany w warunkach fermowych struś (<i>Struthio camelus</i>);	Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 4	4) zwierzęta futerkowe – zwierzęta gatunków: lis pospolity (<i>Vulpes vulpes</i>), lis polarny (<i>Alopex lagopus</i>), norka amerykańska (<i>Neovison vison</i>), tchórz (<i>Mustela putorius</i>), jenot (<i>Nyctereutes procyonoides</i>), nutria (<i>Myocastor coypus</i>), szynszyla (<i>Chinchilla lanigera</i>) i królik (<i>Oryctolagus cuniculus</i>), utrzymywane w celu produkcji surowca dla przemysłu futrzarskiego, mięsnego i włókienniczego;	Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie zwierząt gospodarskich zaliczanych do zwierząt futerkowych, które nie są objęte rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 5	5) hodowla zwierząt – zespół zabiegów zmierzających do poprawienia założeń dziedzicznych (genotypu) zwierząt gospodarskich, w zakres których wchodzi ocena wartości użytkowej i ocena genetyczna zwierząt gospodarskich, selekcja i dobór osobników do kojarzenia, prowadzone w warunkach prawidłowego chowu;	Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „hodowla zwierząt”, które nie zostało zdefiniowane w rozporządzeniu 2016/1012, a które dotyczy wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 6	6) prawodawstwo zootechniczne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące hodowli zwierząt i rozrodu zwierząt gospodarskich, w tym rozporządzenia 2016/1012;	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012,
Art. 2 pkt 7	7) hodowca – osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, uczestniczącą w realizacji programu hodowlanego;	Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowania pojęcia „hodowca”, które dotyczy hodowców wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich. W rozporządzeniu 2016/1012 wielokrotnie stosowane jest pojęcie „hodowca”, ale nie zostało zdefiniowane.
Art. 2 pkt 8	8) program hodowlany – program hodowlany w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – program określający cele i metody prowadzenia hodowli;	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „program hodowlany” w odniesieniu do tych gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 9	9) wartość użytkowa – wymiarną cechę lub zespół cech zwierzęcia gospodarskiego o znaczeniu gospodarczym;	Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „wartość użytkowa”, które nie zostało zdefiniowane w rozporządzeniu 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 10	10) ocena genetyczna – ocena prowadzona zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale V rozporządzenia nr 2016/1012 w celu oszacowania wartości hodowlanej, o której mowa w art. 2 pkt 16 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – ocena prowadzona w celu oszacowania	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „ocena genetyczna” mającego zastosowanie również w odniesieniu do gatunków zwierząt nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje

	uwarunkowanej genetycznie zdolności zwierzęcia gospodarskiego do przekazywania określonej cechy lub cech potomstwu;	sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 11	11) zwierzę hodowlane – zwierzę hodowlane w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – zwierzę, które spełnia co najmniej jeden z następujących warunków: a) zostało wpisane do księgi hodowlanej lub rejestru, b) jego rodzice i dziadkowie zostali wpisani do księgi hodowlanej lub rejestru tej samej rasy lub ras, lub linii hodowlanej, c) jego wykorzystanie jest przewidziane w programie hodowlanym prowadzonym dla danej księgi hodowlanej lub rejestru;	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „zwierzę hodowlane”, mającego zastosowanie również w odniesieniu do gatunków zwierząt nie objętych rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 12	12) zwierzę hodowlane czystorasowe – zwierzę hodowlane czystorasowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – zwierzę pochodzące co najmniej od dwóch pokoleń przodków wpisanych do księgi hodowlanej danej rasy lub linii, które spełnia warunki wpisu do księgi hodowlanej określone w programie hodowlanym;	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia zwierzęcia hodowlanego czystorasowego, mającego zastosowanie również w odniesieniu do gatunków zwierząt nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 13	13) księga hodowlana – księgę hodowlaną w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – książkę, kartotekę lub informatyczny nośnik danych, do których są wpisywane zwierzęta gospodarskie, oraz imię i nazwisko, adres i miejsce zamieszkania albo nazwa oraz adres i siedziba hodowcy lub właściciela zwierzęcia, z tym że w przypadku gdy hodowcą lub właścicielem zwierzęcia jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – miejsce i adres wykonywania działalności, jeżeli są inne niż adres i miejsce zamieszkania tej osoby, a także informacje o pochodzeniu oraz wynikach oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej, prowadzone przez związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie, o którym mowa w art. 10 ust. 1;	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „księga hodowlana”, mającego zastosowanie również w odniesieniu do gatunków zwierząt nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 14	14) rasa – rasa – rasę w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – populację zwierząt w obrębie gatunku o wspólnym pochodzeniu, charakteryzujących się przekazywaniem potomstwu określonego zespołu cech;	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „rasa”, mającego zastosowanie również w odniesieniu do gatunków zwierząt nie objętych rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 15	15) ród lub linia hodowlana – linię w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – populację zwierząt uzyskaną w wyniku hodowli tych zwierząt w obrębie rasy, selekcyjonowaną w określonym kierunku;	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „ród lub linia hodowlana”, mającego zastosowanie również w odniesieniu do gatunków zwierząt nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób

		kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 16	16) stado zwierząt futerkowych – grupę zwierząt futerkowych tego samego gatunku, utrzymywaną wspólnie w celu pozyskania potomstwa;	Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „stado zwierząt futerkowych”;; zwierzęta futerkowe nie są objęte rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 17	17) krzyżowanie – kojarzenie zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem świń i mieszańców świni, genetycznie odmiennych, różnych ras, odmian lub linii;	Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „krzyżowanie”, które odnosi się do gatunków zwierząt nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012. Żeby uniknąć jakichkolwiek wątpliwości, w związku z uwagą Komisji Europejskiej, w definicji wyraźnie zaznaczono, że nie dotyczą ona świń i mieszańców świni. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 18	18) mieszańce – wpisane do rejestru zwierzę gospodarskie, z wyjątkiem mieszańca świni, uzyskane w wyniku planowego krzyżowania zwierząt: a) gospodarskich różnych ras lub linii lub b) gospodarskich będących produktem krzyżowania, lub c) hodowlanych czystorasowych i zwierząt gospodarskich będących produktem krzyżowania;	Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „mieszańce”, które odnosi się do gatunków zwierząt nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 19	19) mieszańca świni – mieszańca świni w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia 2016/1012;	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012.
Art. 2 pkt 20	20) rejestr hodowlany – rejestr hodowlany w rozumieniu art. 2 pkt 17 rozporządzenia 2016/1012;	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012.
Art. 2 pkt 21	21) rejestr – książkę, kartotekę lub informatyczny nośnik danych, do których są wpisywane zwierzęta gospodarskie, z wyjątkiem świń i mieszańców świni, oraz imię i nazwisko, adres i miejsce zamieszkania albo nazwa oraz adres i siedziba hodowcy lub właściciela zwierzęcia, z tym że w przypadku gdy hodowcą lub właścicielem zwierzęcia jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby – miejsce i adres wykonywania działalności, jeżeli są inne niż adres i miejsce zamieszkania tej osoby, a także informacje o pochodzeniu oraz wynikach oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej, prowadzone przez związek hodowców, lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie, o którym mowa w art. 13 ust. 1;	Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „rejestr” w odniesieniu do wszystkich gatunków zwierząt, z wyjątkiem świń i mieszańców świni. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012.
Art. 2 pkt 22	22) rozród – kontrolowane rozmnażanie zwierząt gospodarskich;	Regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „rozród” w odniesieniu do gatunków zwierząt nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012.

		Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 23	23) materiał biologiczny – materiał biologiczny w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – nasienie reproduktorów, jaja wylęgowe, jaja jedwabnika morwowego, larwy jedwabnika morwowego, oocyty i zarodki przeznaczone do wykorzystania w rozmnażaniu tych zwierząt;	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „materiał biologiczny” w odniesieniu do gatunków zwierząt nie objętych rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 24	24) zawody konne – każde konne współzawodnictwo, w tym różne formy wyścigów konnych, sportów konnych, wystawy i pokazy;	Przepis wynikający z wykonania dyrektywy Rady 90/428/EWG w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiająca warunki udziału w takich zawodach.
Art. 2 pkt 25	25) związek hodowców – związek hodowców w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2016/1012, a w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w pkt 1 lit. b – organizację posiadającą osobowość prawną, zrzeszającą na zasadach dobrowolności hodowców utrzymujących zwierzęta danego gatunku, rasy, linii hodowlanej albo odmiany w obrębie gatunku lub rasy;	Przepis wynikający z wykonania rozporządzeniem 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu zdefiniowanie pojęcia „związek hodowców” w odniesieniu do prowadzenia hodowli gatunków zwierząt nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 2 pkt 26	26) przedsiębiorstwo hodowlane – przedsiębiorstwo hodowlane w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia 2016/1012.	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012.
Art. 3	Art. 3. Jeżeli prawodawstwo zootechniczne przyznaje kompetencje państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwemu organowi lub nakłada obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określa uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie, z tym że kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 przeprowadza Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.	Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 wskazujący, że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kompetencje i przyznane uprawnienia lub nałożone obowiązki właściwej władzy lub właściwego organu, wynikające z obowiązującego prawodawstwa zootechnicznego, przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który wykonuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie. Przepis ten nadaje również Krajowemu Centrum Hodowli Zwierząt uprawnienia do przeprowadzania kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012, co stanowi realizację kompetencji przyznanych państwom członkowskim wynikających z art. 39 rozporządzenia. Natomiast w odniesieniu do spraw związanych z przywozem i wywozem towarów, do których należy również sprawdzanie uprawnień do umownej stawki celnej w odniesieniu do zwierząt hodowlanych czystorasowych wprowadzanych na terytorium Unii Europejskiej, o których mowa w art. 37 rozporządzenia 2016/1012 oraz kontrola świadectw zootechnicznych towarzyszących zwierzętom i dokumentu wskazującego, że przywożone zwierzęta mają zostać wpisane do księgi hodowlanej prowadzonej przez

		związek hodowców lub zarejestrowane w rejestrze hodowlanym prowadzonym przez przedsiębiorstwo hodowlane, właściwym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego. Właściwość ta wynika z art. 33 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508), zgodnie z którym do zadań naczelnika urzędu celno-skarbowego należy wykonywanie kontroli celno-skarbowej, której, zgodnie z art. 54 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, podlega przestrzeganie przepisów prawa celnego oraz innych przepisów związanych z przywozem i wywozem towarów w obrocie między obszarem celnym Unii Europejskiej a państwami trzecimi, w szczególności przepisów dotyczących towarów objętych ograniczeniami lub zakazami.
Art. 4 ust. 1-3	<p>Art. 4. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt jest państwową jednostką budżetową i podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.</p> <p>2. Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, statut Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, w tym jego siedzibę, obszar działania i organizację wewnętrzną, mając na względzie zapewnienie prawidłowej i skutecznej realizacji zadań określonych w art. 3 i art. 5 ust. 1.</p>	Przepis krajowy określający zadania wykonywane przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, jego podległość ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz delegację dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, statutu KCHZ, jego siedziby, obszaru działania oraz jego organizację wewnętrzną.
Art. 5 ust. 1-2	<p>Art. 5. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, oprócz przeprowadzania kontroli urzędowej w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012, wykonuje również następujące zadania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeprowadza kontrolę: <ol style="list-style-type: none"> a) w zakresie prowadzenia ksiąg hodowlanych, oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej oraz hodowli i rozrodu zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, a także prowadzenia rejestrów, b) sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom realizującym zadania w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej; 2) prowadzi laboratorium referencyjne badające mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz; 3) współpracuje z organizacjami międzynarodowymi działającymi w dziedzinie hodowli zwierząt i ich rozrodu. <p>2. Laboratorium referencyjne, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wykonuje zadania polegające na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przygotowywaniu materiałów odniesienia; 2) organizowaniu badań porównawczych w celu ujednoczenia standardów i metod analitycznych; 	Przepis wykonujący art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012, nakazujący państwom członkowskim Unii Europejskiej wyznaczenie właściwego organu, któremu powierzają one odpowiedzialność za przeprowadzanie kontroli urzędowych. Zgodnie z art. 5 ust 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt (KCHZ) będzie wykonywało kontrole urzędowe w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012. Ponadto KCHZ, działające na podstawie art. 4 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. <i>o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i> oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. <i>w sprawie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt</i> (Dz. U. z 2016 r. poz. 1816), będzie wykonywało wszystkie dotychczasowe zadania w zakresie kontroli sposobu prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów gatunków zwierząt gospodarskich nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012, oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej, sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom realizującym zadania z zakresu postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej, prowadzenia laboratorium referencyjnego badającego mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz.

	<p>3) prowadzeniu szkoleń pracowników laboratoriów, o których mowa w art. 20;</p> <p>4) przeprowadzaniu badań laboratoryjnych mających na celu potwierdzenie wyników badań przeprowadzonych przez inne laboratoria, w szczególności jeżeli otrzymane wyniki badań budzą wątpliwości.</p>	
<p>Art. 6 ust. 1-6</p>	<p>Art. 6. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt może, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa, użyczyć związkowi hodowców, przedsiębiorstwu hodowlanemu lub innemu podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną, rejestr hodowlany lub rejestr oraz ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną, rzecz będącą w zarządzie lub trwałym zarządzie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, niezbędną do wykonywania tych zadań.</p> <p>2. Użyczenie rzeczy, o której mowa w ust. 1, następuje w drodze umowy zawartej na okres nie dłuższy niż czas, na który został ustanowiony zarząd albo trwały zarząd tą rzeczą.</p> <p>3. Podmiot biorący rzecz do używania, oprócz ponoszenia zwykłych kosztów jej utrzymania, ponosi wszystkie inne koszty związane z korzystaniem z tej rzeczy.</p> <p>4. Umowa użyczenia, oprócz postanowień określonych w Kodeksie cywilnym, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oznaczenie rzeczy, z tym że w przypadku nieruchomości: <ol style="list-style-type: none"> a) jej oznaczenie według księgi wieczystej oraz według ewidencji gruntów i budynków, b) jej powierzchnię oraz opis; 2) cel, na jaki rzecz zostaje oddana do używania; 3) sposób używania rzeczy; 4) czas, na który rzecz zostaje oddana do używania. <p>5. Jeżeli rzecz jest oddawana do używania na rzecz kilku podmiotów, w umowie użyczenia ustala się także zasady wspólnego używania tej rzeczy.</p> <p>6. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt może, poza przypadkami innymi niż określone w Kodeksie cywilnym, żądać zwrotu rzeczy użyczonej, także gdy podmiot biorący ją do używania zaprzestanie wykonywania zadań, do wykonywania których został upoważniony, albo utraci prawo prowadzenia księgi hodowlanej.</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu umożliwienie zawarcia umowy użyczenia mienia będącego w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ, które jest niezbędne podmiotom prowadzącym księgi hodowlane, rejestry hodowlane lub rejestry, ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną, do wykonywania tych zadań.</p> <p>W świetle obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. <i>o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i>, oprócz kontroli w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich, KCHZ posiada uprawnienia związane z zarządzaniem majątkiem Skarbu Państwa, które zostaną utrzymane. Zgodnie z tym przepisem, KCHZ może, za zgodą ministra właściwego do spraw rolnictwa, użyczyć związkowi hodowców lub innemu podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną, rzecz będącą w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ, niezbędną do wykonywania powierzonych mu zadań. Taki sam przepis znajduje się w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. <i>o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i>. Aktualnie z możliwości użyczenia rzeczy będącej w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ korzysta Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka oraz Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej, które użytkują pomieszczenia w budynkach będących w trwałym zarządzie KCHZ w Koszalinie, Gdańsku, Poznaniu i Rzeszowie oraz ponoszą zwykłe koszty wynikające z utrzymania i eksploatacji tych pomieszczeń. Mając na uwadze, że aktualnie podpisane umowy użyczenia nie zostaną wygaszone do dnia wejścia w życie projektu ustawy, a także, że nie jest możliwe stwierdzenie, czy w przyszłości inne związki hodowców prowadzące księgi hodowlane nie będą potrzebowały skorzystać z możliwości użyczenia rzeczy będącej w zarządzie lub trwałym zarządzie KCHZ, niezbędnej do wykonywania powierzonych mu zadań w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich, w projekcie ustawy wprowadzono przepis, który umożliwi zawarcie umowy użyczenia.</p>
<p>Art. 7 ust. 1-2</p>	<p>Art. 7. 1. Koszty realizacji zadań na rzecz hodowli zwierząt gospodarskich w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej mogą być dofinansowywane z budżetu państwa, na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, w formie dotacji przedmiotowych dla podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa.</p> <p>2. Dotację, o której mowa w ust. 1, udziela, w drodze decyzji administracyjnej,</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu umożliwienie udzielenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, w drodze decyzji administracyjnej, dotacji na dofinansowanie z budżetu państwa kosztów realizacji zadań na rzecz hodowli zwierząt gospodarskich w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. Możliwość refundowania kosztów realizacji niektórych zadań w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej dopuszczają przepisy</p>

	<p>minister właściwy do spraw rolnictwa.</p>	<p>unijne regulujące sprawy dotyczące pomocy państwa w rolnictwie, tj. rozporządzenie Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. <i>uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej</i> oraz Wytyczne Unii Europejskiej w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich w latach 2014 – 2020. Zgodnie z tymi przepisami, w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich, hodowcom zwierząt będącym mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów załącznika I do rozporządzenia nr 702/2014, zwanym dalej „hodowcami MŚP”, może być udzielana pośrednio pomoc w formie subsydiowanych usług, polegających na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzeniu ksiąg hodowlanych (pomoc o stawce do 100% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą), 2) prowadzeniu oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt gospodarskich (pomoc o stawce do 70% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą). <p>Pomoc ta może być wypłacana wyłącznie jako refundacja kosztów subsydiowanych usług świadczonych na rzecz hodowców MŚP, ponoszonych przez podmioty świadczące takie usługi w zakresie prowadzenia ksiąg hodowlanych oraz oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej zwierząt gospodarskich.</p>
<p>Art. 8 ust. 1-5</p>	<p style="text-align: center;">Rozdział 2</p> <p style="text-align: center;">Uznawanie związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych, zatwierdzanie programów hodowlanych, wydawanie zezwoleń na prowadzenie ksiąg hodowlanych, i rejestrów oraz zasady prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów</p> <p>Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do uznania i odmowy uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012. Uznania i odmowy uznania dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określa wzór wniosku o uznanie za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570) oraz podaje go do publicznej wiadomości przez umieszczenie na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.</p> <p>3. Złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest równoznaczne</p>	<p>Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 wskazujący ministra właściwego do spraw rolnictwa jako organ właściwy do uznawania lub odmowy uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane oraz ustalający wzór wniosku o takie uznanie. W przepisie tym określono, że minister właściwy do spraw rolnictwa będzie dokonywał uznania lub odmawiał uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, w drodze decyzji administracyjnej, stowarzyszeń hodowców, organizacji hodowlanych lub podmiotów publicznych albo prywatnych przedsiębiorstw prowadzących działalność w zamkniętych systemach produkcji, które wystąpią z wnioskiem o takie uznanie, zgodnie z trybem określonym w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi również wzór wniosku o uznanie za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, który uprawniony podmiot będzie mógł złożyć w formie elektronicznej. W artykule tym określono również procedurę postępowania w przypadku zamiaru wydania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa decyzji o odmowie uznania wnioskującego za związek hodowców lub przedsiębiorstwo</p>

	<p>z wystąpieniem o ponowne rozpatrzenie zamierzonej odmowy, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. Wniosek ten można złożyć w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie uznania za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane, a decyzja wydana na skutek złożenia tego wniosku jest doręczana w terminie 90 dni od dnia jego złożenia.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi wykaz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012.</p> <p>5. Wykaz, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012, jest podawany do publicznej wiadomości przez umieszczenie go na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.</p>	<p>hodowlane. W celu zrealizowania uprawnień strony, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 2016/1012 przyjęto, że złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest równoznaczne z wystąpieniem o ponowne rozpatrzenie zamierzonej odmowy, o której mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. Wskazano również, że minister właściwy do spraw rolnictwa będzie odpowiedzialny za prowadzenie wykazu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012.</p>
<p>Art. 9 ust. 1-6</p>	<p>Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do zatwierdzenia i odmowy zatwierdzenia programu hodowlanego ustanowionego na zasadach określonych w rozdziale II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012. Zatwierdzenie i odmowa zatwierdzenia dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określa wzór wniosku o zatwierdzenie programu hodowlanego w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz podaje go do publicznej wiadomości przez umieszczenie na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.</p> <p>3. Zmianę w zatwierdzonym programie hodowlanym uważa się za zatwierdzoną, jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, minister właściwy do spraw rolnictwa nie wyda decyzji kończącej postępowanie w tej sprawie.</p> <p>4. W przypadku gdy związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza zastosować odstępstwa, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 31 ust. 1 i załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2016/1012, to zatwierdzenie programu hodowlanego lub zmiany tego programu hodowlanego są równoznaczne z zezwoleniem, o którym mowa odpowiednio w art. 19 ust. 2 lub art. 31 ust. 1, załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie lub załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012.</p> <p>5. Związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane uznane na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012 składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie dotyczące prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego, zawierające w szczególności informacje dotyczące zwierząt wpisanych lub zgłoszonych do wpisu do tej księgi lub tego rejestru, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.</p> <p>6. O zamiarze rozszerzenia obszaru geograficznego, na którym jest realizowany zatwierdzony program hodowlany, o terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub jego część, związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane</p>	<p>Przepis, wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012, wskazuje ministra właściwego do spraw rolnictwa jako organ właściwy do zatwierdzania i odmowy zatwierdzenia programu hodowlanego. Wskazano tryb w jakim minister właściwy do spraw rolnictwa będzie zatwierdzał lub odmawiał zatwierdzenia programu hodowlanego złożonego przez uznany związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane lub zmiany tego programu. Zatwierdzenie nowego programu hodowlanego, odmowa jego zatwierdzenia lub wprowadzenie zmian do zatwierdzonego już programu hodowlanego następować będzie w drodze decyzji administracyjnej. Ponadto w ust. 3 wskazano, że niewydanie przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, w terminie określonym w art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012 decyzji kończącej postępowanie w sprawie wprowadzenia zmiany w zatwierdzonym programie hodowlanym, oznacza, że sprawa będzie uznawana za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie strony. W takim przypadku zastosowanie będą miały przepisy dotyczące milczącego załatwienia sprawy określone w dziale II rozdziału 8a Kodeksu postępowania administracyjnego. W artykule tym określono również, że w przypadkach, gdy program hodowlany będzie przewidywał zastosowanie dozwolonych rozporządzeniem 2016/1012 odstępstw polegających na stosowaniu specjalnych zasad wpisu zwierząt do sekcji głównej księgi, tworzeniu nowej rasy lub odtwarzaniu rasy, wydanie decyzji o zatwierdzeniu nowego programu hodowlanego lub wprowadzenia zmian do zatwierdzonego już programu hodowlanego będzie równoznaczne z wyrażeniem zgody na skorzystanie z tego odstępstwa lub przepisów szczególnych dotyczących tworzenia lub odtworzenia rasy. Również w przypadku, gdy uznany związek lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza delegować możliwość wystawiania świadectw zootechnicznych dla nasienia oferowanego do wewnątrzunijnego handlu lub obrotu nasieniem na wskazane w programie hodowlanym centra pozyskiwania</p>

	<p>informują ministra właściwego do spraw rolnictwa co najmniej na 120 dni przed planowaną datą rozpoczęcia realizacji programu hodowlanego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej i załączają uwierzytelnione tłumaczenie na jeden z języków urzędowych tego państwa członkowskiego, na terytorium którego dany związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane zamierza realizować zatwierdzony program hodowlany, powiadomienia o zamiarze rozszerzenia obszaru geograficznego oraz zatwierdzonego programu hodowlanego.</p>	<p>lub przechowywania nasienia zatwierdzone do celów wewnątrzunijnego handlu nasieniem zgodnie z prawem Unii Europejskiej, wydanie decyzji o zatwierdzeniu nowego programu hodowlanego lub o zatwierdzeniu zmian wprowadzonych do zatwierdzonego już programu hodowlanego będzie równoznaczne z wyrażeniem zgody na takie delegowanie. Przepis ten realizuje kompetencje przyznane państwom członkowskim Unii Europejskiej do wyrażenia zgody na odmienne uregulowania, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 31 ust. 1, załączniku I część 3 ust. 1 zdanie drugie lub załączniku II część 1 rozdział III ust. 2 rozporządzenia 2016/1012.</p> <p>W artykule tym określono również termin, w jakim związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane mają obowiązek poinformować ministra właściwego do spraw rolnictwa o zamiarze rozszerzenia obszaru geograficznego, na którym będą realizowały swój program hodowlany, o obszar innego państwa członkowskiego. Procedura powiadamiania przez właściwy organ państwa członkowskiego, który uznał związek hodowców zamierzający rozszerzyć obszar geograficzny, na którym będzie on realizował swój program hodowlany, o terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, została określona w art. 12 rozporządzenia 2016/1012. Powiadomienia tego dokonuje państwo członkowskie, w jednym z języków urzędowych tego powiadamianego państwa, na co najmniej 90 dni przed planowanym rozpoczęciem realizowania programu hodowlanego na terytorium tego państwa członkowskiego. Określony w art. 9 ust. 6 projektu ustawy obowiązek załączenia uwierzytelnionego tłumaczenia powiadomienia oraz zatwierdzonego programu hodowlanego przez związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane zamierzające rozszerzyć obszar geograficzny, na którym realizują swój program hodowlany, o obszar innego państwa członkowskiego, na 120 dni przed planowaną datą rozpoczęcia realizacji tego programu jest dodatkową regulacją krajową, która nie jest tożsama z obowiązkiem określonym w art. 12 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012. Obowiązek zawarty w art. 9 ust. 6 projektu ustawy jest realizowany w stosunku minister właściwy do spraw rolnictwa – związek hodowców/przedsiębiorstwo hodowlane. Ma on za zadanie zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa możliwości szybkiego i sprawnego wykonania obowiązku wynikającego z art. 12 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, polegającego na przekazaniu właściwemu organowi powiadamianego państwa członkowskiego, na jego żądanie, stosownych tłumaczeń. Ponieważ język polski jest językiem urzędowym jedynie w Polsce, to z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, że powszechną praktyką będzie żądanie przedłożenia stosowanych tłumaczeń na język urzędowy</p>
--	--	---

		<p>państwa członkowskiego powiadamianego organu. Związki hodowców oraz przedsiębiorstwa hodowlane zostały również zobowiązane do składania corocznych sprawozdań z prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów hodowlanych, w tym informowania o liczbie zwierząt zgłoszonych i wpisanych do danej księgi hodowlanej, w terminie do 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie. Obowiązek składania takich sprawozdań nakładała również ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. <i>o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i>, a ich niezłożenie lub złożenie sprawozdania niezawierającego wymaganych informacji mogło być podstawą do cofnięcia uznania do prowadzenia danej księgi hodowlanej. Zgodnie z projektem ustawy niezłożenie sprawozdania z prowadzenia księgi hodowlanej lub złożenie sprawozdania niezawierającego wymaganych informacji nie będzie skutkowało cofnięciem zatwierdzenia programu hodowlanego, gdyż przesłanki do cofnięcia takiego zatwierdzenia zostały określone w art. 47 rozporządzenia 2016/1012, ale podlegać będzie karze grzywny. Składane sprawozdania mają również wskazać czy do księgi hodowlanej wpisywane są zwierzęta na całym obszarze geograficznym na jakim realizowany jest program hodowlany. Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012 jeżeli przez okres 24 miesięcy na danym obszarze lub jego części, żadne zwierzęta nie zostały wpisane do księgi hodowlanej, to właściwy organ może wymagać żeby uznany związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane odpowiednio dopasowało obszar geograficzny na jakim realizuje swój program hodowlany.</p>
<p>Art. 10 ust. 1-8</p>	<p>Art. 10. 1. Księgę hodowlaną dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, mogą prowadzić związki hodowców lub inne podmioty, które uzyskały zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa.</p> <p>2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu.</p> <p>3. W przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi się tylko jedną księgę hodowlaną dla:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) każdego z gatunków zaliczanych do jeleniowatych, a w przypadku gdy w obrębie danego gatunku występują różne rasy, linie hodowlane lub odmiany – odpowiednio dla rasy, linii hodowlanej lub odmiany; 2) każdego rodu drobiu w obrębie jego poszczególnych gatunków; 3) każdego z gatunków zaliczanych do zwierząt futerkowych; 4) alpaki i jedwabnika morwowego, a w przypadku gdy w obrębie tych gatunków występują różne rasy, linie hodowlane lub odmiany – odpowiednio dla rasy, linii hodowlanej lub odmiany; 5) każdej linii hodowlanej pszczoł. 	<p>Regulacja krajowa mająca na celu określenie wymagań, jakie muszą spełnić związki hodowców lub inne podmioty zajmujące się hodowlą gatunków zwierząt gospodarskich, innych niż gatunki objęte rozporządzeniem 2016/1012, oraz tryb w jakim składane powinny być wnioski do ministra właściwego do spraw rolnictwa o wydanie zezwolenia na prowadzenie ksiąg hodowlanych dla tych gatunków zwierząt gospodarskich.</p> <p>Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p> <p>W przepisie tym określone zostały wymagania, jakie muszą spełnić związki hodowców lub inne podmioty zajmujące się hodowlą gatunków zwierząt gospodarskich, innych niż gatunki objęte rozporządzeniem 2016/1012, oraz tryb w jakim składane powinny być wnioski do ministra właściwego do spraw rolnictwa o wydanie zezwolenia na prowadzenie ksiąg hodowlanych dla tych gatunków zwierząt gospodarskich. Wymagania te, jak również tryb udzielania i cofania zezwolenia na prowadzenie ksiąg hodowlanych oraz zastrzeżenie, że</p>

<p>4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) program hodowlany zawierający: <ol style="list-style-type: none"> a) cel hodowlany, którym jest zachowanie, doskonalenie, odtworzenie lub tworzenie nowej rasy, odmiany, rodu lub linii hodowlanej, b) nazwę rasy, rodu lub linii hodowlanej, c) wzorzec zwierząt wpisywanych do księgi hodowlanej oraz standard hodowlany dla części wstępnej tej księgi, d) informacje o obszarze geograficznym, na którym będzie realizowany ten program, e) opis sposobu identyfikacji zwierząt objętych tym programem, f) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej niezbędny do realizacji tego programu oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę, g) zakres prowadzenia oceny genetycznej zwierząt oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę, o ile ta ocena jest prowadzona, h) opis sposobu prowadzenia selekcji oraz zasady doboru zwierząt do kojarzeń, i) opis systemu kontroli informacji o zwierzętach wpisanych do księgi hodowlanej, j) regulamin wpisu do księgi hodowlanej, zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do tej księgi oraz zasady wpisu do części głównej księgi hodowlanej potomstwa zwierząt wpisanych do części wstępnej księgi hodowlanej, k) minimalne wymagania, jakie powinny spełniać zwierzęta wpisywane do części wstępnej księgi hodowlanej; 2) oświadczenie o liczbie zwierząt danego gatunku, rasy, odmiany, stad zwierząt futerkowych, rodów lub linii hodowlanych, znajdujących się w posiadaniu członków związku hodowców lub innego podmiotu, które będą uczestniczyły w realizacji programu hodowlanego; 3) oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 8; 4) oświadczenie, że wszystkie zwierzęta należące do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej znajdujące się na obszarze geograficznym, na którym będzie realizowany ten program, mogą uczestniczyć w jego realizacji; 5) regulamin rozstrzygania sporów z hodowcami uczestniczącymi w programie hodowlanym; 6) kopię statutu lub umowy, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot, o ile dotyczy; 7) oświadczenie o numerze w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w innym rejestrze, albo ewidencji właściwych dla formy organizacyjnej wnioskodawcy. 	<p>na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi się tylko jedną księgę hodowlaną dla zwierząt gatunków, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b projektu ustawy, w tym rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach, każdego z gatunków zwierząt futerkowych oraz linii hodowlanych pszczoł, są podobne do dotychczas obowiązujących przepisów prawnych. W celu zapewnienia możliwości uczestniczenia w realizacji programu hodowlanego dla określonej księgi hodowlanej wszystkim hodowcom, którzy posiadają zwierzęta zarówno urodzone w kraju jak i zwierzęta przywiezione do Polski z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub z państw trzecich, na związki hodowców lub inne podmioty występujące do ministra właściwego do spraw rolnictwa o zezwolenie na prowadzenie takiej księgi hodowlanej nałożono obowiązek zapewnienia możliwości udziału w realizacji programu hodowlanego wszystkim zwierzętom należącym do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej znajdującym się na obszarze geograficznym, na którym realizowany jest ten program hodowlany. Przepis ten zapewni równe traktowanie wszystkich zwierząt należących do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej bez względu na miejsce ich pochodzenia. Występujących o zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej zobowiązano również do przedstawienia regulaminu rozstrzygania sporów z hodowcami uczestniczącymi w realizacji danego programu hodowlanego. Regulamin ten powinien określać sposób postępowania w przypadku odmowy wpisu do księgi hodowlanej danego zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej, w tym obowiązek informowania na piśmie o przyczynach takiej odmowy oraz tryb w jakim rozstrzygane są odwołania od odmowy wpisu do księgi hodowlanej. W artykule tym znajduje się również upoważnienie ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia dodatkowych wymagań jakie stawiane są tym związkom hodowców lub innym podmiotom prowadzącym księgę hodowlaną w zakresie warunków i sposobu prowadzenia ksiąg oraz obowiązku posiadania wykwalifikowanego personelu gwarantującego prawidłowe ich prowadzenie.</p>
---	---

	<p>5. Księga hodowlana zawiera informacje o zwierzętach wpisanych do tej księgi i jest prowadzona przez związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiadający dostęp do informacji o zwierzętach i danych o wartości użytkowej lub genetycznej tych zwierząt w zakresie niezbędnym do realizacji programu hodowlanego, 2) w sposób zapewniający: <ol style="list-style-type: none"> a) wykonywanie czynności związanych z prowadzeniem księgi hodowlanej przez osoby posiadające wiedzę i doświadczenie w zakresie realizowanego programu hodowlanego, b) bezpieczne przechowywanie zgromadzonych informacji o zwierzętach wpisanych do księgi. <p>6. Związek hodowców lub inny podmiot składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie dotyczące prowadzenia księgi hodowlanej, zawierające w szczególności informacje dotyczące zwierząt wpisanych do tej księgi lub zgłoszonych do wpisu do tej księgi, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący księgę hodowlaną:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie realizuje programu hodowlanego lub nie wpisuje do tej księgi zwierząt, stad zwierząt futerkowych, rodów oraz linii hodowlanych, które spełniają warunki wpisu do tej księgi określone w programie hodowlanym lub 2) nie składa sprawozdania, o którym mowa w ust. 6, lub 3) składa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 6, niezawierające wymaganych informacji. <p>8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej, dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, w tym warunki i sposób prowadzenia księgi hodowlanej oraz wiedzę niezbędną do jej prowadzenia, mając na względzie zapewnienie prawidłowości prowadzonej hodowli oraz sprawne i rzetelne prowadzenie księgi hodowlanej.</p>	
<p>Art. 11 ust. 1-7</p>	<p>Art. 11. 1. Księgi hodowlane dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, prowadzi się odrębnie dla poddawanych ocenie wartości użytkowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) gatunków, ras, linii hodowlanych albo odmian w obrębie gatunku lub rasy jeleniowatych, alpак i jedwabników morwowych; 2) rodów drobiu w obrębie jego poszczególnych gatunków; 3) gatunków zwierząt futerkowych; 4) linii hodowlanych pszczoł. 	<p>Regulacja krajowa mająca na celu określenie zasad prowadzenia ksiąg hodowlanych dla tych gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012, podziału ksiąg hodowlanych na część główną i wstępną oraz wymagań stawianych zwierzętom wpisywanym do odpowiednich części tych ksiąg.</p> <p>Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie</p>

	<p>2. Księga hodowlana dzieli się na część główną i część wstępną.</p> <p>3. Część główna księgi hodowlanej może być podzielona na klasy, do których zwierzęta są wpisywane w zależności od wyników ich oceny wartości użytkowej.</p> <p>4. Jeżeli część główna księgi hodowlanej jest podzielona na klasy, to wpisy o zwierzętach hodowlanych czystorasowych przenoszone z księgi prowadzonej na terytorium innego państwa do księgi hodowlanej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla danej rasy są dokonywane w odpowiedniej klasie, w zależności od wyników oceny wartości użytkowej tych zwierząt.</p> <p>5. Zwierzę, o którym mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, w tym matkę pszczelą, stado zwierząt futerkowych oraz ród drobiu, wpisuje się tylko do jednej księgi hodowlanej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>6. Do części głównej księgi hodowlanej mogą być wpisywane zwierzęta z gatunków zaliczanych do jeleniowatych, alpaki, jedwabniki morwowe, rody drobiu, stada zwierząt futerkowych oraz matki pszczele, które:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pochodzą co najmniej od dwóch pokoleń przodków tego samego gatunku, rasy, odmiany w obrębie rasy, stada, rodu lub linii hodowlanej, wpisanych do księgi hodowlanej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub księgi prowadzonej na terytorium innego państwa; 2) zostały zidentyfikowane w sposób określony w programie hodowlanym. <p>7. Do części wstępnej księgi hodowlanej mogą być wpisywane zwierzęta z gatunków zaliczanych do jeleniowatych, alpaki, jedwabniki morwowe, rody drobiu, stada zwierząt futerkowych oraz matki pszczele, które:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zostały zidentyfikowane w sposób określony w programie hodowlanym; 2) odpowiadają standardowi hodowlanemu; 3) spełniają minimalne wymagania określone dla zwierząt wpisywanych do danej księgi. 	dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 12 ust. 1-3	<p>Art. 12. 1. W przypadku rezygnacji z prowadzenia księgi hodowlanej dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, a także w przypadku gdy program hodowlany dla gatunku, rasy, odmiany, rodu lub linii, dla których prowadzi się tę księgę, nie może być realizowany, związek hodowców lub inny podmiot, które prowadzą daną księgę hodowlaną, informują ministra właściwego do spraw rolnictwa o zakończeniu jej prowadzenia.</p> <p>2. W przypadku określonym w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa stwierdza wygaśnięcie decyzji, na podstawie której była prowadzona księga hodowlana.</p> <p>3. W przypadku gdy decyzja stwierdzająca wygaśnięcie decyzji, na podstawie której była prowadzona księga hodowlana, a także w przypadku gdy decyzja, o której mowa w art. 10 ust. 7, staną się ostateczne, podmiot, który dotychczas prowadził tę księgę, przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z jej prowadzeniem Krajowemu Centrum</p>	Regulacja krajowa mająca na celu określenie trybu postępowania względem gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012, w przypadku, gdy upoważniony związek hodowców lub inny podmiot zrezygnuje z dalszego prowadzenia określonej księgi hodowlanej lub gdy nie będzie możliwe dalsze realizowanie programu hodowlanego określonego dla tej księgi. Upoważniony związek hodowców lub inny podmiot powinien wówczas poinformować o tym fakcie ministra właściwego do spraw rolnictwa, który stwierdzi wygaśnięcie decyzji. W przypadku, gdy decyzja stwierdzająca wygaśnięcie decyzji, na podstawie której prowadzona była księga hodowlana, stanie się ostateczna, dokumentacja związana z prowadzeniem tej księgi hodowlanej powinna zostać niezwłocznie przekazana do KCHZ. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i

	Hodowli Zwierząt.	rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.
Art. 13 ust. 1-7	<p>Art. 13. 1. Rejestry mogą prowadzić związki hodowców lub inne podmioty, które uzyskały zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa.</p> <p>2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu.</p> <p>3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) program krzyżowania zawierający: <ol style="list-style-type: none"> a) szczegółową charakterystykę rasy, linii lub krzyżówki, b) określenie cech użytkowych podlegających doskonaleniu w wyniku realizacji danego programu, c) opis komponentów i metod krzyżowania, d) zasady doboru zwierząt do kojarzeń, e) informację o obszarze geograficznym, na którym będzie realizowany ten program, f) opis sposobu identyfikacji zwierząt objętych tym programem, g) opis systemu rejestracji danych o pochodzeniu zwierząt objętych tym programem, h) zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do rejestru objętych tym programem, i) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej zwierząt niezbędny do realizacji tego programu oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę, j) zakres prowadzenia oceny genetycznej zwierząt oraz wskazanie podmiotu prowadzącego tę ocenę, o ile ta ocena jest prowadzona, k) opis systemu kontroli informacji o zwierzętach wpisanych do rejestru, l) regulamin prowadzenia rejestru; 2) oświadczenie o liczbie zwierząt, które zostaną objęte programem krzyżowania, znajdujących się w posiadaniu członków związku hodowców lub innego podmiotu; 3) oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7; 4) oświadczenie, że wszystkie zwierzęta należące do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej znajdujące się na obszarze geograficznym, na którym będzie realizowany ten program, mogą uczestniczyć w jego realizacji; 5) regulamin rozstrzygania sporów z hodowcami uczestniczącymi w ich programie krzyżowania; 6) kopię statutu lub umowy, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot, o ile dotyczy; 7) oświadczenie o numerze w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w innym rejestrze, 	<p>Regulacja krajowa mająca na celu określenie zasad prowadzenia rejestrów dla gatunków zwierząt gospodarskich innych niż świnie (zasady prowadzenia rejestrów hodowlanych świń zostały określone w rozporządzeniu 2016/1012) oraz wymagania jakie stawiane są podmiotom ubiegającym się o uzyskanie zezwolenia do prowadzenia takiego rejestru. W celu zapewnienia możliwości uczestniczenia w realizacji programu krzyżowania dla określonego rejestru wszystkim hodowcom, którzy posiadają zwierzęta zarówno urodzone w kraju jak i zwierzęta przywiezione do Polski z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub z państw trzecich, na związki hodowców lub inne podmioty występujące do ministra właściwego do spraw rolnictwa o zezwolenie na prowadzenie takiego rejestru nałożono obowiązek zapewnienia możliwości udziału w realizacji programu krzyżowania wszystkim zwierzętom należącym do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej znajdującym się na obszarze geograficznym, na którym realizowany jest ten program krzyżowania. Przepis ten zapewni równe traktowanie wszystkich zwierząt należących do danego gatunku, rasy, odmiany lub linii hodowlanej bez względu na miejsce ich pochodzenia. Występujących o zezwolenie na prowadzenie rejestru zobowiązano również do przedstawienia regulaminu rozstrzygania sporów z hodowcami uczestniczącymi w realizacji danego programu krzyżowania. Regulamin ten powinien określać sposób postępowania w przypadku odmowy wpisu do rejestru danego zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej, w tym obowiązek informowania o przyczynach takiej odmowy oraz tryb w jakim rozstrzygane są odwołania od odmowy wpisu do rejestru. Dodatkowe wymagania stawiane takim podmiotom, dotyczące sposobu prowadzenia rejestrów czy posiadania wykwalifikowanej kadry pracowników, określone zostaną w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.</p> <p>Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p>

	<p>albo ewidencji właściwych dla formy organizacyjnej wnioskodawcy.</p> <p>4. Rejestr zawiera informacje o zwierzętach wpisanych do tego rejestru i jest prowadzony przez związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiadający dostęp do informacji o zwierzętach i danych o wartości użytkowej lub hodowlanej tych zwierząt w zakresie niezbędnym do realizacji programu krzyżowania, 2) w sposób zapewniający: <ol style="list-style-type: none"> a) wykonywanie czynności związanych z prowadzeniem rejestru przez osoby posiadające wiedzę i doświadczenie w zakresie realizowanego programu krzyżowania; b) bezpieczne przechowywanie zgromadzonych informacji o zwierzętach wpisanych do rejestru. <p>5. Związek hodowców lub inny podmiot składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie dotyczące prowadzenia rejestru, zawierające w szczególności informacje dotyczące zwierząt wpisanych do tego rejestru lub zgłoszonych do wpisu do tego rejestru, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący rejestr:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie realizuje programu krzyżowania lub nie wpisuje do tego rejestru zwierząt, stad zwierząt futerkowych, rodów oraz linii hodowlanych, które spełniają warunki wpisu do tego rejestru określone w programie krzyżowania lub 2) nie składa sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, lub 3) składa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 5, niezawierające wymaganych informacji. <p>7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie rejestru, w tym warunki i sposób prowadzenia rejestru zapewniający właściwe zabezpieczenie i ochronę danych gromadzonych w rejestrze, dostęp do informacji i danych o wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt w zakresie niezbędnym do realizacji programu krzyżowania oraz wiedzę niezbędną do jego prowadzenia, a w przypadku bydła, koni, owiec, alpaka, kóz, jeleniowatych, jedwabników morwowych, pszczoł oraz stad drobiu i zwierząt futerkowych – minimalną liczebność pogłowia zwierząt niezbędną do prowadzenia rejestru, mając na względzie zapewnienie prawidłowości prowadzonej hodowli i uzyskiwanie zwierząt o wysokiej wartości użytkowej oraz sprawne i rzetelne prowadzenie rejestru.</p>	
Art. 14 ust. 1-2	Art. 14. 1. W przypadku rezygnacji z prowadzenia rejestru, a także jeżeli program krzyżowania określony dla danego rejestru nie może być realizowany, związek hodowców lub inny podmiot, które prowadzą dany rejestr, informują ministra właściwego do spraw	Regulacja krajowa mająca na celu określenie zasad w zakresie wygaśnięcia decyzji, na podstawie której był prowadzony rejestr względem gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Projekt

	<p>rolnictwa o zakończeniu jego prowadzenia.</p> <p>2. W przypadku określonym w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa stwierdza wygaśnięcie decyzji, na podstawie której był prowadzony rejestr.</p>	<p>ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p> <p>W przypadku rezygnacji podmiotu prowadzącego rejestr z dalszego jego prowadzenia lub niemożności realizacji programu krzyżowania określonego dla tego rejestru, upoważniony związek hodowców lub inny podmiot powinien poinformować o tym fakcie ministra właściwego do spraw rolnictwa, który stwierdzi wygaśnięcie decyzji. W stosunku do ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. <i>o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i> zmianie ulegnie procedura eliminowania z obiegu prawnego decyzji zezwalających związkom hodowców lub innym podmiotom na prowadzenie ksiąg hodowlanych lub rejestrów zwierząt gospodarskich. W świetle projektowanych przepisów minister będzie uprawniony do wydania decyzji stwierdzającej wygaśnięcie decyzji zezwalającej na prowadzenie księgi hodowlanej lub rejestru, gdy prowadzący tę księgę hodowlaną lub rejestr zrezygnuje z ich prowadzenia lub gdy nie będzie możliwe dalsze realizowanie programu hodowlanego lub programu krzyżowania.</p>
<p>Art. 15</p>	<p>Art. 15. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji objętych sprawozdaniami, o których mowa w art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 6 oraz art. 13 ust. 5, oraz sposób ich składania, mając na względzie zapewnienie rzetelnej wiedzy o sposobie prowadzenia przez związki hodowców lub inne podmioty ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych lub rejestrów.</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu określenie szczegółowego zakresu informacji oraz sposobu składania sprawozdania z prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych oraz rejestrów zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012.</p> <p>Przepis ten dotyczy wyłącznie podmiotów uznanych do prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów zwierząt gospodarskich w Polsce. Związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane realizujące na terenie RP zatwierdzone programy hodowlane będą informowały o liczbie wpisanych zwierząt w trybie określonym w art. 12 ust. 10 rozporządzenia 2016/1012.</p> <p>Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p> <p>W przepisie tym zawarte zostało upoważnienie ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu informacji oraz sposobu składania sprawozdania z prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych oraz rejestrów zwierząt gospodarskich. Nieskładanie w terminie sprawozdań z prowadzenia księgi hodowlanej dla zwierząt gospodarskich nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012 lub rejestru dla zwierząt objętych tym rozporządzeniem oprócz świń, lub niezawarcie w tych sprawozdaniach informacji określonych w rozporządzeniu może, zgodnie z</p>

		art. 10 ust. 7 i art. 13 ust. 6 projektu ustawy, skutkować cofnięciem zgody na prowadzenie określonej księgi hodowlanej lub rejestru.
Art. 16 ust. 1-2	<p>Art. 16. 1. Do księgi hodowlanej prowadzonej dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, mogą być wpisywane zwierzęta, stada zwierząt futerkowych, rody oraz linie hodowlane, które spełniają warunki wpisu do tej księgi określone w programie hodowlanym.</p> <p>2. Do rejestru mogą być wpisywane zwierzęta, stada zwierząt futerkowych, rody oraz linie hodowlane, które pochodzą od rodziców spełniających wymagania określone w programie krzyżowania i zostały zidentyfikowane po urodzeniu w sposób określony w tym programie.</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu określenie wymagań jakie muszą spełniać zwierzęta hodowlane wpisywane do ksiąg hodowlanych prowadzonych dla zwierząt nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012 i rejestrów zwierząt gospodarskich.</p> <p>Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p>
Art. 17 ust. 1-4	<p>Art. 17. 1. Związek hodowców lub inny podmiot prowadzący daną księgę hodowlaną lub rejestr, a także przedsiębiorstwo hodowlane prowadzące dany rejestr hodowlany wydają na wniosek hodowcy zaświadczenie potwierdzające dokonanie wpisu odpowiednio do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru.</p> <p>2. Za dokonanie wpisu zwierząt do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego i rejestru, za wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego i rejestru, a także za wydanie świadectwa zootechnicznego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012, podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą pobierać opłatę, której wysokość nie może przekraczać kosztów poniesionych przez te podmioty związanych z dokonaniem wpisu lub wystawieniem zaświadczenia lub świadectwa.</p> <p>3. Informację o wysokości opłaty pobieranej za wpis do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru oraz warunki, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać taki wpis, podmioty, o których mowa w ust. 1, podają do wiadomości w swojej siedzibie, a w przypadku gdy posiadają stronę internetową – udostępniają na tej stronie.</p> <p>4. Opłata, o której mowa w ust. 2, z wyłączeniem opłaty pobieranej przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, stanowi przychód podmiotu prowadzącego księgę, rejestr hodowlany lub rejestr.</p>	<p>Regulacja krajowa. Zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia na wniosek hodowcy zwierzę jest wpisywane lub rejestrowane w księdze hodowlanej. Przepisy te nie regulują jednak kwestii wystawiania dokumentów potwierdzających dokonanie takiego wpisu lub rejestracji czy też pobierania opłat za ich wystawienie lub dokonanie wpisu do księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego. Ponieważ projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gatunków gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie, w przepisie tym nałożono na związki hodowców oraz inne podmioty prowadzące księgi hodowlane dla wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich lub rejestry, tych gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012, a także na przedsiębiorstwa hodowlane prowadzące rejestry hodowlane świń, obowiązek wydawania, na wniosek hodowców, zaświadczeń potwierdzających dokonanie wpisu do księgi hodowlanej, rejestru lub rejestru hodowlanego. Podmioty te będą mogły również pobierać opłaty za dokonanie wpisu do ksiąg lub rejestrów, wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie takiego wpisu, a także za wydanie świadectwa zootechnicznego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012. W projekcie ustawy proponuje się, aby wysokości pobieranych opłat były ustalane samodzielnie przez uprawnione podmioty na podstawie poniesionych kosztów związanych z dokonaniem wpisem, wystawieniem zaświadczenia lub świadectwa zootechnicznego. Wysokości tych opłat oraz warunki jakie muszą zostać spełnione, aby uzyskać taki wpis będą podawane do publicznej wiadomości, w tym również ogłaszane na stronach internetowych administrowanych przez te związki lub podmioty, o ile takie strony są przez nie prowadzone. Pobierane opłaty stanowić będą przychód podmiotu prowadzącego daną księgę lub rejestr, a ich wysokość nie może przekraczać poniesionych kosztów związanych z dokonaniem wpisem lub wystawieniem zaświadczenia. Dotychczas, zgodnie</p>

		<p>z ustawą z dnia 29 czerwca 2007 r. <i>o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i>, maksymalna wysokość opłaty, jaka mogła zostać pobrana przez prowadzącego księgę lub rejestr za wpis zwierzęcia do danej księgi lub rejestru, wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu lub wydanie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zwierzęcia, była określona w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 grudnia 2007 r. <i>w sprawie maksymalnej wysokości opłat pobieranych za dokonanie wpisu do księgi hodowlanej i rejestru, wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi hodowlanej lub rejestru oraz wydanie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zwierząt hodowlanych i materiału biologicznego będącego przedmiotem handlu</i> (Dz. U. z 2016 r. poz. 466, z późn. zm.). Pobierane przez prowadzących księgi hodowlane, rejestry hodowlane lub rejestry opłaty stanowią będą przychód tych podmiotów. Przepis ten nie dotyczy opłat pobieranych przez KCHZ za dokonanie wpisu do księgi hodowlanej lub rejestru oraz za wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi hodowlanej lub rejestru prowadzonych przez KCHZ, które zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. <i>o finansach publicznych</i>, stanowią przychód budżetu państwa.</p>
<p>Art. 18 ust.1-2</p>	<p>Art. 18. 1. Do postępowań w sprawach o wpis zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.</p> <p>2. Na odmowę dokonania wpisu do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej właścicielowi lub posiadaczowi tego zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej przysługuje skarga do sądu administracyjnego na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – <i>Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi</i> (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, 1370 i 2451 oraz z 2018 r. poz. 650).</p>	<p>Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 i regulacja krajowa określająca procedurę postępowania w sprawach dotyczących wpisu zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p> <p>Wpis zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru następuje po spełnieniu przez to zwierzę, stado, ród lub linię hodowlaną wymagań określonych w rozporządzeniu 2016/1012 i ustawie o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, oraz ewentualnie w regulaminie wpisu do danej księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego świń lub rejestru, jeżeli rozporządzenie lub ustawa tak stanowią. Niespełnienie tych wymagań skutkuje odmową wpisu, która może prowadzić do zaistnienia sporu pomiędzy hodowcą zwierzęcia a prowadzącym księgę hodowlaną, rejestr hodowlany lub rejestr. Spory te powinny być rozstrzygane w oparciu o wewnętrzne regulacje ustanowione przez uznane związki hodowców i przedsiębiorstwa hodowlane oraz związki hodowców, którym minister właściwy do spraw rolnictwa zezwolił na prowadzenie ksiąg hodowlanych lub rejestrów. Zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku nr 1 część 1 B. pkt 1 lit. b ppkt (i) rozporządzenia</p>

		<p>2016/1012, warunkiem uznania związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego jest posiadanie regulaminu rozstrzygnięcia sporów z hodowcami uczestniczącymi w ich programie hodowlanym. Wymóg posiadania takiego regulaminu został również nałożony na związki hodowców lub inne podmioty występujące do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej dla gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012 (art. 10 ust. 4 pkt 5 projektu ustawy) lub rejestru dla wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich z wyjątkiem świń (art. 13 ust. 3 pkt 5 projektu ustawy). W regulaminach rozstrzygnięcia sporów z hodowcami uczestniczącymi w danym programie hodowlanym powinien być określony tryb postępowania w przypadku odmowy wpisu, w tym również obowiązek informowania właściciela lub posiadacza zwierzęcia, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii o przyczynach odmowy wpisu do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego świń lub rejestru oraz wskazany tryb odwoławczy. Dzięki tak ukształtowanej drodze rozstrzygnięcia sporów oraz w celu odformalizowania postępowanie w sprawie wpisu do księgi hodowlanej projekt ustawy nie przewiduje zastosowania <i>Kodeksu postępowania administracyjnego</i>. Jednakże gdyby powyższa droga dla hodowcy okazała się niezadowalająca wówczas będzie on mógł wnieść skargę do sądu administracyjnego na zasadach i w trybie określonym dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – <i>Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi</i>.</p>
<p>Art. 19 ust. 1-2</p>	<p style="text-align: center;">Rozdział 3</p> <p style="text-align: center;">Ocena wartości użytkowej i ocena genetyczna zwierząt gospodarskich</p> <p>Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić podmiot niebędący związkiem hodowców lub przedsiębiorstwem hodowlanym uznanym na podstawie rozdziału II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012, do prowadzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub 2) oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a <p>- mając na względzie zapewnienie przez ten podmiot spełniania wymagań określonych w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, zgodnie z właściwym zatwierdzonym programem hodowlanym oraz wypełniania obowiązków wynikających z art. 28 rozporządzenia 2016/1012.</p>	<p>Przepis wynikający z wykonania art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012. Zgodnie z art. 19 ust. 1 projektu ustawy minister właściwy do spraw rolnictwa będzie, w drodze rozporządzenia, upoważniał podmioty niebędące związkiem hodowców lub przedsiębiorstwem hodowlanym, do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gatunków, których dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Upoważnienie do wykonywania tych zadań mogą otrzymać wyłącznie podmioty, które spełnią wymagania określone w art. 27 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012, zostaną wskazane do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej we właściwym zatwierdzonym programie hodowlanym i będą wypełniały obowiązki wynikające z art. 28 rozporządzenia 2016/1012 oraz złożą wnioski o takie upoważnienie. Jeżeli podmiot ten nie będzie spełniał którejkolwiek z tych przesłanek utraci upoważnienie do dalszego prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej. Potwierdzeniem faktu utraty takiego upoważnienia będzie odpowiednia zmiana w treści rozporządzenia. W artykule tym określono również wymagania jakie</p>

	<p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić wyłącznie podmiot, który złożył wniosek o upoważnienie do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.</p>	<p>muszą spełniać laboratoria, w których badane jest mleko w ramach prowadzonej oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz. Podobne wymagania stawiane takim laboratoriom wynikały również z obowiązującej ustawy o <i>organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i>.</p>
Art. 20	<p>Art. 20. Mleko, w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz, poddaje się badaniu w laboratoriach, które:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uczestniczą w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych prowadzonych przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2; 2) stosują do sprawdzania metod badawczych materiały odniesienia przygotowywane przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2; 3) wdrożyły system kontroli jakości 	<p>Regulacja krajowa. Przepis nakłada na prowadzących ocenę wartości użytkowej bydła, owiec i kóz obowiązek przeprowadzania badań laboratoryjnych składu mleka w laboratoriach oceny mleka, które uczestniczą w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych i stosują do sprawdzania metod badawczych materiały odniesienia przygotowywane przez laboratorium referencyjne materiały. Przepis zgodny z wytycznymi ICAR mający zapewnić wiarygodność oznaczeń składu mleka, a tym samym wiarygodność uzyskiwanych wyników oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej ocenianych zwierząt.</p>
Art. 21 ust. 1-7	<p>Art. 21. 1. Ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, może prowadzić wyłącznie podmiot, który został upoważniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie księgi hodowlanej lub rejestru, 2) inny podmiot, który został wskazany w programie hodowlanym dla danej księgi hodowlanej lub w programie krzyżowania dla danego rejestru <p>– mając na względzie zapewnienie przez ten związek lub podmiot prawidłowego realizowania powierzonych mu zadań oraz wiarygodność uzyskiwanych wyników oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej.</p> <p>3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rolnictwa może upoważnić wyłącznie podmiot, który złożył wniosek o upoważnienie do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b.</p> <p>4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakres oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej, oraz metodykę prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej; 2) opis sposobu oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów hodowlanych. <p>5. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, informują tego ministra na piśmie o zamiarze dokonania zmiany w zakresie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej lub w metodyce prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu uregulowanie zasad prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej gatunków zwierząt gospodarskich innych niż gatunki objęte rozporządzeniem 2016/1012.</p> <p>Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p>

	<p>genetycznej co najmniej na 30 dni przed dniem wprowadzenia tej zmiany.</p> <p>6. W informacji, o której mowa w ust. 5, wskazuje się zakres, cel i uzasadnienie wprowadzanej zmiany oraz termin jej wprowadzenia.</p> <p>7. Związek hodowców oraz inny podmiot upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, publikują wyniki tych ocen w terminach i na zasadach określonych w metodyce prowadzenia tych ocen.</p>	
<p>Art. 22 ust. 1-6</p>	<p>Art. 22. 1. Ocena wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, jest prowadzona:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na wniosek albo za zgodą właściciela lub posiadacza zwierząt poddawanych tej ocenie; 2) w zakresie i według metodyki określonych przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do jej prowadzenia. <p>2. Wyniki oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, są udostępniane zainteresowanemu właścicielowi lub posiadaczowi zwierząt poddawanych ocenie.</p> <p>3. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, informują zainteresowanych właścicieli lub posiadaczy zwierząt poddawanych tej ocenie o jej zakresie i metodyce stosowanej przez te podmioty do jej prowadzenia oraz o zmianach wprowadzanych w zakresie tej oceny i w metodyce jej prowadzenia.</p> <p>4. Ocena genetyczna zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, jest prowadzona w zakresie i według metodyki określonych przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do jej prowadzenia.</p> <p>5. Ocena genetyczna zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, może być dokonywana, w zależności od specyfiki gatunku, rasy, odmiany, rodu, linii, stada lub typu użytkowego, na podstawie wyników oceny wartości użytkowej, oceny typu i budowy, rodowodu lub oceny innych cech tych zwierząt.</p> <p>6. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, informują zainteresowanych właścicieli lub posiadaczy zwierząt poddawanych tej ocenie o jej zakresie i metodyce stosowanej przez te podmioty do jej prowadzenia oraz o zmianach wprowadzanych w zakresie tej oceny i w metodyce jej prowadzenia.</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu uregulowanie zasad prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej gatunków zwierząt gospodarskich innych niż gatunki objęte rozporządzeniem 2016/1012 oraz zasady udostępniania i publikowania wyników tych ocen.</p> <p>Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p>

<p>Art. 23 ust. 1-3</p>	<p>Art. 23. 1. Zwierzęta, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, poddaje się ocenie wartości użytkowej lub ocenie genetycznej, jeżeli są oznakowane w sposób umożliwiający ich identyfikację.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do jedwabników morwowych, stad rodzicielskich i towarowych drobiu oraz do zwierząt futerkowych.</p> <p>3. Sposób oznakowania i identyfikacji do celów hodowlanych zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, określa związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej, z tym że oznakowanie to powinno być trwałe i indywidualne, dokonane przy użyciu kolczyków, identyfikatorów elektronicznych, znaczków identyfikacyjnych lub za pomocą tatuażu.</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu uregulowanie sposobu oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej tych gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p>
<p>Art. 24</p>	<p>Art. 24. Za prowadzenie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gospodarskich może być pobierane wynagrodzenie w wysokości ustalonej w umowie o jej prowadzenie, przy czym wysokość tego wynagrodzenia ustala się uwzględniając, zarówno w przypadku zwierząt gospodarskich urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jak i zwierząt pochodzących z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, te same elementy składowe.</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu określenie zasad pobierania opłat za prowadzenie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gospodarskich. W art. 27 rozporządzenia 2016/1012 wskazano kto może prowadzić ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną. Nie uregulowano jednak spraw związanych z pobieraniem opłat za prowadzenie tych ocen. Ponieważ projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy to rozporządzenie, w przepisie wskazano, że podmioty upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gospodarskich wszystkich gatunków będą mogły pobierać wynagrodzenie za wykonywane usługi, a wysokość pobieranego wynagrodzenia za prowadzenie oceny zwierząt urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zwierząt pochodzących z innych państw członkowskich Unii Europejskiej powinna być ustalana z uwzględnieniem takich samych elementów składowych.</p>
<p>Art. 25</p>	<p style="text-align: center;">Rozdział 4 Rozród zwierząt gospodarskich</p> <p>Art. 25. W przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozrodzie naturalnym zwierząt hodowlanych wykorzystuje się reproduktory wpisane do ksiąg hodowlanych albo rejestrów; 2) sztucznym unasiennianiu zwierząt hodowlanych, z wyłączeniem pszczoł, wykorzystuje się: <ol style="list-style-type: none"> a) reproduktory: <ul style="list-style-type: none"> – wpisane do księgi hodowlanej albo rejestru, – poddane ocenie wartości użytkowej i ocenie genetycznej, o ile przeprowadzenie oceny genetycznej wynika z programu hodowlanego 	<p>Regulacja krajowa mająca na celu określenie wymagań dla reproduktorów gatunków zwierząt gospodarskich innych niż gatunki objęte rozporządzeniem 2016/1012 wykorzystywanych w rozrodzie naturalnym, a także wymagań stawianych reproduktorom, których nasienie wykorzystywane jest do sztucznego unasienniania.</p> <p>Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p>

	<p>lub programu krzyżowania,</p> <p>b) nasienie pochodzące od reproduktorów, spełniających wymagania określone w lit. a.</p>	
Art. 26 ust. 1-2	<p>Art. 26. 1. W rozrodzie pszczół wykorzystuje się trutnie pochodzące od matek pszczelich wpisanych do ksiąg hodowlanych lub rejestrów prowadzonych dla linii hodowlanych pszczół lub od ich córek.</p> <p>2. Sejmik województwa, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu, prowadzących księgę danej linii pszczół, może, w drodze uchwały, zakazać na terenie województwa lub jego części utrzymywania pszczół lub dopuścić utrzymywanie pszczół określonej linii, jeżeli jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia prawidłowej realizacji programu hodowlanego lub programu ochrony zasobów genetycznych. Zadanie to jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu określenie wymagań w zakresie rozrodu pszczół, które nie są objęte rozporządzeniem 2016/1012.</p> <p>Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p>
Art. 27 ust.1-2	<p>Art. 27. 1. Produkcję piskląt prowadzi się przy wykorzystaniu jaj wylęgowych pochodzących od stad drobiu wpisanych do ksiąg hodowlanych lub rejestrów.</p> <p>2. Do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza się pisklęta hodowlane drobiu, które pochodzą od stad drobiu wpisanych do ksiąg hodowlanych lub rejestrów.</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu określenie wymagań w zakresie produkcji piskląt drobiu, które nie są objęte rozporządzeniem 2016/1012.</p> <p>Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie.</p>
Art. 28 ust. 1	<p>Art. 28. 1. Podmiot prowadzący, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, punkt kopulacyjny dla zwierząt gospodarskich:</p> <p>1) wykorzystuje reproduktory spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. a oraz art. 24 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – w art. 25 pkt 1;</p> <p>2) wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy świadectwo jej pokrycia, zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego krycia, w szczególności datę jego przeprowadzenia oraz przechowuje kopie wydanych świadectw przez 5 lat od dnia jego wydania.</p>	<p>Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu określenie wymagań dla podmiotów prowadzących punkty kopulacyjne wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również dla gatunków zwierząt, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012.</p> <p>Art. 21 ust. 1 lit. a oraz art. 24 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/1012 określają wymagania jakie muszą spełniać samce wykorzystywane do krycia naturalnego.</p> <p>Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wydawania i przechowywania dokumentów potwierdzających krycie samic określonym rozplodnikiem. Ponieważ projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy to rozporządzenie, a także mając na względzie obowiązek udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa na prowadzących punkty kopulacyjne nałożono obowiązek wydawania posiadaczowi krytej samicy świadectwa pokrycia, na podstawie którego można będzie ustalić pochodzenie urodzonego potomstwa i przechowywania jego kopii przez 5 lat.</p>
Art. 28 ust.2	<p>2. Podmiot wykorzystujący, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zarodki zwierząt spełniające wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. e i f lub art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1012, wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o przeniesieniu zarodka, zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego</p>	<p>Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu określenie wymagań dla podmiotów wykorzystujących zarodki wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również dla gatunków zwierząt, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012.</p> <p>Art. 21 ust. 1 lit. e-f oraz art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1012 określają wymagania</p>

	<p>przeprowadzenia oraz przechowuje kopie wydanych zaświadczeń przez 5 lat od dnia ich wydania.</p>	<p>jakie muszą spełniać zarodki wykorzystywane w rozrodzie zwierząt hodowlanych. Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wydawania i przechowywania dokumentów potwierdzających przeniesienie zarodka. Ponieważ projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy to rozporządzenie, a także mając na względzie obowiązek udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa na przenoszących zarodki nałożono obowiązek wydawania zaświadczeń potwierdzających przeniesienie zarodka, na podstawie których można będzie ustalić pochodzenie urodzonego potomstwa i przechowywania ich kopii przez 5 lat.</p>
<p>Art. 29 ust.1-2</p>	<p>Art. 29. 1. W przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, każdą partię materiału biologicznego zwierząt hodowlanych wprowadzaną do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaopatruje się w dokument handlowy zawierający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane umożliwiające identyfikację dawcy lub dawców tego materiału; 2) termin pobrania lub produkcji tego materiału; 3) imię i nazwisko, adres i miejsce zamieszkania albo nazwę oraz adres i siedzibę producenta i odbiorcy tego materiału. <p>2. Dokument handlowy jest wydawany przez podmiot wprowadzający materiał biologiczny do obrotu zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzi działalność w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) pozyskiwania, produkowania, przetwarzania lub przechowywania nasienia lub b) przechowywania nasienia, lub c) pozyskiwania, produkowania lub przechowywania komórek jajowych lub zarodków lub 2) utrzymuje drób hodowlany, lub 3) prowadzi księgę hodowlaną lub rejestr dla jedwabnika morwowego. 	<p>Projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie. W podobny sposób do obowiązujących obecnie przepisów, w art. 29 projektu ustawy, uregulowano kwestię wystawiania i zaopatrywania w dokument handlowy każdej partii wprowadzanego do obrotu materiału biologicznego zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012, umożliwiające identyfikację dawcy lub dawców tego materiału, a także zawierający informację o terminie pobrania lub produkcji tego materiału biologicznego oraz dane umożliwiające identyfikację producenta i odbiorcy materiału biologicznego. Zgodnie z art. 30 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 każde zwierzę hodowlane czystorasowe lub partia materiału biologicznego pochodzącego od takich zwierząt wprowadzane do handlu muszą być zaopatrzone w świadectwa zootechniczne, których sposób wystawiania, wzory oraz zakres informacji w nich zawartych określone zostały w tym rozporządzeniu.</p>
<p>Art. 30 ust. 1</p>	<p>Art. 30. 1. Podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zaopatruje się w nasienie wyłącznie: <ol style="list-style-type: none"> a) w centrum, o którym mowa w art. 21 ust. 5 oraz art. 24 ust. 3 rozporządzenia 2016/1012 – w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub b) w punktach dystrybucji nasienia knurów, o ile nasienie to zostanie wykorzystane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub c) u podmiotów prowadzących działalność, o której mowa w art. 30 ust. 1 pkt 3 i 4 – w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b; 2) wykorzystuje nasienie: 	<p>Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu określenie wymagań jakie muszą spełnić podmioty świadczące usługi w zakresie sztucznego unasienniania wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym także tych, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Obowiązki te obejmują: zaopatrywanie się w nasienie wyłącznie w centrach pozyskiwania, produkowania, przetwarzania lub przechowywania nasienia zatwierdzonych do wewnątrzunijnego handlu nasieniem lub w punktach dystrybucji nasienia knurów, w przypadku nasienia knurów wykorzystywanego wyłącznie na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, lub u podmiotów prowadzących działalność w zakresie pozyskiwania, produkowania,</p>

	<p>a) pozyskane od zwierząt, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g oraz art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, lub</p> <p>b) pochodzące od reproduktorów, spełniających wymagania określone w art. 25 pkt 2 lit. a – w odniesieniu do zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b;</p> <p>3) wydaje właścicielowi lub posiadaczowi samicy zaświadczenie o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania, zawierające informacje dotyczące przeprowadzonego zabiegu, w szczególności datę jego przeprowadzenia, oraz przechowuje kopie wydanych zaświadczeń przez 5 lat od dnia ich wydania;</p> <p>4) przekazuje związkowi hodowców prowadzącemu ocenę wartości użytkowej lub innemu podmiotowi upoważnionemu do prowadzenia tej oceny informacje o zabiegach sztucznego unasienniania wykonanych w stadach bydła ras mlecznych objętych oceną wartości użytkowej, niezwłocznie po ich wykonaniu, w sposób ustalony przez ten związek lub podmiot.</p>	<p>przetwarzania lub przechowywania nasienia innych gatunków zwierząt gospodarskich, wykorzystywanie do wykonywania zabiegów unasienniania nasienia pochodzącego wyłącznie od reproduktorów spełniających wymagania określone w art. 21 ust. 1 lit. b-d lub g oraz art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012 lub w art. 25 ust. 2 pkt 1 projektu ustawy. Ponieważ przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii wydawania dokumentów potwierdzających wykonanie zabiegu sztucznego unasienniania samic to jednak mając na względzie obowiązek udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa, na podmioty świadczące usługi w tym zakresie nałożono również obowiązek wydawania posiadaczowi unasiennianej samicy zaświadczenia o wykonaniu zabiegu unasienniania, na podstawie którego będzie można ustalić pochodzenie urodzonego potomstwa, a także przekazywanie podmiotowi prowadzącemu ocenę wartości użytkowej informacji na temat zabiegów sztucznego unasienniania wykonanych w stadach bydła mlecznego objętego oceną wartości użytkowej. Obowiązek przekazywania informacji dotyczących rozrodu bydła w stadach objętych oceną wartości użytkowej wynika z wytycznych ICAR, tj. podmiotu uznanego przez Komisję Europejską za właściwy w zakresie określania zasad prowadzenia oceny wartości użytkowej zwierząt.</p>
<p>Art. 30 ust. 2-9</p>	<p>Art. 30. 2. Zabiegi sztucznego unasienniania w ramach wykonywania usług, o których mowa w ust. 1, wykonują:</p> <p>1) lekarze weterynarii;</p> <p>2) osoby, które:</p> <p>a) złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin kończący szkolenie z zakresu sztucznego unasienniania danego gatunku zwierząt gospodarskich obejmujące:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zajęcia teoretyczne z zakresu: <ul style="list-style-type: none"> -- anatomii i fizjologii zwierząt, -- regulacji prawnych dotyczących organizacji hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich, -- selekcji i doboru zwierząt do kojarzeń, -- interpretacji informacji zawartych w świadectwach zootechnicznych lub innych dokumentach hodowlanych, – zajęcia praktyczne z zakresu: <ul style="list-style-type: none"> -- postępowania z nasieniem, -- wykonywania zabiegów sztucznego unasienniania, <p>b) uzyskały uprawnienia do ich wykonywania na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej i posiadają zaświadczenie potwierdzające</p>	<p>Przepis krajowy wskazujący które osoby mogą świadczyć usługi w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich. Przepisy rozporządzenia 2016/1012 określają jedynie wymagania jakie musi spełniać nasienie wykorzystywane do zabiegów sztucznego unasienniania bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, ale nie wskazuje kto może wykonywać takie zabiegi. Ponieważ projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy to rozporządzenie, w projekcie ustawy wskazano, że usługi w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt będą mogli świadczyć wyłącznie lekarze weterynarii lub osoby, które ukończyły z wynikiem pozytywnym szkolenie z zakresu sztucznego unasienniania przeprowadzone przez podmioty, które uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie takich szkoleń lub osoby, które nabyły uprawnienia do wykonywania takich usług w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej. W artykule tym określone zostały również wymagania, jakie muszą spełnić podmioty ubiegające się o udzielenie przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zgody na prowadzenie szkoleń z zakresu sztucznego unasienniania poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich. Zostały też określone przypadki, w których minister właściwy do spraw rolnictwa może cofnąć swoją</p>

	<p>nabycie tych uprawnień.</p> <p>3. Szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, może być prowadzone przez podmiot, który uzyskał zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa.</p> <p>4. Zgoda, o której mowa w ust. 3, jest wydawana w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek podmiotu zamierzającego prowadzić szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, jeżeli ten podmiot dołączy do tego wniosku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) program tego szkolenia uwzględniający zagadnienia, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, oraz plan jego realizacji; 2) wzór zaświadczenia o ukończeniu tego szkolenia; 3) określenie trybu powoływania komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin kończący to szkolenie oraz kwalifikacje osób wchodzących w skład tej komisji; 4) opis sposobu przeprowadzenia egzaminu kończącego to szkolenie; 5) wskazanie zakresu informacji zawartych w protokole, o którym mowa w ust. 7. <p>5. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, powołuje komisję egzaminacyjną w celu przeprowadzenia egzaminu kończącego szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a.</p> <p>6. W skład komisji egzaminacyjnej mogą wchodzić osoby, które posiadają wykształcenie wyższe uzyskane na kierunku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zootechnika, weterynaria lub rolnictwo lub 2) innym niż określony w pkt 1, jeżeli ponadto złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin kończący szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a. <p>7. Komisja egzaminacyjna niezwłocznie po przeprowadzeniu egzaminu kończącego szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, sporządza protokół jego przebiegu, zawierający co najmniej wyniki tego egzaminu.</p> <p>8. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, na podstawie wyników zawartych w protokole, o którym mowa w ust. 7, wydaje zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zgodę, o której mowa w ust. 3, jeżeli podmiot prowadzący szkolenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie realizuje programu tego szkolenia lub realizuje program inny niż dołączony do wniosku, o którym mowa w ust. 4, lub 2) nie wydaje zaświadczeń o ukończeniu tego szkolenia lub wydaje zaświadczenia niezgodne ze wzorem, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, lub 3) nie powołuje komisji egzaminacyjnej zgodnie z trybem określonym w ust. 4 pkt 3, lub powołuje w jej skład osoby, które nie posiadają kwalifikacji określonych w ust. 4 pkt 3, lub 4) nie zapewnia sporządzenia protokołu, o którym mowa w ust. 7. 	<p>zgodę na prowadzenie przez dany podmiot szkoleń z zakresu sztucznego unasienniania. Takie same wymagania dotyczące podmiotów świadczących usługi w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich oraz podmiotów prowadzących szkolenia z zakresu sztucznego unasienniania obowiązują również w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. <i>o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i>. Dlatego wprowadzenie tych przepisów nie będzie skutkowało nałożeniem na te podmioty dodatkowych obowiązków, a ponadto w przepisach końcowych i przejściowych do projektu ustawy wprowadzono przepisy, które utrzymają w mocy dotychczas nabyte uprawnienia tych podmiotów.</p>
Art. 31	Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje zezwolenia, o których	Przepis wynikający z wykonania art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012. W

ust.1-2	<p>mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012. Zezwolenia te są wydawane w drodze decyzji administracyjnej na wniosek związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego uznanych na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012.</p> <p>2. W przypadku wydania zezwoleń, o których mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012, odstępstwa, o których mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012, dotyczą również centrum i zespołu, o których mowa w art. 21 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012, wymienionych we właściwych zatwierdzonych programach hodowlanych.</p>	<p>przepisie tym nadano ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa kompetencję do wydania zezwolenia na zastosowanie odstępstwa od stosowania wzorów świadectw zootechnicznych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych i materiału biologicznego od nich pochodzącego, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012. Do wystąpienia o zezwolenie na niestosowanie wzorów określonych w rozporządzeniu wykonawczym do rozporządzenia 2016/1012 upoważnione będą wyłącznie związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane, które zostały uznane na podstawie rozdziału II sekcja 1 rozporządzenia 2016/1012, z tym, że uzyskane przez te podmioty zezwolenie na niestosowanie wzorów świadectw zootechnicznych dotyczyć będzie również wszystkich centrów pozyskiwania, przetwarzania lub przechowywania nasienia lub zespołów pozyskiwania lub produkowania zarodków zatwierdzonych do celów wewnątrzunijnego handlu nasieniem, które zostały wymienione w programach hodowlanych zatwierdzonych na wniosek tego związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego.</p>
Art. 32	<p>Art. 32. Przepisów art. 25, art. 26 i art. 30 nie stosuje się do badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich prowadzonych przez podmioty wymienione w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 6b i 8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 i 374).</p>	<p>Przepis wynikający z wykonania art. 1 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012 oraz regulacja krajowa mająca na celu zapobieżenie utrudnieniom lub uniemożliwieniu prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2018 r. poz. 87), w dziedzinie hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich przez jednostki naukowe i uczelnie w rozumieniu tej ustawy i zawiera zwolnienie tych podmiotów z obowiązku przestrzegania niektórych przepisów ustawy.</p>
Art. 33	<p>Art. 33. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb wydawania i przechowywania świadectw pokrycia, zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub zaświadczeń o przeniesieniu zarodków oraz szczegółowy zakres informacji zawartych w tych dokumentach, mając na względzie ujednoczenie informacji zawartych w tych dokumentach.</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu określenie warunków i trybu wydawania i przechowywania świadectw pokrycia, zaświadczeń potwierdzających wykonanie zabiegu sztucznego unasienniania oraz zaświadczeń potwierdzających przeniesienie zarodka oraz określająca zakres niezbędnych informacji zawartych w tych dokumentach. Przepisy rozporządzenia 2016/1012 nie regulują kwestii związanych z wykonywaniem zabiegów sztucznego unasienniania, dokumentowaniem faktu wykonania takiego zabiegu czy też zabiegu przeniesienia zarodka. Mając na względzie konieczność udokumentowania pochodzenia urodzonego potomstwa, nałożono na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, zakresu informacji jakie powinny być zawarte w tych dokumentach.</p>
Art. 34	<p style="text-align: center;">Rozdział 5</p> <p style="text-align: center;">Ochrona zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich</p> <p>Art. 34. 1. Rasy zwierząt gospodarskich oraz linie hodowlane lub odmiany</p>	<p>Regulacja krajowa. Ponieważ projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012 w art. 35 projektu</p>

<p>ust. 1-3</p>	<p>w obrębie ras zwierząt gospodarskich, których liczebność stwarza zagrożenie dla ich istnienia, obejmuje się ochroną zasobów genetycznych polegającą na utrzymywaniu żywych zwierząt gospodarskich lub gromadzeniu i przechowywaniu materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt.</p> <p>2. Ochrona zasobów genetycznych jest prowadzona w sposób określony w programie ochrony zasobów genetycznych. Program ten zawiera wskazanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) populacji zwierząt gospodarskich zagrożonych wyginięciem i potwierdzenie statusu zagrożenia wyginięciem w odniesieniu do ras, linii hodowlanych lub odmian w obrębie tych ras, na podstawie liczby samic wpisanych do księgi hodowlanej prowadzonej dla tej rasy, linii hodowlanej lub odmiany w obrębie danej rasy; 2) celu, jaki ma zostać osiągnięty w wyniku realizacji tego programu; 3) zakresu i metod służących realizacji tego programu; 4) zakresu kriokonserwacji materiału biologicznego i sposób wykorzystania tego materiału. <p>3. Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie realizuje i koordynuje zadania w zakresie ochrony zasobów genetycznych, w szczególności przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opracowanie, we współpracy z właściwymi uznanymi związkami hodowców lub związkami hodowców i innymi podmiotami, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie ksiąg hodowlanych, programu ochrony zasobów genetycznych dla poszczególnych ras, linii hodowlanych lub odmian, o których mowa w ust. 1 i udostępnienie tego programu na stronie internetowej administrowanej przez Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie; 2) współpracę z uznanymi związkami hodowców lub związkami hodowców i innymi podmiotami, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie ksiąg hodowlanych, w zakresie realizacji programów ochrony zasobów genetycznych; 3) gromadzenie i przechowywanie materiału biologicznego podlegającego kriokonserwacji zgodnie z programem ochrony zasobów genetycznych; 4) informowanie właściwego miejscowo powiatowego lekarza weterynarii o liczbie i miejscu utrzymywania zwierząt gospodarskich poszczególnych gatunków objętych ochroną zasobów genetycznych; informację przekazuje się na elektroniczną skrzynkę podawczą danego powiatowego lekarza weterynarii, udostępnioną i obsługiwaną zgodnie z art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne; 5) współpracę i koordynowanie współpracy z organizacjami międzynarodowymi lub ponadnarodowymi działającymi w dziedzinie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich. 	<p>ustawy zdefiniowane zostały warunki jakie muszą zostać spełnione, żeby dana rasa zwierząt gospodarskich lub linia hodowlana pszczoł lub ród drobiu zostały uznane za zagrożone i objęte ochroną zasobów genetycznych. Zdefiniowano również wymagania jakie powinien spełniać program ochrony zasobów genetycznych oraz wskazano Instytut Zootechniki - Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie (IZ-PIB), jako podmiot odpowiedzialny za realizację i koordynację zadań w zakresie ochrony zasobów genetycznych wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w szczególności za ustanawianie, we współpracy z uznanymi związkami hodowców lub innymi podmiotami prowadzącymi księgi hodowlane dla zagrożonych ras, linii lub rodów, programów ochrony zasobów genetycznych poszczególnych ras, linii lub odmian zwierząt gospodarskich oraz do gromadzenia i przechowywania materiału biologicznego podlegającemu kriokonserwacji zgodnie z przyjętym programem ochrony dla danej rasy, linii lub rodu zwierząt gospodarskich. IZ-PIB będzie również odpowiedzialny za informowanie właściwych miejscowo powiatowych lekarzy weterynarii o liczbie i miejscu utrzymywania zwierząt poszczególnych gatunków objętych ochroną zasobów genetycznych, co stanowi wdrożenie art. 15 dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. <i>w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG</i> w odniesieniu do zwierząt utrzymywanych w celu ochrony zasobów genetycznych zwierząt hodowlanych. W celu zastosowania tego przepisu konieczne jest wcześniejsze powiadomienie powiatowego lekarza weterynarii o miejscach, w których utrzymywane są zwierzęta objęte ochroną zasobów genetycznych. IZ-PIB będzie także odpowiedzialny za współpracę i koordynację współpracy z organizacjami międzynarodowymi lub ponadnarodowymi działającymi w dziedzinie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich.</p>
	<p style="text-align: center;">Rozdział 6 Kontrola hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich</p>	<p>Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 w zakresie wykonywania kontroli urzędowych. Ponieważ projekt ustawy w sposób</p>

<p>Art. 35 ust. 1-5</p>	<p>Art. 35. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przeprowadza kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012 oraz kontrole, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, zwane dalej „kontrolami”, u podmiotów innych niż Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt wykonujących zadania z zakresu hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich.</p> <p>2. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt wykonują czynności kontrolne w ramach kontroli po uzyskaniu upoważnienia do ich wykonywania udzielonego przez dyrektora tej jednostki lub osobę przez niego upoważnioną.</p> <p>3. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, wykonując czynności kontrolne, po przedstawieniu upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, mają prawo do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wstępu na grunty i do obiektów, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, do zakładów wylęgu drobiu oraz do obiektów, w których jest pozyskiwany, produkowany, przetwarzany lub przechowywany materiał biologiczny; 2) oględzin zwierząt gospodarskich, przeprowadzania badań i pobierania próbek krwi oraz próbek materiału biologicznego; 3) kontroli świadectw zootechnicznych, dokumentów hodowlanych i innych dokumentów w zakresie objętym przedmiotem kontroli; 4) dostępu do komputerowych systemów zarządzania informacjami w zakresie objętym przedmiotem kontroli oraz do danych zawartych w tych systemach; 5) żądania pisemnych i ustnych wyjaśnień w zakresie objętym przedmiotem kontroli. <p>4. Czynności kontrolne przeprowadza się w obecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, z zachowaniem przepisów sanitarnych i weterynaryjnych.</p> <p>5. Podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona umożliwia przeprowadzenie kontroli, w tym udostępnia dokumenty hodowlane oraz inne dokumenty w zakresie objętym przedmiotem kontroli, komputerowe systemy zarządzania informacjami w zakresie objętym przedmiotem kontroli, a także doprowadza zwierzęta.</p>	<p>kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy to rozporządzenie, w przepisie wskazano, że oprócz przeprowadzania kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia 2016/1012, KCHZ kontroluje również wszystkie inne podmioty prowadzące działalność w zakresie objętym zakresem projektu ustawy. W przepisie wskazano uprawnienia jakie posiadają pracownicy KCHZ, które są niezbędne do skutecznego przeprowadzenia czynności kontrolnych, a na kontrolowane podmioty nałożono obowiązek umożliwienia skutecznego przeprowadzenia czynności kontrolnych. W odniesieniu do gatunków zwierząt gospodarskich, których dotyczy rozporządzenie 2016/1012, obowiązek udzielenia pomocy w celu skutecznego przeprowadzenia kontroli urzędowych wynika z art. 46 tego rozporządzenia.</p>
<p>Art. 36 ust. 1-6</p>	<p>Art. 36. 1. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt po przeprowadzeniu kontroli sporządzają protokół przebiegu kontroli, w którym wskazują co najmniej stwierdzone uchybienia albo ich brak.</p> <p>2. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli uchybień, w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt przedstawia podmiotowi kontrolowanemu zalecenia pokontrolne oraz ustanawia termin usunięcia tych uchybień, nie krótszy niż 7 dni.</p> <p>3. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 2, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o stwierdzonych uchybieniach. Informując o stwierdzonych uchybieniach dyrektor</p>	<p>Przepis wynikający z wykonania rozporządzenia 2016/1012 mający na celu określenie sposobu przeprowadzania przez KCHZ kontroli urzędowych, o których mowa w art. 2 pkt. 18 rozporządzenia 2016/1012, w tym również procedurę postępowania w przypadku stwierdzenia uchybień, o których mowa w art. 47 rozporządzenia 2016/1012. Po ustaleniu przyczyn i zakresu naruszeń, kontrolowanemu podmiotowi przedstawione będą zalecenia pokontrolne oraz wyznaczony zostanie termin do ich usunięcia, nie krótszy niż 7 dni. W przypadku gdy uchybienia te nie zostaną usunięte, dyrektor KCHZ będzie informował o tym fakcie ministra właściwego do spraw rolnictwa i może zaproponować zastosowanie określonego środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 2016/1012 oraz termin jego</p>

	<p>Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt proponuje zastosowanie jednego ze środków wymienionych w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 2016/1012 oraz termin, w jakim ten środek ma być zastosowany.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw rolnictwa nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, jeden lub kilka środków, o których mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) lit. a–c i lit. f rozporządzenia 2016/1012 – w przypadku uchybień, o których mowa w ust. 2; 2) lit. d albo e rozporządzenia 2016/1012 – w przypadku gdy zachodzą przesłanki ich zastosowania określone w tych przepisach. <p>Decyzji tej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.</p> <p>5. Jeżeli uchybienie skutkujące zastosowaniem środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. a–c lub lit. f rozporządzenia 2016/1012, zostanie usunięte, minister właściwy do spraw rolnictwa cofa zastosowany środek przez zmianę albo uchylenie decyzji nakładającej ten środek.</p> <p>6. W przypadku zastosowania środka, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. e rozporządzenia 2016/1012, podmiot wobec którego zastosowano ten środek przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z prowadzeniem księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego do Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt.</p>	<p>obowiązywania. Minister właściwy do spraw rolnictwa po zapoznaniu się z wynikami przeprowadzonej kontroli urzędowej, w zależności od rodzaju stwierdzonego uchybienia w prowadzeniu hodowli zwierząt gospodarskich, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a projektu ustawy, będzie mógł zastosować jeden lub kilka środków określonych w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. a–c i lit. f rozporządzenia 2016/1012. Minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł także zastosować jeden lub więcej środków, o których mowa w art. 47 ust. 1 zdanie trzecie lit. d lub e rozporządzenia 2016/1012, jeżeli stwierdzone zostaną przesłanki do ich zastosowania. Zastosowanie środków określonych w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012 uzależnione będzie od charakteru stwierdzonego uchybienia. Środki te będą mogły być uchylane po stwierdzeniu ustąpienia przesłanek do ich zastosowania. Ponieważ rozporządzenie 2016/1012 nie wskazuje dalszego postępowania wobec związku hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlanego, któremu w wyniku stwierdzonych uchybień cofnięto uznanie do prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego wprowadzono regulacje krajową, która zobowiązywać będzie ten podmiot do niezwłocznego przekazania do KCHZ dokumentacji związanej z prowadzeniem tej księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego.</p>
<p>Art. 36 ust. 7-8</p>	<p>Art. 36.7. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli uchybień, w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit b, oraz prowadzenia rejestru, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, po ustaleniu przyczyn i zakresu naruszenia, przedstawia podmiotowi kontrolowanemu zalecenia pokontrolne i wyznacza termin usunięcia tych uchybień, nie krótszy niż 7 dni.</p> <p>8. W przypadku nieusunięcia uchybień, o których mowa w ust. 7, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa o stwierdzonych uchybieniach. Informując o stwierdzonych uchybieniach dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt proponuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 7 lub 2) cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w art. 13 ust. 6, lub 3) cofnięcie upoważnienia do wykonywania wszystkich lub niektórych zadań określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 21 ust. 2. 	<p>Regulacja krajowa dotycząca przeprowadzania kontroli u podmiotów wykonujących zadania z zakresu hodowli tych gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012.</p> <p>Jeżeli stwierdzone uchybienia dotyczyć będą hodowli zwierząt gospodarskich gatunków nieobjętych rozporządzeniem 2016/1012 oraz prowadzenia rejestrów, po ustaleniu przyczyn i zakresu naruszeń, kontrolowanemu podmiotowi przedstawione zostaną zalecenia pokontrolne oraz wyznaczony zostanie termin do ich usunięcia, nie krótszy niż 7 dni. W przypadku gdy uchybienia te nie zostaną usunięte, dyrektor KCHZ będzie informował o tym fakcie ministra właściwego do spraw rolnictwa i może zaproponować zastosowanie środków polegających na cofnięciu zezwolenia na prowadzenie danej księgi hodowlanej lub rejestru albo uprawnienia do wykonywania wszystkich lub niektórych zadań określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 21 ust. 2 projektu ustawy.</p>
<p>Art. 37</p>	<p>Art. 37. Dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt składa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z kontroli przeprowadzonych w roku poprzednim, w terminie do dnia 31 stycznia.</p>	<p>Regulacja krajowa. Dyrektor KCHZ będzie zobowiązany składać sprawozdanie ze wszystkich kontroli przeprowadzonych w roku poprzednim, w tym również z kontroli urzędowych oraz kontroli w zakresie prowadzenia hodowli tych gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012.</p>

<p>Art. 38 ust. 1-8</p>	<p style="text-align: center;">Rozdział 7</p> <p style="text-align: center;">Warunki udziału koniowatych w zawodach konnych</p> <p>Art. 38. 1. Zawody konne przeprowadza się w sposób uniemożliwiający wprowadzenie różnic między koniowatymi pochodzącymi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tymi, które zostały wpisane do ksiąg hodowlanych lub zostały w nich zarejestrowane i kandydują do wpisu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (koniowate zarejestrowane), a koniowatymi pochodzącymi z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub zarejestrowanymi w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w odniesieniu do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunków ich udziału w zawodach, zwłaszcza wymagań minimalnych lub maksymalnych; 2) kryteriów sędziowania; 3) nagród pieniężnych lub zysków, które pochodzą z tych zawodów. <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawodów organizowanych dla koniowatych wpisanych do ksiąg hodowlanych, których celem jest ich selekcja; 2) zawodów regionalnych, których celem jest selekcja koniowatych; 3) imprez historycznych lub tradycyjnych. <p>3. Organizator zawodów konnych niezwłocznie powiadamia na piśmie posiadacza koniowatego o przyczynach niedopuszczenia tego zwierzęcia do udziału w tych zawodach.</p> <p>4. Organizator zawodów konnych, o których mowa w ust. 2, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 31 października, informacje o planowanych w kolejnym roku rodzajach lub typach zawodów konnych, z podaniem uzasadnienia zastosowania odstępstw od warunków określonych w ust. 1 przy organizacji tych zawodów.</p> <p>5. Organizator zawodów konnych może przeznaczyć na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych nie więcej niż 20% nagród pieniężnych lub zysków z tych zawodów.</p> <p>6. Organizator zawodów konnych korzystający z uprawnienia, o którym mowa w ust. 5, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 31 października roku poprzedzającego rok, w którym mają odbyć się te zawody, informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposobie przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym procentowego udziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych; 2) kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych. 	<p>Przepis wynikający z wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającej warunki udziału w takich zawodach oraz decyzji wykonawczej Komisji (EU) 2020/388 z dnia 6 marca 2020 r. ustanawiającej przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 90/428/EWG w odniesieniu do odstępstw od zasad zawodów konnych oraz zmieniającej decyzję Komisji 2009/712/WE w zakresie odniesień do przepisów zootechnicznych (Dz. Urz. UE L 73 z 10.03.2020, str. 19)</p>
-----------------------------	--	--

	<p>7. Informacje, o których mowa w ust. 4 i 6 pkt 2, przekazuje się w postaci papierowej lub elektronicznej, na formularzach, których wzory zostały określone w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/388 z dnia 6 marca 2020 r. ustanawiającej przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 90/428/EWG w odniesieniu do odstępstw od zasad zawodów konnych oraz zmieniającej decyzję Komisji 2009/712/WE w zakresie odniesień do przepisów zootechnicznych (Dz. Urz. UE L 73 z 10.03.2020, str. 19).</p> <p>8. Minister właściwy do spraw rolnictwa udostępnia informacje, o których mowa w ust. 4 i 6 pkt 2, na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący tego ministra w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym otrzymał te informacje.</p> <p>9. Ocena wartości użytkowej koniowatych może być dokonana na podstawie wyników zawodów konnych przeprowadzonych zgodnie z ust. 1–7.</p> <p>10. Organizator zawodów konnych, o których mowa w ust. 2, przekazuje, w postaci papierowej lub elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 31 marca, informacje o zawodach, które odbyły się w roku poprzednim, z podaniem rodzaju lub typu przeprowadzonych zawodów konnych.</p> <p>11. Organizator zawodów konnych korzystający z uprawnienia, o którym mowa w ust. 5 przekazuje, w postaci papierowej lub elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie do dnia 31 marca, informacje o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposobie przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym procentowego udziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych, 2) kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych <p>– w odniesieniu do zawodów konnych, które odbyły się w roku poprzednim.</p>	
Art. 39 ust. 1-3	<p style="text-align: center;">Rozdział 8 Przepisy karne</p> <p>Art. 39. 1. Kto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 9 ust. 5, nie składa sprawozdania dotyczącego prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru hodowlanego lub nie składa tego sprawozdania w terminie określonym w tym przepisie, 2) prowadząc ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b: <ol style="list-style-type: none"> a) nie informuje na piśmie ministra właściwego do spraw rolnictwa o zamiarze dokonania zmiany w zakresie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt lub w metodyce prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt w terminie określonym w art. 21 ust. 5, b) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 21 ust. 7 nie publikuje wyników 	Przepis wynikający z wykonania art. 52 rozporządzenia 2016/1012, nakazującego ustanowienie sankcji w przypadku naruszenia rozporządzenia. Sankcje mają być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Ponieważ projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy to rozporządzenie, to sankcje jakie mogą zostać nałożone na podstawie art. 38 projektu ustawy dotyczyć będą wszystkich podmiotów naruszających przepisy rozporządzenia 2016/1012 oraz ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

	<p>oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt w terminach i na zasadach określonych w metodyce prowadzenia odpowiednio oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt,</p> <p>c) nie informuje zainteresowanych właścicieli lub posiadaczy zwierząt poddawanych:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenie wartości użytkowej o zakresie lub metodyce stosowanej do prowadzenia tej oceny lub o zmianach wprowadzanych w zakresie tej oceny lub w metodyce jej prowadzenia lub – ocenie genetycznej o zakresie lub metodyce stosowanej do prowadzenia tej oceny lub o zmianach wprowadzanych w zakresie tej oceny lub w metodyce jej prowadzenia; <p>3) wykorzystuje reproduktory niebędące zwierzętami hodowlanymi w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – niespełniające warunków określonych w art. 25 pkt 1, w rozrodzie naturalnym lub prowadząc punkt kopulacyjny,</p> <p>4) wykorzystuje w rozrodzie pszczoł trutnie niespełniające wymagań określonych w art. 26 ust. 1,</p> <p>5) utrzymuje pszczoły:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wbrew zakazowi określonemu przez sejmik województwa w uchwale wydanej na podstawie art. 26 ust. 2, b) innych linii niż określone przez sejmik województwa w uchwale wydanej na podstawie art. 26 ust. 2, <p>6) wykorzystuje do produkcji piskląt jaja wylęgowe niespełniające wymagań określonych w art. 27 ust. 1,</p> <p>7) wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pisklęta hodowlane drobiu niespełniające wymagań określonych w art. 27 ust. 2,</p> <p>8) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 29 ust. 1, wprowadzając do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiał biologiczny pochodzący od zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nie zaopatruje go w dokument handlowy lub b) zaopatruje go w dokument handlowy niezawierający informacji określonych w art. 29 ust. 1, <p>9) przechowuje lub wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nasienie pozyskane od zwierząt gospodarskich innych niż określone w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g lub art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – nasienie niespełniające wymagań określonych w art. 25 pkt 2 lit. b,</p> <p>10) wykorzystuje zarodki zwierząt niespełniające wymagań określonych w art. 21 ust. 1</p>	
--	--	--

	<p>lit. e i f lub art. 24 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/1012,</p> <p>11) wykonuje zabiegi sztucznego unasienniania:</p> <p>a) wykorzystując nasienie pozyskane od zwierząt gospodarskich innych niż określone w art. 21 ust. 1 lit. b–d lub g lub art. 24 ust. 1 lit. b lub d rozporządzenia 2016/1012, a w przypadku zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b – nasienie niespełniające wymagań określonych w art. 25 pkt 2 lit. b, lub,</p> <p>b) zaopatrując się w nasienie w sposób inny niż określony w art. 30 ust. 1 pkt 1,</p> <p>12) przy wprowadzaniu do handlu zwierząt hodowlanych, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, lub materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt:</p> <p>a) nie zaopatruje tych zwierząt lub materiału biologicznego w świadectwa zootechniczne, o których mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia 2016/1012, w przypadku gdy te zwierzęta lub potomstwo wyprodukowane z tego materiału biologicznego, mają zostać wpisane lub zarejestrowane do innej księgi hodowlanej lub w innym rejestrze, o których mowa w art. 30 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, lub</p> <p>b) wydaje świadectwo zootechniczne niespełniające wymagań określonych w art. 30 ust. 6 rozporządzenia 2016/1012, lub</p> <p>c) korzysta z odstępstwa, o którym mowa w art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2016/1012, nie posiadając zezwolenia, o którym mowa w art. 31 ust. 1,</p> <p>13) będąc organizatorem zawodów konnych:</p> <p>a) ustanawia warunki dotyczące zawodów konnych z naruszeniem wymagań określonych w art. 38 ust. 1 lub</p> <p>b) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 38 ust. 3, nie powiadamia niezwłocznie posiadacza koniowatego o przyczynach niedopuszczenia tego zwierzęcia do udziału w zawodach konnych, lub</p> <p>c) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 38 ust. 4 i 6, nie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa informacji o zawodach konnych, w terminach określonych w tych przepisach, lub</p> <p>d) wbrew zakazowi wynikającemu z art. 38 ust. 5, przeznacza na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych więcej niż 20% nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, lub</p> <p>e) wbrew obowiązkowi wynikającym z art. 38 ust. 7, przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4 i 6 pkt 2, na formularzach niezgodnych z wzorami określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/388 z dnia 6 marca 2020 r. ustanawiającej przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 90/428/EWG w odniesieniu do odstępstw od zasad zawodów konnych</p>	
--	---	--

	<p>oraz zmieniającej decyzję Komisji 2009/712/WE w zakresie odniesień do przepisów zootechnicznych, lub</p> <p>f) wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 38 ust. 10 i 11, nie przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa informacji o przeprowadzonych zawodach konnych, w terminach określonych w tych przepisach</p> <p>– podlega karze grzywny.</p> <p>2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 pkt 4–7, można orzec przepadek rzeczy stanowiącej przedmiot wykroczenia, choćby nie stanowiła własności sprawcy.</p> <p>3. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadach i w trybie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.</p>	
Art. 40	<p style="text-align: center;">Rozdział 9</p> <p style="text-align: center;">Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe</p> <p>Art. 40. W ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2019 r. poz. 475) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1 w ust. 1 uchyla się pkt 2;</p> <p>2) w art. 2:</p> <p>a) uchyla się pkt 2,</p> <p>b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9) właściwa władza – organ centralny państwa członkowskiego właściwy do przeprowadzania kontroli weterynaryjnej lub organ, któremu takie kompetencje zostały przekazane;”;</p> <p>3) w art. 3:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>– pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, które wdrażają przepisy Unii Europejskiej wskazane w części I i II załącznika nr 1, a zwierzęta i produkty wskazane w części III załącznika nr 1 spełniają wymagania zdrowotne dla zwierząt określone przez państwo przeznaczenia;”;</p> <p>– pkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) podczas transportu towarzyszy im świadectwo zdrowia lub inne dokumenty, o których mowa w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, które wdrażają przepisy Unii Europejskiej wskazane w części I i II załącznika nr 1, a w przypadku zwierząt lub produktów</p>	<p>Przepis wynikający z wykonania art. 67 rozporządzenia 2016/1012, który wprowadził zmiany do dyrektywy Rady nr 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. <i>dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego</i> (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 138), polegające na wykreśleniu wszystkich regulacji dotyczących przeprowadzania kontroli zootechnicznej oraz uchyleniu rozdziału II załącznika A do tej dyrektywy. W konsekwencji powyższego konieczne jest wprowadzenie odpowiednich zmian w ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. <i>o kontroli weterynaryjnej w handlu</i> (Dz. U. z 2019 r. poz. 475), która wdrażała tę dyrektywę do polskiego porządku prawnego. W związku z tym w art. 40 projektu ustawy wprowadzono zmiany do ustawy <i>o kontroli weterynaryjnej w handlu</i>, polegające na wykreśleniu w treści ustawy definicji kontroli zootechnicznej oraz wszelkich odniesień do takiej kontroli, a także w części II załącznika nr 1 do ustawy uchylono pkt 1-5, w których wymienione zostały niektóre przepisy Unii Europejskiej dotyczące zootechniki, uchylone zgodnie z art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2016/1012.</p> <p>Od dnia 14 grudnia 2019 r. stosowane jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. <i>w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (WE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) nr 2016/429 i (UE) nr 2016/2031, rozporządzenia Rady</i></p>

	<p>wskazanych w części III załącznika nr 1 – świadectwo zdrowia lub inne dokumenty określone przez państwo przeznaczenia;”,</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Świadectwo zdrowia lub inne dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 5, wystawiane przez powiatowego lekarza weterynarii nadzorującego gospodarstwo, zakład lub centrum (organizację), z którego pochodzą zwierzęta lub produkty, towarzyszą zwierzętom lub produktom do miejsca ich przeznaczenia.”;</p> <p>4) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zwierzęta lub produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 mogą być wysyłane do innego państwa członkowskiego, jeżeli posiadacze tych zwierząt lub produktów zapewnią spełnianie wymagań zdrowotnych określonych w przepisach Unii Europejskiej lub – w kwestiach nieuregulowanych tymi przepisami – w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania na rynek.”;</p> <p>5) w załączniku nr 1 do ustawy w części II uchyla się pkt 1–5.</p>	<p>(WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 7.04.2017, str. 1).</p> <p>Zgodnie z art. 68 rozporządzenia (UE) 2016/1012, państwa członkowskie były obowiązane do zawarcia w przepisach krajowych zapewniających stosowanie rozporządzenia, a także wdrażających zmieniane dyrektywy, odesłania do wdrażanych aktów prawnych, tj. rozporządzeń i dyrektyw. Jednakże z chwilą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2017/625, które uchyliło dyrektywy Rady 89/662/EWG oraz 90/425/EWG, nowelizowanie odesłania do uchylonych dyrektyw jest niezasadne.</p>
Art. 41	<p>Art. 41. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 1149 i 1824 oraz z 2020 r. poz. 300) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 14 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) właściwy podmiot prowadzący księgę hodowlaną lub rejestr, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia 2015/262, 2) podmiot prowadzący księgę hodowlaną koni rasy polski koń zimnokrwisty, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. g oraz h rozporządzenia 2015/262.”;</p> <p>2) w art. 32 ust. 2c otrzymuje brzmienie: „2c. Prezes Agencji oraz podmiot prowadzący centralną bazę danych mogą udostępnić informacje zawarte odpowiednio w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych i centralnej bazie danych do celów naukowych, statystycznych i hodowlanych lub na wniosek krajowych podmiotów upoważnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gospodarskich na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich albo instytutów badawczych, o których mowa w przepisach o instytutach badawczych.”</p>	<p>Regulacja krajowa mająca na celu dostosowanie pojęć stosowanych w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 1149 i 1824 oraz z 2020 r. poz. 300) do rozporządzenia 2016/1012.</p> <p>W rozporządzeniu 2016/1012 występują pojęcia „księga hodowlana” i „ocena genetyczna”, a nie – „księga” i „ocena wartości hodowlanej”, które były stosowane w uchylanej ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Dlatego konieczne jest wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt polegających na zastąpieniu wyrazów „księga” i „ocena wartości hodowlanej” – wyrazami „księga hodowlana” i „ocena genetyczna”, zgodnie z określeniami, które występują w projekcie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.</p>
Art. 42	Art. 42. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym,	Regulacja krajowa. W związku z uchyleniem obowiązującej ustawy z dnia

	<p>uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056, z 2019 r. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 284) w art. 38a w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6) trzymania zwierząt gospodarskich w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz. ...);”</p>	<p>29 czerwca 2007 r. <i>o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i> konieczne jest również wprowadzenie zmiany w art. 38a ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. <i>o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych</i> (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056, z 2019 r. poz. 1815 oraz z 2020 r. poz. 284), polegającej na zastąpieniu odesłania do uchylanej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich odesłaniem do nowej ustawy.</p>
<p>Art. 43 ust.1-3</p>	<p>Art. 43. 1. Do czasu upoważnienia związków hodowców lub innych podmiotów na podstawie art. 21 ust. 2, zadania związane z prowadzeniem oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej pszczoł i stad zwierząt futerkowych prowadzi Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.</p> <p>2. Za prowadzenie oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej pszczoł i stad zwierząt futerkowych Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt pobiera opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa. Opłatę tę pobiera się w okresie obowiązywania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej polegającej na pobieraniu tych opłat.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłaty, o której mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przy prowadzeniu oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej pszczoł i stad zwierząt futerkowych, a także publikowaniu wyników tych ocen.</p>	<p>Regulacja krajowa, która nie ma związku ze stosowaniem rozporządzenia 2016/1012. Przepis ten ma na celu wskazanie KCHZ jako podmiotu prowadzącego ocenę wartości użytkowej lub ocenę genetyczną pszczoł oraz poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych do czasu upoważnienia związków hodowców do prowadzenia tych ocen. Opłaty pobierane przez KCHZ za prowadzenie tych ocen stanowić będą dochód budżetu państwa, a ich wysokość zostanie określona w rozporządzeniu przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Przepis ten wzbudził wątpliwości Komisji Europejskiej w procesie notyfikacji, że finansowanie w drodze opłat prowadzenia przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt oceny wartości użytkowej lub hodowlanej pszczoł i stad zwierząt futerkowych może być pomocą państwa i wymaga zbadania zgodności z zasadami pomocy państwa (w drodze powiadomienia Komisji zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE). Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wyjaśnił, że opłaty te nie mają charakteru selektywnego, gdyż są ponoszone przez każdego hodowcę pszczoł i zwierząt futerkowych według jednolitej stawki. Nie dochodzi zatem do zaburzenia konkurencji pomiędzy hodowcami zwierząt futerkowych, a także pomiędzy hodowcami pszczoł. Wysokość opłat odpowiada poniesionym kosztom związanym z prowadzeniem tej oceny. Przy określaniu wysokości opłat brane są pod uwagę tylko koszty rzeczywiste niezbędne do prowadzenia ww. oceny skalkulowane w oparciu o ceny rynkowe. Kalkulacja nie przewiduje zysku ponieważ KCHZ, jako jednostka budżetowa, nie jest nastawiona na osiągnięcie zysku. Wysokość opłat jest aktualizowana w oparciu o zmieniające się uwarunkowania rynkowe. Nie dochodzi zatem do przysporzenia ekonomicznego przez to, iż hodowcy zwolnieni są z części kosztów wpływających na wysokość opłat. Natomiast mechanizm pokrywania kosztów z budżetu państwa i równoważnego przekazywania uzyskanych przychodów na rachunek budżetu państwa wynika wyłącznie z przyjętego rozwiązania w zakresie przepływów finansowych jednostek budżetowych. W ocenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi taki schemat zabezpiecza przed możliwością dotowania tej usługi. Niezależnie od udzielonych wyjaśnień Komisja Europejska oczekuje prewencyjnej notyfikacji pomocy państwa w ww.</p>

		zakresie
Art. 44	Art. 44. 1. Podmiot upoważniony do prowadzenia szkoleń dla podmiotów wykonujących usługi w zakresie sztucznego unasienniania na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 53, uznaje się za podmiot, który uzyskał zgodę, o której mowa w art. 30 ust. 3.	Regulacja krajowa mająca na celu m.in.: pozostawienie w obiegu prawnym decyzji wydanych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zezwalających podmiotom na prowadzenie szkoleń w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich.
Art. 44 ust. 2	Art. 44. 2. Postępowanie w sprawie określonej w art. 35 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się.	Regulacja krajowa dotycząca podmiotów prowadzących działalność w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania nasienia, które wystąpiły z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na prowadzenie takiej działalności na podstawie uchylanej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Ponieważ po wejściu w życie nowej ustawy działalność taka będzie mogła być prowadzona jedynie na podstawie decyzji powiatowego lekarza weterynarii potwierdzającej spełnienie wymagań weterynaryjnych określonych dla tego rodzaju działalności, to postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie nowej ustawy zostaną umorzone.
Art. 44 ust. 3-4	Art. 44. 3. Związek hodowców lub inny podmiot, który na podstawie art. 18 ust. 2 i art. 22 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, uzyskał zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie określonej księgi hodowlanej lub określonego rejestru zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, uznaje się za związek hodowców lub inny podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa odpowiednio w art. 10 ust. 1 lub art. 13 ust. 1. Podmioty te składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa przed upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokumenty, o których mowa odpowiednio w art. 10 ust. 4 lub art. 13 ust. 3. Związek hodowców lub inny podmiot, który na podstawie art. 18 ust. 2 i art. 22 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 54, uzyskał zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie określonej księgi hodowlanej lub rejestru zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, uznaje się za związek hodowców lub inny podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa odpowiednio w art. 10 ust. 1 lub art. 13 ust. 1. Podmioty te składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa przed upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokumenty, o których mowa odpowiednio w art. 10 ust. 4 lub art. 13 ust. 3. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub art. 13 ust. 1, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 4, nie złożył w terminie dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 10 ust. 4 lub art. 13 ust. 3, lub jeżeli złożony program hodowlany lub program krzyżowania nie spełnia wymagań określonych w art. 10 ust. 4 pkt 1 lub art. 13 ust. 3 pkt 1.	Regulacja krajowa dotycząca pozostawienie w obiegu prawnym decyzji upoważniających związki hodowców lub inne podmioty do prowadzenia ksiąg hodowlanych lub rejestrów dla tych gatunków zwierząt gospodarskich, których nie dotyczy rozporządzeniem 2016/1012. Decyzje te pozostaną w mocy o ile prowadzący księgę hodowlaną lub rejestr złoży ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dokumenty wymagane do uzyskania takiego zezwolenia na podstawie przepisów nowej ustawy o organizacji hodowli w terminie do 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy. Niezłożenie tych dokumentów w terminie lub złożenie dokumentów, które nie spełnią wymagań określonych w nowej ustawie spowoduje cofnięcie posiadanych zezwoleń na prowadzenie danej księgi hodowlanej lub rejestru dla zwierząt gospodarskich innych niż świnie.
Art. 44	Art. 44.5. Osoby, które spełniły wymagania, o których mowa w art. 34 ust. 3 pkt 1	Regulacja krajowa utrzymująca w mocy uprawnienia nabyte na podstawie

ust. 5	ustawy uchylanej w art. 53, uznaje się za osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2.	uchylanej ustawy do świadczenia usług w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich. Osoby, które ukończyły takie szkolenia uznawane będą za osoby spełniające określone w projekcie ustawy wymagania niezbędne do świadczenia usług w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich.
Art. 45	<p>Art. 45. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, wykaz podmiotów, o których mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, uprawnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.</p> <p>2. W przypadku utraty przez podmiot znajdujący się w wykazie określonym w ust. 1 uprawnienia do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a, minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, zaktualizowany wykaz podmiotów, o których mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, uprawnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a.</p>	Przepis wynikający z wykonania art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, który dotyczy nie tylko związków hodowców lub innych podmiotów uznanych do prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz do prowadzenia rejestrów dla świń, ale również wszystkich podmiotów, w tym także związków hodowców, które zostały upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej tych gatunków zwierząt rozporządzeniem z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie upoważnienia związków hodowców lub innych podmiotów do wykonywania zadań z zakresu prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 919, z późn. zm.). Uznanie związku hodowców lub innego podmiotu do prowadzenia księgi hodowlanej lub rejestru świń następowało w drodze decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, które pozostaną w obiegu prawnym po wejściu w życie projektowanej ustawy. Natomiast upoważnienie do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej, zgodnie z art. 50 projektu ustawy, będzie obowiązywało jedynie do czasu wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 21 ust. 2 projektu ustawy, nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie nowej ustawy, jednak wyłącznie w odniesieniu do podmiotów, które zostały upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej zwierząt gatunków, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012. Dlatego w celu potwierdzenia kontynuacji istnienia nabytych przez podmioty uprawnień do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, nałożono na ministra właściwego do spraw rolnictwa obowiązek ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, wykazu podmiotów, o których mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, które zachowują uprawnienia do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub oceny genetycznej tych gatunków zwierząt gospodarskich.
Art. 46 ust.1-2	<p>Art. 46. 1. Księgi hodowlane i rejestry, w tym rejestry świń, prowadzone na podstawie art. 17, art. 18, art. 21 i art. 22 ustawy uchylanej w art. 53, uważa się odpowiednio za księgi hodowlane, rejestry lub rejestry hodowlane prowadzone na podstawie art. 8, art. 10 i art. 13.</p> <p>2. Wpisy zwierząt do ksiąg hodowlanych lub rejestrów, w tym rejestrów świń, prowadzonych na podstawie dotychczasowych przepisów uważa się za wpisy dokonane</p>	Przepis wynikający z wykonania art. 64 ust. 4 i 5 rozporządzenia 2016/1012 potwierdzającego nabyte na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów UE oraz przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich uprawnienia uznanych związków hodowców i przedsiębiorstw hodowlanych do prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów świń. Realizowane przez te podmioty programy hodowlane zgodnie z art. 64

	<p>odpowiednio w księdze hodowlanej, rejestrze lub rejestrze hodowlanym w rozumieniu ustawy.</p>	<p>ust. 5 rozporządzenia 2016/1012 uważa się za zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem 2016/1012. Oznacza to, że wpisy do ksiąg hodowlanych lub rejestrów świń dokonane w oparciu o dotychczas obowiązujące przepisy zachowują swoją moc. Ponieważ projekt ustawy w sposób kompleksowy reguluje sprawy dotyczące prowadzenia hodowli wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich, w tym tych, których nie dotyczy rozporządzenie 2016/1012, przepis ten utrzymuje w mocy również wszystkie dokonane wpisy do ksiąg hodowlanych lub rejestrów dla tych gatunków zwierząt na podstawie dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. <i>o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich</i>, które będą traktowane tak jak dokonane zgodnie z przepisami nowej ustawy.</p>
<p>Art. 47 ust. 1-2</p>	<p>Art. 47. 1. Postępowanie w sprawie określonej w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 17 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia wejścia w życie tej ustawy prowadzi się jako postępowanie w sprawie o: <ol style="list-style-type: none"> a) uznanie za związek hodowców na podstawie rozdziału II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012 określone w art. 8 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego nie ma zastosowania art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, b) zatwierdzenie programu hodowlanego na podstawie rozdziału II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012 określone w art. 9 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego ma zastosowanie art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012; 2) art. 18 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia wejścia w życie tej ustawy prowadzi się jako postępowanie w sprawie o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 niniejszej ustawy; 3) art. 21 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia wejścia w życie tej ustawy prowadzi się jako postępowanie w sprawie o: <ol style="list-style-type: none"> a) uznanie za przedsiębiorstwo hodowlane na podstawie rozdziału II sekcji 1 rozporządzenia 2016/1012 określone w art. 8 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego nie ma zastosowania art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012, b) zatwierdzenie programu hodowlanego na podstawie rozdziału II sekcji 2 rozporządzenia 2016/1012 określone w art. 9 niniejszej ustawy – w przypadku gdy stroną tego postępowania jest podmiot, do którego ma zastosowanie art. 64 ust. 4 rozporządzenia 2016/1012; 	<p>Regulacja krajowa mająca na celu uregulowanie sposobu postępowania w sprawach o uznanie do prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów zwierząt gospodarskich, które zostały wszczęte i nie zakończyły się rozstrzygnięciem przed dniem wejścia w życie nowej ustawy.</p>

	<p>4) art. 22 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, od dnia wejścia w życie tej ustawy prowadzi się jako postępowanie w sprawie o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 niniejszej ustawy.</p> <p>2. Do rozstrzygnięcia sprawy objętej postępowaniem zakończonym ostateczną decyzją wydaną na podstawie art. 17 ust. 2, art. 18 ust. 2, art. 21 ust. 2 albo art. 22 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, w przypadku uchylecia albo zmiany tej decyzji albo wznowienia tego postępowania od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.</p>	
Art. 47 ust. 3-4	<p>3. Do postępowania wszczętego na podstawie rozporządzenia 2016/1012 w związku z art. 3 ustawy uchylanej w art. 53 i niezakończonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy rozporządzenia 2016/1012 oraz przepisy niniejszej ustawy dotyczące sprawy objętej tym postępowaniem.</p> <p>4. Do rozstrzygnięcia sprawy objętej postępowaniem zakończonym ostateczną decyzją wydaną na podstawie rozporządzenia 2016/1012 w związku z art. 3 ustawy uchylanej w art. 53, w przypadku uchylecia albo zmiany tej decyzji albo wznowienia tego postępowania od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy rozporządzenia 2016/1012 oraz przepisy niniejszej ustawy dotyczące tej sprawy.</p>	Regulacja krajowa mająca na celu uregulowanie sposobu postępowania w sprawach wszczętych na podstawie przepisów rozporządzenia 2016/1012 i art. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, które nie zostały zakończone przed wejściem w życie nowej ustawy o hodowli. W takich przypadkach stosowane będzie rozporządzenie 2016/1012 oraz przepisy nowej ustawy dotyczące sprawy objętej tym postępowaniem. Rozporządzenie 2016/1012 oraz odpowiednie przepisy nowej ustawy stosowane będą również do rozstrzygnięcia sprawy objętej postępowaniem zakończonym ostateczną decyzją wydaną na podstawie rozporządzenia 2016/1012 oraz art. 3 uchylanej ustawy, w przypadku uchylecia lub zmiany tej decyzji, albo wznowienia postępowania zakończonego tą decyzją.
Art. 48	Art. 48. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt działające na podstawie art. 4 ustawy uchylanej w art. 53, staje się Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt w rozumieniu niniejszej ustawy.	Regulacja krajowa potwierdzająca kontynuowanie działalności KCHZ.
Art. 49	Art. 49 Sprawozdanie za 2020 r., o którym mowa w art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 7 oraz art. 13 ust. 6, składa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 23 ustawy uchylanej w art. 53..	Regulacja krajowa określająca w jaki sposób powinny być składane sprawozdania z prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów za rok 2020. Przepis ten dotyczy wyłącznie podmiotów uznanych do prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów zwierząt gospodarskich w Polsce. Związki hodowców lub przedsiębiorstwa hodowlane realizujące na terenie RP zatwierdzone programy hodowlane będą informowały o liczbie wpisanych zwierząt w trybie określonym w art. 12 ust. 10 rozporządzenia 2016/1012.
Art. 50 ust. 1	Art. 50. 1. Do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 21 ust. 2, lecz nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, ocenę wartości użytkowej i ocenę genetyczną zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b, mogą prowadzić podmioty, które zostały upoważnione do jej prowadzenia na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 53.	Regulacja krajowa utrzymująca w mocy niektóre rozporządzenia wydane na podstawie uchylanej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich do czasu wydania rozporządzeń na podstawie przepisów nowej ustawy, ale nie dłużej niż przez 12 m-cy od dnia wejścia w życie nowej ustawy.
Art. 50	Art. 50.2. Programy ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich, o	Regulacja krajowa utrzymująca w mocy realizowane programy ochrony

ust.2	których mowa w art. 28 ustawy uchylanej w art. 53, mogą być realizowane do czasu opracowania programów ochrony zasobów genetycznych, o których mowa w art. 34 ust. 2, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	zasobów genetycznych do czasu ustanowienia programów ochrony na podstawie przepisów nowej ustawy, ale nie dłużej niż przez 12 m-cy od dnia wejścia w życie nowej ustawy.
Art. 50 ust. 3	Art. 50.3. Uchwały wydane przez sejmiki województwa na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 53, zakazujące na terenie województwa lub jego części utrzymywania pszczół lub dopuszczające utrzymywanie pszczół określonej linii, zachowują moc i mogą być zmieniane lub uchylane na podstawie art. 26 ust. 2.	Regulacja krajowa utrzymująca w mocy wydane przez sejmiki wojewódzkie uchwały zakazujące utrzymywania lub dopuszczające utrzymywanie pszczół określonej linii na terenie jakiegoś województwa lub jego części. Uchwały te będą mogły być również zmieniane na podstawie art. 26 ust. 2 nowej ustawy.
Art. 51	Art. 51. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 3, art. 18 ust. 7, art. 22 ust. 6, art. 39 i art. 49 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 53, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 3, art. 10 ust. 9, art. 13 ust. 8, art. 33 oraz art. 43 ust. 3, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Regulacja krajowa utrzymująca w mocy niektóre rozporządzenia wydane na podstawie uchylanej ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich do czasu wydania rozporządzeń na podstawie przepisów nowej ustawy, ale nie dłużej niż przez 12 m-cy od dnia wejścia w życie nowej ustawy.
Art. 52 ust. 1-3	Art. 52. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi: 1) w 2020 r. – 79 368 tys. zł; 2) w 2021 r. – 79 368tys. zł; 3) w 2022 r. – 79 368tys. zł; 4) w 2023 r. – 81 352tys. zł; 5) w 2024 r. – 83 386tys. zł; 6) w 2025 r. – 85 471tys. zł; 7) w 2026 r. – 87 608tys. zł; 8) w 2027 r. – 89 798 tys. zł; 9) w 2028 r. – 92 043 tys. zł; 10) w 2029 r. – 94 344 tys. zł. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa monitoruje przekroczenie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący. 3. Mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2, polega na obniżeniu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 130 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm. ¹⁾), jednostkowych stawek dotacji przedmiotowych dla podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa, do poziomu zapewniającego, że ten limit nie zostanie przekroczony.	Regulacja krajowa mająca na celu wskazanie maksymalnych limitów wydatków budżetu państwa na wspieranie postępu genetycznego w produkcji zwierzęcej będących skutkiem finansowym ustawy oraz zobowiązująca ministra właściwego do spraw rolnictwa do monitorowania przekroczenia ustanowionego limitu i wprowadzenia mechanizmu korygującego gwarantującego, że limit ten nie zostanie przekroczony.
Art. 53	Art. 53. Traci moc ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132).	Przepis uchylający ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.
Art. 54	Art. 54. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2018.	Przepis wskazujący termin wejścia w życie nowej ustawy, wynikający z art. 69

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1622, 1649, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284, 374, 568, 695 i 1175.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia ...o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Siedziba, obszar działania i organizacja Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt są określone w statucie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, stanowiącym załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2258).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 1816), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

STATUT KRAJOWEGO CENTRUM HODOWLI ZWIERZĄT

§ 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, zwane dalej „Krajowym Centrum”, będące państwową jednostką budżetową, jest dysponentem środków budżetu państwa trzeciego stopnia podległym dysponentowi głównemu.

§ 2. Siedzibą Krajowego Centrum jest Warszawa.

§ 3. Obszarem działania Krajowego Centrum jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. Krajowym Centrum kieruje dyrektor przy pomocy zastępców dyrektora i głównego księgowego.

§ 5. Dyrektor reprezentuje Krajowe Centrum na zewnątrz oraz odpowiada za realizację zadań Krajowego Centrum.

§ 6. W skład Krajowego Centrum wchodzi następujące komórki organizacyjne i stanowiska:

- 1) Wydział Kontroli Hodowli i Rozrodu Zwierząt Gospodarskich;
- 2) Wydział Kontroli Hodowli i Rozrodu Zwierząt Futerkowych, Pszczół i Jedwabników Morwowych;
- 3) Wydział Administracji, Planowania i Inwestycji;
- 4) Wydział Administrowania i Gospodarowania Nieruchomościami;
- 5) Wydział Finansów i Księgowości;
- 6) Laboratorium Oceny Mleka – Laboratorium Referencyjne;
- 7) Laboratorium Badania Grup Krwi;
- 8) Stanowisko do Spraw Pracowniczych oraz Bezpieczeństwa i Higieny Pracy;
- 9) Stanowisko do Spraw Systemu Zarządzania Jakością;
- 10) Stanowisko do Spraw Informatyki;
- 11) Stanowisko do Spraw Wystaw Zwierząt Hodowlanych;
- 12) Stanowisko do Spraw Zamówień Publicznych;
- 13) Stanowisko do Spraw Ochrony Informacji Niejawnych i Spraw Obronnych;
- 14) Stanowisko do Spraw Obsługi Prawnej;
- 15) Stanowisko do Spraw Kontroli Wewnętrznej.

§ 7. Szczegółowy zakres zadań komórek organizacyjnych Krajowego Centrum określa regulamin organizacyjny Krajowego Centrum, ustalony przez dyrektora i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie *Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt*, stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz....).

Projekt rozporządzenia określa statut Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, w tym jego siedzibę, obszar działania i organizację wewnętrzną, mając na względzie zapewnienie prawidłowej i skutecznej realizacji zadań Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt z zakresu kontroli hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich.

Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt jako państwowa jednostka budżetowa będzie realizować zadania określone w ustawie z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w tym prowadzić kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016 r. str. 66, oraz Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18), kontrolę w zakresie prowadzenia ksiąg hodowlanych, oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej oraz hodowli i rozrodu zwierząt, a także prowadzenia rejestrów oraz kontrolę sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom realizującym zadania w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. Ponadto Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt będzie prowadzić laboratorium referencyjne badające mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz. Realizując zadania określone w ustawie z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt będzie również współpracowało z organizacjami międzynarodowymi działającymi w dziedzinie hodowli, oceny i rozrodu zwierząt gospodarskich.

Projekt rozporządzenia ustala statut państwowej jednostki budżetowej Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt stanowiący załącznik do rozporządzenia. Statut ten określa siedzibę, obszar i organizację wewnętrzną Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt. W celu właściwego wykonywania zadań Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt niezbędne jest funkcjonowanie w jego ramach określonych wydziałów i stanowisk pracy jako wyodrębnionych komórek organizacyjnych. Wykaz tych wydziałów

i stanowisk zawarty jest w proponowanym statucie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt. Zgodnie z tym statutem za realizację zadań Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt będzie odpowiadał dyrektor, który będzie też reprezentował Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt na zewnątrz. Ponadto statut Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt określa, że szczegółowy zakres zadań komórek organizacyjnych Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt określi regulamin organizacyjny Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt ustalony przez dyrektora i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Proponuje się, aby z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia straciło moc dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. *w sprawie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1816), wydane na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132), która zostanie uchylona ustawą z dnia *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. poz.).

W projekcie rozporządzenia, w porównaniu z dotychczas obowiązującymi przepisami w tym zakresie, dodatkowo odniesiono się do nowych gatunków zwierząt tj. jeleniowatych, alpak (*Vicugna pacos*) i jedwabników morwowych (*Bombyx mori L.*).

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt		Data sporządzenia 7 maja 2020 r.	
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi		Źródło Ustawa z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.).	
Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu Sekretarz Stanu w MRiRW Szymon Giżyński		Nr w Wykazie prac (UC 25)	
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Zasepa Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej Magdalena.Zasepa@minrol.gov.pl tel. 22-623-18-43 Justyna Ślusarczyk Zastępca Dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej Justyna.Slusarczyk@minrol.gov.pl tel. 22-623-25-79 Magdalena Mietlicka-Zakrzewska Starszy specjalista Magdalena.Mietlicka-Zakrzewska@minrol.gov.pl tel. 22-623-25-18			
OCENA SKUTKÓW REGULACJI			
Jaki problem jest rozwiązywany?			
Rozporządzenie to określa statut Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, w tym jego siedzibę, obszar działania i organizację wewnętrzną, mając na względzie zapewnienie prawidłowej i skutecznej realizacji zadań Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt z zakresu kontroli hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich.			
Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt			
Rekomenduje się wydanie rozporządzenia krajowego, w którym określony zostanie statut Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, w tym jego siedziba, obszar działania i organizacja wewnętrzna, mając na względzie zapewnienie prawidłowej i skutecznej realizacji zadań Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt z zakresu kontroli hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich.			
Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?			
Państwa członkowskie OECD i UE ustanawiają organy kontroli w zakresie hodowli zwierząt. Ustrój tych organów odpowiada wewnętrznym wymogom konstytucyjnym tego państwa członkowskiego.			
Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt	1 podmiot		Obowiązek dostosowania się do przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich oraz jej aktów wykonawczych
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nadzorujący działalność Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt	1 podmiot		Obowiązek dostosowania się do przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt

													gospodarskich oraz jej aktów wykonawczych
Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji													
W ramach konsultacji publicznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt.													
Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet środków europejskich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet środków europejskich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem (dochody – wydatki)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet środków europejskich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Projektowane przepisy nie wpłyną na dynamikę wydatkowania środków w ramach przedmiotowego typu operacji.												

Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na osoby niepełnosprawne i osoby starsze						
Niemierzalne								
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy			

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Wpływ na rynek pracy		
Brak wpływu na rynek pracy.		
Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.	
Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.		
W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt zostanie dokonana poprzez przeprowadzenie kontroli realizowania kompetencji w zakresie kontroli organizacji hodowli zwierząt gospodarskich.		
Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej, a także warunków i sposobu prowadzenia tej księgi

Na podstawie art. 10 ust. 9 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w tym warunki i sposób prowadzenia księgi hodowlanej.

§ 2. Związek hodowców lub inny podmiot ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej powinien:

1) zapewnić:

- a) prowadzenie księgi hodowlanej w formie papierowej – książki lub kartoteki lub w formie informatycznego nośnika danych,
- b) zabezpieczenie danych zawartych w księdze hodowlanej przed utratą i ich ochronę,
- c) sporządzanie, co najmniej raz na 12 miesięcy, wydruków dokonanych w danym roku wpisów, zmian i uzupełnień wpisów w księdze hodowlanej - w przypadku prowadzenia księgi hodowlanej wyłącznie w formie informatycznego nośnika danych,
- d) przechowywanie księgi hodowlanej prowadzonej w formie papierowej lub wydruków z księgi hodowlanej prowadzonej w formie informatycznego nośnika danych co najmniej przez 10 lat,
- e) sprawdzanie informacji niezbędnych do wystawiania dokumentów hodowlanych, w szczególności dotyczących pochodzenia zwierząt,
- f) prowadzenie księgi hodowlanej przez osobę posiadającą co najmniej średnie wykształcenie;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2258).

- 2) udostępniać podmiotom upoważnionym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej informacji o zwierzętach niezbędne do prowadzenia tej oceny;
- 3) zatrudniać co najmniej jednego specjalistę do spraw hodowli lub selekcji zwierząt;
- 4) zapewnić w statucie lub umowie, na podstawie których działa, równe traktowanie członków tego związku lub innego podmiotu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 kwietnia 2008 r. w sprawie dodatkowych wymagań, jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie księgi hodowlanej drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół (Dz. U. poz. 512), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej, a także warunków i sposobu prowadzenia tej księgi, stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 10 ust. 9 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.).

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione przez związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1. lit. b ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w tym warunki i sposób prowadzenia księgi hodowlanej.

Wymagania te dotyczą, w szczególności formy prowadzenia księgi hodowlanej, zapewnienia zabezpieczenia i ochrony danych zawartych w księdze hodowlanej, a także określenie czasu w jakim dane te powinny być przechowywane. Projekt rozporządzenia nakłada również na związek hodowców lub inny podmiot ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej, obowiązek zapewnienia podmiotom upoważnionym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej dostępu do informacji o zwierzętach niezbędnych do prowadzenia tych ocen. Ponadto, projekt rozporządzenia nakłada na prowadzącego księgę hodowlaną obowiązek zapewnienia w statucie lub umowie, na podstawie których działa dany podmiot, równego traktowania wszystkich członków organizacji.

Projekt rozporządzenia poprzedzony był rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 kwietnia 2008 r. w sprawie dodatkowych wymagań, jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie księgi hodowlanej drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół (Dz. U. poz. 512).

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne, w związku z tym podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej

Rządowego Centrum Legislacji na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej, a także warunków i sposobu prowadzenia tej księgi</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu</p> <p>Sekretarz Stanu w MRiRW</p> <p>Szymon Giżyński</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Magdalena Zasepa</p> <p>Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej</p> <p>Magdalena.Zasepa@minrol.gov.pl tel. 22-623-18-43</p> <p>Justyna Ślusarczyk</p> <p>Zastępca Dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej</p> <p>Justyna.Slusarczyk@minrol.gov.pl tel. 22-623-25-79</p> <p>Olga Michalik-Rutkowska</p> <p>Główny specjalista</p> <p>olga.michalik @minrol.gov.pl tel. 22-623-26-19</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>7 maja 2020 r.</p> <p>Źródło</p> <p>Ustawa z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.).</p> <p>Nr w Wykazie prac</p> <p>(UC 25)</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przyjęcie rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej, a także warunków i sposobu prowadzenia tego rejestru rozwiązuje problem braku regulacji prawnych w zakresie zagadnień uregulowanych

rozporządzeniem 2016/1012 względem gatunków zwierząt, których nie dotyczy to rozporządzenie. Brak takich regulacji byłoby niekorzystny dla gospodarki rolnej, zwłaszcza w przypadku hodowli drobiu, gdzie Polska w UE jest liderem w zakresie produkcji i eksportu mięsa drobiowego.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świń, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, , str. 66 oraz Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/1012”, które jest wykonywane przez projekt ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, nie dotyczy niektórych gatunków zwierząt, które w Polsce uznane są za zwierzęta gospodarskie, tj. jeleniowatych, drobiu, zwierząt futerkowych oraz alpaka (*Vicugna pacos*), jedwabników morwowych (*Bombyx mori* L.) i pszczoł miodnych (*Apis mellifera*).

Rozporządzenie to reguluje jedynie wymagania, jakie powinny być spełnione przez związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o uznanie w zakresie prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych. W Polsce za zwierzęta gospodarskie uważa się również gatunki zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1. lit. b ustawy z dnia ... o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, czyli zwierzęta zaliczane do jeleniowatych, drobiu, zwierząt futerkowych oraz alpaka (*Vicugna pacos*), jedwabników morwowych (*Bombyx mori* L.) i pszczoł miodnych (*Apis mellifera*).

W obliczu krytyczności zidentyfikowanego problemu, proponuje się jego rozwiązanie przez wydanie krajowego rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie księgi hodowlanej dla gatunków zwierząt gospodarskich określonych w ustawie z dnia...o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich innych niż gatunki, których dotyczy rozporządzenie 2016/1012, a także określenia warunków i sposobu prowadzenia takich ksiąg hodowlanych, stanowiące wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 13 ust. 8 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomenduje się wydanie rozporządzenia krajowego, w którym określone zostaną szczegółowe wymagania w zakresie prowadzenia księgi hodowlanej, jakie muszą spełnić związki hodowców lub inne podmioty zajmujące się hodowlą gatunków zwierząt gospodarskich, innych niż gatunki, dla

których warunki prowadzenia ksiąg hodowlanych zostały określone w rozporządzeniu 2016/1012.

Ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w której zawarto upoważnienie do wydania ww. rozporządzenia, w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie 1012/2016.

Zakłada się, że efektem wejścia w życie rozporządzenia będzie ujednoclenie przepisów prawnych dotyczących prowadzenia ksiąg hodowlanych wszystkich gatunków uznanych w Polsce za zwierzęta gospodarskie, za wyjątkiem tych gatunków, dla których sposób prowadzenia ksiąg hodowlanych został określony w rozporządzeniu 2016/1012.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Sprawy prowadzenia hodowli, w tym ksiąg hodowlanych, gatunków zwierząt gospodarskich takich jak jeleniowate, drób, zwierzęta futerkowe oraz alpaki (*Vicugna pacos*), jedwabniki morwowe (*Bombyx mori* L.) i pszczoła miodna (*Apis mellifera*), nie zostały uregulowane w prawie UE. Państwa członkowskie UE posiadają kompetencje do uregulowania w prawie krajowym ww. zakresu spraw w zgodzie z ogólnymi zasadami Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Nie są znane szczegółowe regulacje w tym zakresie państw członkowskich UE/OECD.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Hodowcy prowadzący księgi hodowlane dla alpaki (<i>Vicugna pacos</i>), jedwabników morwowych (<i>Bombyx mori</i> L.) i pszczół miodnych (<i>Apis mellifera</i>) oraz gatunków zaliczanych do jeleniowatych, drobiu i zwierząt futerkowych.	Aktualnie brak takich związków hodowców	Wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzje zezwalające na prowadzenie ksiąg hodowlanych dla alpaki, jedwabników morwowych i pszczół oraz gatunków zaliczanych do jeleniowatych, drobiu i zwierząt futerkowych,	Obowiązek dostosowania się do przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich oraz jej aktów wykonawczych
Inne podmioty prowadzące księgi	3 podmioty (Instytut	Wydane przez Ministra Rolnictwa i	Obowiązek dostosowania się do

pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na osoby niepełnosprawne i osoby starsze						
Niemierzalne								
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
nie dotyczy								

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną

zastosowane?

Związki hodowców i inne podmioty posiadające zezwolenie na prowadzenie rejestrów zwierząt gospodarskich dla gatunków zaliczanych do jeleniowatych, drobiu, zwierząt futerkowych oraz alpак (Vicugna pacos), jedwabników morwowych (Bombyx mori L.) i pszczół miodnych (Apis mellifera) zostaną skontrolowane przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, dzięki czemu możliwa będzie ocena efektów rozporządzenia.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać
zezwolenie na prowadzenie rejestru, a także warunków i sposobu prowadzenia tego
rejestru**

Na podstawie art. 13 ust. 8 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie rejestru, w tym:

- 1) warunki i sposób prowadzenia rejestru;
- 2) minimalną liczebność pogłowia zwierząt niezbędną do prowadzenia rejestru – w przypadku bydła, koni, owiec, alpak, kóz, jeleniowatych, jedwabników morwowych, pszczoł oraz stad drobiu i zwierząt futerkowych.

§ 2. Związek hodowców lub inny podmiot ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie rejestru powinien:

- 1) zapewnić:
 - a) prowadzenie rejestru w formie papierowej – książki lub kartoteki lub w formie informatycznego nośnika danych,
 - b) zabezpieczenie przed utratą danych zawartych w rejestrze i ich ochronę,
 - c) sporządzanie, co najmniej raz na 12 miesięcy, wydruków dokonanych w danym roku wpisów, zmian i uzupełnień wpisów w rejestrze - w przypadku prowadzenia rejestru wyłącznie w formie informatycznego nośnika danych,
 - d) przechowywanie rejestru prowadzonego w formie papierowej lub wydruków z rejestru prowadzonego w formie informatycznego nośnika danych przez 10 lat, a w przypadku rejestru koni pełnej krwi angielskiej, koni arabskich czystej krwi, koni huculskich lub koników polskich - wieczyście,

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2258).

- e) sprawdzanie informacji niezbędnych do wystawiania dokumentów hodowlanych, w szczególności dotyczących pochodzenia zwierząt,
 - f) prowadzenie rejestru przez osobę posiadającą co najmniej średnie wykształcenie;
- 2) mieć dostęp do informacji i danych o wartości użytkowej lub genetycznej zwierząt w zakresie niezbędnym do realizacji programu krzyżowania zwierząt prowadzonego na potrzeby rejestru; wymaganie to nie dotyczy związku hodowców lub innego podmiotu, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej;
 - 3) udostępniać związkom hodowców lub innym podmiotom, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej, informacje niezbędne do prowadzenia tej oceny;
 - 4) zatrudniać co najmniej jednego specjalistę do spraw hodowli lub selekcji zwierząt, jeżeli regulamin prowadzenia rejestru przewiduje wpis zwierząt do rejestru przez takiego specjalistę;
 - 5) zapewnić w statucie lub umowie, na podstawie których działa, równe traktowanie członków tego związku lub innego podmiotu;
 - 6) objąć programem krzyżowania dostatecznie duże pogłowie zwierząt – w przypadku ubiegania się o prowadzenie rejestru drobiu.

§ 3. Związek hodowców lub inny podmiot ubiegający się o prowadzenie rejestru powinien zapewnić, aby programem krzyżowania zwierząt prowadzonym na potrzeby tego rejestru było objęte pogłowie zwierząt o liczebności, co najmniej:

- 1) 30 sztuk krów lub jałowic – w przypadku bydła;
- 2) 50 sztuk klaczy – w przypadku koni;
- 3) 15 sztuk samic stada podstawowego – w przypadku owiec;
- 4) 15 sztuk samic stada podstawowego – w przypadku alpак;
- 5) 15 sztuk samic stada podstawowego – w przypadku kóz;
- 6) 15 sztuk samic stada – w przypadku jeleniowatych;
- 7) 50 sztuk samic jedwabników morwowych;
- 8) 6 sztuk matek pszczelich pochodzących z trzech różnych linii hodowlanych – w przypadku pszczół;
- 9) 10 sztuk samic stada podstawowego dla każdego gatunku, rasy i odmiany barwnej – w przypadku zwierząt futerkowych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

**MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU
WSI**

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 kwietnia 2008 r. w sprawie dodatkowych wymagań, jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie rejestrów zwierząt gospodarskich innych niż świnie (Dz. U. poz. 513), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie rejestru, a także warunków i sposobu prowadzenia tego rejestru stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 13 ust. 8 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U.... poz....).

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe wymagania, jakie powinny być spełnione przez związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o zezwolenie na prowadzenie rejestru dla zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1. lit. b ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w tym warunki i sposób prowadzenia rejestru oraz minimalną liczebność pogłowia zwierząt niezbędną do prowadzenia rejestru - w przypadku bydła, koni, owiec, alpak, kóz, jeleniowatych, jedwabników morwowych, pszczół oraz stad drobiu i zwierząt futerkowych.

Wymagania te dotyczą w szczególności formy prowadzenia rejestru, konieczności zabezpieczenia i ochrony danych zawartych w rejestrach, a także czasu jej przechowywania. Projekt rozporządzenia nakłada również na związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie rejestrów, obowiązek zapewnienia podmiotom upoważnionym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej dostępu do informacji o zwierzętach niezbędnych do prowadzenia tych ocen. Ponadto, projekt rozporządzenia nakłada obowiązek zapewnienia w statucie lub umowie, na podstawie których działa dany podmiot, równego traktowania wszystkich członków organizacji.

Projekt rozporządzenia był poprzedzony rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 kwietnia 2008 r. w sprawie dodatkowych wymagań, jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie rejestrów zwierząt gospodarskich innych niż świnie (Dz. U. poz. 513)

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne, w związku z tym podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie rejestru, a także warunków i sposobu prowadzenia tego rejestru</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu</p> <p>Sekretarz Stanu w MRiRW</p> <p>Szymon Giżyński</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Magdalena Zasepa</p> <p>Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej</p> <p>Magdalena.Zasepa@minrol.gov.pl tel. 22-623-18-43</p> <p>Justyna Ślusarczyk</p> <p>Zastępca Dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej</p> <p>Justyna.Slusarczyk@minrol.gov.pl tel. 22-623-25-79</p> <p>Olga Michalik-Rutkowska</p> <p>Główny specjalista</p> <p>olga.michalik @minrol.gov.pl tel. 22-623-26-19</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>7 maja 2020 r.</p> <p>Źródło</p> <p>Ustawa z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.).</p> <p>Nr w Wykazie prac</p> <p>(UC 25)</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przyjęcie rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie rejestru, a także warunków i sposobu prowadzenia tego rejestru rozwiązuje problem braku regulacji prawnych w zakresie zagadnień uregulowanych rozporządzeniem 2016/1012 względem gatunków zwierząt, których nie dotyczy to rozporządzenie. Brak takich regulacji byłoby niekorzystny dla gospodarki rolnej, zwłaszcza w przypadku hodowli drobiu, gdzie Polska w UE jest liderem

w zakresie produkcji i eksportu mięsa drobiowego.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 66 i Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 18), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/1012”, które jest wykonywane przez projekt ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, nie dotyczy niektórych gatunków zwierząt, które w Polsce uznane są za zwierzęta gospodarskie, tj. jeleniowatych, drobiu, zwierząt futerkowych oraz alpак (Vicugna pacos), jedwabników morwowych (Bombyx mori L.) i pszczoł miodnych (Apis mellifera). Rozporządzenie to reguluje jedynie wymagania, jakie powinny być spełnione przez przedsiębiorstwa hodowlane lub inne podmioty ubiegające się o uznanie w zakresie prowadzenia rejestrów hodowlanych dla mieszańców świni. W Polsce za zwierzęta gospodarskie, uważa się oprócz bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych również gatunki zwierząt, o których mowa w art. 2 pkt 1. lit. b ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, czyli zwierzęta zaliczane do jeleniowatych, drobiu, zwierząt futerkowych oraz alpак (Vicugna pacos), jedwabników morwowych (Bombyx mori L.) i pszczoł miodnych (Apis mellifera).

W obliczu krytyczności zidentyfikowanego problemu, proponuje się jego rozwiązanie przez wydanie krajowego rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie rejestru dla gatunków zwierząt gospodarskich określonych w ustawie o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich innych niż mieszańce świni, a także określenia warunków i sposobu prowadzenia takich rejestrów stanowiące wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 13 ust. 8 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz.U. poz.).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomenduje się wydanie rozporządzenia krajowego, w którym określone zostaną szczegółowe wymagania w zakresie prowadzenia rejestru, jakie muszą spełnić związki

hodowców lub inne podmioty zajmujące się hodowlą gatunków zwierząt gospodarskich, innych niż mieszańce świni, dla których warunki prowadzenia rejestrów hodowlanych zostały określone w rozporządzeniu 2016/1012.

Ustawa z dnia ...o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w której zawarto upoważnienie do wydania ww. rozporządzenia, w sposób kompleksowy reguluje sprawy hodowli i rozrodu wszystkich zwierząt gospodarskich, w tym również tych, których nie dotyczy ww. rozporządzenie 1012/2016.

Zakłada się, że efektem wejścia w życie rozporządzenia będzie ujednoczenie przepisów prawnych dotyczących prowadzenia rejestrów wszystkich gatunków uznanych w Polsce za zwierzęta gospodarskie, tj. tych określonych w przepisach Unii Europejskiej (mieszańce świni) oraz zwierząt gospodarskich, nie objętych prawem Unii Europejskiej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Sprawy prowadzenia hodowli, w tym rejestrów dla bydła, owiec, kóz, koniowatych, alpak (*Vicugna pacos*), jedwabników morwowych (*Bombyx mori* L.) i pszczoły miodnej (*Apis mellifera*) oraz gatunków zwierząt zaliczanych do jeleniowatych, drobiu, zwierząt futerkowych nie zostały uregulowane w prawie UE. Państwa członkowskie UE posiadają kompetencje do uregulowania w prawie krajowym ww. zakresu spraw w zgodzie z ogólnymi zasadami Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Nie są znane szczegółowe regulacje w tym zakresie państw członkowskich UE/OECD.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Hodowcy prowadzący rejestry dla bydła, owiec, kóz, koniowatych, alpak, jedwabników morwowych i pszczół miodnych oraz gatunków zaliczanych do jeleniowatych, drobiu i zwierząt	42 organizacje	Wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzje zezwalające na prowadzenie rejestrów dla bydła, owiec, kóz, koniowatych, alpak, jedwabników morwowych i	Obowiązek dostosowania się do przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich oraz jej aktów wykonawczych

JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem (dochody – wydatki)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet środków europejskich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.</p> <p>Projektowane przepisy nie wpłyną na dynamikę wydatkowania środków w ramach przedmiotowego typu operacji.</p>											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-					
	sektor mikro-, małych i	-	-	-	-	-	-					

..... r.)	średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na osoby niepełnosprawne i osoby starsze						
Niemierzalne								
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE					☐ tak ☐ nie			

(szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów	☐ zwiększenie liczby dokumentów	
☐ zmniejszenie liczby procedur	☐ zwiększenie liczby procedur	
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy	☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy	
☐ inne:	☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne sytuacja i rozwój regionalny	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
☐ inne:		
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Związki hodowców i inne podmioty posiadające zezwolenie na prowadzenie rejestrów zwierząt gospodarskich dla bydła, owiec, kóz, koniowatych, alpак, jedwabników morwowych i pszczoł miodnych oraz gatunków zaliczanych do: jeleniowatych, drobiu i zwierząt futerkowych zostaną skontrolowane przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, dzięki czemu		

możliwa będzie ocena efektów rozporządzenia.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego zakresu informacji zawartych w sprawozdaniach z prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów oraz sposobu składania tych sprawozdań

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sprawozdanie składane przez związek hodowców, przedsiębiorstwo hodowlane lub inny podmiot, prowadzący księgę hodowlaną, rejestr hodowlany lub rejestr, zwane dalej „sprawozdaniem”, zawiera:

- 1) nazwę związku hodowców, przedsiębiorstwa hodowlanego, jego siedzibę i adres lub nazwę albo imię i nazwisko, siedzibę albo miejsce zamieszkania i adres innego podmiotu prowadzącego księgę hodowlaną, rejestr hodowlany lub rejestr;
- 2) datę i miejsce sporządzenia sprawozdania;
- 3) liczbę samic i samców lub matek pszczelich, lub stad zwierząt futerkowych, a w przypadku drobiu – liczbę stad oraz łączną liczbę samic i samców w tych stadach w pierwszym i ostatnim dniu wychowu:
 - a) zgłoszonych do wpisu do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest składane sprawozdanie, zwanym dalej „rokiem sprawozdawczym”,
 - b) wpisanych do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru w roku sprawozdawczym,
 - c) wpisanych do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru w roku sprawozdawczym,
 - d) które nie zostały wpisane do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru w roku sprawozdawczym, z podaniem przyczyny odmowy wpisu;
- 4) liczbę samic i samców lub matek pszczelich, lub liczbę samic i samców w stadach drobiu w poszczególnych jego gatunkach, z uwzględnieniem liczby stad oraz łącznej liczby samic

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2258).

i samców określonej w tych stadach, wpisanych do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru na dzień 31 grudnia roku sprawozdawczego.

2. Jeżeli w roku sprawozdawczym została przeprowadzona kontrola urzędowa związku hodowców, przedsiębiorstwa hodowlanego lub innego podmiotu prowadzącego księgę hodowlaną, rejestr hodowlany lub rejestr w zakresie sposobu prowadzenia tej księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru, do sprawozdania dołącza się informacje o przeprowadzonych kontrolach i ich wynikach.

§ 2. Sprawozdanie składa się na piśmie.

§ 3. Sprawozdanie podpisuje osoba uprawniona do reprezentowania związku hodowców, przedsiębiorstwa hodowlanego lub innego podmiotu prowadzącego księgę hodowlaną, rejestr hodowlany świń lub rejestr.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 grudnia 2007 r. w sprawie zakresu informacji oraz sposobu składania sprawozdań z prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów (Dz. U. poz. 1789 oraz z 2010 r. poz. 1606), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowego zakresu informacji oraz sposobu składania sprawozdania z prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 15 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.).

Zgodnie z art. 15 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, minister właściwy do spraw rolnictwa określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji objętych sprawozdaniami oraz sposób ich składania, mając na względzie zapewnienie rzetelnej wiedzy o sposobie prowadzenia przez związki hodowców lub inne podmioty ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych lub rejestrów.

Niniejszy projekt rozporządzenia wskazuje elementy, które powinny zawierać przedmiotowe sprawozdania. Projekt wskazuje, że w sprawozdaniu powinny się znaleźć takie elementy, jak nazwa podmiotu, siedziba, adres oraz data i miejsce sporządzenia oraz informacja o liczbie zwierząt zgłoszonych, wpisanych, nie wpisanych do księgi hodowlanej, rejestru hodowlanego lub rejestru oraz liczbę tych zwierząt na koniec roku sprawozdawczego. Informacje zawarte w sprawozdaniach będą istotne przy ocenie stanu hodowli konkretnych gatunków, ras czy linii w naszym kraju.

Projekt rozporządzenia podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), ponieważ rozporządzenie zawiera przepisy techniczne.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt niniejszego rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia został ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczególnego zakresu informacji oraz sposobu składania sprawozdania z prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu Sekretarz Stanu w MRiRW Szymon Giżyński</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Zasepa Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej Magdalena.Zasepa@minrol.gov.pl tel. 22-623-18-43 Justyna Ślusarczyk Zastępca Dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej Justyna.Slusarczyk@minrol.gov.pl tel. 22-623-25-79 Joanna Piekarska starszy specjalista joanna.piekarska @minrol.gov.pl tel. 22-623-20-72</p>	<p>Data sporządzenia 7 maja 2020 r.</p> <p>Źródło Ustawa z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.).</p> <p>Nr w Wykazie prac (UC 25)</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejszy projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 15 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.).

Zgodnie z art. 15 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, minister właściwy do spraw rolnictwa określa, w drodze rozporządzenia, szczególny zakres informacji objętych sprawozdaniami oraz sposób ich składania, mając na względzie zapewnienie rzetelnej wiedzy o sposobie prowadzenia przez związki hodowców lub inne podmioty ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych lub rejestrów.

Projekt rozporządzenia wskazuje elementy, które powinny zawierać przedmiotowe sprawozdania. Projekt wskazuje, że w sprawozdaniu powinny się znaleźć takie elementy, jak nazwa podmiotu, siedziba, adres oraz data i miejsce sporządzenia oraz informacja o liczbie zwierząt zgłoszonych, wpisanych, nie wpisanych do księgi albo rejestru oraz liczbę tych zwierząt na koniec roku sprawozdawczego. Informacje zawarte w sprawozdaniach będą istotne przy ocenie stanu hodowli konkretnych gatunków, ras czy linii w naszym kraju.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wskazanie elementów, które powinny zawierać sprawozdania z prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Związki hodowców lub inne podmioty, uznane przez ministra właściwego ds. rolnictwa za związek hodowców lub przedsiębiorstwo hodowlane lub inne	66 organizacji lub podmiotów	Wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzje zezwalające na prowadzenie ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych lub	Obowiązek dostosowania się do przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich oraz jej aktów wykonawczych

budżet europejskich środków													-
budżet państwa													-
JST													-
pozostałe jednostki (oddzielnie)													-
Źródła finansowania	-												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie mieć wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Projektowane przepisy nie wpłyną na dynamikę wydatkowania środków w ramach przedmiotowego typu operacji.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	-				
	(dodaj/usuń)												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-											
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na osoby niepełnosprawne i osoby starsze											
Niemierzalne													
	(dodaj/usuń)												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających													

z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nastąpi po analizie otrzymanych sprawozdań z prowadzenia ksiąg hodowlanych, rejestrów hodowlanych i rejestrów.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych warunków i trybu wydawania świadectw pokrycia,
zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub zaświadczeń
o przeniesieniu zarodków oraz szczegółowego zakresu informacji zawartych w tych
dokumentach**

Na podstawie art. 33 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i tryb wydawania:
 - a) świadectwa pokrycia,
 - b) zaświadczenia o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania,
 - c) zaświadczenia o przeniesieniu zarodków.
- 2) szczegółowy zakres informacji zawarty w świadectwach i zaświadczeniach, o których mowa w pkt 1.

§ 2. 1. Świadectwo pokrycia klaczy, z wyjątkiem klaczy czystej krwi arabskiej, klaczy pełnej krwi angielskiej i klaczy szetlandzkiej, wystawia podmiot prowadzący punkt kopulacyjny, w którym klacz została pokryta.

2. Oryginał świadectwa pokrycia klaczy, o którym mowa w ust. 1, wystawianego bezpośrednio po pokryciu, otrzymuje posiadacz klaczy, natomiast kopie otrzymuje:

- 1) podmiot prowadzący punkt kopulacyjny,
- 2) podmiot prowadzący księgę hodowlaną lub rejestr, do którego jest wpisany ogier użyty do krycia

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2258).

– przy czym podmiot prowadzący punkt kopulacyjny przekazuje kopię świadectwa pokrycia klaczy podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną lub rejestr, do którego jest wpisany ogier użyty do krycia.

3. Jeżeli pokrycie ogierem nie były skuteczne, świadectwo pokrycia klaczy, o którym mowa w ust 1, wystawiane jest każdorazowo po kryciu, jako nowe świadectwo, przez podmiot prowadzący punkt kopulacyjny.

4. W przypadku utraty oryginału świadectwa, o którym mowa w ust. 1, duplikat wydaje podmiot, który prowadził punkt kopulacyjny, w którym klacz została pokryta, na podstawie kopii świadectwa znajdującej się w dokumentacji prowadzonej przez ten podmiot.

§ 3. 1. Świadectwo pokrycia klaczy czystej krwi arabskiej i klaczy pełnej krwi angielskiej jest wystawiane przez właściciela albo dzierżawcę ogiera bezpośrednio po pokryciu klaczy przez ogiera.

2. Oryginał świadectwa, o którym mowa w ust 1, właściciel albo dzierżawca ogiera przekazuje właścicielowi klaczy bezpośrednio po pokryciu klaczy przez ogiera, a kopie tego świadectwa przekazuje:

- 1) podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną, do której jest wpisana klacz,
- 2) odpowiednio właścicielowi albo dzierżawcy ogiera.

3. Jeżeli pokrycie ogierem nie były skuteczne, świadectwo pokrycia klaczy, o którym mowa w ust 1, wystawiane jest każdorazowo po kryciu, jako nowe świadectwo, przez właściciela albo dzierżawcę ogiera.

4. W przypadku utraty oryginału świadectwa, o którym mowa w ust. 1, duplikat wydaje właściciel albo dzierżawca ogiera, który pokrył klacz, na podstawie kopii świadectwa znajdującego się w dokumentacji prowadzonej przez ten podmiot.

§ 4. 1. Świadectwo pokrycia klaczy szetlandzkiej wystawia podmiot prowadzący punkt kopulacyjny, w którym klacz została pokryta.

2. Oryginał świadectwa pokrycia klaczy szetlandzkiej, wystawianego bezpośrednio po pokryciu, otrzymuje posiadacz klaczy, a kopię świadectwa pokrycia podmiot prowadzący punkt kopulacyjny przekazuje podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną dla rasy kuc szetlandzki.

3. W przypadku utraty oryginału świadectwa, o którym mowa w ust. 1, duplikat wydaje podmiot, który prowadził punkt kopulacyjny, w którym klacz została pokryta, na podstawie kopii znajdującej się w dokumentacji prowadzonej przez ten podmiot.

§ 5. 1. Świadcstwo pokrycia buhajem, knurem, trykiem albo kozłem wystawia podmiot prowadzący punkt kopulacyjny, w którym dokonano pokrycia.

2. Oryginał świadctwa, o którym mowa w ust. 1, wystawianego bezpośrednio po pokryciu, otrzymuje posiadacz pokrytej samicy, a kopia pozostaje w dokumentacji podmiotu prowadzącego punkt kopulacyjny.

3. W przypadku utraty oryginału świadctwa, o którym mowa w ust. 1, duplikat wydaje podmiot, który prowadził punkt kopulacyjny, w którym została pokryta samica, na podstawie kopii znajdującej się w dokumentacji prowadzonej przez ten podmiot.

§ 6. 1. Oryginał zaświadczenia sztucznego unasienniania klaczy, z wyjątkiem klaczy czystej krwi arabskiej i klaczy szetlandzkiej, wystawianego bezpośrednio po zabiegu przez podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania, otrzymuje posiadacz klaczy, natomiast kopia oryginału jest przekazywana podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną lub rejestr, do którego jest wpisany ogier – dawca nasienia.

2. Kopia zaświadczenia jest przekazywana centrum, o których mowa w art. 21 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012, zwanego dalej „centrum”, które dostarczyło nasienie użyte do wykonania zabiegu sztucznego unasienniania. Kopia zaświadczenia pozostaje w dokumentacji prowadzonej przez podmiot wykonujący usługę w zakresie sztucznego unasienniania.

3. W przypadku utraty oryginału zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, duplikat wydaje podmiot, który wykonał zabieg unasienniania, na podstawie kopii znajdującej się w dokumentacji prowadzonej przez ten podmiot.

§ 7. 1. Zaświadczenie sztucznego unasienniania klaczy czystej krwi arabskiej jest wystawiane bezpośrednio po zabiegu przez podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania. Oryginał zaświadczenia otrzymuje właściciel klaczy, natomiast kopię zaświadczenia otrzymuje:

- 1) właściciel lub dzierżawca ogiera, którego nasienie zostało użyte do zabiegu,
- 2) podmiot prowadzący księgę hodowlaną, do której jest wpisana unasienniona klacz,
- 3) podmiot prowadzący księgę hodowlaną, do której jest wpisany ogier – dawca nasienia.

2. W przypadku utraty oryginału zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, duplikat wydaje podmiot, który wykonał zabieg unasienniania, na podstawie kopii znajdującej się w dokumentacji prowadzonej przez ten podmiot.

3. Podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania przechowuje kopię zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, przez 5 lat od dnia wykonania zabiegu.

§ 8. 1. Oryginał zaświadczenia sztucznego unasienniania klaczy szetlandzkiej, wystawianego bezpośrednio po zabiegu przez podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania, otrzymuje posiadacz klaczy.

2. Jedna kopia zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywana podmiotowi prowadzącemu księgę hodowlaną dla rasy kuc szetlandzki, a druga pozostaje w dokumentacji prowadzonej przez podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania.

3. W przypadku utraty oryginału zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, duplikat wydaje podmiot, który wykonał zabieg unasienniania, na podstawie kopii znajdującej się w dokumentacji prowadzonej przez ten podmiot.

§ 9. 1. Oryginał zaświadczenia sztucznego unasienniania:

- 1) krowy albo jałówki;
- 2) lochy albo loszki;
- 3) owcy albo kozy;
- 4) samicy albo samic królika

– wystawianego bezpośrednio po zabiegu przez podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania, otrzymuje posiadacz samicy.

2. Jedna kopia zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywana centrum, które dostarczyło nasienie użyte do wykonania zabiegu sztucznego unasienniania, a druga pozostaje w dokumentacji prowadzonej przez podmiot wykonujący usługi w zakresie sztucznego unasienniania.

3. W przypadku dokonywania sztucznego unasienniania przez podmiot, który dostarczył nasienie użyte do wykonania zabiegu sztucznego unasienniania, oryginał zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje posiadacz samicy, a kopia pozostaje w dokumentacji prowadzonej przez ten podmiot.

4. W przypadku dokonywania sztucznego unasienniania przez hodowcę w stadzie zwierząt będących w jego posiadaniu, kopię zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, hodowca przekazuje centrum, które dostarczyło nasienie użyte do wykonania zabiegu sztucznego unasienniania, a oryginał zaświadczenia pozostaje w prowadzonej przez niego dokumentacji.

5. W przypadku dokonywania sztucznego unasienniania krowy lub jałówki przez hodowcę w stadzie zwierząt będących w jego posiadaniu nasieniem buhaja zakupionym przez tego hodowcę bezpośrednio w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, hodowca wystawia zaświadczenie,

o którym mowa w ust. 1 w jednym egzemplarzu, który pozostaje w prowadzonej przez niego dokumentacji.

6. W przypadku utraty oryginału zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, jego duplikat wydaje podmiot, który wykonał zabieg unasienniania, na podstawie kopii zaświadczenia znajdującej się w prowadzonej przez niego dokumentacji.

§ 10. 1. Zaświadczenie o przeniesieniu zarodka wystawia podmiot dokonujący tego zabiegu.

2. Oryginał zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wystawianego bezpośrednio po zabiegu, otrzymuje posiadacz biorczyni, przy czym jedną kopię zaświadczenia podmiot dokonujący zabiegu przekazuje zespołowi, o których mowa w art. 21 ust. 5 rozporządzenia 2016/1012, który dostarczył zarodek wykorzystany do zabiegu, a drugą kopię pozostawia się w dokumentacji prowadzonej przez ten podmiot.

3. W przypadku utraty oryginału zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, duplikat wydaje podmiot, który wykonał zabieg przeniesienia zarodka, na podstawie kopii znajdującej się w dokumentacji prowadzonej przez ten podmiot.

§ 11. Świadcstwo pokrycia zwierzęcia zawiera:

- 1) datę i miejsce wydania świadectwa,
- 2) numer świadectwa,
- 3) nazwę, numer identyfikacyjny i rasę pokrytej samicy,
- 4) nazwę, numer identyfikacyjny i rasę samca kryjącego,
- 5) imię i nazwisko właściciela lub posiadacza krytej samicy,
- 6) imię i nazwisko właściciela lub posiadacza samca kryjącego,
- 7) datę krycia,
- 8) imię i nazwisko oraz czytelny podpis osoby wystawiającej świadectwo pokrycia.

§ 12. Zaświadczenie o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania zawiera:

- 1) datę i miejsce wydania zaświadczenia,
- 2) numer zaświadczenia,
- 3) nazwę i numer identyfikacyjny oraz rasę samicy poddanej zabiegowi sztucznego unasienniania,
- 4) nazwę i numer identyfikacyjny oraz rasę samca, od którego pochodzi nasienie wykorzystane do wykonania zabiegu sztucznego unasienniania,

- 5) imię i nazwisko właściciela lub posiadacza samicy poddanej zabiegowi sztucznego unasienniania,
- 6) imię i nazwisko właściciela lub posiadacza samca, od którego pochodzi nasienie przeznaczone do zabiegu sztucznego unasienniania,
- 7) datę zabiegu sztucznego unasienniania,
- 8) imię i nazwisko oraz czytelny podpis osoby wystawiającej zaświadczenie o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania.

§ 13. 1. Zaświadczenie o przeniesieniu zarodków zawiera:

- 1) datę i miejsce wydania zaświadczenia,
- 2) numer zaświadczenia,
- 3) nazwę podmiotu i numer weterynaryjny wykonującego zabieg,
- 3) nazwę, numer identyfikacyjny i rasę biorczyni,
- 4) imię i nazwisko właściciela lub posiadacza biorczyni,
- 5) nazwę, numer identyfikacyjny i rasę dawczyni,
- 6) nazwę, numer identyfikacyjny, rasę dawcy nasienia,
- 7) datę zabiegu,
- 8) imię i nazwisko oraz czytelny podpis osoby wystawiającej zaświadczenie o przeniesieniu zarodka.

2. Do oznaczania ras bydła w zaświadczeniach o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania i przeniesieniu zarodków oraz w świadectwie pokrycia stosuje się kody literowe ras bydła zamieszczone na stronie internetowej administrowanej przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

**MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU
WSI**

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie materiału biologicznego wykorzystywanego w rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz. 1610 oraz z 2019 r. poz. 1730), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i trybu wydawania świadectw pokrycia, zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub zaświadczeń o przeniesieniu zarodków oraz szczegółowego zakresu informacji zawartych w tych dokumentach stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 33 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.....).

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe warunki i tryb wydawania świadectw pokrycia, zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub zaświadczeń o przeniesieniu zarodków oraz szczegółowy zakres informacji w nich zawartych, mając na względzie ujednoczenie informacji zawartych w tych dokumentach.

W projekcie rozporządzenia, w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia, usunięto wzory świadectw pokrycia, wzory zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub przeniesienia zarodka. W zamian określono zakres informacji jaki ma być zawarty w tych świadectwach i zaświadczeniach.

Określono także tryb wydawania tych zaświadczeń jak również obieg dokumentów dotyczących unasienniania oraz świadectw pokrycia i przeniesienia zarodków wydawanych przez podmioty świadczące usługi w tym zakresie.

Projekt rozporządzenia był poprzedzony rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie materiału biologicznego wykorzystywanego w rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz. 1610 oraz z 2019 r. poz. 1730)

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne, w związku z tym podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r.

poz. 1006, z późn. zm.) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i trybu wydawania świadectw pokrycia, zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub zaświadczeń o przeniesieniu zarodków oraz szczegółowego zakresu informacji zawartych w tych dokumentach</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu</p> <p>Sekretarz Stanu w MRiRW</p> <p>Szymon Giżyński</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Magdalena Zasepa</p> <p>Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej</p> <p>Magdalena.Zasepa@minrol.gov.pl tel. 22-623-18-43</p> <p>Justyna Ślusarczyk</p> <p>Zastępca Dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej</p> <p>Justyna.Slusarczyk@minrol.gov.pl tel. 22-623-25-79</p> <p>Magdalena Mietlicka-Zakrzewska</p> <p>Starszy specjalista</p> <p>Magdalena.Mietlicka-Zakrzewska@minrol.gov.pl</p> <p>tel. 22-623-25-18</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>7 maja 2020 r.</p> <p>Źródło</p> <p>Ustawa z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.).</p> <p>Nr w Wykazie prac</p> <p>(UC 25)</p>
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
<p>Przyjęcie rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków i trybu wydawania świadectw pokrycia, zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub zaświadczeń o przeniesieniu zarodków oraz szczegółowego zakresu informacji zawartych</p>	

w tych dokumentach stanowi wykonanie uregulowania ustawowego zawartego w art. 33 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich..			
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt			
Wejście w życie rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków i trybu wydawania świadectw pokrycia, zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub zaświadczeń o przeniesieniu zarodków oraz szczegółowego zakresu informacji zawartych w tych dokumentach będzie ujednocnieniem przepisów prawnych dotyczących materiału biologicznego względem gatunków zwierząt gospodarskich w Polsce, tj. tych określonych w przepisach Unii Europejskiej oraz pozostałych gatunków zwierząt gospodarskich, nieobjętych prawem Unii Europejskiej.			
3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?			
Nie dotyczy			
4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty zajmujące się pozyskiwaniem, konfekcjonowaniem, przechowywaniem i dostarczaniem nasienia oraz zajmujące się przechowywaniem i dostarczaniem nasienia rozplodników zwierząt gospodarskich (bydło, konie, świnie).	67 centrów pozyskiwania, produkowania, przetwarzania i przechowywania nasienia i centrów przechowywania nasienia zatwierdzonych do celów wewnętrznego handlu nasieniem zgodnie z prawem UE dotyczącym zdrowia zwierząt.	Wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 poz. 2132) zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania,	Obowiązek dostosowania się do przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich oraz jej aktów wykonawczych

		przechowywanie i dostarczanie nasienia oraz zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przechowywania i dostarczania nasienia.	
Podmioty prowadzące działalność w zakresie rozrodu zwierząt gospodarskich, w tym podmioty wykonujące zabiegi unasienniania i prowadzące punkty kopulacyjne.	9450 podmiotów wykonujących zabiegi unasienniania i prowadzących punkty kopulacyjne.		Obowiązek dostosowania się do przepisów ustawy z dnia....o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich oraz jej aktów wykonawczych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany:

Krajowej Radzie Izb Rolniczych, Krajowej Radzie Spółdzielczej, Krajowej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej, Konfederacji „Lewiatan”, Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Związkowi Pracodawców Business Centre Club, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Radzie Dialogu Społecznego w Rolnictwie, Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajowemu Związkowi Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Sekretariatowi Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Związkowi Zawodowemu Rolników „OJCZYŻNA”, Niezależnemu Samorządowemu Związkowi Zawodowemu Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związkowi Zawodowemu Rolnictwa „SAMOOBRONA”, Związkowi Zawodowemu Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związkowi Zawodowemu Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związkowi Zawodowemu Centrum Narodowe Młodych Rolników, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Związkowi Zawodowemu

pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze i	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na osoby niepełnosprawne i osoby starsze						
Niemierzalne								
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								

nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Krajowe Centrum Hodowli zwierząt będzie przeprowadzało kontrolę urzędową podmiotów wykonujących zadania z zakresu rozrodu zwierząt gospodarskich.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

Nie dotyczy

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłaty za prowadzenie oceny wartości użytkowej
pszczoł i stad zwierząt futerkowych**

Na podstawie art. 43 ust. 3 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość opłaty pobieranej przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczoł i stad zwierząt futerkowych jest określona w załączniku do rozporządzenia.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się na rachunek bankowy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt.

3. W przypadku upoważnienia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa związku hodowców lub innego podmiotu do prowadzenia oceny wartości użytkowej pszczoł lub stad zwierząt futerkowych w trakcie trwania roku kalendarzowego, opłata, o której mowa w ust. 1, jest pobierana proporcjonalnie do okresu prowadzenia przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt tej oceny.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2258).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłaty za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczoł i stad zwierząt futerkowych (Dz. U. poz. 1877 oraz z 2008 r. poz. 1365), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

Wysokość opłaty pobieranej przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczół i stad zwierząt futerkowych.

1. Wysokość opłaty za prowadzenie oceny wartości użytkowej stad zwierząt futerkowych wynosi rocznie za jedną samicę:
 - 1) lisów:
 - a) w stadzie do 100 samic stada podstawowego – 4,20 zł,
 - b) w stadzie powyżej 100 samic stada podstawowego – 2,80 zł;
 - 2) jenotów:
 - a) w stadzie do 100 samic stada podstawowego – 4,00 zł,
 - b) w stadzie powyżej 100 samic stada podstawowego – 2,60 zł;
 - 3) norek:
 - a) w stadzie do 100 samic stada podstawowego – 4,20 zł,
 - b) w stadzie powyżej 100 samic stada podstawowego – 2,80 zł;
 - 4) tchórzy – 1,60 zł;
 - 5) nutrii:
 - a) w stadzie do 100 samic stada podstawowego – 4,00 zł,
 - b) w stadzie powyżej 100 samic stada podstawowego – 2,60 zł;
 - 6) królików:
 - a) w stadzie do 100 samic stada podstawowego – 6,20 zł,
 - b) w stadzie powyżej 100 samic stada podstawowego – 3,80 zł;
 - 7) szynszyli:
 - a) w stadzie do 100 samic stada podstawowego – 5,20 zł,
 - b) w stadzie powyżej 100 do 500 samic stada podstawowego – 3,60 zł,
 - c) w stadzie powyżej 500 samic stada podstawowego – 2,30 zł.
2. Wysokość opłaty za prowadzenie stacjonarnej oceny wartości użytkowej pszczół wynosi rocznie za jedną matkę pszczelą w pasiece, w której jest realizowany program hodowlany – 146,00 zł.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłaty za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczoł i stad zwierząt futerkowych, stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 43 ust. 3 ustawy z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz. ...).

Projekt rozporządzenia określa wysokość i sposób uiszczania opłaty za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczoł i stad zwierząt futerkowych, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przy prowadzeniu oceny wartości użytkowej pszczoł i zwierząt futerkowych, a także publikowania jej wyników.

Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt będzie realizować zadania określone w ustawie z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, w tym, do czasu upoważnienia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa związku hodowców lub innego podmiotu do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub genetycznej pszczoł i stad zwierząt futerkowych, zadania związane z prowadzeniem oceny wartości użytkowej lub genetycznej pszczoł i stad zwierząt futerkowych. W okresie obowiązywania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej polegającej na pobieraniu opłat, KCHZ będzie pobierało opłaty za prowadzenie tych ocen w wysokości określonej w niniejszym projekcie rozporządzenia, a pobierane opłaty będą, zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, stanowiły dochód budżetu państwa. Komisja Europejska w trakcie notyfikacji projektu ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich wyraziła wątpliwość, czy finansowanie w drodze opłat prowadzenia przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt oceny wartości użytkowej lub hodowlanej pszczoł i stad zwierząt futerkowych nie jest pomocą publiczną. W opinii Komisji Europejskiej taki sposób finansowania prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej pszczoł i stad zwierząt futerkowych wymaga zbadania zgodności z zasadami pomocy państwa (w drodze powiadomienia Komisji zgodnie z art. 108 ust. 3 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Należy podkreślić, że opłaty te nie mają charakteru selektywnego, gdyż będą ponoszone przez każdego hodowcę pszczoł i zwierząt futerkowych według jednolitej stawki. Nie dojdzie zatem do zaburzenia konkurencji między hodowcami zwierząt futerkowych, a także między hodowcami pszczoł. Wysokość opłat odpowiada bowiem poniesionym kosztom związanym z prowadzeniem tej oceny. Przy określaniu wysokości opłat brane są pod uwagę tylko koszty rzeczywiste niezbędne do przeprowadzenia ww. oceny skalkulowane na podstawie cen rynkowych. Kalkulacja nie przewiduje zysku, ponieważ KCHZ, jako jednostka budżetowa, nie jest nastawiona na osiągnięcie

zysku. Wysokość opłat będzie aktualizowana w zgodnie ze zmieniającymi się uwarunkowaniami rynkowymi. Nie dojdzie zatem do przysporzenia ekonomicznego przez to, iż hodowcy zwolnieni będą z części kosztów wpływających na wysokość opłat. Natomiast mechanizm pokrywania kosztów z budżetu państwa i równoważnego przekazywania uzyskanych przychodów na rachunek budżetu państwa wynika wyłącznie z przyjętego rozwiązania w zakresie przepływów finansowych jednostek budżetowych. Przejęcie takiego schematu postępowania zabezpiecza przed możliwością dotowania tej usługi.

Proponuje się, aby z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia utraciło moc dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłat za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczół i stad zwierząt futerkowych (Dz. U. poz. 1877)

W projekcie rozporządzenia, w porównaniu z dotychczas obowiązującymi przepisami w tym zakresie, nie dokonano zmian.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłaty za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczół i stad zwierząt futerkowych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu Sekretarz Stanu w MRiRW Szymon Giżyński</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Zasepa Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej Magdalena.Zasepa@minrol.gov.pl tel. 22-623-18-43 Justyna Ślusarczyk Zastępca Dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Hodowli i Produkcji Zwierzęcej Justyna.Slusarczyk@minrol.gov.pl tel. 22-623-25-79 Ela Sawicka Główny specjalista Ela.Sawicka@minrol.gov.pl tel. 22-623-14-10</p>		<p>Data sporządzenia 7 maja 2020 r.</p> <p>Źródło Ustawa z dnia o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. poz.).</p> <p>Nr w Wykazie prac (UC 25)</p>	
OCENA SKUTKÓW REGULACJI			
Jaki problem jest rozwiązywany?			
Rozporządzenie to określa wysokość i sposób uiszczania opłaty za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczół i stad zwierząt futerkowych, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przy prowadzeniu oceny wartości użytkowej pszczół i zwierząt futerkowych, a także publikowania jej wyników.			
Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt			
Rekomenduje się wydanie rozporządzenia krajowego, w którym określone zostaną wysokość i sposób uiszczania opłaty za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczół i stad zwierząt futerkowych, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przy prowadzeniu oceny wartości użytkowej pszczół i zwierząt futerkowych, a także publikowania jej wyników.			
Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?			
Brak informacji na temat problemów w krajach członkowskich OECD i UE związanych z funkcjonowaniem podmiotów realizujących zadania związane z prowadzeniem oceny wartości użytkowej pszczół i stad zwierząt futerkowych.			
Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Związki hodowców lub inne podmioty prowadzące hodowlę zwierząt futerkowych i pszczoły miodnej (<i>Apis mellifera</i>).	Aktualnie żaden związek hodowców nie wystąpił o zezwolenie na prowadzenie ksiąg hodowlanych dla pszczół i poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych	Wydane przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzje zezwalające na prowadzenie ksiąg hodowlanych dla zwierząt futerkowych i pszczół	Obowiązek dostosowania się do przepisów ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich oraz jej aktów wykonawczych

JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Projektowane przepisy nie wpłyną na dynamikę wydatkowania środków w ramach przedmiotowego typu operacji.												
Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-					
	(dodaj/usuń)												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-											
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze												
Niemierzalne													
	(dodaj/usuń)												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Wpływ na rynek pracy		
Brak wpływu na rynek pracy.		
Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.	
Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.		
W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt zostanie dokonana poprzez przeprowadzenie kontroli realizowania kompetencji w zakresie prowadzenia ksiąg i oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt futerkowych i pszczoł.		
Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

